Voice '91

NEWMAN THODUPUZHA

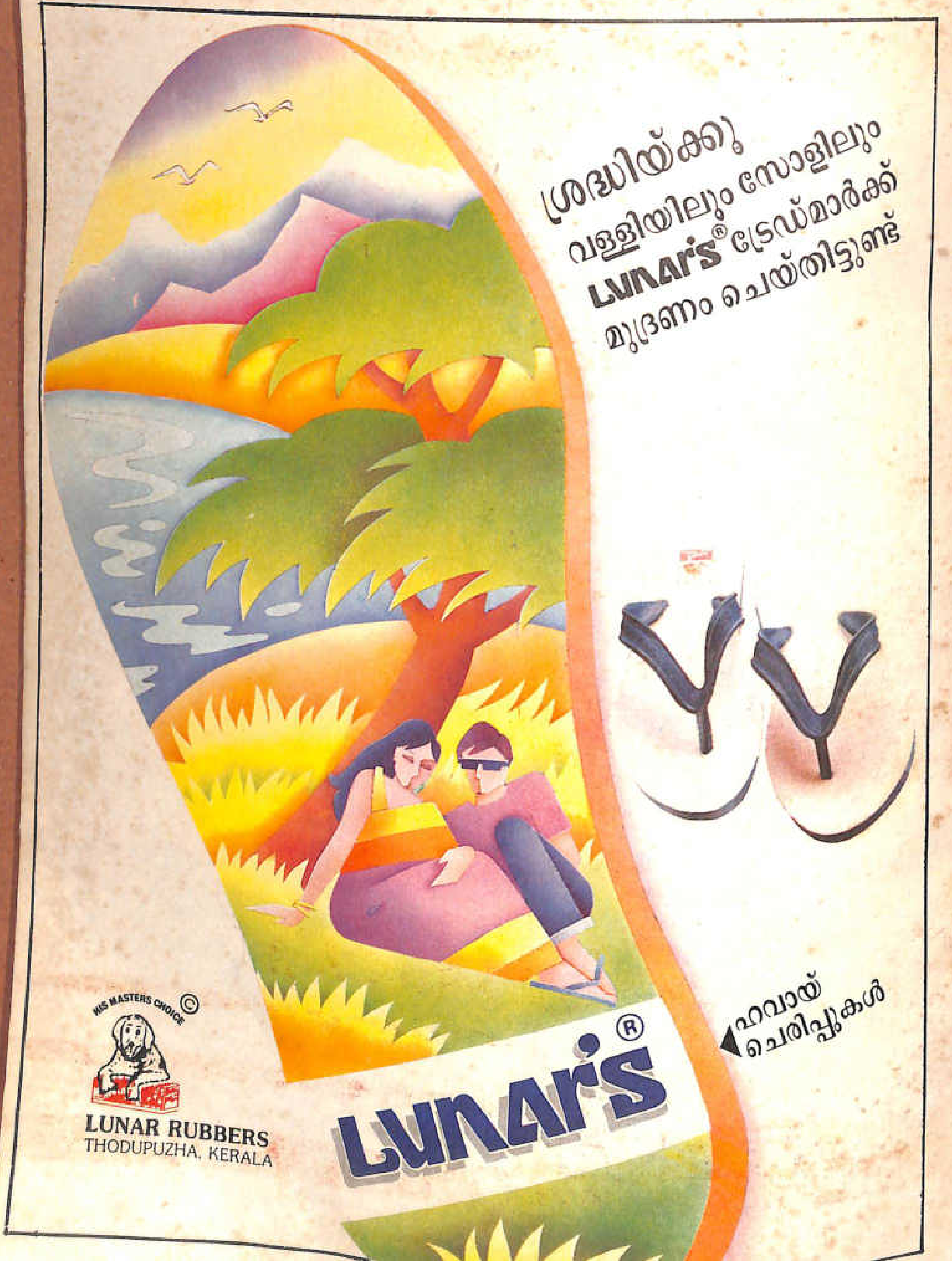

LEAD KINDLY LIGHT

VOICE '91

NEWMAN COLLEGE ANNUAL '91

CHIEF EDITOR Prof. T. S. CHACKO ❑ **STAFF EDITORS** P. M. ULAHANNAN, P. K. KURIAKOSE, V. T. PHILOMINA
EDITOR SHAJI STEPHEN ❑ **SUB EDITORS** MANZOOR. O.H., JOHNSON THOMAS, BIJU AUGUSTINE
COVER DESIGN HEWONE, MUVATTUPUZHA ❑ **DESIGN & LAY OUT** ASOK ❑ **PHOTOS** EVERSHINE, THODUPUZHA
TYPE SETTING & PRINTING D. C. OFFSET PRINTERS, KOTTAYAM—686 001

LEAD KINDLY LIGHT

CARDINAL NEWMAN

OUR LIGHT ON THE PATH

Rt. Rev. Dr. GEORGE PUNNAKKOTTIL Ph.D. D.D.
PATRON

PRINCIPAL

Prof. T. S. CHACKO

നമ്മിൽ
സ്നേഹം
പകർന്ന്
നമ്മുടെ ഇടയിൽ
നിന്ന് പറന്നു
പോയ
രവീന്ദ്രന്
ആദരാഞ്ജലികൾ

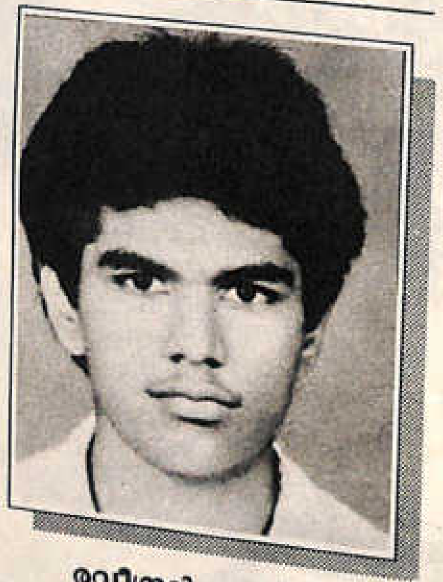

രവീന്ദ്രൻ എസ്. എസ്
ഒന്നാം വർഷ പി. ഡി. സി. ബി 1

Msgr. GEORGE EDATHOTTY
Manager

FR. JOSEPH, KADUKAMAKAL
Burzar

PROF. P. J. MATHEW
Vice - Principal
1989-91

PROF. M. C. JOHN
Vice-Principal
1991-

RANK HOLDER

N. K. SANTHOSH
FIRST RANK - ZOOLOGY

ഒരു വാക്ക്-

ആദിപ്രണവത്തിൻെറ അർച്ചനാപദങ്ങളുമായി
ഉദയശൃംഗങ്ങളെ ധ്യാനിച്ചിരുന്ന പുഷ്പദളക്കിളി
പുളകം ചൂടി.
പനിനീർ കുടഞ്ഞുകടന്നുവന്ന ഇളംകാററ്
ഉദ്യാന സീമയിലെത്തിയപ്പോൾ
മനസ്സുന്നി ജപിച്ചു—പ്രകാശം....പ്രകാശം
വെമ്പി വിടർന്ന പൂക്കൾ ദളങ്ങൾ നീട്ടി—
ആഴക്കടലുകൾ കുടിച്ചു വററിക്കാനുള്ള ആർത്തിയോടെ.
ഞങ്ങളെ മോചിപ്പിക്കൂ—ഒന്നാ പ്രകാശമേളയിലേക്കു
നീക്കിനിർത്തൂ. കവാടങ്ങൾ തുറന്നുതരൂ—
കരിമൊട്ടുകൾ തിരക്കു കൂട്ടി.
ഏതോ സ്മരണയുടെ ചാഞ്ചാട്ടത്തിൽ ഇളക്കം തട്ടി
അഗ്ര ശിഖരത്തിൽ നിന്ന് ഒരു പൂവ് അടർന്നു വീണു.
ചിതറി വീഴുന്ന നിറം മങ്ങിയ അതിൻെറ
ദളങ്ങളെ നോക്കി കിളുന്നു നാമ്പുകൾ
കിലുകിലുത്തു—പഴമ
ഞാൻ സർവം സഹയാണ് . എല്ലാം എന്നിലലിയുന്നു—
ഉറക്കമൊഴിയുന്ന മണ്ണ് ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞു.
അപ്പോഴേക്കും ഉദയരഥം ഉരുണ്ടുപോയി
ഒരുങ്ങിയവരും ഓർത്തോർത്തിരുന്നവരും അറിഞ്ഞില്ല.
അപ്പോഴും അമ്പലമുററത്തെ ആൽമരം
ഉരുവിട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു.

"വിദ്യയാമൃതമശ്നുതേ."

ജീവൻെറ ഈ ദൃശ്യങ്ങൾ വലം വച്ച്
ആഴങ്ങളിലേക്ക്
അനശ്വരതയിലേക്ക്
തുഴയാനുള്ള പ്രചോദനവുമായി
ഒരിക്കൽകൂടി
ന്യൂമാൻ വോയ്സ്
ഇതാ അണിഞ്ഞൊരുങ്ങുന്നു—

—എഡിററർ
ഷാജി സ്ററീഫൻ

കവിത

ജയിംസ് ജോൺ D 2

അക്ഷരങ്ങൾ

ഒന്ന്

ഇന്നുമോർമയിൽത്തങ്ങി–
നില്ക്കുന്നു ബാല്യത്തിന്റെ
കിന്നരിത്തലപ്പാവു
ചൂടിയ കിനാവുകൾ!
ഹരിശ്രീ കുറിക്കുവാൻ
പള്ളിമേടയിലേക്കു
വരവും പോക്കും, വഴി–
തെററിയ നേരംപോക്കും
അക്ഷരം വരഞ്ഞെന്നും
തേയുന്ന വിരൽത്തുമ്പും
കക്ഷത്തിലിടുക്കിയ
തടുക്കും വാറോലയും
ഇടവപ്പേമാരിയെ–
ത്തടയാൻ പനയോല–
ക്കുടയും കുചേലന്റെ
കുട്ടികളാകും ഞങ്ങൾ
പേരു കേൾക്കിലും ഞെട്ടു–
മാശാന്റെ തിരുമുമ്പിൽ
പേശലത്തളിരുകൾ
വാടിയേ നിന്നൂ നീണാൾ
എങ്കിലുമാശാബന്ധം
പുശിയ കൊടുവേനൽ–
ച്ചെങ്കനൽച്ചൂളയ്ക്കുള്ളി–
ലുരുകിത്തിളയ്ക്കുമ്പോൾ
അത്ഭുത രൂപാന്തരം
കൈവന്നു വർണച്ചിറ–
കുത്ഭവിച്ചതായ്ക്കണ്ടു
സംതൃപ്തിയാർന്നു ഞങ്ങൾ.

രണ്ട്

പള്ളിമേടയിൽ നിന്നു
നോക്കിയാൽ കാണാം ഭിത്തി–
ക്കുള്ളിലെ സിമിത്തേരി
കൈ ചൂണ്ടും കുരിശുകൾ!
അവിടെക്കിടന്നുറ–
ങ്ങുന്നവരാരാണെന്നു
തിരയും ഞങ്ങൾ, കുഞ്ഞു–
ബുദ്ധികൾ കുഴങ്ങിപ്പോം
ജീവിതം മരണമീ–
രണ്ടിനുമർത്ഥം കാണാ–
താവഴി പറക്കുന്ന
തുമ്പികളല്ലോ ഞങ്ങൾ!
എവിടെത്തുടങ്ങുന്നു
ജീവിതം പൊങ്ങിപ്പറ–
ന്നവിടെത്തിരിച്ചെത്തു–
മെന്നതന്നറിഞ്ഞില
ദൂരമേഖല തേടി–
പ്പോകിലും ചിറകററു
ദൂനമായ്പ്പതിക്കുന്നു
മണ്ണിന്റെ മാറിൽത്തന്നെ
അക്ഷരങ്ങളെ, നിങ്ങൾ
മാത്രമപ്പരേതർക്കു
രക്ഷയായ് നിൽപ്പൂ നാനാ–
സ്മാരകങ്ങളായ് മന്നിൽ
ആദിയിലമ്പത്തിമൂ–
ന്നക്ഷരമാശാൻ തന്ന–
തായിരം കാവ്യങ്ങളായ്
മാററുകയാണിന്നു ഞാൻ!

NEW MAN Voice '91

കഥ

സെബാസ്റ്ററ്യൻ ജോസഫ് ഇ 4

പോയി വന്ന വസന്തം

പ്രതീക്ഷയോടെ നടക്കുമ്പോൾ മനസ്സിൽ നിറയെ സങ്കല്പങ്ങളായിരുന്നു..! വർണശബളമായ സുന്ദരസ്വപ്നങ്ങൾ!! കുളിച്ച് കുറി വരച്ച്, വാർകൂന്തലും കോതിയൊതുക്കി, നുണക്കുഴി വിരിയുന്ന നിറഞ്ഞ പുഞ്ചിരിയുമായി തന്നെ എതിരേല്ക്കുന്ന പ്രണയിനി, തന്റെ മാത്രമായ കൂട്ടുകാരി...

എല്ലാം ഇന്നലെ കഴിഞ്ഞതു പോലെ...

കാലചക്രം തിരിഞ്ഞപ്പോൾ കൊഴിഞ്ഞു വീണ വസന്തങ്ങൾ!!

അവയ്ക്കു മീതെ ചക്രത്തിന്റെ അടിയിൽ ഉരുണ്ടു അരഞ്ഞുപോയ വസന്തത്തിൽ പൂത്ത പുഷ്പങ്ങൾ!!! ഒരു തേങ്ങലോടെ നിലച്ച അതിന്റെ അവസാന സ്പന്ദനം...!!

മെരുങ്ങാത്ത കുതിരയെപ്പോലെ സകലതും പൊട്ടിച്ചെറിയാൻ വെമ്പുന്ന മനസ്സ് ... അതിന്റെ ഉള്ളിൽ എന്നെന്നേയ്ക്കുമായി തഴുതിട്ടു പൂട്ടിയ മോഹങ്ങൾ. ഇനിയൊരിക്കലും പുറം വെളിച്ചം കാണരുതെന്നാഗ്രഹിച്ചവ... പക്ഷേ.... ഈ നിമിഷം മുതൽ അതിന്റെ ചങ്ങലക്കണ്ണികൾ തകരുന്നതുപോലെ... വർഷങ്ങൾ കൊണ്ട് ബലപ്പെടുത്തിയ ശരീരവും മനസ്സും വീണ്ടും തളരുന്നോ..!! അതെ. . . തന്റെ ശക്തിക്ക് ക്ഷയം സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നു.

ശൂന്യമായ മനസ്സും വികലമായ ചിന്തകളും കൊണ്ട് ഒററപ്പെട്ടുനിന്ന രവിശങ്കർ. എന്നും പരിഹാസത്തിന്റെ കൂരമ്പുകൾ ഏററിരുന്ന രവിശങ്കർ!! സദാനേരവും മൂകത... മൗനത്തെ താൻ സ്നേഹിച്ചു. ഒററപ്പെട്ട തുരുത്തിൽ ഏകാന്തമായി കഴിയുമ്പോൾ മൗനമായിരുന്നു കൂട്ടുകാരൻ. പഠനത്തിനുമപ്പുറം മററു 'ബിസിനസ്സു'കളുമായി നടക്കുന്ന സുഹൃത്തുക്കൾ... അവരുടെയൊക്കെ കണ്ണിൽ താനെന്നും ഒരു അന്ത... ജീവിയായിരുന്നു. ആർക്കും പിടികിട്ടാ... മനസ്സ് . . . ഒരു പക്ഷേ... തനിക്കുംപോലും...

എന്നിട്ടും തികച്ചും അപ്രതീക്ഷി... മായി കൈവന്ന ചങ്ങാത്തം; മൗനത്തെ... ഒരു സഖി...അതിനപ്പുറം മറെറാന്നായി... കരുതിയിരുന്നില്ല. പക്ഷേ, സാവധാ... വേർപെടുത്താനാവാത്ത ഒരു ബന്ധ... വളർന്നു വരികയായിരുന്നു. ഒരു... ചിന്താഗതിയുടെ അന്തരമില്ലായ്മ... പരസ്പരം അടുപ്പിച്ചത് .

ഏകാന്തമായ ക്ലാസ് മുറിയിൽ... ലൈബ്രറിയിൽ...വിജനമായ വീഥികളിൽ... അങ്ങനെ നീണ്ടുപോയി ആ ബന്ധം...

തന്നെ അടക്കി ഭരിച്ചിരു... നഷ്ടബോധത്തിന്റെ ബന്ധ... മായുന്നതുപോലെ... മറക്കാൻ കഴിയാ... സത്യങ്ങൾ!!

അവളെ സ്നേഹിച്ചുപോ... തനിക്ക് ചുററുപാടുകൾ 'തൃണ'... മായിരുന്നു. മനസ്സിൽ ആദ്യമായി വി... എന്തെന്നറിയിച്ച പെൺകുട്ടി...

അവളെ താൻ സ്നേഹിച്ചിരുന്നില്ലേ... ഉവ്വ് ...! തന്നെക്കാളധികമായി...മൗന... രണ്ടാത്മാക്കൾ...താമരനൂലുപോ... മൃദുലമായിരുന്ന സ്വപ്നങ്ങൾ....!!!

പക്ഷേ.. ആ പളുങ്കു കൊട്ടാരം... തകർന്നു വീണപ്പോൾ, സ്തബ്ധനാ... പ്പോയ തനിക്കു കരയാൻ കഴിഞ്ഞി... വെറുതെ കുട്ടിക്കുറയ്ക്കലുകൾ ന... പിറുപിറുത്തു!!! ചെഞ്ചായം പൂ... അസ്തമയസൂര്യനോട് പരിഭവം പറ... സമാധാനിച്ചു.

വേണ്ടായിരുന്നു....അന്ന് പോ... ണ്ടിയിരുന്നില്ല. തന്റെ ജീവിതത്തി... കറുത്ത ദിവസം...!

പ്രതീക്ഷയോടെ നടക്കുമ്പോൾ മനസ്സിൽ നിറയെ സങ്കല്പങ്ങളായിരു... വർണശബളമായ സുന്ദരസ്വപ്നങ്ങൾ... കുളിച്ച് കുറി വരച്ച് , വാർകൂന്ത... കോതിയൊതുക്കി, നുണക്കുഴി വിരിയു... നിറഞ്ഞ പുഞ്ചിരിയുമായി ത... എതിരേല്ക്കുന്ന പ്രണയിനി, ത... മാത്രമായ കൂട്ടുകാരി..

വഴിയുടെ ഓരം പററി നടക്കു... മ്പോൾ വെയിലേററ് വിയർപ്പിൽ കുളിച്ച... തൊന്നും അറിഞ്ഞില്ല—; മയക്കുമരുന്നിൽ ...മുങ്ങി കവിതകൾ രചിക്കുന്നവരുടേതു ...പോലുള്ള അനുഭൂതി...!!

ശബ്ദമുണ്ടാക്കാതെ മാർജാരപാദ... നായി വരാന്തയിൽ കയറുമ്പോൾ , മനസ്സിൽ ...കരുതി, തന്റെ വരവ് ഇവൾക്കൊരു ...സർപ്രൈസായിരിക്കും. അപ്രതീക്ഷിത... മായി തന്നെ കാണുമ്പോൾ അവൾക്കുണ്ടാ... കുന്ന വികാരം മനസ്സിൽ കണക്കുകൂട്ടി, വെറുതെ ചിരിച്ചു.

പക്ഷേ, തന്നെ എതിരേററ... മനുഷ്യനെ ആദ്യം കാണുകയായിരുന്നു. സുമുഖനായ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരൻ. അയാളുടെ പുറകിൽ നിഴൽപോലെ തന്റെ 'അമ്മു'....പെട്ടെന്ന് ത്രസിച്ച ഹൃദയത്തെ അടക്കി നിർത്താൻ നന്നേ വിഷമിച്ചു.

'ആരാ, എന്തു വേണം?' ചെറുപ്പക്കാ...രന്റെ മയമില്ലാത്ത അന്വേഷണം. ...മറുപടിക്കു പകരം, ഒരു ഞെട്ടലോടെ ...നോക്കിയത് 'അമ്മു'വിനെയാണ് . അവി...ടെ തികച്ചും അപരിചിതഭാവം. അറിയാതെ ...ഹൃദയത്തിലൂടെ ഒരു കൊള്ളിയാൻ കടന്നുപോയി.

"ഞാൻ...ഞാൻ... രവിശങ്കർ, അമ്മുവിനെ കാണാൻ.... വാക്കുകൾ ...തൊണ്ടയിൽ തടഞ്ഞ് അസ്പഷ്ടമായി ...പ്പോയി..!"

"അല്ല, താങ്കളെ മനസ്സിലായില്ലല്ലോ?" അമർഷമൊതുക്കി ചോദിച്ചുപോയി.

"മി. രവിശങ്കർ, നിങ്ങൾക്കെന്താണു ...വേണ്ടത് ? പിന്നെ, ഇതെന്റെ 'ലവർ' ...വിശ്വം." അടുത്തു നിന്ന മനുഷ്യനെ ...ചൂണ്ടിപ്പറഞ്ഞ സ്വരത്തിന്റെ ഉടമ അമ്മുവായിരുന്നു എന്നത് വിശ്വസിക്കാൻ ...വളരെ സമയമെടുത്തു.

തളർന്നുപോയി..വീഴാതിരിക്കാനായി ...ത്തിമേൽ അള്ളിപ്പിടിച്ചു. തളർന്ന മനസ്സും ...ശരീരവും ആയി തിരിഞ്ഞു നടക്കുമ്പോൾ ...ഒരിക്കൽ പോലും തിരിഞ്ഞു നോക്കിയില്ല. അതെ...പിന്നീടൊരിക്കലും തിരിഞ്ഞു നോക്കിയിട്ടില്ല...!

ആ അധ്യായം അവിടെ അവസാനിച്ചതായി കരുതി.

വീണ്ടും പുതിയ അധ്യായം ഉണരുന്നു...

വീണ്ടും ഒരു സംഗമം...! പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നില്ല. തളർന്ന മനസ്സോടെ കാവിക്കുള്ളിൽ അഭയം തേടിയപ്പോൾ മനസ്സിന് കുറെയൊക്കെ സ്വസ്ഥത കൈവന്നു.

നീണ്ട ഏഴു വർഷങ്ങൾ....!

അങ്ങനെ താൻ 'സ്വാമി രവിശങ്കറാ'യിത്തീർന്നു. കഷ്ടപ്പെടുന്നവർക്ക് ആശ്വാസത്തിന്റെ ഒരിത്തിരി നാളം പകർന്നു കൊടുക്കുമ്പോളുണ്ടാകുന്ന അനുഭൂതിയിൽ താൻ നിർവൃതി കൊണ്ടു.

പക്ഷേ...ഇന്നലെ സംഭവിച്ചത് ഹോ! വീണ്ടും താൻ തളരുന്നു. വർഷങ്ങൾ കൊണ്ട് പടുത്തുയർത്തിയ വിശുദ്ധിയുടെ കോട്ടകൾ തകർക്കപ്പെടുന്നോ....! ശരീരത്തിന് അസാധാരണമായ വിറയൽ ബാധിച്ചിരിക്കുന്നു.

അതേ മുഖം...അതേ സ്വരം...അതേ നുണക്കുഴികൾ!!

എല്ലാം അതേപോലെ. നീണ്ട വർഷങ്ങൾ വലിയ മാററങ്ങളൊന്നും അവളിൽ വരുത്തിയിട്ടില്ല. മാററങ്ങൾ തനിക്കാണ് . .. നീണ്ട താടി മീശകൾ തന്നെ തികച്ചും അപരിചിതനാക്കിത്തീർത്തിരിക്കുന്നു.

ആ ശബ്ദം..ഇപ്പോഴും ഹൃദയത്തിൽ പ്രതിധ്വനിക്കുന്നു...തീർത്തും തളർന്ന സ്വരം... "എന്നോടു ക്ഷമിക്കണം, ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു." ഹ്രസ്വമായ വാക്കുകൾ! അവൾ യാത്ര ചോദിച്ച് പടിയിറങ്ങുമ്പോഴും തന്റെ മനസ്സിൽ ആ വാക്കുകൾ മാത്രം മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അർഥം കാണാനെന്നതുപോലെയുള്ള മനസ്സിന്റെ പ്രയാണം...!

നഷ്ടപ്പെട്ടതെന്തോ വീണ്ടു കിട്ടിയതുപോലെ....!

കൊട്ടിയടയ്ക്കപ്പെട്ട വാതിലുകൾ തകരുന്നു...!!

പൊട്ടിത്തകരുന്ന ചങ്ങലക്കണ്ണികളുടെ തിളക്കം....!!! ■

വീണ്ടും ഒരു സംഗമം...! പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നില്ല. തളർന്ന മനസ്സോടെ കാവിക്കുള്ളിൽ അഭയം തേടിയപ്പോൾ മനസ്സിന് കുറെയൊക്കെ സ്വസ്ഥത കൈവന്നു.

ലേഖനം

തോമസ് ജോസഫ് മുളങ്ങാട്ടിൽ എച്ച് 4

ഇന്ത്യയുടെ വിദ്യാഭ്യാസ നയം

നമ്മുടെ ആർഷഭാരതം ഇന്ന് അതിഗുരുതരമായ ഒരു പാതയിലൂടെയാണ് കടന്ന് പോകുന്നത്. അജ്ഞതയാണ് എല്ലാററിന്റെയും മുഖ്യകാരണം. ഇവിടുത്തെ വിദ്യാഭ്യാസത്തെപ്പററിപ്പറയുമ്പോൾ വളരെ പഴയ ഒരു നയത്തിലൂടെയാണ് ഇപ്പോഴും നീങ്ങുന്നത്. ഒരു ഏകീകരിച്ച വിദ്യാഭ്യാസ നയമില്ലാ എന്നതാണ് നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസ നയത്തിന്റെ ഏററവും വലിയ ന്യൂനത. ഓരോ സംസ്ഥാനത്തും വ്യത്യസ്ത രീതിയിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസ രീതിയാണ് നിലവിലുള്ളത്.

കേരളത്തിലെ തന്നെ വിദ്യാഭ്യാസ ശൈലി നോക്കുകയാണെങ്കിൽ സ്ഥിരമായ ഒന്നല്ല. ഓരോ രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കന്മാരും ഭരത്തിൽ കയറുമ്പോൾ അവരുടേതായ ശൈലിയിൽ, വീക്ഷണത്തിൽ ഒരു പുതിയ വിദ്യാഭ്യാസ നയം രൂപീകരിക്കുന്നു. അടുത്ത പാർട്ടി ഭരണത്തിൽ കയറുമ്പോൾ ആ നയം എടുത്തുകളയുകയും അവരുടേതായ മറെറാന്ന് ഉടലെടുക്കുകയും ചെയ്യും. ഇത് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ മൂല്യത്തെ ഒരു പരിധിവരെ ബാധിച്ചിരിക്കുന്നു. കേരളത്തിൽ പ്ലസ് ടു സമ്പ്രദായം നിലവിൽ വന്നു. എന്നാൽ കർണാടകം പോലുള്ള നമ്മുടെ അയൽ സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഇത് വളരെ വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നതാണ്. കേരളത്തിൽ അത് വളരെത്താമസിച്ചാണ് ഉടലെടുത്തതെങ്കിലും ഒരു നല്ലകാര്യമായിരുന്നു. പക്ഷെ അതു നടപ്പിൽ വരുത്തിയ രീതി ഒട്ടും അനുയോജ്യമല്ല. എസ്.എസ്.എൽ.സിക്കും പി.ഡി.സിക്കും മററും റാങ്കുകൾ സാധാരണ വാങ്ങുന്നത് മാനേജ്മെന്റ് സ്കൂളുകളും കോളജുകളുമാണ്. എന്നാൽ പ്ലസ്ടൂ ഗവൺമെന്റ് സ്കൂളുകൾക്ക് മാത്രം കൊടുത്തത് ഒട്ടും അനുയോജ്യമായില്ല: കാരണം നമ്മുടെ ഗവൺമെന്റ് സ്കൂളുകളിലെ വിജയ ശതമാനം നമുക്കറിയാവുന്നതാണല്ലോ? ഇത് 'പ്ലസ് ടു' അല്ല; ഒരു "മൈനസ് ടു" ആയി മാറും എന്നതാണ് സത്യം.

കേരളത്തിലെതന്നെ വിദ്യാഭ്യാസ ശൈലി നോക്കുകയാണെങ്കിൽ സ്ഥിരമായ ഒന്നല്ല. ഓരോ രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കന്മാരും ഭരത്തിൽ കയറുമ്പോൾ അവരുടേതായ ശൈലിയിൽ, വീക്ഷണത്തിൽ ഒരു പുതിയ വിദ്യാഭ്യാസ നയം രൂപീകരിക്കുന്നു. അടുത്ത പാർട്ടി ഭരണത്തിൽ കയറുമ്പോൾ ആ നയം എടുത്തുകളയുകയും അവരുടേതായ മററൊന്ന് ഉടലെടുക്കുകയും ചെയ്യും

പതിനാലു വയസ്സുവരെയുള്ള കുട്ടികൾക്ക് നിർബന്ധിത വിദ്യാഭ്യാസം
നിലവിലുണ്ടെങ്കിലും അത് എത്ര...
പ്രായോഗികമായി നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നു...
എന്നത് ചിന്തനീയമായ ഒന്നാണ്. ...
കേരളത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ...
കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളിൽ ഉണ്ടായ സാക്ഷ...
പ്രവർത്തനങ്ങൾ വിദ്യാഭ്യാസനില ...
പ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട് എന്നത് ശ്ലാഘനീയ...
കാര്യമാണ്. എന്നാൽ വടക്കെ ഇ...
സംസ്ഥാനങ്ങളിലെ ജനങ്ങളുടെ സ്ഥി...
നോക്കുകയാണെങ്കിൽ ഭൂരിഭാഗം ജന...
നിരക്ഷരരാണ്. കേവലം കൃഷിയി...
നിന്നും ലഭിക്കുന്ന നിസ്സാര വരുമാന...
ജീവിക്കുന്ന അവരുടെ ജീവ...
മൃഗതുല്യമാണ് എന്നത് നമു...
വേദനാജനകവും ലജ്ജാകരവുമാ...
ഒരു പററം മേധാവികൾക്ക് അടിമ...
ജീവിക്കുന്ന അവരുടെ വിദ്യാഭ്യാസ...
വേണ്ടി സർക്കാർ മുൻകൈയെടുക്കാ...
നിർഭാഗ്യകരമാണ്. ഇതിനുവേണ്ടി ...
മുൻകൈ എടുക്കുന്നില്ല എന്നതാണ് സ...

ഇന്നത്തെ ഈ അവസ്ഥ ...
നോക്കുമ്പോൾ ഒരു ഏകീക...
വിദ്യാഭ്യാസ നയമാണ് നമുക്കാവ...
എല്ലാ സംസ്ഥാനങ്ങളെയും ഉൾക്കൊ...
കൊണ്ടുള്ള ഒരു രീതിയിലേ...
തിരിയുകയും വ്യക്തിതാല്പര്യ...
വളർത്താതെ ജനങ്ങളുടെ ഉന്നമന...
ലക്ഷ്യമാക്കിയുള്ള ഒരു പ്രവർത്തന ...
രൂപീകരിക്കുകയും വേണം. ആരു ഭരി...
ആരു നയിക്കട്ടെ അതിനല്ല ഇവ...
പ്രസക്തി നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസ നില...
പുരോഗമിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നതാ...
നമുക്കറിയേണ്ടത്.

കവിത

അനന്തകൃഷ്ണൻ പി. കെ.

ഭ്രാന്തൻ

തോളിലൊരു കീറിയ മാറാപ്പും തൂക്കി
ചേലകൾ ദേഹത്തു വാരിപ്പുതച്ച്
കൈയിലൊരു പൊട്ടയാമുടുക്കുമേന്തി
കൈയാട്ടിയാംഗ്യം കാണിച്ചുകൊണ്ട്
വീഥിയിൽ കൂടിയീ ഭ്രാന്തൻ വരുന്നേ.
പാറിപ്പറന്ന മുടിയും മുഖത്ത്
പാടുന്ന ചുണ്ടുകൾ പാതി കടിച്ച്
കാലത്തിൻ വ്യഥകൾ തല്ലും മുഖത്ത്
കാടുകൾ പോലവെ ദീക്ഷ വളർത്തി.
പല്ലുകൾ കാട്ടി ചിരിക്കും ചിലപ്പോൾ
പല്ലു കടിച്ചങ്ങലറും ചിലപ്പോൾ
കണ്ണുനീർ വാർത്തു കരയും ചിലപ്പോൾ.
എല്ലാവരാലും അറിയുന്നു ഭ്രാന്തൻ
എല്ലാവരേയും സ്നേഹിക്കുന്ന ഭ്രാന്തൻ
കരുണയെക്കൊണ്ടു പശിയുമടക്കി
കപടമീ ഭൂമിയിലൊററയ്ക്കു ഭ്രാന്തൻ.

ലോകമാകുന്ന കിടപ്പറ തന്നിൽ
ഭൂമിയാകുന്ന കിടക്ക വിരിച്ച്
രാത്രിയാകും കരിമ്പടം മൂടിയീ
വെണ്ണിലാവാകും വെളിച്ചവുമേററ്.
ഇല്ല ബന്ധുക്കളായാരുമയാൾക്ക്
സ്വന്തമാകുന്ന കാണുന്നോരെല്ലാം
ഇല്ല ഗൃഹങ്ങളയാൾക്കായ് തുറക്കാൻ
ഇല്ല കിടാങ്ങളായാരുമയാൾക്ക്
ഉല്ലാസമോടെ തിമിർത്തു കളിക്കാൻ.
കാണും കിടാങ്ങളെ മാറോടണയ്ക്കാൻ
പാണികൾ വീശിയടുത്തു ചെല്ലുമ്പോൾ
പേടിച്ചു പായുന്നു പിഞ്ചു കിടാങ്ങൾ
'പേയാണപകട'മെന്നു മാതാക്കൾ.
കത്തുന്ന താപത്തിൽ വേർപ്പണിയാതെ
കാലുകളെന്തിത്തടഞ്ഞു വീഴാതെ
കാലത്തിൻ ഭ്രാന്തമാം ജീവിതയാത്ര
കോലമില്ലാതെ മുമ്പെ ഗമിക്കുന്നു.
ഗായകനാകുമീയേകാന്തതയിൽ
ജീവിതഗാഥകളോർത്തു ചിരിക്കും
കാണുന്ന കാഴ്ചകൾ കണ്ണിമയ്ക്കാതെയും
കഥയറിയാതെയും നോക്കിച്ചിരിക്കും
തോളിൽ നിറഞ്ഞ പഴന്തുണിക്കെട്ടും
കോളുപോൽ കിട്ടും പഴന്തൊലിത്തുണ്ടും
ചാരത്തു വച്ചു കിടക്കുകയാണീ
മാനത്തു ചിമ്മും വിളക്കുകൾ നോക്കി.
ലോകർ തൻ മാനസ പാത കടന്ന്
പോവുകയാണിവൻ ഭൂമി കടന്ന്.

ഗദ്യകവിത

ജോൺസൺ റ്റി. ജെ H1

വേർപാട്

വീണ്ടും ഒരധ്യയന വർഷം!
സ്മരണതൻ ഓണ്ഡവുമേറി നീ കടന്നുപോകുന്നു
വിട പറയുന്ന നൂറുകണക്കിന് സഹോദരങ്ങൾ
അവരുടെ നെടുവീർപ്പുകൾ
ഈ കലാലയഭിത്തികൾക്കുള്ളിൽ
പ്രതിധ്വനികളായ് ഉയരുന്നു.
ഇവിടെ അവശേഷിക്കുന്ന കൂട്ടുകാർ
മുഷ്ടികളുയർത്തി മുദ്രാവാക്യം മുഴക്കുമ്പോൾ
മുറിവേററ ഹൃദയങ്ങൾ
അവകാശത്തിൻെറ
അനുഭാവത്തിൻെറ
പിന്നെ ആഗ്രഹത്തിൻെറ തീയുണ്ടകൾ വർഷിക്കുമ്പോൾ
അവരും ഇവിടെ ബലിമൃഗങ്ങളാണെന്ന സത്യം
അവരുടെ ഹൃദയസ്പന്ദനങ്ങൾ വിളിച്ചു പറയുന്നു
വീണ്ടും ഒരധ്യയന വർഷം കടന്നുവരുന്നു
നീ വരുമ്പോൾ
ആട്ടിയോടിക്കപ്പെടുന്നവരുടെ തേങ്ങലുകൾ
ഈറനണിഞ്ഞ കണ്ണുകൾ
ദീനത നിറഞ്ഞ മുഖങ്ങൾ
കാലഘട്ടത്തിൻ ചക്രവാളത്തിൽ മറയുന്നു.

കവിത

അനിൽ കുമാർ കെ. ജി. II Chem

മനസ്സേ, നിനക്കൊരുറക്കു പാട്ട്

ഉറങ്ങുക, മനസ്സേ ഇനിയുമുണരാതൊ—
രുന്മാദലഹരിയിലമർന്നുറങ്ങുക നീ വീണ്ടും
കൊളുത്തും പ്രതീക്ഷകളികലെ, ദൂരെ,
എത്തിപ്പിടിക്കുവാനാവാത്ത തീരത്തിനക്കരെ
ഉരുകുമീ മനതാരു, മുറവ വററാത്ത
ദുഃഖങ്ങളും കൂടെ വേണ്ട
പ്രഭാതങ്ങളും പ്രദോഷങ്ങളും ഹൃത്തിൽ
കൊരുത്ത മോഹത്തിൻ നാമ്പുകൾതന്നെയും നിൻ
മുലക്കച്ചകെട്ടി മുറുക്കിയ മുലകളെ
തഴുകുവാനാഞ്ഞ സ്വപ്നങ്ങളും വിടുക തനിയെ
ഈ ആത്മനൊമ്പരങ്ങളെ, മേയുക
നിങ്ങളീ വാതിൽപ്പുറങ്ങൾക്കുമപ്പുറെ

ശീലുകളില്ലാതുറക്കുപാട്ടിൻെറ ഈണങ്ങ—
ളില്ലാത്തൊരാരാരോലവും കേട്ടു, വീണ്ടുമൊ—
രുണർത്തുപാട്ടു കേൾക്കാതെ കാതടച്ചുറങ്ങു
ഉണരാതൊരിക്കലുമുണരാതെ.
വരിക, ഗന്ധർവാ, മടിയിലുറങ്ങുന്ന,
മധുരപ്രതീക്ഷയെ തേരിലേററീടുക, തളരും
മനസ്സിനെ തേരിലേററീടുക, കനലിൽ
കരിയും കിനാക്കളെ തേരിലേററീടുക
തേരേ മടങ്ങുക മറുവഴിയിലൂടൊരിക്കലും
പിന്നിലേക്കായാത്ത ചക്രവും പേറി നീ
മുക്തി നേടാത്തൊരീ മോഹങ്ങൾ, നിങ്ങൾ
മറവിയിലാണ്ടു പുതഞ്ഞു കിടക്കുക.

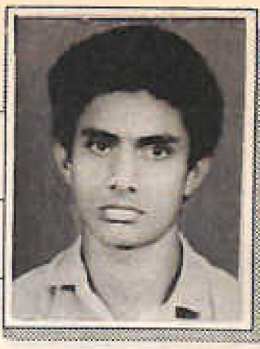

കവിത

വിജേഷ് മോൻ എം. എൻ. കെ. 1

യൗവനം

ആഴിതൻ ആഴം അറിയാത്ത മൗനത്തിൽനിന്നും
ഒരു നീർത്തുള്ളിയായ് , ഒരു മണൽത്തരിയായ്
നിത്യപുഷ്പത്തിൻെറ മാധുര്യത്തോടെയെൻ
ജീവിതയാത്രയിൽ വന്നൊരീ യൗവനം
മൗനനൊമ്പരത്തിൻെറ വൽമീകത്തിൽനിന്നു—
മെൻ മനസ്സിൻെറ മോചനത്തിനായ് കൊതിക്കുമെൻ യൗവനം.
മഞ്ഞിൻകണത്തിൻെറ നൈർമല്യമുള്ളയീ യൗവനം
മോഹങ്ങൾ ശൂന്യമാം ചാപല്യമെങ്കിലും
മോഹങ്ങൾ കൂടുകെട്ടിയൊരെൻ യൗവനം
കൊഞ്ചിക്കുലുങ്ങി കുണുങ്ങി ഞാൻ
എൻ യൗവനച്ചിറകിൽ പാറിനടന്നു
എത്ര സ്വപ്നങ്ങളായ് എത്ര ദുഃഖങ്ങളായ്
സങ്കീർണമായൊരെൻ ജീവിതയാത്രയിൽ
ഇരുളിഴഞ്ഞെത്തുന്ന ചക്രവാളത്തിലെ
എരിഞ്ഞു തീരാറായൊരർക്കനെപ്പോലവേ
നഷ്ടമാകുന്നൊരെൻ യൗവനം
കാലമിനിയും വരും കാട്ടാറൊഴുകും
ഓമരാ തളിരിനും പൂ വരും കായ് വരും
ഇനിയൊരിക്കലും വരില്ലെൻ യൗവനം
പൂക്കൾ വിടരാത്ത വസന്തം പോലുള്ളയീ
വാർധക്യത്തിനു വഴിമാറിയെൻ യൗവനം.

കവിത

അമ്പിളി കൃഷ്ണൻ എച്ച് 1

മോഹം

നിർമലമാം ഈ നീലാകാശത്തിൽ
പറന്നുയരാൻ എനിക്കു മോഹം
പൂഞ്ചിറകുള്ള നീലക്കിളിയായ്
ഈ വിണ്ണിൽ ഉയരുവാൻ മോഹം.
ദൂരെ മിന്നുന്ന നീലതാരങ്ങളിൽ
ഒളിച്ചു കളിക്കുവാൻ മോഹം
പൂ പോൽ മൃദുലമാം നഭസ്സിൻെറ മാറിൽ
തല ചായ്ച്ചുറങ്ങുവാൻ മോഹം.
മഴവിൽ തോണിയിൽ ഏകയായ്
നഭസ്സാമാഴിയിൽ തുഴയുവാൻ മോഹം
അംബരമാളികയിലെ പൂങ്കാവനത്തിൽ
നൃത്തം ചെയ്തിടാൻ മോഹം.
ഹാ! നഭസ്സേ തവസുന്ദര ദർശനം
എൻ ഹൃത്തിൽ ശ്രുതി മീട്ടുന്നു
നിൻ ശില്പിയാം ആ മഹാനുഭാവനെ
ആനന്ദനിർവൃതിയോടെ നമിച്ചിടട്ടെ ഞാൻ.

കഥ

നവമി ജോൺ *H1*

റെയിൽപ്പാലത്തിനടിയിലെ സ്ത്രീ

ക്രാക്കോവിലെ കോപ്പർനിക്കസ് തെരുവിൽ ഇപ്പോൾ ജ്യോതിശാസ്ത്രജ്ഞൻമാരില്ല; ആശുപത്രികളും ക്ലിനിക്കുകളും മാത്രം. കോപ്പർനിക്കസ് സ്ട്രീററിനു മുകളിൽ നക്ഷത്രങ്ങളില്ലെന്ന് ഇതിനർഥമില്ല. പോളണ്ടിൽ വച്ച് ഏററവും മനോഹരമായ നക്ഷത്രങ്ങൾ ഇവിടെയുണ്ട്. വിശേഷിച്ച് റെയിൽപ്പാലത്തിനു മുകളിൽ, നക്ഷത്രം നിറഞ്ഞ ആകാശത്തെക്കുറിച്ച് ഇപ്പോൾ ആരു ചിന്തിക്കുന്നു? കവിതയിൽ പോലും ഇപ്പോൾ അതിനു സ്ഥാനമില്ല; അതിന് തീരെ ഡിമാൻറില്ലെന്ന് തോന്നുന്നു. കോപ്പർനിക്കസിൻെറ പേരിലുള്ള ആ തെരുവിൽ ഇപ്പോൾ ആശുപത്രികളും ക്ലിനിക്കുകളും മാത്രം.

കഴിഞ്ഞ സെപ്ററംബർ. ഞാനൊരു ക്ലിനിക്കിൽ പൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്ന കാലം. പതിവായി ഈ തെരുവിലൂടെ നടക്കുമായിരുന്നു. ഏതോ അജ്ഞാത രോഗത്തിന്, അവിടെ ചികിത്സ വേണ്ടിയിരുന്ന ഒരു ബന്ധുവിനെ കാണുന്നതിനായിരുന്നു. അയാൾക്ക് എന്തെങ്കിലും കാഴ്ചവസ്തുക്കളോ പൂക്കളോ കൊണ്ടു കൊടുക്കുകയും പതിവായിരുന്നു. പോകുന്ന വഴിയിൽ ഒരു റെയിൽപ്പാലത്തിനടിയിലൂടെ പോകണമായിരുന്നു. ഇടയ്ക്കും മുറയ്ക്കും ഓരോ ട്രെയിൻ ഭയങ്കര ശബ്ദത്തോടെ കടന്നു പൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നു. ചുവന്ന സിഗ്നൽ ലൈററിന് ആ നക്ഷത്രങ്ങളെക്കാൾ തിളക്കമുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ, പാലത്തിനു ചുവടെയുള്ള റോഡിൽ മറെറാന്നും കാണാൻ പററില്ലായിരുന്നു.

പല തവണ പാലത്തിൻെറ അടിയിൽകൂടി പലതും ആലോചിച്ച് — ആശുപത്രികളെയും ക്ലിനിക്കുകളെയും രോഗങ്ങളെയും — ഞാൻ നടന്നു. അതിനിടയിൽ ഒരിക്കൽ വെറും നിഴലെന്നു സങ്കല്പിച്ചിരുന്നത് ഒരു സ്ത്രീയാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാനും കഴിഞ്ഞു. നല്ലപോലെ തുന്നിയെടുത്ത കറുത്ത വേഷം, ഹാററില്ല, കാതിലിട്ടിരുന്ന വളയങ്ങൾ രത്നങ്ങളെപ്പോലെ തിളങ്ങി, ആ സ്ത്രീരൂപം പെട്ടെന്ന് എൻെറ അമ്മയെക്കുറിച്ചോർക്കാനിടയാക്കി. അവർ കുടിച്ച് ലക്കുകെട്ടിരുന്നുവെന്ന് മനസ്സിലായി.

ഒരു ദിവസം ഞാൻ അവരുടെ സമീപം ചെന്ന് ചോദിച്ചു: 'നിങ്ങൾ ഒററയ്ക്കാണോ?'

'അതേ,' അവർ പറഞ്ഞു: 'ഞാൻ ഒററയ്ക്കാണ്.'

'ഇവിടെ എല്ലാ രാത്രിയും എന്തിനു വരുന്നു? ഈ റെയിൽപ്പാലത്തിനടിയിലെന്തിനു നിൽക്കുന്നു?' അവർ മറുപടി പറഞ്ഞില്ല. ഞാൻ അവരുടെ കൈ പിടിച്ചു. ഞങ്ങൾ കോപ്പർനിക്കസ് തെരുവിലൂടെ നടന്നു.

> **നല്ലപോലെ തുന്നിയെടുത്ത കറുത്ത വേഷം, ഹാററില്ല, കാതിലിട്ടിരുന്ന വളയങ്ങൾ രത്നങ്ങളെപ്പോലെ തിളങ്ങി, ആ സ്ത്രീരൂപം പെട്ടെന്ന് എൻെറ അമ്മയെക്കുറിച്ചോർക്കാനിടയാക്കി.**

സാവധാനം അവർക്കെന്നിൽ വിശ്വാസം വന്നുവെന്ന് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി. അവരെക്കുറിച്ചുള്ള കാര്യമെല്ലാം എന്നോടു പറഞ്ഞു. ഏതാനും മാസങ്ങൾ മുമ്പ് അവർ സ്നേഹിച്ചിരുന്ന മനുഷ്യനുമായി അവസാനമായി പിരിഞ്ഞത് അവിടെ വച്ചായിരുന്നു. അയാൾക്ക് അവരിലുള്ള ഇഷ്ടം ഇല്ലാതായതുതന്നെ കാരണം. പല തവണ, അവരുടെ സമാഗമത്തിനും സംഭാഷണത്തിനും സാക്ഷ്യം വഹിച്ചിരുന്ന, ആ സ്ഥലത്ത് വന്നു പോകുന്നത് മനഃശാന്തിക്കുള്ള ഉപായമായി ഞാൻ ആദ്യമൊക്കെ കരുതി.

'ഇപ്പോഴോ?' ഞാൻ ചോദിച്ചു.

'ഞാനിപ്പോൾ നിശ്ചയി[illegible] കഴിഞ്ഞു.' അവർ പറഞ്ഞു.

'ദാ അവിടെ, പാലത്തിനടു[illegible] നിന്ന് ട്രെയിനിനു മുമ്പിൽ ചാടി മരി[illegible]മെന്നാണ് മോഹം. ഈ ചരിവിലൂ[illegible] നടന്ന്, പിന്നെ.... ശാന്തി. നിങ്ങൾക്കെ[illegible] തോന്നുന്നു, അതു ശാന്തി തന്നെയാവു[illegible]

'എന്തോ എനിക്കറിയില്ല, ഒരു പ[illegible] ശാന്തിയാവാം നിങ്ങളുടെ എല്ലാ ദു[illegible]ത്തിനും ശേഷം. . .' ഞങ്ങളുടെ തലയ്[illegible] മീതെ ഒരു ട്രെയിൻ പാഞ്ഞുപോയി. ഞ[illegible] വീണ്ടും പാലത്തിനു ചുവട്ടിലെ[illegible] സുഹൃത്തുക്കളേ, ഞാനൊരു അ[illegible]വില്ലാത്ത മനുഷ്യനാണെന്നു നി[illegible] പറഞ്ഞേക്കും. ദൈവം സാക്ഷിയാ[illegible] പറയുന്നു, അവർ, അവരുടെ ആഗ്ര[illegible] സാക്ഷാൽക്കരിക്കുന്നതായിരു[illegible] എനിക്കിഷ്ടം. ആളുകൾ ദുഃഖിക്കുന്ന[illegible] കാണാൻ എനിക്കു തീരെ ഇഷ്ടമില്ല. ദുഃ[illegible] മനുഷ്യാത്മാവിനെ ഉന്നമിപ്പിക്കുമെ[illegible] എനിക്ക് തീരെ അഭിപ്രായമില്ല. മറി[illegible] മനുഷ്യബുദ്ധിയെ ഭ്രമിപ്പിക്കുകയാ[illegible] ചെയ്യുക.

'അപ്പോൾ, മൈ ഡിയർ ലേ[illegible] ഞാൻ പറഞ്ഞു.

'പക്ഷേ, എങ്കിൽ അതൊരു [illegible] ആശയം തന്നെയാണ്.

ഇതാണെൻെറ പക്ഷം!

'എന്തെടോ താൻ പറഞ്ഞത് ?'

പാഞ്ഞു പോകുന്ന ട്രെയിനി[illegible] ശബ്ദത്തിനിടയിൽ ആ സ്ത്രീ എ[illegible] നേർക്കു തിരിഞ്ഞു പറഞ്ഞു: 'എന്താ[illegible] താൻ പറഞ്ഞത്, പന്നി, തെമ്മാടി, ചെ[illegible] എൻെറ ജീവൻ രക്ഷിക്കാൻ ശ്രമി[illegible]ന്നതിനു പകരം എന്നെ തനി ഭ്രാന്തിലേ[illegible] തള്ളിവിടാനാണു തൻെറ ഭാവം. അ[illegible] എടോ റാസ്കൽ; വിഷപ്പാമ്പേ; മൃഗമേ[illegible]

[illegible]കോർത്തെടുത്ത ശകാരവർഷ[illegible] കൊണ്ട് ആ സ്ത്രീ എന്നെ അഭിഷേ[illegible] ചെയ്തു. അവർ വിളിച്ചു പറഞ്ഞതി[illegible] ചിലതു ഞാൻ കേട്ടിട്ടേയില്ലാ[illegible] വാക്കുകളായിരുന്നു. കോപം കൊ[illegible] വിറച്ച അവരുടെ ഒരു കാതിലെ വള[illegible] തെറിച്ചുപോയി. കോപവും വിദ്വേഷവു[illegible] നിരാശയും മതിവിഭ്രമവും നിറഞ്ഞ ചീ[illegible] വാക്കുകൾ, ശാപവചനങ്ങൾ ധാരധാ[illegible]യായി പ്രവഹിച്ചു. അതും രോഗിക[illegible]ക്കൊണ്ടു നിറഞ്ഞ ക്ലിനിക്കുകളുള്ള കോ[illegible]നിക്കസ് തെരുവിൽ. ■

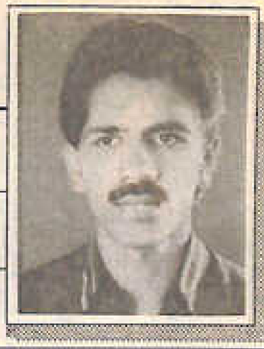

ചെറുകഥ

സൈമൺ ഐസക്ക് എച്ച് 3

എന്നിലെ ഞാൻ

> **കളിവള്ളങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി മഴവെള്ളത്തിലൊഴുക്കി നടന്ന കാലം. കുഞ്ഞോളങ്ങൾ കാണാൻ ജലത്തിൽ കല്ലെറിഞ്ഞ് കുളത്തിൻെറ കരയിൽ കുത്തിയിരുന്ന കാലം... വർണ്ണങ്ങൾ ചിറകു വിടർത്തിയിരുന്ന കാലം.**

ഓരോ ദിവസം ചെല്ലുന്തോറും എന്നിൽ നിറയുന്ന ദുരന്തങ്ങൾ? എഴുതിയാലോ, പറഞ്ഞാലോ ആർക്കും മനസ്സിലാവില്ല. ആർക്കും അറിയേണ്ടതുമില്ല!

വീട്ടിൽ നിന്നും ആഴ്ചതോറും എഴുത്തുകൾ വരുന്നു എൻെറ പ്രിയപ്പെട്ട മകന് അക്ഷരങ്ങൾ, വാക്കുകൾ...മറുപടി എഴുതാതെ വയ്യാത്തതുകൊണ്ട് എഴുതുന്നു. തേച്ചുമിനുക്കിയ വാചകങ്ങൾ. ... പക്ഷേ, അക്ഷരങ്ങൾക്കു പുറകിൽ നാഡിസ്പന്ദനം നിലച്ച ആഹ്ലാദത്തിൻെറ, വിളമ്പുന്ന ഒരു മനസ്സിനെ കണ്ടെത്താൻ ആർക്കും കഴിഞ്ഞില്ല—അതു കുററമല്ല. പിന്നെയോ? ജനിച്ചതാണ്, വളർന്നതാണ് കുററം. കളിവള്ളങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി മഴവെള്ളത്തിലൊഴുക്കി നടന്ന കാലം. കുഞ്ഞോളങ്ങൾ കാണാൻ ജലത്തിൽ കല്ലെറിഞ്ഞ് കുളത്തിൻെറ കരയിൽ കുത്തിയിരുന്ന കാലം... വർണ്ണങ്ങൾ ചിറകു വിടർത്തിയിരുന്ന കാലം.

കണ്ണു നിറയുന്നു! അറിയുക, നിങ്ങൾ അറിയുക ഒന്നുമാകാതെ എല്ലാമായ ജീവിതം. ബീഡി വലിക്കാൻ, കള്ളുകുടിക്കാൻ ഇഷ്ടപ്പെടാതിരുന്ന, ബീഡിവലിക്കുന്നവരെ കള്ളുകുടിക്കുന്നവരെ വെറുപ്പോടും ഭീതിയോടും കൂടി കണ്ടിരുന്ന ഒരു കാലം— എന്തൊരാഹ്ലാദമായിരുന്നു!

ഇന്നോ?

ഒന്നും ആഹ്ലാദമല്ല. ഒന്നും ഒരു സംഭവമേയല്ല. അരുതായ്മകളുടെ നിഴലിൽ പതുങ്ങി പതുങ്ങി നടന്നു മടുത്തിരിക്കുന്നു. ഓർക്കുമ്പോൾ ഒന്നും വേണ്ടായിരുന്നു എന്നു തോന്നുന്നു.

കലാലയ ജീവിതം പണ്ടൊക്കെ രസകരമായ ഒന്നാണെന്നാണ് തോന്നിയത്. രാവിലെ വലിയ പുസ്തകക്കെട്ടും ചോററുപാത്രത്തിൽ ചോറുമായി സ്കൂളിലേയ്ക്കു നടന്നു പോകുമ്പോൾ ഒന്നോ രണ്ടോ പുസ്തകങ്ങൾ കൈയ്യിൽ പിടിച്ച് പാൻറുമിട്ട് ബസ്സിൻെറ ഫുട്ബോർഡിൽ നിന്നുകൊണ്ട് കണ്ടക്ടർമാരുമായി വഴക്കുണ്ടാക്കി കോളേജിൽ പോകുന്ന കോളജ് കുമാരന്മാരെ കാണുമ്പോൾ ഉള്ളിൽ ആരാധനയായിരുന്നു. വേഗം വലുതായി കോളജിൽ പോകണമേ എന്നുള്ള പ്രാർഥനയായിരുന്നു. ഇന്നോ?

അത് മടുപ്പിക്കുന്ന, ബോറടിപ്പിക്കുന്ന ഒരു മുഷിപ്പൻ പണിയാണ്. അർഥമില്ലാത്ത കോമാളിത്തരങ്ങളും തമാശകളും കൊണ്ട് വീർപ്പു മുട്ടിയ ക്ലാസ് മുറികളും, ഗഞ്ചാവിലും മദ്യത്തിലും മുങ്ങിക്കുളിക്കുന്ന വിദ്യാർഥികളും മുദ്രാവാക്യങ്ങളും ആവേശ പ്രകടനങ്ങളും ശക്തിപ്രകടനങ്ങളും അനുഭാവ പ്രകടനങ്ങളും സംഘട്ടനങ്ങളും അരക്ഷിതാവസ്ഥയും നഗരത്തിലെ ഭ്രാന്തമായ തിരക്കിലെ ഒററപ്പെട്ട ഏകാന്തതയും...

എനിക്കു മടുത്തു.

ബോധത്തിൻെറയും അവബോധത്തിൻെറയും അതിർവരമ്പുകൾ വളരെ നേർത്തതാണ്. പെട്ടെന്ന് അവ പൊട്ടിപ്പോയേക്കാം എന്താണ് വേണ്ടതെന്നു പകച്ചുപോകുകയാണ്. നിറഞ്ഞ ഏകാന്തത തളർന്നു കിടക്കുന്ന റൂമിൽ ഞാനും എൻെറ ദുഃഖങ്ങളും സ്വപ്നങ്ങളും ഓർമകളും ബോറടിയും മാത്രം. പല തമാശകൾ പലരു പറയുമ്പോൾ പണ്ടത്തേപോലെ ചിരിക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ല— ശ്രമിച്ചാലും കൃത്രിമമാണെന്നുള്ളതുകൊണ്ട് പരാജയപ്പെടുകയാണ് പതിവ്.

ഇവിടെ ഓർമകൾ മുറിയുന്നു...

അതിനാൽ എന്നിലെ ഏകാന്തതയുടെ തീരത്തു തന്നെ അടിഞ്ഞവസാനിക്കട്ടെ....

ഞാൻ ഞാൻ മാത്രമായി...

എന്നിലെ ഞാൻ മാത്രമായി... ■

കഥ

സുൽത്താൻ(സി.എസ്. ഇബ്രാഹിം) H4

NEW MAN Voice '91

ശവംതീനികൾ

ഉദ്യോഗസ്ഥർ, വിദ്യാർഥികൾ അങ്ങനെ ഒട്ടേറെപ്പേരുടെ ഒരു മഹാസാഗരം. ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ 'പുരോഗതി' വിളിച്ചു പറയുന്ന ദൈന്യതയും ദാരിദ്ര്യവും പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന മുഖങ്ങളാണേറെയും.

തണുപ്പിന്റെ വിളയാട്ടകാലമായ ഡിസംബറിന്റെ മധ്യനാളുകൾ. സായാഹ്നങ്ങൾ മഞ്ഞുപൊഴിച്ചിലിൽ മൂടപ്പെടുന്ന കാലം. ശരീരത്തെ മരവിപ്പിക്കുന്ന, വീശിയടിക്കുന്ന ചുളുചുളുപ്പൻ കാററ്. തണുപ്പിനെ തടഞ്ഞു നിർത്താൻ ശ്രമിച്ച കമ്പിളി സ്വെററും ഓവർകോട്ടും പരാജയം സമ്മതിച്ച് പിൻവാങ്ങിത്തുടങ്ങിയിരുന്നു.

സമൂഹത്തിന്റെ എല്ലാ തട്ടിലുമുള്ള ജനങ്ങൾ സന്ധിക്കുന്ന പ്ലാററ് ഫോം ജനനിബിഡമായിരുന്നു. ശബ്ദകോലാഹലങ്ങളാൽ മുഖരിതം. ഗ്രാമങ്ങളും നഗരങ്ങളും ഇവിടെ സന്ധിക്കുന്നു. ഉദ്യോഗസ്ഥർ, വിദ്യാർഥികൾ അങ്ങനെ ഒട്ടേറെപ്പേരുടെ ഒരു മഹാസാഗരം. ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ 'പുരോഗതി' വിളിച്ചു പറയുന്ന ദൈന്യതയും ദാരിദ്ര്യവും പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന മുഖങ്ങളാണേറെയും.

കൊണാട്ട് പ്ലേസിൽ നിന്നുമെത്തുന്ന സുഹൃത്തിനെ സ്വീകരിക്കാനാണ് ആ കൂട്ടത്തിൽ ചെന്നുപെട്ടത്. വൈകിമാത്രമെത്തുന്ന 'ജയന്തിജനത' ഒന്നര മണിക്കൂർ വൈകും എന്ന അറിയിപ്പു കേട്ടപ്പോൾ തോന്നാത്ത ദുഃഖം— ഈ ദുർഗന്ധത്തിലിനിയും ഒന്നരമണിക്കൂർ കാത്തിരിപ്പ് എന്ന ചിന്തയിൽ—തോന്നിപ്പോയി.

മരവിച്ച ശരീരത്തിനല്പം ചൂടു പകരാൻ മൊത്തിയ 'ചായ' എന്ന പ്രത്യേക കളറുള്ള വെള്ളത്തിന് ഒരല്പം മധുരമെങ്കിലുമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലെന്നറിയാതെ ആശിച്ചുപോയി. കണ്ണും കാതും അലക്ഷ്യമായലഞ്ഞു. അലീഗർ റെയിൽവേ സ്റേറഷനിലെ ചിരപരിചിതമായ കളകളനാദം പെട്ടെന്ന് കേട്ടു. 'ദില്ലി സേ ഹൗറാ ജാനേവാലി രാജധാനി എക്സ്പ്രസ് തോഡീ ദേർ സേ ഇസ് സ്റേറഷൻ സേ ഗുസർ രഹീ ഹെ' ദില്ലിയിൽ നിന്നും ഹൗറയിലേക്കു പോകുന്ന രാജധാനി എക്സ്പ്രസ് അല്പസമയത്തിനുള്ളിൽ ഈ സ്റേറഷനിൽകൂടി കടന്നുപോകുന്നു.

പെട്ടെന്ന് എല്ലാവരും പ്ലാററ് ഫോ[...]രികിൽ നിന്നും മാറിനിന്നു. ഇന്ത്യയി[...] ഏററവും വേഗത കൂടിയ തീവണ്ടിയാ[...] ഏതാനും നിമിഷങ്ങൾക്കകം ഈ പ്ലാറ[...] ഫോമിനെ തൊട്ടുരുമ്മി കടന്നുപോ[...]ന്നത്. മനുഷ്യന്റെ ലക്ഷ്യംപോലെ, ചി[...] പോലെ, അതൊരു കാററായി കട[...] പോകുമോ എന്ന സംശയമാണേവർക്[...]

നിമിഷങ്ങൾക്കകം ചൂളം വിളിയുടെ [...]ടർച്ചയാലെന്നവണ്ണം ആർത്തനാദത്തോ[...] 'രാജധാനി' രാജപാത തേടി മിന്നിമറ[...] പ്ലാററ് ഫോമും അതിലെ മനുഷ്യരും അ[...]റിയാതെ കുലുങ്ങി. പെട്ടെന്നാണ് വ[...]യുടെ ഇരമ്പൽ ശബ്ദത്തെ വെല്ലുമാറ് [...] കൂട്ടനിലവിളി ഉയർന്നത്. പ്ലാററ് ഫോ[...]ന്റെ തെക്കുഭാഗത്തുനിന്ന്, നിസ്സഹാ[...]യുടെ, മരണവേദനയുടെ, നിലവിളി[...]യിരുന്നത്. കടലാസ് കഷണങ്ങൾപോ[...] എന്തോ ചില വസ്തുക്കൾ റെയിൽപാള[...]ലേക്ക് പാറിവീഴുന്നത് ഒരു ദൂരക്കാഴ്ച[...]ന്നവണ്ണം ദൃശ്യമായി.

വണ്ടിയുടെ അവസാനത്തെ ചക്ര[...] പ്ലാററ് ഫോമിൽനിന്നകന്നപ്പോൾ എല്ല[...]രും ശബ്ദം കേട്ട ദിശയിലേക്കോടി. ഞാ[...]തിക്കിത്തിരക്കി ആൾക്കൂട്ടത്തിൽ നുഴ[...] കയറി.

അവിടെ കണ്ട കാഴ്ചയ്ക്ക് 'ഭീക[...]' എന്ന ഒരു വാക്കിൽ വിവരണം നൽകിയാ[...]മതിയാവില്ലായിരുന്നു. മനുഷ്യശരീര[...]ന്റെ ഭാഗങ്ങളാണോ എന്നു തോന്നു[...] ഉടലിൽനിന്നും വേർപെട്ട തലകളും [...] കാലുകളും കുടൽമാലകളും അവി[...] ചിന്നിച്ചിതറി കിടന്നിരുന്നു. വണ്ടിച്ചക്ര[...]ക്കടിയിൽപ്പെട്ട പഴന്തുണിക്കെട്ടുപോ[...] കുറെ മനുഷ്യശരീരങ്ങൾ. അത്രയും ബീ[...]സമായ രംഗം കണ്ടിട്ടും ഇതൊരു സാ[...]രണകാഴ്ചയെന്നപോലെ, നിർവികാ[...]തളം കെട്ടിനിൽക്കുന്ന, ഭൂരിപക്ഷമുഖ[...]

കണ്ട്, ബീഭത്സതയുടെ പേടിയെക്കാളും ദുഃഖത്തെക്കാളുമേറെ, എനിക്കമ്പരപ്പാണുണ്ടായത്. ആ മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടി ഒരിററു കണ്ണീർ വാർക്കാനൊരാൾപോലുമില്ലെന്ന യാഥാർഥ്യം എന്റെ അമ്പരപ്പു വർധിപ്പിച്ചു. മററു കാണികളെപ്പോലെതന്നെ റെയിൽവേ സെക്യൂരിററി ഗാർഡുകളും ആ കബന്ധങ്ങളിലേക്കു നോക്കി അകന്നുനിന്നിരുന്നു.

ഇവരുടെ ഹൃദയമെന്താ കല്ലുകൊണ്ടാണോ നിർമിച്ചിരിക്കുന്നത്? അതോ, ഇന്നാട്ടിലനവസ്യൂതം ചുററിത്തിരിയുന്ന വർഗീയലഹളയെന്ന ഭീകരന്റെ, ചവച്ചുതുപ്പിയ ഉച്ഛിഷ്ടങ്ങളായ ശവക്കൂമ്പാരങ്ങൾ കണ്ട് ഇവരുടെ പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങൾ ഒപ്പം മരവിച്ചു പോയോ? മനുഷ്യജീവനും ശരീരത്തിനും ഇന്നാട്ടിലിത്രയ്ക്കേ വില കല്പിക്കുന്നുള്ളു? കീറിപ്പറിഞ്ഞ, മുഷിഞ്ഞ, വില കുറഞ്ഞ, പഴകിയ, ജഡങ്ങളിലൊട്ടിപ്പിടിച്ചു കിടക്കുന്ന വസ്ത്രങ്ങളാവാം ഒരു പക്ഷെ, ഈ ശരീരഭാഗങ്ങളുടെയും ഒപ്പം അവയിൽനിന്ന് പറന്നകന്ന ജീവന്റെയും വില കല്പിക്കുന്നത് ...ഞാൻ സ്വയം ചിന്തിച്ചുപോയി.

അങ്ങനെ, യഥാർഥനിർവികാരതയുടെ—നിസംഗതയുടെ—ഏതാനും നിമിഷങ്ങൾ..പ്ലാററുഫോമിനരികിൽ നിന്നും ഒരു ചെറുപ്പക്കാരൻ പാളത്തിലേക്കിറങ്ങുന്നതു കണ്ട ഞാൻ സമാധാനിച്ചു. ജീവനററ ആ ശരീരങ്ങളെ ബഹുമാനിക്കാൻ ഒരു മനുഷ്യസ്നേഹിയെങ്കിലും ഈ മഹാരാജ്യത്തുണ്ടായല്ലോ. കാരുണ്യംനിറഞ്ഞ ആ ഹൃദയത്തെ ഞാൻ ഉള്ളിൽ അഭിനന്ദിച്ചു. ശവങ്ങളുടെ അടുത്തുചെന്ന് അയാൾ ഓരോന്നിലേക്കും സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി. എണ്ണമെടുക്കുകയാവാം, അല്ലെങ്കിൽ അവയ്ക്കു സംഭവിച്ച ദുർഗതിയോർത്ത് വിധിയെ പഴിക്കുകയാവാം. എന്നാൽ പെട്ടെന്ന് അയാളുടെ കൈകൾ കീറിപ്പറിഞ്ഞ വസ്ത്രങ്ങളിലൂടെയും ചിതറിക്കിടക്കുന്ന ഭാണ്ഡങ്ങളിലൂടെയും ചലിക്കുന്നതു കണ്ട ഞാൻ അന്ധാളിച്ചുപോയി. അയാളതാ എന്തൊക്കെയോ തപ്പിയെടുക്കുന്നു. നാണയത്തുട്ടുകൾ പെറുക്കിയെടുത്ത് സ്വന്തം കയ്യിലുള്ള തുണിസഞ്ചിയിൽ നിറയ്ക്കുന്നു. 'അതും ഒരു കാഴ്ചയല്ല', എന്നതുപോലെ എല്ലാവരും നിൽക്കുമ്പോൾ അയാൾ തന്റെ ദൗത്യം പൂർത്തിയാക്കി വന്ന വഴിയെ തിരിച്ചു നടന്നു. ആത്മസംതൃപ്തി കിട്ടിയ ഒരു ശവംതീനിയുടെ സന്തോഷം ആ മുഖത്ത് തെളിഞ്ഞുകാണാമായിരുന്നു. സ്വാർഥതേ, നിന്റെ പേരോ മർത്യൻ...?

കർമധീരനായ ഒരു പോലീസുകാരനാണ് ആ ശവങ്ങളുടെ അടുത്തേക്ക് പിന്നീട് വന്നത്. പരിശോധനയ്ക്കുശേഷം അങ്ങനെയൊരു സംഭവം അവിടെ നടന്നതിന്റെ ലക്ഷണം പോലും മുഖത്തില്ലാതെ ആ പോലീസുകാരൻ സുഹൃത്തിന്റെ അടുത്തേക്കു പോയി. എന്താണ് അയാൾ പറയുന്നതെന്നു കേൾക്കാൻ ഞാൻ കാതു കൂർപ്പിച്ചു. "ഒരു പ്രശ്നവുമില്ല. അതെല്ലാം അധിനിവേശപ്രദേശത്തെ ഭിക്ഷക്കാരാണ്."

ഞാൻ ഞെട്ടിപ്പോയി. മനുഷ്യജീവന്റെ വില! ഞാൻ കാത്തുനിന്ന വണ്ടി സ്റേറഷനിൽ ആ ശവശരീരങ്ങൾക്കു മുകളിൽ വന്നു നിന്നപ്പോഴേക്കും എന്റെ ഹൃദയവും കല്ലായി മാറിയിരുന്നു. ഇനി ഞാനൊരു ശവംതീനികൂടിയായാൽ എന്റെ ജന്മം സാഫല്യമടഞ്ഞു. ഞാനും 'ഒരു മൂന്നാംലോക'ക്കാരനായി. അതാ, വണ്ടിയിളകിത്തുടങ്ങിയല്ലോ. ഈ വണ്ടി കടന്നുപോകുമ്പോൾ ഒരു പക്ഷെ, എന്റെ സുഹൃത്ത് ഈ വണ്ടിയിൽ വന്നില്ല എന്ന കാരണത്താൽ ഞാനിവിടെ കാത്തുനിൽക്കുമായിരിക്കും. അതോ തിരികെപ്പോകുമോ? ആർക്കറിയാം...ഏതായാലും ഞാനൊരു ഇന്ത്യൻ പൗരനാണ് ... യഥാർഥ നിസ്സംഗൻ!

■

കർമധീരനായ ഒരു പോലീസുകാരനാണ് ആ ശവങ്ങളുടെ അടുത്തേക്ക് പിന്നീട് വന്നത്. പരിശോധനയ്ക്കുശേഷം അങ്ങനെയൊരു സംഭവം അവിടെ നടന്നതിന്റെ ലക്ഷണം പോലും മുഖത്തില്ലാതെ ആ പോലീസുകാരൻ സുഹൃത്തിന്റെ അടുത്തേക്കു പോയി.

You become like what you love!

Visit

Polakulath's Archana Jewellery

Jewel Junction, M. G. Road, Ernakulam, Kochi - 11

The Thodupuzha Taluk General Marketing Co-operative Society Ltd. No. 1. 174

Thodupuzha - Kerala

Phone 2591

Dealings :- Marketing of Agricultural Products
Distribution of all kinds of Fertilizers

K. C. Mathew
President

T. M. Jose
Secretary

LITTLE FLOWER COLLEGE

Palai Road, Thodupuzha

Phone 2983

Courses :

S. S. L.C., P. D. C.,
B.A., B.Com.,
P.D.C. English

Hostel facility available

Vice Principal
Sr. Hilaria

Principal
Sr. Pelagia

22 കാരററ് സ്വർണാഭരണങ്ങൾക്ക്

പുൽപ്പറമ്പിൽ ജൂവലറി

മാർക്കററ് റോഡ്, തൊടുപുഴ

The Velliamattom Service Co-operative Bank Ltd. No. 3958
Pannimattom P.O. (Ist Grade Bank)
H.O. Pannimattom
Phone Edm. 44
Branches
Velliamattom-Phone : EDM. 38
Elamdesom-Phone: EDM. 47
We Offer

Service	Security
Members	6629
Shares	14 lakhs
Deposits	132 lakhs
Loans	156 lakhs
Working Capital	198 lakhs

Higher Rate of interest on Deposits
Safe Deposit Locker Facilities

K.J. Antony
(President)

V.J. Pail
(Secretary)

ആലക്കോട് സർവീസ് സഹകരണ ബാങ്ക് ലിമിററഡ് നമ്പർ 1588
(സംസ്ഥാനത്തെ ഉന്നത സ്പെഷ്യൽ ഗ്രേഡ് സഹകരണ സ്ഥാപനം)

ആകർഷണീയ നിരക്കിൽ വിവിധതരം നിക്ഷേപങ്ങാം സ്വീകരിക്കുന്നു.

With best Compliments from
Winners College & Winners English School
Karimannoor & Udumbannoor
Phone 91

യാത്രാവിവരണം

ജോളി ജോർജ് ഇ 4

എൻെറ നാഗാലാണ്ട് യാത്ര

നാഗാലാണ്ടിലെ ജനങ്ങളും അവരുടെ ജീവിതരീതികളും മററു സംസ്ഥാനത്തെ ജനങ്ങളുടെ ജീവിതരീതിയിൽ നിന്ന് തികച്ചും വ്യത്യസ്തമാണ്. കൊച്ചിൻ—ഗൗഹട്ടി ട്രെയിനിലാണ് ഞാൻ നാഗാലാണ്ട് യാത്ര ചെയ്തത്. തൊടുപുഴയിൽനിന്നും ടിക്കററെടുത്ത് എറണാകുളത്ത് നിന്നുമാണ് യാത്ര ആരംഭിച്ചത്. പിറേറദിവസം ട്രെയിൻ തമിഴ്നാട്ടിലൂടെ കടന്നുപോയി. ആന്ധ്ര സംസ്ഥാനത്തുകൂടിയുള്ള യാത്ര തികച്ചും ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്നതായിരുന്നു. പ്രകൃതി സൗന്ദര്യം ഒട്ടും തന്നെയില്ലാത്ത സംസ്ഥാനമാണ് ആന്ധ്രയെന്ന് യാത്രയിൽ തോന്നിപ്പോയി. വെറും നിരപ്പായ സ്ഥലങ്ങൾ. കൃഷി ചെയ്യുവാൻ പോലും പററാത്ത സ്ഥലങ്ങൾപോലെ തോന്നി. വിശാഖപട്ടണത്ത് ട്രെയിൻ എത്തിയപ്പോൾ ധാരാളം കുട്ടികൾ ട്രെയിനിൻെറ ഉള്ളിൽ കയറി. ചിലർ ട്രെയിനിൻെറ അകം അടിച്ചുവാരിയ ശേഷം പണം പിരിക്കുന്നു. ചിലർ ചെരിപ്പുകൾ നന്നാക്കുന്നു. ആന്ധ്രക്കാരനായ ഒരു സഹയാത്രികനിൽ നിന്ന് ആ സംസ്ഥാനത്തെപ്പററി അറിയുവാൻ സാധിച്ചു. അടുത്തതായി ട്രെയിൻ ഒറീസ്സാ സംസ്ഥാനത്തിലൂടെ കടന്നുപോയി. കട്ടക്ക് സ്റേറഷനിൽ ട്രെയിൻ നിന്നപ്പോൾ സുഭാഷ് ചന്ദ്രബോസിൻെറ ഓർമ്മകൾ എൻെറ മനസ്സിൽ ഓടിയെത്തി.

കേരളത്തെപ്പോലെ എന്തുകൊണ്ടും മുമ്പിൽ നിൽക്കുന്ന സംസ്ഥാനത്തിലൂടെയാണ് അന്ന് യാത്ര ചെയ്തത് — പ.ബംഗാൾ. സാക്ഷാൽ ജോതി ബാസ്സുവിൻെറ നാട്. മാഹാന്മാരായ പലരേയും ഭാരതത്തിന് നല്കിയ നാട് —രാജാറാം മോഹൻറോയ്, ശ്രീരാമകൃഷ്ണ പരമഹംസൻ, സ്വാമിവിവേകാനന്ദൻ, ടാഗോർ. ഉച്ചയ്ക്കുശേഷം ട്രെയിൻ കൽക്കട്ടാ സ്റേറഷനിലെത്തി. ഹൗറാ പാലം ട്രെയിനിലിരുന്നു മാത്രം കാണുവാൻ സാധിച്ചതിൽ സങ്കടം തോന്നി. പിന്നെയും ട്രെയിൻ ലക്ഷ്യത്തിലേക്ക് പാഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇപ്രാവശ്യം ആസ്സാം സംസ്ഥാനത്തിലൂടെയായിരുന്നു അതിൻെറ യാത്ര. എത്ര സുന്ദരമായ പ്രകൃതിയാണ് ആസ്സാമിൻെറത്. എല്ലായിടത്തും പച്ച വിരിച്ച തേയിലത്തോട്ടം. ഞാൻ പുറത്തേയ്ക്ക് നോക്കി ആ കാഴ്ച ആവോളം ആസ്വദിച്ചു. സന്ധ്യയോടുകൂടി ട്രെയിൻ ബ്രഹ്മപുത്ര നദിയുടെ മുകളിലൂടെ കടന്നുപോയി. രണ്ടുനിലയുള്ള പാലമാണ് ബ്രഹ്മപുത്ര നദിയുടെ മുകളിലുള്ളത്. മുകളിലത്തെ നിലയിലൂടെ ബസ്സ് തുടങ്ങിയ വാഹനങ്ങളും താഴത്തെ നിലയിലൂടെ ട്രെയിനും കടന്നുപോകുന്നു. ട്രെയിൻ പാലത്തിലൂടെ കടന്നുപോകുവാൻ ഏഴു മിനിററ് എടുത്തു. ആലോചിക്കുക, എത്ര വലിയ നദിയെന്ന്. ട്രെയിൻ ഗൗഹട്ടിയിൽ എത്തിയപ്പോൾ വൈകുന്നേരമായി. ഗൗഹട്ടിയിൽ ഒരു മുറിയെടുത്ത് അല്പം വിശ്രമിച്ചശേഷം ഗൗഹട്ടി ടൗൺ കാണുവാൻ പോയി.

മടക്കയാത്രയിൽ കൂടുതൽ സമയം ഗൗഹട്ടിയിൽ ചിലവാക്കാം എന്നു വിചാരിച്ച് അവിടെനിന്ന് യാത്രയായി.

ഏകദേശം ഒൻപതു മണിയോടുകൂടി ആസ്സാം—വാലി എന്ന ബസ്സിന് ഗൗഹട്ടിയിൽ നിന്ന് നാഗാലാണ്ട് യാത്ര ആരംഭിച്ചു. യാത്ര രാത്രിയിലായിരുന്നു. ആസ്സാം വനത്തിലൂടെയായിരുന്നു ബസ്സ് പോയിക്കൊണ്ടിരുന്നത്. ആസ്സാം—നാഗാലാണ്ട് അതിർത്തിയിൽവച്ച് വണ്ടി തടഞ്ഞു നിർത്തി പരിശോധിച്ചു. പിറേറദിവസം രാവിലെ വണ്ടി ദിമാപൂർ ടൗണിൽ എത്തി. അവിടെ ഇറങ്ങിയപ്പോൾ ഒരു പ്രത്യേക അനുഭൂതി —കേരളത്തിൽനിന്ന് എത്ര അകലെയാണ് ഞാൻ എന്ന തോന്നൽ. ദിമാപൂർ ടൗണിൽ ഇറങ്ങിയപ്പോൾ എൻെറ മനസ്സിലേക്ക് ഓടി വന്നത് 'പട്ടി ഇറച്ചി'യുടെ കാര്യമാണ്. പകൽ മുക്കാലും ദിമാപൂർ ടൗൺ കാണുവാൻ ശ്രമിച്ചു. വൈകുന്നേരത്തോടുകൂടി ജീപ്പിൽ കയറി ഒരു ഗ്രാമത്തിലേക്ക് പോയി. കേരളത്തിലെ പ്രകൃതി സൗന്ദര്യത്തോടുപോലും മല്ലിടത്തക്കവിധത്തിൽ അത്ര സുന്ദരമായ പ്രദേശം. നാഗാലാണ്ടിലെ പ്രകൃതി എന്നെ വളരെ സന്തോഷിപ്പിച്ചു.

നാഗാഹിൽ (നാഗാപർവ്വതം)

നാഗാലാണ്ടിലെ ജനങ്ങളെ നാഗൻമാർ എന്നു വിളിക്കുന്നു. നാഗൻമാർ ഒന്നിച്ച് ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ താമസിക്കുന്നു. അവരുടെ കൃഷി സ്ഥലങ്ങൾ അകലെയായിരിക്കും. അടുത്തടുത്തായിട്ടാണ് വീടുകൾ. ഗ്രാമത്തിന് ഒരു തലവൻ കാണും. ഗ്രാമത്തലവനെ 'ഗ്രാംബുര' എന്ന് വിളിക്കുന്നു. അദ്ദേഹമാണ് ഗ്രാമത്തിൻെറ കാര്യങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്നത്. ജനങ്ങൾ പരസ്പര സ്നേഹമുള്ളവരും, സഹായിക്കുവാൻ മടിയില്ലാത്തവരുമാണ്. മുഖ്യ ഭാഷ നാഗാമീസ്, ഇംഗ്ലീഷ്, മേമ എന്നിവയാണ്. ഓരോ ഗ്രാമത്തിനും ഇതിനു പുറമേ ആ ഗ്രാമത്തിൻെറതായ ഭാഷ കാണും. മററു സംസ്ഥാനത്തെ ഭക്ഷണ രീതിയിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തമാണ് നാഗൻമാരുടെ ഭക്ഷണം. ഏററവും വിലപിടിപ്പുള്ള ഇറച്ചി പട്ടിയിറച്ചിയാണ്. മിഥുൻ തുടങ്ങിയ മൃഗങ്ങളുടെയും, പന്നിയുടെയും ഇറച്ചി ഭക്ഷിക്കും. പുഴു, പ്രാണി തുടങ്ങിയവയെ ഭക്ഷിക്കുന്നത് ഞാൻ കാണുവാൻ ഇടയായി. ജനങ്ങളുടെ പ്രധാന ജോലി കൃഷിയാണ്. വർഷകാലങ്ങളിൽ 'ഷാൾ' നിർമ്മാണമായിരിക്കും പ്രധാന പണി. നാഗാലാണ്ട് ഷാൾ വളരെ പ്രസിദ്ധമാണ്. പുരുഷൻമാർ പാൻസും ഷർട്ടും ധരിക്കുന്നു. സ്ത്രീകൾ 'മേഖല' (നമ്മുടെ നാട്ടിലെ കട്ടിയുള്ള മുണ്ടിനു തുല്യം)യും ധരിക്കുന്നു. വീടുകൾ ഭംഗിയായി സൂക്ഷിക്കുന്നു നാഗൻമാർ. വിളവുകൾ സൂക്ഷിക്കുവാൻ പ്രത്യേകം ധാന്യപ്പുരകളുണ്ട്. മോഷണം സാധാരണ നാഗൻമാർ നടത്താറില്ല. വളരെ നീളമുള്ള ആയുധങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നു. വലിയ വൃക്ഷങ്ങൾപോലും വെട്ടുവാൻ ഈ ആയുധങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നു. മീൻ വളർത്തുന്ന ധാരാളം കുളങ്ങൾ ഗ്രാമങ്ങളിൽ കാണുവാൻ സാധിച്ചു. കറികളിൽ പുളിയായി ഉപയോഗിക്കുന്നത് ഇല്ലികൂമ്പ് ഇടിച്ച് അതിൻെറ ചാറാണ്. ഒരു സ്ത്രീയെ വിവാഹം കഴിക്കണമെങ്കിൽ സ്ത്രീ വീട്ടുകാർക്ക് പണം നല്കണം. ഒരു നാഗൻ മരിച്ചാൽ ഉടൻ തന്നെ കുഴിച്ചുമൂടും. അതിനുശേഷം പന്നിയെ കൊന്ന് എല്ലാവരും കൂടി ഭക്ഷിക്കും. ഗ്രാമത്തലവൻെറ വീട്ടിൽ ആ ഗ്രാമത്തിലുള്ളവർ സമ്മേളിച്ച് തീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കുന്നു. പല നാഗൻമാരുടെയും വീടുകൾ ഞാൻ സന്ദർശിച്ചു. മടങ്ങിപ്പോരുന്നതുവരെ ഒരു നാഗൻെറ വീട്ടിലായിരുന്നു താമസം, വളരെ പ്രസിദ്ധമായ നാഗാ പർവ്വതം കണ്ടു. ഒരു പകൽ മുഴുവനും നാഗാപർവ്വതം കാണുവാൻ ചിലവഴിച്ചു. ഇത്രയും ഭംഗിയുള്ള പ്രദേശം കേരളത്തിലുണ്ടോ എന്ന് സംശയമാണ്.

കുറച്ചു ആഴ്ചകൾക്കുശേഷം ദിമാപൂർ ടൗണും, ഗൗഹട്ടിയും ഒരിക്കൽ കൂടി സന്ദർശിച്ച ശേഷം ഗൗഹട്ടിയിൽ നിന്ന് രാത്രി 11.30 തോടുകൂടി ഗൗഹട്ടി—കൊച്ചിൻ ട്രെയിനിൽ യാത്ര തിരിച്ചു. മൂന്നുനാലു ദിവസങ്ങൾക്കു ശേഷം മലയാളമണ്ണിൽ എത്തി. ■

കഥ

ആഗ്നസ് ജേക്കബ് H1

അറിയാത്ത കഥകൾ

എന്നെ നീ അറിയുകയില്ല, കണ്ടിട്ടുമില്ല. പ്രിയപ്പെട്ട സഹോദരി, നിന്നെക്കുറിച്ചൊരു കഥ ഞാനിവിടെ കുറിച്ചിടട്ടെ. നിനക്ക് തന്നെ അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത നിന്റെ കഥ എന്നോട് വിവരിച്ചത് എന്റെ ആത്മസുഹൃത്ത് ശ്യാംസുന്ദർ ആണ്. ശ്യാം നിന്നെ ഇപ്രകാരമാണ് വർണിച്ചത് : "മെലിഞ്ഞു കൊലുന്നനെയുള്ള ശരീരം, ഇടതൂർന്ന കേശഭാരം, കരിമഷിയെഴുതിയ കണ്ണുകൾ, പൗഡറണിയാത്ത മുഖം." ശ്യാമിന്റെ വർണന ശരിയാണെങ്കിൽ നീയൊരു സുന്ദരിയാണ്. എന്തോ ഒരു പ്രത്യേക വികാരം ശ്യാമിന് നിന്നോടു തോന്നിയിരുന്നു. ഇതൊന്നും നിനക്കറിഞ്ഞുകൂടല്ലോ... നിന്നെ അറിയിക്കണമെന്ന ആഗ്രഹവും അദ്ദേഹത്തിനില്ലായിരുന്നു.

കോളേജിലേക്കുള്ള നിന്റെ വരവും പോക്കും നിത്യേന രണ്ടു കണ്ണുകൾ പിൻതുടർന്നിരുന്നു. അതും നീയറിഞ്ഞിരിക്കില്ല. ആ നടത്തയിൽ, കൈകളുടെ ചലനത്തിൽ... കണ്ടു മറന്ന ഏതോ പരിചിതത്വം നിഴലിക്കുകയായിരുന്നു. ദിവസങ്ങൾ നീങ്ങവേ അകാരണമായ ഒരു ചിന്ത ആ ഹൃദയത്തെ നോവിക്കുവാൻ തുടങ്ങി—നീയാരെയോ സ്നേഹിക്കുന്നു...? ഓരോ ദിവസത്തെയും അയാൾ പകയോടെയാണ് വീക്ഷിച്ചത്.

അന്നും പതിവുപോലെ ബോഗൺവില്ല പൂക്കൾക്കിടയിലൂടെ രണ്ടു കണ്ണുകൾ നിന്നെ അന്വേഷിച്ചു... പിന്നെ ആകാംക്ഷയോടെ അതിനടുത്ത ദിവസങ്ങളിലും. അപ്പോഴും അദ്ദേഹം പ്രതീക്ഷിച്ചു, അവൾ ഒരുനാൾ ബോഗൺവില്ല തോട്ടത്തിൽ ഒരു അപ്സരസ്സായി വരുമെന്ന്...

വിധിയുടെ കറുത്ത കൈകൾ എത്ര നിർദയമായാണ് നിന്നോടു പെരുമാറിയത് ? അല്ലെങ്കിൽ നിനക്കിത്ര പെട്ടെന്ന് ബോംബെയ്ക്കു പോകേണ്ടിവരുമായിരുന്നോ? എന്നാൽ നിനക്ക് ആശ്വാസം നൽകുവാനായി മാത്രം നിന്റെ മുറി കടന്നു വന്നിരുന്ന അദ്ദേഹം ആത്മസംയമനം പാലിക്കുവാൻ വളരെയേറെ ബുദ്ധിമുട്ടിയിരുന്നതും നീയറിഞ്ഞിരുന്നില്ലല്ലോ...

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിൽ ... നിത്യദുഃഖമായി നീയവശേഷിക്കുമെന്... നിഷ്കളങ്കയായ കുട്ടി, നീയറിഞ്ഞി...ന്നില്ലല്ലോ...

നിന്നെ കാണാത്ത ഒരു ദിവ... സങ്കല്പിക്കുവാൻ പോലും സാധിക്കാ...രുന്ന ശ്യാംസുന്ദറിന്, പിന്നീട് നി... കാണുമ്പോൾ ആ നിഷ്കളങ്കത ഒ...തല്ലുന്ന മുഖത്ത് നോക്കുവാൻ പോ... സാധിച്ചിരുന്നില്ല. അതു നിന്നോടു... വിരോധം കൊണ്ടായിരുന്നില്ല കു... പ്രത്യുത നിന്നോടുള്ള അതിരററ സ്നേ... കൊണ്ടായിരുന്നു.

കുളിർ നിലാവു പെയ്യുന്ന ... പുലർകാല വേളയിൽ നിന്നെക്കുറിച്ചു... ഒരു മധുരസ്വപ്നവും കണ്ടു മയങ്ങിക്കി...രുന്ന എന്റെ സുഹൃത്തിനെ ആ... വാതിൽ മുട്ടി വിളിച്ചു. എഴുന്നേററു ക... തുറന്നപ്പോൾ നിന്റെ സഹോദ... നിറകണ്ണുകളോടെ നിന്നിരുന്നു... "ശ്യാംസുന്ദർ... നാലാം നമ്പർ മുറിയി...ലൊന്നു വരണം. എന്റെ സഹോ... ഉറക്കഗുളിക കഴിച്ചു."

നിന്റെ മുറിയിലേക്കു കയറി... അദ്ദേഹം കുറെ സമയം ഒരു ശില ... ക്കെ നിന്നുപോയി. ആത്മസംയമ... വീണ്ടെടുത്ത് നിന്റെ അരികിൽ വ... അദ്ദേഹത്തിന് നിന്റെ വിറങ്ങലിച്ച ശ...മാണ് കാണുവാൻ സാധിച്ചത്. നിഷ്ക... തയുടെ പര്യായമായ നീയെന്തിനീ പാത... ചെയ്തു? അതോ നീറുന്ന മനസ്സുകളു... വേദന നീയറിഞ്ഞിരുന്നോ?...

നിന്നെക്കുറിച്ചുള്ള നൂറു നൂറോ...കളുമായി അകലെയെങ്ങോ താമസിക്കു... എന്റെ ആത്മസുഹൃത്തിന്റെ മു... മുമ്പിൽ തെളിയുമ്പോഴെല്ലാം നി...ക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമകൾ എന്നെ അലട്ടുന്നു... മരിച്ചു ജീവിക്കുന്ന ആ മനുഷ്യന്റെ മുമ്പി... ഒരു സ്വപ്നത്തിൽകൂടിയെങ്കിലും നീ ദർശ... നൽകിയിരുന്നുവെങ്കിൽ എന്റെ പ്രിയപ്പെ... കുട്ടി, അദ്ദേഹം കൃതാർഥനായേനെ... ഒരിക്കലും കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത സഹോദ... നിന്റെ കഥ ഞാനിവിടെ നിറുത്തട്ടെ.

നിന്റെ മുറിയിലേക്കു കയറിയ അദ്ദേഹം കുറെ സമയം ഒരു ശില കണക്കെ നിന്നുപോയി. ആത്മസംയമനം വീണ്ടെടുത്ത് നിന്റെ അരികിൽ വന്ന അദ്ദേഹത്തിന് നിന്റെ വിറങ്ങലിച്ച ശരീരമാണ് കാണുവാൻ സാധിച്ചത്.

EDITORIAL BOARD

STAFF EDITORS

P. M. ULAHANNAN
(MALAYALAM)

V. T. PHILOMINA
(HINDI)

P. K. KURIAKOSE
(ENGLISH)

MANSOOR O. H. E3

JOHNSON THOMAS L4

BIJU AUGUSTINE J1

RETIRED STAFF

Prof: A. K. JOHN
History Dept.

Sr. LISUIEX
Head of the Dept. of Botany

Rev: Fr. JOHN KALLARACKAL
Chief Librarian

ROSA E.V
Non-teaching Staff

SRI A. T. MATHEWS
U. D. Clerk

NOMINATED MEMBERS

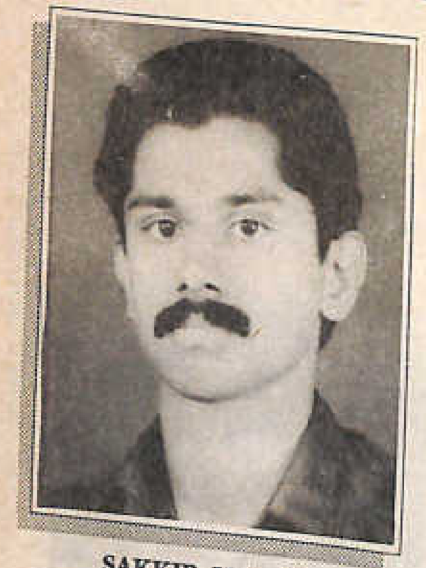

SAKKIR V. P. H3
Quiz Club

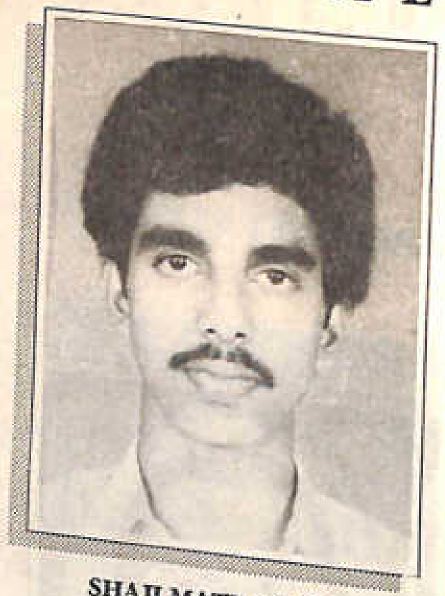

SHAJI MATHEW K3
Debating Club

MAVIN. C E5
Planning Forum

WILSON P.A H5
Sports Club

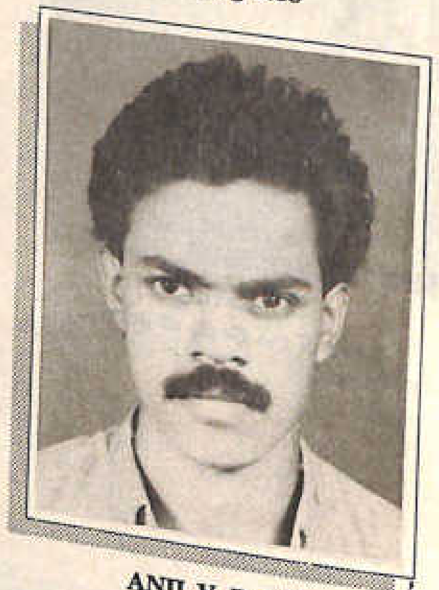

ANIL V. R. E4
SC/ST

SHAMON JACOB E4
Forestry Club Secretary

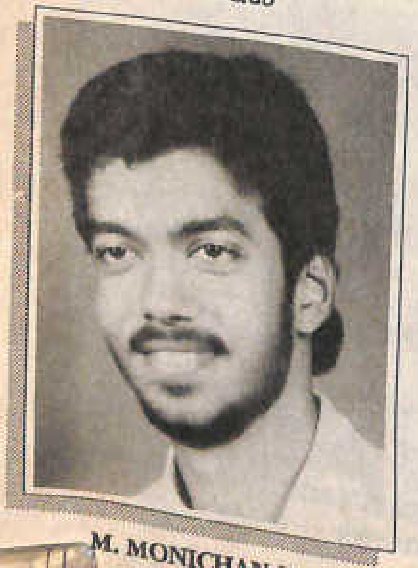

M. MONICHAN H4
Co-op. Store

BINOY JOSE C4
Co-op. Store

CLASS REPRESENTATIVES

STELUS JOSEPH
I PDC

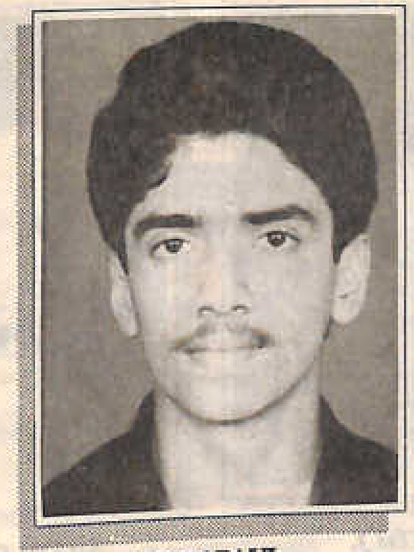

SONY PAUL
II PDC

PRADEEP PACHIKARA
I DC

ANIL KUMAR. K.G.
IIDC REP.

RAJEEV P. C.
III D.C. REP.

GEORGE. V. A.
I P.G. REP.

BIJU JOSEPH
II P.G. REP

ASSOCIATION SECRETARIES

NISANTH J.
Maths

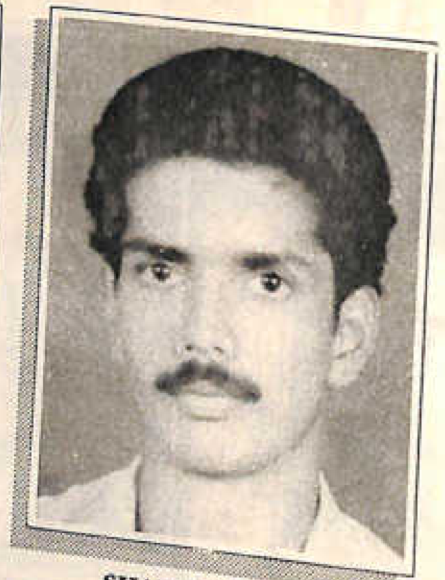
SHAJU THOMAS
Economics

ANOO JACOB
Physics

SUNNY ABRAHAM
Chemistry

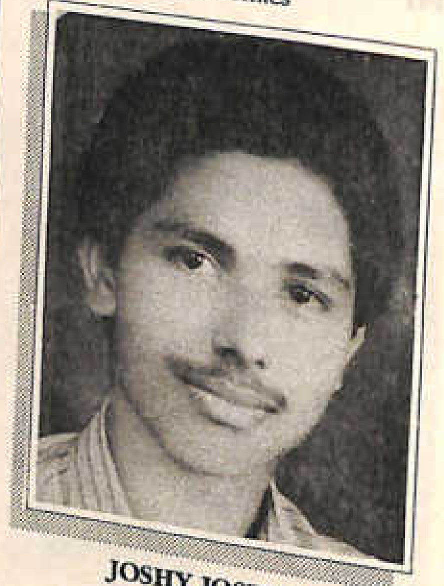
JOSHY JOSEPH
History

SHIBU. K. K.
Zoology

JOSE K.J.
Eng. Litt.

അസ്സോസിയേഷനുകളുടെ ഉദ്ഘാടനം ജോൺ വെണ്ണേലി (മഹാരാജാസ് കോളജ്, എറണാകുളം) നിർവഹിക്കുന്നു

N. S. S.

Volunteer Secretaries

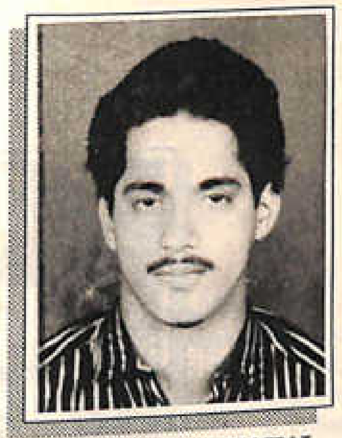
JOHNSON J. MALIAKAL
E5

BINDU C. L5

SATHEESH M. G. K4

Best Entertainers

AMBILI

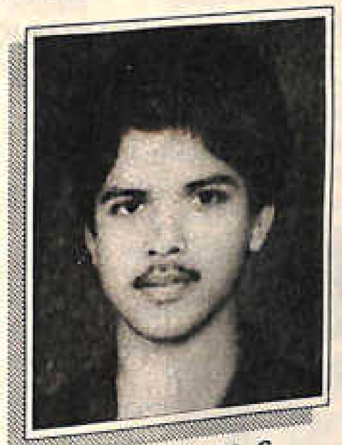
RAJENDRAN M. G.

Best Campers

SHINY K. CHERIAN

GEORGE VARGHESE

Gentle Men and Women

LIZY GEORGE

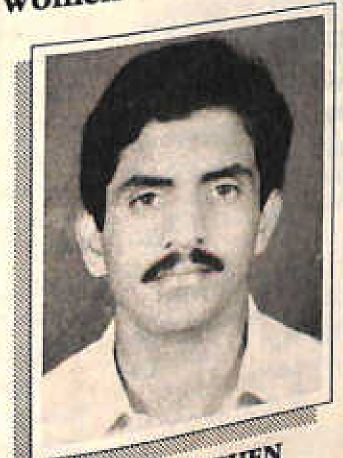
SHAJI STEEPHEN

Best Workers

MARY A. C.

MICHAEL SEBASTIAN

N. C. C.

V. G. JAYARAJ K4
U/O

THOMAS JOSEPH H4
U/O

ABSE P. B.
Cdt. Sgt

M. AJAYAGHOSH K4
Sergant

TENNY JOSEPH
Sergant

നാവടക്കം

കഥ

വികാസ് ബാബു *P3*

അന്ന് ,എനിക്കു ചുററും നഗരം അവിരാമം പൊഴിയുന്ന മഞ്ഞിൽ പുതച്ച് ശാന്തമായി ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു. ആ രാത്രിയുടെ അവസാനയാമത്തിൽ എനിക്കിനി കിട്ടാവുന്ന ഒരേയൊരു ഉറക്കത്തെക്കുറിച്ച് ഞാൻ ചിന്തിച്ചു. ദീപയെക്കുറിച്ചും!

മേശപ്പുറത്ത് കൈയെത്താവുന്ന ദൂരത്തിരുന്ന എഴുത്ത് കൈനീട്ടിയെടുത്ത് ഒരിക്കൽകൂടി വായിച്ചു.

അത് മുകുന്ദന്റേയോ അനന്തകൃഷ്ണന്റേയോ ഷാജിയുടെയോ ദീപയുടെയോ അല്ല. അപരിചിതനായ ഒരാളിന്റെ കൈയക്ഷരമാണതിൽ. എഴുത്തും പോക്കററിലിട്ട് എങ്ങും പററിക്കൂടാനാവാതെ അലയുകയായിരുന്നു ആ ദിവസം. ദാദയുടെ കാപ്പിക്കടയിൽവച്ചും കായൽക്കരയിൽ വച്ചും ചിത്തരഞ്ജന്റെ വീട്ടിൽ വച്ചും ആ കത്തുവായിച്ചപ്പോൾ ഒരേയൊരു വാക്യം മാത്രം ശ്രദ്ധയിൽപെട്ടു. "എത്രയും വേഗം മേലൂർ കോവിലകത്തെത്തുക." ഇരുണ്ട മുറിയിലെ പരുപരുത്ത കിടക്കയിൽ കിടന്ന് വായിച്ചപ്പോഴും അക്ഷരങ്ങൾക്ക് മാററമുണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിലും തുറന്നു കിടന്ന ജനാലയിലൂടെ സമയം തെററി കടന്നുവന്ന കാററ് കടലാസിൽ മുട്ടിയുരുമ്മി കുശലാന്വേഷണം നടത്തിയിരുന്നു.

"മേലൂർ കോവിലകം—" ദീപയുടെ തറവാട് . ദീപയ്ക്ക് വല്ല അപകടവും? ഇല്ല...! യൗവനത്തിന്റെ വസന്തത്തിലും കടുംനിറങ്ങളിൽ സ്വപ്നം കാണാത്ത പെൺകുട്ടിക്ക് എന്തപകടം സംഭവിക്കാൻ?

ഒരിക്കൽ അവൾ പറഞ്ഞതായോർമിക്കുന്നു. "എന്റെ ദിനങ്ങൾ എണ്ണപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞു." കുട്ടി, നിന്റെ ദിനങ്ങളുടെ എണ്ണമവസാനിച്ചതിന്റെ സൂചനയാണോ ഈ എഴുത്ത് . മൂന്നു വർഷത്തിലെ തിട്ടപ്പെടുത്താത്ത നിന്റെ കുറെ ദിനങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്കായി മാററി വയ്ക്കപ്പെട്ടതായിരുന്നല്ലോ. പെയ്തിറങ്ങിയ പനിനീർമഴപോലെ പോയ് മറഞ്ഞ കോളേജ് ജീവിതത്തിലേക്ക് തിരിഞ്ഞുനോക്കുമ്പോൾ, പരിചയപ്പെട്ടവരിൽ ഏററവും നിഗൂഢത നിറഞ്ഞ മുഖം നിന്റേതായിരുന്നല്ലോ!

ബിരുദക്ലാസിന്റെ ആരംഭം. വിരസമായി കടന്നുപോകുന്ന ക്ലാസ് ദിനങ്ങളെ ചൂടുപിടിപ്പിക്കാൻ ഞങ്ങൾക്ക് ഒരാഴ്ച കാത്തിരിക്കേണ്ടി വന്നു—ദീപ ക്ലാസിൽ വന്നു തുടങ്ങുന്നതുവരെ. ആദ്യമൊക്കെ ചുമരുകളെപ്പോലും കോരിത്തരിപ്പിക്കത്തക്ക വിധത്തിൽ ക്ലാസിൽ പൊട്ടിച്ചിരികളുണർത്താൻ ഒരസാമാന്യ കഴിവുണ്ടായിരുന്നു ദീപയ്ക്ക് . ഗൗരവം വിടാതെ ബുദ്ധിജീവി ചമഞ്ഞിരുന്നവരെപ്പോലും അവൾ പൊട്ടിച്ചിരിപ്പിച്ചു. സംഗീതത്തിന്റെ കളിക്കൂട്ടുകാരിയായിരുന്നു ദീപ അക്കാലത്ത് .

ഒരിക്കൽ കോളേജ് ആഡിറേറാറിയം നിറഞ്ഞുനിന്നസദസ്സിനുവേണ്ടി അന്ന് ഹിററായിരുന്ന ഒരു ഗാനം അവൾ പാടി.

പക്ഷെ കോളേജങ്കണം മുഴുവൻ കാതോർത്തുനിന്ന ആ ഗാനാലാപത്തിന്റെ പാരമ്യതയിൽ ഇടയ്ക്കുവെച്ചവൾ നിർത്തി. എന്തെങ്കിലും ദേഹാസ്വാസ്ഥ്യം ആകുമെന്നു കരുതി അണിയറയിലേക്കോടിച്ചെന്ന എന്നോടവൾ പറഞ്ഞു:"സംഗീതം വിശുദ്ധിയുടെ പ്രതീകമാണ് . അത് നഷ്ടപ്പെട്ടവർക്ക് എന്നെ നിർബന്ധിക്കാനെന്തധികാരം?"

"ദീപ...ഞാൻ..." അവൾക്കു മുമ്പിൽ എനിക്കു പലപ്പോഴും വാക്കുകൾ കിട്ടാറില്ല.

ആ ദിവസങ്ങളിൽ ദീപ കുറച്ചു മൗനിയായി കാണപ്പെട്ടു. അധികം ചിരിക്കാറില്ല. ഭീതി നിറഞ്ഞ കണ്ണുകളും നേഴ്സറി കുട്ടികളെപ്പോലെ പുസ്തകം മാറത്തടക്കിപിടിച്ചുള്ള നടപ്പിലും എന്തോ അസ്വാഭാവികത. ദീപയുടെ സ്വഭാവത്തിൽ മുന്നറിയിപ്പില്ലാതെ വന്ന ഈ മാററത്തിനോട് എങ്ങനെ പ്രതികരിക്കണമെന്നറിയാതെ ഞങ്ങൾ കുഴങ്ങി.

അവൾ സീരിയസ്സായി സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങിയതും അക്കാലത്താണ് . പക്ഷെ അവളോട് സംസാരിച്ചു നിൽക്കുന്ന ആർക്കും സ്വയം ഇല്ലാതായി പോകുന്നതായി തോന്നുന്നതല്ലാതെ അവളുടെ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ഭാരംകൂടി ചുമക്കേണ്ടി വരാറില്ല.

അവളുടെ അപ്രതീക്ഷിതങ്ങളായ പല ചോദ്യങ്ങൾക്കു മുന്നിലും എനിക്ക് ഉരുണ്ടു കളിക്കേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ട് .

"നിങ്ങളെന്താണ് ഭൗതികശാസ്ത്രം തിരഞ്ഞെടുത്തത് . തെരഞ്ഞെടുപ്പിന്റെ

"മേലൂർ കോവിലകം"
ദീപയുടെ തറവാട്.
ദീപയ്ക്ക് വല്ല
അപകടവും? ഇല്ല...!
യൗവനത്തിന്റെ
വസന്തത്തിലും
കടുംനിറങ്ങളിൽ സ്വപ്നം
കാണാത്ത പെൺകുട്ടിക്ക്
എന്തപകടം സംഭവിക്കാൻ?

സ്വാതന്ത്ര്യംപോലും നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണല്ലോ ഇപ്പോൾ. "

ഞാൻ പറഞ്ഞു: "തിരഞ്ഞെടുത്തതു തന്നെയാണ്. ചെറുപ്പം മുതലെ പ്രശ്നങ്ങൾക്കെല്ലാം സ്വന്തം നിലയിൽ കാരണങ്ങളും വിശദീകരണങ്ങളും കണ്ടെത്താൻ ശ്രമിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടാവാം ഭൗതികശാസ്ത്രം എനിക്കിഷ്ടപ്പെട്ടത്." അവൾക്കങ്ങനെ ആയിരുന്നില്ല. ഭൗതികശാസ്ത്രസത്യങ്ങൾ അവൾക്ക് വരച്ചു തീർക്കാത്ത ചിത്രങ്ങളായിരുന്നു. ദീപയുടെ മനസ്സ് അതിൽനിന്നെല്ലാം വളരെയകന്നു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അവൾ പറയും, "മേലൂർ കോവിലകത്തിൻെറ മച്ചകത്തിനുള്ളിൽ സന്തതിപരമ്പരകൾക്കായി കെട്ടിലമ്മ ചമയാൻ മാത്രം വിധിക്കപ്പെട്ട ദീപയാണിത്. ആ ദീപയിൽനിന്നുള്ള രക്ഷകനായിട്ടാണ് ഞാൻ ഭൗതികശാസ്ത്രത്തെ കണ്ടത്. പക്ഷെ എനിക്കിപ്പോൾ മടുത്തിരിക്കുന്നു."

സ്വന്തമെന്ന് പറയാൻ ഒരിക്കലും ദീപ ഇഷ്ടപ്പെടാത്ത മേലൂർ കോവിലകത്തേക്ക് ചെല്ലാനാണ് അജ്ഞാതനായ സുഹൃത്ത് ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

മനസ്സിൽ ദീപയെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമകൾ തുഴഞ്ഞിരുന്ന കൊതുമ്പുവള്ളത്തിൻെറ പങ്കായം നഷ്ടപ്പെടുത്തിയത് പുലരിയുടെ ആരവങ്ങളാണ്.

അന്നു പതിവു വിട്ട് വളരെ നേരത്തേ സ്വാമിയുടെ അച്ചുകൂടപ്പുരയിൽ ചെന്നു. അച്ചടിക്കാൻ മിച്ചമൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നിട്ടില്ല. ഉണ്ടെങ്കിൽതന്നെ അച്ചുകൂടത്തിനു മുന്നിൽ പ്രായം മറക്കുന്ന സ്വാമി തന്നെ ധാരാളമായിരുന്നു. ഒരു ദിവസത്തെ അവധി ചോദിക്കണം. ദീപയുടെ നാട്ടിൽ പോകണം. സ്വാമി വന്നെത്തിയിരുന്നില്ല. ദാദയുടെ കാപ്പിക്കട തുറന്നിരുന്നു. കാപ്പിക്കടയുടെ മുകളിൽ പലക വിരിച്ച രണ്ടാംനിലയിലാണ് പഴഞ്ചൻ പ്രസ്.

കാപ്പി കുടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ കിഴവൻ സ്വാമിയുടെ താളം തെററിയ ഊന്നുവടിയുടെ ശബ്ദം കാപ്പിക്കടയിലേക്കു കടന്നുവന്നു. കിളവനും രാവിലെ ഒരു കാപ്പി പതിവുള്ളതാണ്. "എന്താണ് പതിവില്ലാതെ നേരത്തെ?" നിശബ്ദമെങ്കിലും സ്വാമിയുടെ കണ്ണുകൾ എന്നോടു ചോദിച്ചു.

അവധി അനുവദിച്ചതോടൊപ്പം ഒന്നാം തീയതിക്ക് കാത്തിരിക്കാതെ ഒരു മാസത്തെ ശമ്പളവും കിഴവൻ വിറയാർന്ന കൈകൊണ്ട് എണ്ണിത്തന്നു.

പുലർച്ചെ ദീപയുടെ നാട്ടിലേക്കു പുറപ്പെട്ട ബസ്സിലിരുന്ന്, തലേന്നാളത്തെ ഉറക്കമൊഴിവിൻെറ വിടവ് നികത്താനെന്നവണ്ണം അറിയാതെ കണ്ണുകളടഞ്ഞപ്പോഴും ദീപയുടെ സാന്നിധ്യം ബസ്സിലെങ്ങും നിറഞ്ഞു നിൽക്കുകയായിരുന്നു. ദീപയുടെ ആയിരം പതിപ്പുകൾ ഭൂമിയിലെങ്ങും കാണപ്പെടുംപോലെ.

പുലർച്ചയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ ദീപയെക്കുറിച്ചുള്ള മുറിഞ്ഞുപോയ ഓർമകൾക്ക് തുടർച്ചയെന്നവണ്ണം നേരിയ ഇച്ഛാഭംഗം മനസ്സിലേക്കോടിയെത്തി; ഒപ്പം എങ്ങും എത്താത്ത ചിന്താശകലങ്ങളാർന്ന മന്ത്രങ്ങളിൽ ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു സമസ്യയായി കഴിഞ്ഞിരുന്ന ദീപയുടെ മുന്നിൽ കളിപ്പാവയാകേണ്ടിവന്ന ഒരവസരത്തിൻെറ നിറവും നീറലും.

കോളേജിൻെറ പടി ഓടിയിറങ്ങിവരുകയായിരുന്നു ഒരിക്കൽ, ഒരു തിങ്കളാഴ്ച. ഞായറാഴ്ചയുടെ മയക്കത്തിൽ നിന്നുണർന്നു വരുന്നതേയുണ്ടായിരുന്നുള്ളു കാമ്പസ്. യാദൃച്ഛികമായി എതിരെ വന്ന ദീപ കൈയ്യിൽ പിടിച്ച് നിർത്തി— അവളുടെ കണ്ണിൽ ഭീതി വല്ലാതെ രൂക്ഷമായിരുന്നു. ആ കൈകൾ വിറ കൊണ്ടിരുന്നു. അവൾ ചോദിച്ചു. "സാബൂ, നിനക്കെന്നെ ഇഷ്ടമാണോ. പറ ഇഷ്ടമാണോ?" ആവർത്തിച്ചുള്ള ആ ചോദ്യത്തിൽ പതുങ്ങുന്ന എൻെറ രൂപം അവളുടെ കണ്ണുകളിൽ കാണാമായിരുന്നു. പെട്ടെന്നായിരുന്നു എൻെറ മറുപടി. 'അതെ.' 'എങ്ങനെ, എങ്ങനെയാണ് സാബു എന്നെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നത് ?' അവൾ വീണ്ടും ചോദിച്ചു.

'എനിക്ക് മുമ്പെയോ പിമ്പെയോ അമ്മ പ്രസവിക്കാതെ പോയ ഒരു പെൺകുട്ടിയെപ്പോലെ.' ഞാൻ പറഞ്ഞു.

'വേണ്ട, ആങ്ങളമാർ എനിക്കിവിടെ ഒത്തിരിയുണ്ട്. വേറെ ഏതെങ്കിലും രീതിയിൽ ആണെങ്കിൽ ആയിക്കോളൂ.'

പക്ഷെ വെയിലുറച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഹിമകണം ഉരുകി നീരാവിയായി അനന്തതയിൽ ലയിക്കാൻ തയ്യാറായി. ആ വേനലിൻെറ ആരംഭത്തിൽ ഞങ്ങൾക്ക് പിരിയേണ്ടിയിരുന്നു.

അവൾ നടന്നകന്നു.

തരിച്ചു നിന്നുപോയ ആ നിമിഷ[illegible] എനിക്ക് സ്വന്തമായിരുന്നു [illegible] മനസ്സിലാക്കാൻ സമയമെടുക്കേണ്ടി വ[illegible] അതിനു സാധിച്ചപ്പോൾ കാലമതു[illegible] എത്തിപ്പിടിക്കാൻ കഴിയാതിരുന്ന [illegible] ച്ചില്ലകളിലിരുന്ന് പഞ്ചവർണക്കിളി[illegible] ചിലച്ചു!

വെളുത്തു മെലിഞ്ഞ ആ പെൺ[illegible] ട്ടിയിൽ ഞാനെൻെറ കാമുകിയെ ക[illegible]

പുലരിയുടെ പൊൻവെട്ട[illegible] തിളങ്ങുന്ന പുൽക്കൊടിത്തുമ്പിലെ [illegible] കണമായി അവൾ.

പക്ഷെ വെയിലുറച്ചു കഴിഞ്ഞിരു[illegible] ഹിമകണം ഉരുകി നീരാവിയായി [illegible] ന്തതയിൽ ലയിക്കാൻ തയ്യാറായി. [illegible] വേനലിൻെറ ആരംഭത്തിൽ ഞങ്ങൾ[illegible] പിരിയേണ്ടിയിരുന്നു. വിടപറച്ചിലി[illegible] വേദനയിൽ വീർപ്പുമുട്ടുന്ന കാമ്പസി[illegible] ഓട്ടോഗ്രാഫിൻെറ ഒഴിഞ്ഞ താളുകളു[illegible] അവൾ നടന്നു.

ഓട്ടോഗ്രാഫിൻെറ താളുകളി[illegible] കുറിക്കപ്പെടുന്ന രണ്ടുവരിക്കവിതയിൽ [illegible] അടർന്നു വീഴുന്ന രണ്ടു തുള്ളി കണ്ണു[illegible] ലോ അവൾക്ക് വിശ്വാസമില്ലായിരു[illegible]

കോളേജിൻെറ ഒരൊഴിഞ്ഞ കോണി[illegible] എനിക്കായി രണ്ടു നിമിഷം നിന്ന ദീപയോ[illegible] ഞാൻ ചോദിച്ചു:

'ഇനിയെന്താണ് ?'

'ഇനി സാബുവിന് സാബുവിൻെറ വ[illegible] എനിക്കെൻെറ വഴി..ഓ..താനുദ്ദേ[illegible] ച്ചത് വിവാഹമായിരിക്കുമല്ലോ. പഠി[illegible] കഴിഞ്ഞാൽ വിവാഹമാണല്ലോ പെൺകു[illegible] കൾക്ക്. ഇല്ല സാബൂ, താലിച്ചരടിൽ [illegible] കുരുക്കി സ്വയം നാശത്തിന് വെടി[illegible] ന്നിടാൻ ഞാനില്ല. മേലൂർ കോവിലക[illegible] അങ്ങനെ ഒത്തിരി നടന്നിട്ടുണ്ടാവ[illegible] ഞാനതിനെല്ലാം വിരാമമിടുകയാണ്.'

പിന്നെ വല്ലപ്പോഴും ചുവ[illegible] മഷിയിലെഴുതി വരുന്ന എഴുത്തുകളിലൂ[illegible] അവൾ സംസാരിച്ചിരുന്നു. ഒരു വർക്കിം[illegible] വിമൻസ് ഹോസ്ററലിൽ നിന്നാണ് [illegible] നാൾ അവൾ എഴുതിയിരുന്നത്. ഒരിക്ക[illegible] അവളെഴുതി, "സാബൂ, ഭൗതികശാസ്[illegible] പഠിച്ചിട്ട് നീയെന്തു നേടി?"

ശരിയാണ്. എന്തു നേടാൻ? കിഴവ[illegible] സ്വാമിയുടെ പഴഞ്ചൻ പ്രസ്സി[illegible] ഒതുങ്ങിക്കൂടാനായിരുന്നു വിധിയെ[illegible] വെറും പത്താംക്ലാസ് മതിയായിരുന്നു.

"ഏതായാലും ഞാനാഗ്രഹിച്ച ജോ[illegible] തന്നെ എനിക്കു കിട്ടി. ഞാനൊ[illegible] പത്രത്തിൻെറ ന്യൂസ് റിപ്പോർട്ടറാ[illegible] ആഗ്രഹിച്ച ജോലി പോലും! മൂ[illegible] വർഷത്തിലൊരിക്കലും അങ്ങനൊ[illegible] ജോലിയെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടില്ല.

ഗ്രാമത്തിൻെറ ആരംഭത്തെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ബസ്സ് പൊന്നണിയാൻ വെമ്പുന്ന നെൽപാടങ്ങൾക്ക് നടുവിലെ പാതയിലൂടെ ഓടാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു. കോവിലകത്തേക്ക് കുറച്ചു ദൂരം കൂടിയുണ്ട്. അഞ്ചാറുകൊല്ലം ദീപയുടെ അമ്മ മരിച്ചപ്പോൾ വന്നിരുന്നു. മുകുന്ദനാണ് ടെലിഗ്രാം ചെയ്ത് അറിയിച്ചത്. ഇലക്ഷൻെറ തിരക്കിൽ കുറച്ച് അച്ചടിക്കാൻ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും കാര്യത്തിൻെറ ഗൗരവം സ്വാമിക്ക് മനസ്സിലായിരുന്നു.

അന്ന് അമ്മയുടെ പട്ടടയ്ക്ക് സമീപം കണ്ണീർ വററിയവളെപ്പോലെ നിന്ന ദീപ, തറവാട് അമ്മാവനെ ഏൽപ്പിച്ച് ഒന്നിച്ചാണ് മടങ്ങിയത്. വഴിമധ്യേ അവൾ പറഞ്ഞു:

''ഇന്ദ്രിയങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനം അവസാനിക്കൽ മരണമല്ല. അതു വെറുമൊരു ബയോളജിക്കൽ പ്രോസസ്സാണ്. എൻെറ അമ്മ അതിനു മുമ്പെ മരിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു."

"പിന്നെന്താണ് മരണം?" ആദ്യമായിട്ടാണ് ദീപയുമായി വാഗ്വാദത്തിന് മുതിരുന്നത്.

"ഞാനാണ് ദൈവം" എന്നു പറയാൻ ഒരു ശക്തി ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അവസ്ഥാന്തരങ്ങളിൽ നിന്നു മോചനം കാംക്ഷിക്കുന്ന മനുഷ്യൻെറ അങ്ങോട്ടുള്ള പ്രയാണമായേനെ മരണം. അങ്ങനൊരു ശക്തി ഇല്ലാത്ത നിലയ്ക്കു മരണം ഒന്നുമല്ല, ഒന്നും."

"അതൊരു തരം ഒഴിവാകലല്ലേ'?" ഞാൻ ചോദിച്ചു.

കുറെ സമയം മിണ്ടാതെ നടന്ന അവൾ പെട്ടെന്നു കിട്ടിയ ഉത്സാഹത്തിൽ ചോദിച്ചു. "ശാന്തിയാശ്രമത്തിലെ യോഗിനിയമ്മയെക്കുറിച്ച് കേട്ടിട്ടുണ്ടോ?"

"ഉണ്ട്. വിശദമായിട്ടൊന്നുമില്ല."

"ഞാൻ അവരുടെ ശിഷ്യയാകാൻ പോവുകയാണ്." അവൾ പതിഞ്ഞ ശബ്ദത്തിൽ പറഞ്ഞു.

സന്യാസിനിയായ ദീപയെക്കുറിച്ചുള്ള സങ്കല്പങ്ങളുമായി അധികനാൾ കഴിയും മുമ്പേ ദീപ എനിക്കയച്ച അവസാനത്തെ എഴുത്തും വന്നു. "എനിക്കിതും മടുത്തിരിക്കുന്നു സാബൂ. എല്ലാം പൊയ്മുഖങ്ങളാണിവിടെ. ജീവിതത്തിൻെറ നേർരേഖ നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നഷ്ടപ്പെട്ട നേർരേഖ ചമയ്ക്കുന്ന വൃത്തത്തിൽ തളയ്ക്കപ്പെടുകയാണ് ഞാൻ. കോവിലകത്തെ ദീപയായി മടങ്ങിപ്പോകാൻ തോന്നുന്നു."

ദീപ എനിക്കു മുന്നിൽ അല്ലെങ്കിലും ഒരു ചോദ്യചിഹ്നമായിരുന്നല്ലോ.

ബസ് നിന്നു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അവിടിറങ്ങാൻ യാത്രക്കാരനായി ഞാൻ മാത്രം. തൊട്ടുമുമ്പെങ്ങോ പെയ്ത മഴയുടെ ഉദകക്രിയ പോലെ തുള്ളികൾ വാകമരച്ചില്ലയിൽ നിന്നിററു വീണു കൊണ്ടിരുന്നു. പ്രതീക്ഷകളെ തകിടം മറിച്ചുകൊണ്ട് വാകച്ചുവട്ടിൽ അവരുണ്ടായിരുന്നു. മുകുന്ദൻ, അനന്തകൃഷ്ണൻ, ഷാജി, ജോഷി, പിന്നെ 'ഉപ്പായി' എന്ന് വിളിച്ച് ദീപ കളിയാക്കാറുള്ള വിനു. അവർക്കു പിമ്പേ ഞാൻ നടന്നു. വാകമരങ്ങൾ വഴിയിട്ട നടപ്പാതയാണ് കോവിലകത്തേക്ക്. അധികം ദൂരമില്ല. എങ്കിലും വഴിയിൽ അവർ നാവടക്കം പാലിച്ചിരുന്നു. എനിക്ക് ക്ഷമ നഷ്ടപ്പെട്ടു. അവസാനം പറങ്കിമാവിൻെറ നിഴൽവീണ നടുമുററത്തുനിന്ന് അറപ്പുരയിലേക്ക് കയറാൻ ഭാവിക്കവെ അനന്തൻ മന്ത്രിച്ചു. "ദുരൂഹത നിറഞ്ഞ ആ പെൺകുട്ടിയുടെ മനസ്സിൻെറ താളം നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതുവരെ അവൾക്ക് വേണ്ടി ഒന്നും ചെയ്യാൻ കഴിയാത്ത നമ്മൾ എന്തെങ്കിലും ചെയ്യേണ്ട സമയമാണിത്."

ഞാൻ കണ്ടു!

ഇരുണ്ട അറയ്ക്കുള്ളിൽ കാർന്നോന്മാർക്കായി നീക്കി വയ്ക്കപ്പെട്ടിരുന്ന തുണിക്കസേരയിൽ ചാരിക്കിടക്കുകയാണ് ദീപ. പാറിപ്പറന്ന മുടിയും അഴിഞ്ഞുലഞ്ഞ വസ്ത്രങ്ങളും. കണ്ണുകൾ എൻെറ നേരെയാണെങ്കിലും അവൾ എന്നെ കാണുന്നില്ല എന്ന് തീർച്ചയായിരുന്നു. ആ കണ്ണുകളിലെ ഭീതി അതിൻെറ പാരമ്യതയിൽ എത്തിയിരുന്നു.

മുറിയുടെ ഭിത്തിയിൽ നിറയെ കരികൊണ്ടോ മററോ എന്തൊക്കെയോ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. കോളേജിലെ സതീർഥ്യരുടെ പേരുകൾ. ഉവ്വ് എൻെറ പേരുമുണ്ട്. ഇപ്പോൾ മനസ്സിലാവുന്നു കൈയക്ഷരത്തിൻെറ ഉടമയാരെന്ന്. കൈയക്ഷരത്തിൽ വരെ മാററം വരാൻ പാകത്തിൽ ദീപയ്ക്കെന്തുപററി? അടുക്കും ചിട്ടയുമില്ലാതെ എന്തൊക്കെയോ ചിന്തിച്ചു കൂട്ടിയ പെൺകുട്ടി. അവസാനം ആ ചിന്തകൾക്ക് താളം നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ഞാൻ പടികളിറങ്ങി. അട്ടഹാസങ്ങളുയരാതെ, ചങ്ങല കിലുങ്ങാതെ, ഭ്രാന്താലയമായി കഴിഞ്ഞിരുന്ന കോവിലകത്തിൻെറ. നഗരത്തിലേക്കു പോകുന്ന അവസാനത്തെ ബസ്സിൽ ഇടം കണ്ടെത്താൻ.

NEW MAN Voice '91

"തലമുറകളായി കോവിലകത്തെ സ്ഥിതി ഇതുതന്നെയാ." പുറത്തേതോ നാട്ടുകാരൻ പാരമ്പര്യത്തെ ശപിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ദീപയ്ക്ക് എന്നെ മനസ്സിലായെന്ന് തോന്നുന്നു. അവളുടെ ചുണ്ടുകൾ എന്തോ പറയാൻ വിറകൊണ്ടു. ആ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകി. ദീപ ആദ്യമായി കരയുന്നതു കാണുകയാണ് ഞാൻ. മുറിഞ്ഞു വീണ പല്ലിവാലുപോലെ ദീപയുടെ ബോധമനസ്സിൻെറ പിടച്ചിലായിരുന്നു അത്. എനിക്ക് നിയന്ത്രണം നഷ്ടപ്പെട്ടു. ഞാൻ തിരിച്ചു നടന്നു.

"ടാക്സി വിളിക്കാൻ ആളു പോയിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ ജോലി ചെയ്യുന്ന പട്ടണത്തിൽ നല്ലൊരു ചിത്തരോഗാശുപത്രിയുണ്ട്. നമുക്ക് ദീപയെ അങ്ങോട്ട് മാററാം. ഞങ്ങളൊക്കെയുണ്ടല്ലോ. നിൽക്കണമെന്നില്ല. തിരക്കാണെങ്കിൽ സാബു പൊയ്ക്കോളൂ." എൻെറ മനസ്സ് മനസ്സിലാക്കിയിട്ടെന്നവണ്ണം മുകുന്ദൻ പറഞ്ഞു. എനിക്കതൊരാശ്വാസമായിരുന്നു.

"കൈയക്ഷരംപോലും ആരുടേതെന്നു തിരിയാത്ത ഒരെഴുത്തു വന്നു. വേഗം ഇവിടെയെത്താൻ. വന്നപ്പോൾ ഇതാണ് സ്ഥിതി. ഉപദ്രവമൊന്നുമില്ല. മൂകമായിട്ടങ്ങനെയിരിക്കും. കുഴപ്പം എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടായാൽ അറിയിക്കാം." വിനുവിൻെറ വക യാത്രാനുമതി. യഥാർഥത്തിൽ യാത്രാനുമതി തരേണ്ടവളുടെ മൂകതയ്ക്കു പകരം നിൽക്കയാണവരെന്നു തോന്നി.

"പോകണോ?" ശബ്ദമടക്കി അനന്തൻ ചോദിച്ചു.

"പോകണം. മാമൂലുകളിൽ നിന്ന് പറന്നകലാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടും തീയ്യിൽപെട്ട് ചിറകു കരിഞ്ഞ ഇയ്യാംപാററയെപ്പോലെ ദീപയെ ഒത്തിരിനേരം കണ്ടിരിക്കാനാവില്ല."

ഞാൻ പടികളിറങ്ങി. അട്ടഹാസങ്ങളുയരാതെ, ചങ്ങല കിലുങ്ങാതെ, ഭ്രാന്താലയമായി കഴിഞ്ഞിരുന്ന കോവിലകത്തിൻെറ. നഗരത്തിലേക്കു പോകുന്ന അവസാനത്തെ ബസ്സിൽ ഇടം കണ്ടെത്താൻ.

എണ്ണ വററിയ കൽവിളക്കും തുളസിയൊഴിഞ്ഞ തറയും കടന്ന് പാതയിൽ വീണുടഞ്ഞ വാകപ്പൂക്കളുടെ മൃദുലതയറിയാതെ എൻെറ പാദവേഗം വർധിച്ചു. ■

കഥ

മഞ്ജു ടി. പൈനാൽ ബാച്ച് സി 1

ലില്ലിപ്പൂക്കൾ

മഴയുടെ ആരവം ചെവിയോർത്തുറങ്ങവേ അവളിൽ വേദന ഊറിക്കൂടി. ഭൂമി വരണ്ടുണങ്ങി. മണ്ണിന്റെ മാറിൽ സ്വല്പം തണുപ്പിന്റെ സ്വസ്ഥതയിൽ അവൾ കാത്തിരുന്നു. മഴ എന്നത്തേക്കാവും. ചുളുചുളാ കാററ്. അതെങ്ങും വീശിയടിക്കുന്നു. ചെവിപൊട്ടും പോലുള്ള മേഘഗർജനങ്ങൾ. മഴയുടെ ദേവന്റെ എഴുന്നള്ളത്തായി. തണുപ്പിന്റെ കോരിത്തരിപ്പ് ഒരോർമയായി അവളിൽ നിറഞ്ഞു. മഴദേവൻ അദ്ദേഹം തനിക്കൊരോർമയായി മാറിയതെന്നു മുതലാണ് ? അവൾ ചിന്തിച്ചു. മററൊരു പണിയുമില്ല. തന്റെ ദേവനെപ്പററി ഓർത്തു രസിക്കാം. ബാല്യവും കൗമാരവും പെട്ടെന്നു കടന്നുപോയി. യൗവനം അതിന്റെ എല്ലാ ഊഷ്മളതയോടും കൂടി തന്നെ പൊതിഞ്ഞ കാലഘട്ടം. കണ്ണില്ലാത്ത യൗവനം. തനിക്ക് അപ്രാപ്യമെന്നറിയാമായിരുന്നിട്ടും താൻ സ്നേഹിച്ചുപോയി. മഴയുടെ ദേവൻ, അദ്ദേഹം ആർക്കും സ്വന്തമല്ല. എല്ലാവരെയും അനുഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട് ഭൂമിയുടെ ഏതു കോണിലും ചുററിസഞ്ചരിക്കുന്ന മഴദേവൻ.

തന്റെ പ്രേമാഭ്യർഥനയിൽ കോപിതനാ... ദേവൻ ശപിച്ച ദിവസത്തെ അവളോർ... പുതുമഴയിൽ ഭൂമി കോരിത്തരിച്ചു നി... അസുലഭ മുഹൂർത്തം. പ്രേ... പൂവണിയുമെന്നും മഴദേവൻ തന്റെ ... ഗ്രഹിച്ച് മാറോടണയ്ക്കുമെന്ന് കരുതിയത് തെററി. "നീ മണ്ണിന്റെ അടിയിൽ പുതഞ്ഞു പോകട്ടെ ... വേദനയോടെ അവൾ വിങ്ങിക്കരഞ്ഞു. ... കണ്ണുനീരിൽ അലിവു തോന്നിയ ദേവ... ആണ്ടിലൊരിക്കൽ താൻ പ്രേമാഭ്യർഥന നടത്തിയ ദിവസം വീണ്ടും അദ്ദേഹത്തെ കാണാൻ, ആ ആലിംഗനത്തിലമരാൻ അവസരം തന്നു. മഴദേവൻ അദ്ദേ... ത്തിന്റെ ഇഷ്ടതോഴി ഭൂമിയെ വാരി... ണരുന്ന പുതുമഴയിൽ സർവാ... സുന്ദരിയായി താനും വിരുന്നുചെല്ലു... എന്ത് ! മഴദേവന്റെ ആരവമതാ... കേൾക്കുന്നത് . പുറപ്പെടാൻ വൈകിയോ... ഈ ലില്ലിപ്പൂക്കൾ എത്ര സുന്ദരികൾ എ... മനുഷ്യരെല്ലാം പറയട്ടെ. ഈ പ്രാവശ്യം തന്റെ സൗന്ദര്യം ഭൂമിയെ പുളകി... യാക്കട്ടെ.

കഥ

ജയ്സൺ സി. അഗസ്ററിൻ *I.P.D.C.*

അസാധാരണ ദൃശ്യങ്ങൾ

ഇരുട്ടു വിതച്ച ഗലികളിലൂടെ അയാൾ നിശ്ശബ്ദനായി നടന്നു. കടത്തിണ്ണകളിൽ കിടന്നുറങ്ങുന്നവരുടെ കൂർക്കംവലികൾ നിശ്ശബ്ദതയെ കൊന്നുകൊണ്ടിരുന്നു.

അയാൾ, മെലിഞ്ഞ് നല്ല ഉയരമുള്ളവനായിരുന്നു. തലമുടിയും താടിയും ചിതറിക്കിടക്കുന്നു. കുഴിഞ്ഞ കണ്ണുകൾക്കു ചുററും കറുപ്പ് ബാധിച്ചിരുന്നു. നീണ്ടു വളഞ്ഞ മൂക്കുകളാവട്ടെ കഴുകന്റെ ചുണ്ടുകൾ പോലെയായിരുന്നു. ഒററനോട്ടത്തിൽ തന്നെ യുദ്ധത്തിന്റെ എല്ലാ കെടുതികളും അനുഭവിച്ച ഒരുവനാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാമായിരുന്നു.

അവിടെ, ഒരു കെട്ടിടത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ നിന്നും പ്രകാശം വരുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അതോടൊപ്പം ബഹളവും ഉയരുന്നുണ്ട് . അവിടന്നൊഴുകുന്ന ചില ശബ്ദങ്ങൾ കുഴഞ്ഞതായിരുന്നു.

അയാൾ ചാരിയിട്ടിരുന്ന വാതിൽ തള്ളിത്തുറന്നപ്പോൾ അകത്തെ ബഹളം നിലച്ചു.

"ക്ഷമിക്കണം... എനിക്കകത്തേയ്ക്കു വരാമല്ലോ?" അയാൾ അനുവാദത്തിനായി കാത്തുനിന്നു.

ഒരു വൃദ്ധ അയാളുടെ അടുത്തേക്ക് എഴുന്നേററുവന്ന് അകത്തേക്ക് ക്ഷണിച്ചു. അവരായിരുന്നു കടയുടെ നടത്തിപ്പുകാരി. എപ്പോഴും നിറഞ്ഞൊഴുകുന്ന കണ്ണ് അവർ പുറം കൈകൊണ്ട് തുടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

വൃദ്ധ അയാളെ രണ്ടു പേർ മാത്രമിരിക്കുന്ന, ആടുന്ന ഒരു മേശയിലേക്കാനയിച്ചു.

വിശാലമായ ആ മുറിയിൽ ആറു മേശകളും ഓരോ മേശയ്ക്കും ഇരുവശത്തുമായി ആറ് ചെറിയ പീഠങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നു. ഏകദേശം എല്ലാ പീഠങ്ങളും ആളുകളെക്കൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരുന്നു.

അവരുടെയെല്ലാം മുമ്പിൽ, കോപ്പയ്ക്കുള്ളിൽ ഒരു തരം ലഹരി പാനീയമുണ്ടായിരുന്നു.

ആഗന്തുക... മാറിയപ്പോൾ അവിടെ വീണ്ടും ബഹളം ആരംഭിച്ചു.

"സാർ...മദ്യം കൊണ്ടു വരട്ടെ..." വൃദ്ധയുടെ സ്വരം ചിലമ്പിച്ചതായിരുന്നു.

"ഉം..." അയാളുടെ മൂളൽ അടുത്തിരുന്നവരെ അസ്വസ്ഥരാക്കിയിരിക്കണം.

അയാൾ എല്ലാവരെയും ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ട് മേശമേൽ കൈ വച്ച് കുലുക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

വൃദ്ധയുടെ നിറഞ്ഞ കണ്ണുകളിൽ നിന്ന് ഏതു സമയവും കണ്ണീർ കോപ്പയ്ക്കുള്ളിൽ വീഴുമെന്ന് അയാൾക്കു തോന്നി.

പകൽ സമയം ഈ കെട്ടിടം ഹോട്ടലായും രാത്രിയിൽ മദ്യഷാപ്പും വ്യഭിചാരശാലയുമായി മാറുന്നതാണെന്ന് അയാൾക്ക് അറിയാമായിരുന്നു. കാരണം അയാൾ ഈ പട്ടണത്തിൽ വന്നിട്ട് മൂന്നു നാലു മാസത്തിലേറെയായി. സുഹൃത്തായി ഒരാളേ ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. അയാൾ കഴിഞ്ഞ ആഴ്ച ആകസ്മികമായി മരണമടഞ്ഞു.

ഇപ്പോൾ അയാൾ വന്നിട്ട് അര മണിക്കൂറിൽ ഏറെയായിരിക്കുന്നു. ഇതിനകം അയാൾ .മൂന്നു നാലു കോപ്പ പാനീയം അകത്താക്കിയിരിക്കുന്നു.

അയാൾ നാലാമത്തെ കോപ്പ പാനീയം ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ വൃദ്ധ മടിച്ചു. കാരണം അയാൾ അപരിചിതനാണല്ലോ?

അയാൾക്ക് കാര്യം മനസ്സിലായി. തന്റെ പഴകിയ പാൻറ് സിന്റെ പോക്കററിൽ നിന്ന് ഒരു പേഴ്സ് വലിച്ചെടുത്തു. അതിൽനിന്ന് രണ്ട് നൂറിന്റെ നോട്ടുകൾ എടുത്തു മേശപ്പുറത്തു വച്ചു.

വൃദ്ധയുടെ മുഖം സന്തോഷം കൊണ്ടു ചുവന്നു. അവരുടെ കണ്ണ് നിറയുകയും അവരത് തുടയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.

നാലാമത്തെ കോപ്പ പാനീയവും എടുത്തുകൊണ്ട് അയാൾ എഴുന്നേററു. തൽക്ഷണം പെട്ടെന്ന് ബഹളം നിലയ്ക്കുകയും അവിടെയിരുന്നവരുടെ ശ്രദ്ധ...

വിശാലമായ ആ മുറിയിൽ ആറു മേശകളും ഓരോ മേശയ്ക്കും ഇരുവശത്തുമായി ആറ് ചെറിയ പീഠങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നു. ഏകദേശം എല്ലാ പീഠങ്ങളും ആളുകളെക്കൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരുന്നു.

അയാളിലേക്കാവുകയും ചെയ്തു.

"സുഹൃത്തുക്കളെ...." അയാളുടെ ശബ്ദം മുഴക്കമുള്ളതായിരുന്നു.

"ഇന്നെന്റെ ഏകപെങ്ങളുടെ 21–ാം പിറന്നാളാണ്. അതാഘോഷിക്കുവാനാണ് ഞാൻ നിങ്ങളോടൊപ്പം വന്നിരിക്കുന്നത്. എല്ലാവർക്കും എന്റേതായി ഒരു കോപ്പ പാനീയം ദയവുള്ള വല്യമ്മച്ചി നല്കുമെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു."

അയാൾ ഒരിറക്കു കുടിച്ചു. വൃദ്ധ അമ്പരന്നുപോയി.

അവിടെ കൂടിയിരുന്നവർ ബഹളം വച്ചും കൈയ്യടിച്ചും തങ്ങളുടെ സന്തോഷം പ്രകടമാക്കി.

സന്തോഷ പ്രകടനത്തിനിടയ്ക്ക് അവിടെയിരുന്ന ഒരാളുടെ കൈയ്യിൽനിന്ന് കോപ്പ താഴെവീണുടഞ്ഞു.

"ആ കോപ്പയുടെ വിലയും ഞാൻ കൊടുത്തോളാം സുഹൃത്തേ..." അയാൾ ഒരിറക്കു കൂടി കുടിച്ചു.

വൃദ്ധ തന്റെ നിറഞ്ഞൊഴുകുന്ന കണ്ണുകൾ തുടയ്ക്കാൻ നില്ക്കാതെ മദ്യം വിതരണം ചെയ്തു.

അയാൾ തുടർന്നു: "ഞാനൊരു പട്ടാളക്കാരൻ ആയിരുന്നു. രാജ്യത്തിന്റെ അന്തസ്സിനും അഭിമാനത്തിനും വേണ്ടി പൊരുതിയ അനേകരിൽ ഒരുവൻ." അയാൾ കുടിക്കുവാൻ വേണ്ടി സംസാരം നിർത്തി.

"എന്റെ അച്ഛനും ഒരു പട്ടാളക്കാരൻ ആയിരുന്നു രാജ്യത്തിനു വേണ്ടി അദ്ദേഹവും വീരചരമം പ്രാപിച്ചു. എന്നെയും പെങ്ങളെയും തനിച്ചാക്കികൊണ്ട് അമ്മയും അതിന്റെ പിന്നാലെ പോയി. എന്റെ അടങ്ങാത്ത ആഗ്രഹഫലമായി ഞാനും പട്ടാളത്തിൽ ചേർന്നു; എന്റെ പെങ്ങളെ തനിച്ചാക്കിയിട്ട്. കഴിഞ്ഞ യുദ്ധത്തിൽ ഞാനെന്റെ നാടിനുവേണ്ടി പൊരുതി. ശത്രുക്കളെ പരാജയപ്പെടുത്തി.. കുടിക്കൂ സുഹൃത്തുക്കളെ..." അയാൾ വീണ്ടും കുടിക്കുന്നു. വൃദ്ധ ഒഴിച്ചുകൊടുക്കുന്നു.

മുറിയിൽ മർമരമുയർന്നു.

"പട്ടാളത്തിൽ വച്ച് എനിക്കൊരെഴുത്ത് കിട്ടി. എന്റെ ഏകപെങ്ങൾ കൊല്ലപ്പെട്ടുവെന്ന്. മനുഷ്യമൃഗങ്ങൾ അവളെ പച്ചയ്ക്ക് തിന്നുവത്രെ. എനിക്കെന്റെ പെങ്ങളുടെ ശവശരീരം പോലും ഒന്നു കാണുവാൻ സാധിച്ചില്ല."

കുടിയൻമാർ കുഴഞ്ഞ ശബ്ദത്തിൽ എന്തൊക്കെയോ പറഞ്ഞു. വൃദ്ധയുടെ നിശ്വാസം നാലു ചുവരുകൾക്കുള്ളിൽ ഒതുങ്ങിപ്പോയി. അവരുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞ് കവിളിലൂടെ താഴോട്ടൊഴുകി.

ഏതാനും നിമിഷത്തെ വിരാമത്തിനു ശേഷം അയാൾ തുടർന്നു.

"എനിക്കാശ്വസിക്കാൻ വകയുണ്ട്. സുഹൃത്തുക്കളേ...ഞാൻ രാജ്യസേവനത്തിനു പോയതുകൊണ്ടാണല്ലോ അവൾ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടത്. എന്റെ രാജ്യത്തിനു വേണ്ടിയല്ലേ അവൾ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടത് .."

അയാൾ, താൻ കടന്ന മുറിയിൽ, തെളിഞ്ഞു നില്ക്കുന്ന മെഴുകുതിരി വെട്ടത്തിൽ അർധനഗ്നയായ യുവതിയെക്കണ്ട് ഞെട്ടി സ്തംഭിച്ചു നിന്നു.

അയാൾ കോപ്പ കാലിയാക്കി. വൃദ്ധ അയാൾക്ക് വീണ്ടും വീണ്ടും ഒഴിച്ചു കൊടുത്തു. രണ്ടു മൂന്നു മിനിററ് നേരത്തേക്ക് അവിടാകെ നിശ്ശബ്ദത പരന്നു.

"അവളെ ഞാൻ കണ്ടു..." അയാൾ അലറുകയായിരുന്നു. "എന്റെ പെങ്ങളെ... ഈ പട്ടണത്തിൽ വച്ച് ഇന്ന് ഇന്നലെ മിനിഞ്ഞാന്ന് മുഷിഞ്ഞു കീറിയ വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിച്ച് .." അയാൾ കരയുകയായിരുന്നു. "അവളെ പുതിയ വസ്ത്രം മാത്രമേ ഞാൻ ധരിപ്പിച്ചിരുന്നൊള്ളു. എന്റെ കൊച്ചു പെങ്ങൾ..."

അയാൾ തളർന്നിരുന്നു.

ആരും ഒന്നും പറയുവാൻ ധൈര്യപ്പെട്ടില്ല. വൃദ്ധ തന്റെ നിറഞ്ഞൊഴുകുന്ന കണ്ണുകൾ തന്റെ ഉടുതുണിയു... അഗ്രംകൊണ്ട് തുടച്ചു.

പെട്ടെന്നയാൾ ചാടിയെഴുന്നേ... ലറി.

"അല്ല...അതെന്റെ പെങ്ങള്... അവൾ മരിച്ചു. ... അവളെപ്പോലൊരു... മാത്രം." കോപ്പയിൽ അവശേഷിച്ചിരുന്ന... വലിച്ചു കുടിച്ചയാൾ ചിറി തുട... വീണ്ടുമൊഴിക്കാൻ തുടങ്ങിയ വൃദ്ധ... അയാൾ തടഞ്ഞു.

പുറത്ത് രാത്രി വളർന്നുകൊ...രുന്നു. കുടിയന്മാരുടെ ബഹളം വർ... കൊണ്ടിരുന്നു.

വൃദ്ധ എഴന്നേററു.

"ഇന്നത്തെ വില്പന അവസാ...ച്ചിരിക്കുന്നു. നമുക്കീ സഹോദര... സഹോദരിക്കും വേണ്ടി പ്രാർഥിക്കാം...

അവർ തുടർന്നു.

"അകത്തേക്കുള്ളവർക്ക് അക...ക്കും പുറത്തേക്കുള്ളവർക്ക് പുറത്തേ... പണമടച്ചിട്ടു പോകാം."

അയാൾ എഴുന്നേററ് അക...ക്കുള്ളവരുടെ ഒപ്പം നടന്നു. വൃദ്ധയ്... ഒരു നൂറിന്റെ നോട്ടുകൂടി സമ്മാനിച്ചിട്ട്...

അകത്തു കടന്ന് ഓരോരുത്ത... ഓരോ മുറിയിലേക്കു നീങ്ങി. അവ... അവരെക്കാത്ത് അക്ഷമരായ പെണ്ണുങ്ങ...ണ്ടായിരുന്നു.

അയാൾ, താൻ കടന്ന മുറിയിൽ തെളിഞ്ഞു നില്ക്കുന്ന മെഴുകുതി... വെട്ടത്തിൽ അർധനഗ്നയായ യുവതി...ക്കണ്ട് ഞെട്ടി സ്തംഭിച്ചു നിന്നു.

ഏതാനും നിമിഷത്തെ നിർവ്... വസ്ഥയ്ക്കുശേഷം അയാൾ ഉണർന്നു.

മുഖം കുനിച്ചു നില്ക്കു... യുവതിയെ അയാൾ ആവേശത്തോ... സമീപിച്ചു...

അതവളായിരുന്നു...

അയാൾ കണ്ടു മുഷിഞ്ഞു കീറി... വസ്ത്രം ധരിച്ചവൾ...

അവനവളെ പ്രാപിക്കുമ്പോൾ... പുറത്തു മഞ്ഞു വീഴാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു...

■

കഥ

ജെയ്മോൻ ജോസഫ് *II P.D.C.*

അനന്തയാത്ര

കനത്ത സൂര്യതാപത്തിൽ ജ്വലിച്ചിരുന്ന സ്റേറഷൻ യാർഡും പരിസരവും തീർത്തും വിജനമായിരുന്നില്ല. നിരന്നു കിടന്നിരുന്ന പൊട്ടിപ്പൊളിഞ്ഞ സിമന്റു ബഞ്ചുകളിൽ അങ്ങിങ്ങ് ചില യാത്രക്കാർ ഉച്ചച്ചൂടിന്റെ ആലസ്യത്തിൽ തല കുമ്പിട്ട് മയങ്ങുന്നുണ്ടായിരുന്നു. സ്റേറഷന്റെ സംരക്ഷകനായ മുള്ളുവേലിയോട് ചേർന്ന് നില്ക്കുന്ന, പൂക്കളോ ഇലകളോ ഇല്ലാത്ത, കരിഞ്ഞുണങ്ങിയ ഉടലുമായി നിൽക്കുന്ന മരത്തിനു കീഴെ കോലംകെട്ട ഒരു തമിഴത്തി വൃത്തികെട്ട പാത്രത്തിൽ തിളയ്ക്കുന്ന ചോറിൽ കണ്ണുനട്ട് എന്തോ പിറുപിറുക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവർ ജന്മം നല്കിയ ഏതാനും സന്താനങ്ങൾ പാളത്തിൽ ചാടി മറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു.

ഞാൻ വേനൽച്ചൂടിൽ മരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്റേറഷന്റെ പുറത്തേക്കു മിഴികൾ പായിച്ചു. യാത്ര ഇവിടം കൊണ്ട വസാനിപ്പിക്കണമെന്ന് ഞാൻ കരുതിയിരുന്നില്ല.

പക്ഷെ ഞാൻ യാത്രയ്ക്കു വിരാമമിടുക തന്നെ ചെയ്തു. കാരണം എനിക്കറിയില്ല. ഭാരതത്തിന്റെ ഒരററത്തു നിന്നും തുടങ്ങി മറേറ അററത്തേക്കു പോകുന്ന ഈ യാത്ര തീരാൻ ഇനിയും ദിവസങ്ങൾ തന്നെയുണ്ട്. പക്ഷെ, എനിക്കിനി വയ്യ. . . ദിവസങ്ങളോളം നീണ്ടുനിന്ന പട്ടിണിയും നിദ്രാവിഹീനതയും എന്നെ വല്ലാതെ തളർത്തിയിരിക്കുന്നു.

ദാഹം സഹിക്ക വയ്യാതായപ്പോൾ ഞാൻ ദുർബലമായ കാൽവയ്പുകളോടെ 'തണുത്ത ജലം' എന്നു കണ്ട ഭാഗത്തേക്കു നടന്നു. കുറച്ചു വെള്ളമകത്താക്കി മുഖം കഴുകിയപ്പോൾ എനിക്ക് ശ്വാസം വിടാമെന്നായി. എന്റെ പഴയ ഇരിപ്പിടത്തിലേക്ക് കാലുകൾ നീട്ടിവച്ച് ഒരു കിളവൻ നിദ്രയുടെ മൂർധന്യത്തിലേക്ക് കടന്നിരുന്നു. വിജനമായ മറെറാരു ഭാഗത്തേക്ക് ഞാൻ നടന്നു.

ഞാൻ ഷർട്ടിന്റെ പോക്കററിൽ നിന്നും മുഷിഞ്ഞു നാറിയ ഒരു കവർ പുറത്തെടുത്തു. അതിന്റെ പുറമെയുള്ള കൈപ്പട മനോഹരമായിരുന്നു. അത് എലിഷ്യയുടെ കൈയ്യക്ഷരമാണ്. ഞാൻ കടലാസ് ചീളുകൾ ആർത്തിയോടെ പുറത്തേക്ക് വലിച്ചെടുത്തു. ആ കത്തു ഞാൻ ആകെ ഒരു പ്രാവശ്യമേ വായിച്ചിട്ടുള്ളു. ഇത് രണ്ടാംതവണയാണ്. മൂന്നാം തവണയൊരു വായന ഉണ്ടാവില്ല. നിറഞ്ഞു വരുന്ന കണ്ണുകൾ തുടച്ചിട്ട് വായനയാരംഭിച്ചു. അതിപ്രകാരമായിരുന്നു:

ദാഹം സഹിക്ക വയ്യാതായപ്പോൾ ഞാൻ ദുർബലമായ കാൽവയ്പുകളോടെ 'തണുത്ത ജലം' എന്നു കണ്ട ഭാഗത്തേക്കു നടന്നു. കുറച്ചു വെള്ളമകത്താക്കി മുഖം കഴുകിയപ്പോൾ എനിക്ക് ശ്വാസം വിടാമെന്നായി.

". . . . അറിയുന്നതിന്, എലിഷ്യയെന്ന് നീ സ്നേഹപൂർവം അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്ന ലൂസി എഴുതുന്നത് . . . കത്തു കിട്ടുമ്പോഴേക്കും ഞാനും നീയും വല്ലാത്ത അകലത്തിലെത്തിയിരിക്കും. നീ നാടുകളിൽ നിന്ന് നാടുകളിലേക്ക് ഒരു ദേശാടനപ്പക്ഷിയെപ്പോലെ പറന്നകലുകയാണെന്ന് ഞാൻ നിന്റെ കത്തിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കുന്നു. . . ദുഃഖമില്ല. സന്തോഷവുമില്ല. നിന്നോടെനിക്ക് പ്രേമമാണോ മറെറന്തെങ്കിലും വികാരമാണോ തോന്നിയിരുന്നതെന്ന് എനിക്കിപ്പോഴുമറിയില്ല. നീയെന്തിനു വീടും നാടുമുപേക്ഷിച്ച് ഓടിയെന്ന് എനിക്കറിയില്ല. നീയെന്നെ മറന്നിട്ടുണ്ടാവില്ല. നീ തന്ന എല്ലാ സുഖങ്ങൾക്കും ഈ എലിഷ്യ നന്ദി പറയുന്നു. ഈ കത്തു വളരെ ക്രൂരമായിപ്പോയി എന്ന് നിനക്ക് തോന്നുന്നുണ്ടാവാം. വീടും നാടും വിദ്യാഭ്യാസവും സർവോപരി എന്നെയും ഇട്ടെറിഞ്ഞ് ഒരു അഭിനവ സിദ്ധാർഥനെപ്പോലെ ആയിരമായിരം കാതങ്ങൾ അകലെയായി. എന്തിനുവേണ്ടി, ആർക്കുവേണ്ടിയായിരുന്നു അത് ? എനിക്ക് നിന്നെ മാത്രം മതിയായിരുന്നു. നീ മാത്രം. . . പക്ഷെ, നീ എല്ലാം തകിടം മറിച്ചു. നീയൊരു ഭീരുവാണ്. ഒപ്പം വിഡ്ഢിയും. . . നിന്നിൽനിന്നു കരുത്തും ധൈര്യവുമാണ് ഞാൻ പ്രതീക്ഷിച്ചത്. പക്ഷെ എനിക്ക് തെററു പററി."

എന്ന് സ്വന്തമല്ലാത്ത എലിഷ്യ.

കത്തു വായിച്ച് ഞാൻ ചിരിച്ചുപോയി. വിഡ്ഢിപ്പെണ്ണ്. അവൾക്കെന്തറിയാം. എന്നെപ്പററി എനിക്കു തന്നെ അറിയില്ല. ഞാൻ കത്തു വലിച്ചു കീറി പാളത്തിൽ തൂകിയിട്ടിട്ട് കണ്ണുകൾ തുടച്ചു.

എനിക്ക് യാതൊരു ദുഃഖവും തോന്നിയില്ല. എനിക്കുവേണ്ടി ആരും കാത്തുനിൽക്കരുതെന്ന് എനിക്ക് നിർബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. നിരർഥകമായ ജീവിതവും പേറി ഏറെ ദൂരം മുമ്പോട്ടു പോകാനാവില്ല. അങ്ങനെ പോവുന്നതിലും ഭേദം മരണമാണ്.

ഞാനിപ്പോൾ പാളത്തിൽ കൂടിയാണു നടക്കുന്നത്. ഇപ്പോഴെനിക്ക് എലിഷ്യയുടെ ശബ്ദം കേൾക്കാം. "അരുത് പാളത്തിൽ നിന്നും ഇറങ്ങി നടക്കൂ... മരിക്കാനാണ് ഭാവമെങ്കിൽ നീയൊരു ശരിയായ വിഡ്ഢി തന്നെ. ഇറങ്ങി നടക്കൂ.. വിഡ്ഢി...ഭ്രാന്തൻ..." എലിഷ്യയുടെ ശബ്ദത്തിൽ ഗദ്ഗദവും നിസ്സഹായതയും പുരണ്ടിരുന്നു. എലിഷ്യയെ കാണാൻ ഒന്നു തിരിഞ്ഞു നോക്കിയെങ്കിലും ഞാനവളെ കണ്ടില്ല. പകരം ഞാൻ മറെറാരു കാഴ്ച കണ്ടു. ഇരമ്പിപ്പാഞ്ഞ് ഉൻമാദത്തോടെ അലറിയടുക്കുന്ന ട്രെയിൻ. നീതിയില്ലാത്ത അഗ്നിശകടം പ്രതികാരദാഹത്തോടെ എന്നെ പുണരാൻ ഞാൻ കാത്തുനിന്നു.

■

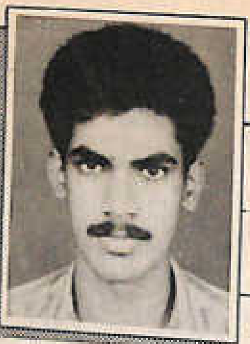

തുള്ളൽ

സിജു മാത്യു ഡി 2

മാവേലി കണ്ട കേരളം

മാവേലിക്കൊരു മോഹമുദിച്ചു
മാമലനാടിതു കാൺമതിനായി,
പൊന്നിൻ ചിങ്ങം തന്നിൽ മന്നൻ
പൊന്നിൻ തേരിലെഴുന്നരുളായി
എന്നാലിവിടെ കണ്ടൊരു കാഴ്ചകൾ
കണ്ടുകരഞ്ഞു മന്നൻ തിരുവടി
കോളേജിന്നുടെ പടിവാതിൽക്കൽ
കുത്തിയിരിപ്പൂ കുട്ടികൾ പലരും
സിന്ദാബാദു വിളിപ്പതു കേട്ടു
മന്നൻ നിന്നിഹ തെല്ലിട നേരം
"അധ്യാപകരേ ഗുണ്ടകളേയിനി
അധ്യാപനമതു വേണ്ട വേണ്ട
പ്രിൻസിപ്പാളേ ഗുണ്ടത്തലവാ
ജീവൻ വേണേൽ സൂക്ഷിച്ചോളൂ
കുട്ടികൾ ഞങ്ങൾ തോററിട്ടില്ല
തോററ ചരിത്രം കേട്ടിട്ടില്ല."
ഉള്ളിൽക്കണ്ടു കുട്ടികൾ തമ്മിൽ
തല്ലും അടിയും കല്ലാലേറും
"വിദ്യാലയമിതു ഭ്രാന്താലയമോ?"
മന്നൻ വഴിയേ യാത്ര തുടർന്നു
ട്രാൻസ്പോർട്ട് സ്ററാൻഡിൽ ചെന്നൊരു
സമരം കണ്ടു പകച്ചിഹ രാജൻ
"ആറു മണിക്കു തുടങ്ങും സമരം"
അറിയിപ്പിതു കേട്ടാളുകൾ ഞെട്ടി
സമയം സന്ധ്യയുമാകാറായി
പാവം "കഴുതകളോ"ടുകയായി
ഡ്രൈവറൊന്നേ ആശ്രയമുള്ളൂ
ഡ്രൈവറർകാരുടെ ഭാഗ്യം തന്നെ
അൻപതു സീററിൽ നാനൂററമ്പതു
യാത്രക്കാരെ തിക്കി നിറച്ചു,
കുഴികൾ നിറഞ്ഞൊരു വഴികളിലൂടെ
പഴയൊരു ശകടം നീങ്ങിനിരങ്ങി
കേരളനാടിതിലല്ലാതിങ്ങനെ
യാത്ര നടത്താനെങ്ങിഹ ശക്യം?
വഴിയേ പോകും നേരം മന്നൻ
കൊലവിളി കേട്ടു നടുങ്ങി വിറച്ചു
"സ്ത്രീധനമിച്ചും കൊണ്ടുവന്നില്ലേൽ
നിന്നെക്കൊല്ലും കെട്ടിത്തൂക്കും."
"അയ്യോ! എന്നെക്കൊല്ലരുതേ"യെന്നൊരു
രോദനമുയരുന്നവിടൊരു വീട്ടിൽ
പണമോഹത്താൽ സ്ത്രീയെപ്പോലും
പിണമാക്കാൻ മടിയില്ലാതായോ?
ഫാക്ടറിയൊന്നിൻ മുററത്തങ്ങനെ
ചെങ്കൊടി നാട്ടിയിരിക്കുന്നു ചിലർ
"തൊഴിലാളികളെ തൊട്ടുകളിച്ചാൽ
മുതലാളികളുടെ ഗളമതു വെട്ടും"
ഏവം മുദ്രാവാക്യം കേട്ടു
പാവം മന്നൻ സ്ഥലവും വിട്ടു
സെക്രട്ടറിയേററ് ഗേററിൽക്കണ്ടു
സമരക്കാരവർ പലവിധമവിടെ
തൊപ്പിപ്പാള ധരിച്ചോരുണ്ട്
ഉടുതുണി മാത്രമുടുത്തോരുണ്ട്
തെങ്ങിൻ കുലയതു ചെത്തും കത്തികൾ
കൈകളിലേന്തിയിരിപ്പോരുണ്ട് .
മത്സ്യത്തൊഴിലാളികളൊരു കൂട്ടർ
അവരെത്താങ്ങും മറെറാരു കൂട്ടർ
ഗാനം പാടിക്കൊണ്ടൊരു കൂട്ടർ
ശിവനേ! സമരക്കാരുടെ ബഹളം
കേരളഭൂവൊരു ഭ്രാന്താലയമായ്
കേരളമക്കൾ ഭ്രാന്തന്മാരും
ഇനിയൊരുനാളും കേരളമണ്ണിൽ
കാൽകുത്താനായ് പോരുകയില്ല
എന്നു നിനച്ചു നടന്നു മന്നൻ
പാതാളത്തിൽ പോയി മറഞ്ഞു.

കവിത

മനോജ് വി. കെ. എൽ 3

ഒരു പുതിയ സന്ദേശം

വിരിഞ്ഞ സ്വപ്നം എരിഞ്ഞടങ്ങി
കരിഞ്ഞു പോയാലും
മറിഞ്ഞു വാടി തളർന്നു കുന്തി—
യടങ്ങി നിൽക്കരുതേ
നിരന്നു നിൽക്കും പ്രതിബന്ധങ്ങൾ—
ക്കധീനനാകാതെ
വിരിഞ്ഞ മാറും കഴിവും കാട്ടി—
വരിച്ചിടൂ വിജയം.
വിജയ പതാക പറത്തൂ നിങ്ങൾ
ജീവിതവീഥികളിൽ
അജയ്യമായിട്ടൊന്നും ഭൂവിൽ
ഇല്ലെന്നറിയിക്കൂ
സഫലതയാർന്ന പുതിയൊരു ലോകം
പടുത്തുയർത്തീടാ—
നിജജനനം കൊണ്ടുണർന്നു നിങ്ങൾ
പരിശ്രമിച്ചിടൂ
തിന്മയെയൊന്നായ് ചേർന്നു നമുക്കീ
നാടു കടത്തീടാൻ
നമ്മളിറങ്ങുക മുന്നേ മർത്ത്യാ,
അല്ലാതൊക്കില്ല
നന്മ തുടിക്കും മാനവരിവിടെ
ഉയർത്തെഴുന്നേൽക്കാൻ
നമ്മളിറങ്ങുക മർത്ത്യാ മുന്നേ
അല്ലാതൊക്കില്ല
തണൽ പരത്താം നമ്മുടെ യത്നം
നീറിയ ഹൃത്തുകളിൽ
കിതയ്ക്കുമവനുടെ ഹൃദയം മുഴുവൻ
കുളിർമയേകീടാം
എണീററു നിൽക്കാൻ കഴിവില്ലാതെ
വലഞ്ഞു കുഴഞ്ഞോരെ—
യുണർത്തി വീണ്ടും ജീവൻ നല്കി
ശാന്തി പരത്തീടാം.
ഒരിററു സ്നേഹം കാംക്ഷിച്ചവനീ
ലോകം പരതുമ്പോൾ
ദാരുണ ഹൃദയതലങ്ങളിൽനിന്നും
കണ്ണീരൊഴുകുമ്പോൾ
അരുതാതൊന്നും ചെയ്യാത്തവനുടെ
ദുഃഖം മാററീടാൻ
കാരുണ്യം പൂണ്ടവനുമൊരല്പം
സ്നേഹത്തെൻ നൽകൂ.

ഒന്നേയുള്ളിനി പാരിലെ ജീവിത—
മല്ലാതില്ലല്ലോ
എന്നാലുള്ളതു തന്നെയതിത്തിരി—
പോന്നതുമാണല്ലോ
പിന്നതു ചെയ്യാം നാളെച്ചെയ്യാ—
മെന്നു വിചാരിച്ചാൽ
അന്നറിയാതെ കളഞ്ഞൊരു നാളുകൾ
തിരിച്ചുകിട്ടില്ല.
പൊൻഗുണമുള്ളൊരു ജന്മം വെറുതെ
പാഴായ് കളയല്ലേ
തൻഗുണമേകുക ലോകേ നന്നായ്
ഉണ്മ വളർത്തിടാൻ
നിർഗുണനായാൽ മേന്മ ലഭിപ്പവ—
രാരെന്നോതാമോ
സത്ഗുണനാകും ഈശനെ നിങ്ങൾ
ഒത്തു വണങ്ങീടൂ

കവിത

കൃഷ്ണപ്രസാദ് എസ്. എൽ 3

വീണ്ടും മരിക്കാൻ

ഞാൻ മരിച്ചു! അന്ത്യകർമത്തി—
ലെന്നാത്മാവുമുൾക്കൊണ്ടു
തലയ്ക്കരികിലെ നിലവിളക്കും
ദേഹമലങ്കരിക്കും റീത്തുകളും
ആസ്വദിച്ചു നിന്നു ഞാൻ
ഹായ് ! മരണമെത്ര സുഖം!
ഇത്രകാലമെന്നെ ചികിത്സിച്ച
ഡോക്ടർക്കു ദുഃഖഭാവം
ഇനി മറെറാരുവന്റെ കഴുത്തും തേടി
കത്തിയുമായി പോകേണ്ടതല്ലേ?
ഞാനിരിക്കെ ജാരനെത്തേടിയയെൻ
ഭാര്യയും വാവിട്ടു കരയുന്നു
ഹായ് ! മരണമെത്ര സുഖം!
എൻ മരണം കാംക്ഷിച്ച മക—
നെൻ ചിതയ്ക്കു തീയിടുന്നു
തീയായ് പിന്നെ പുകയായ് തീർന്നെൻ ദേഹം
വായുവിലലിഞ്ഞു മാലിന്യമായി
മരണം വീണ്ടുമൊന്നനുഭവിക്കാൻ മാത്രം
വേറെ ഗർഭവും തേടിയാത്മാവ് യാത്രയായി.

കവിത

റജീന എൻ. ഐ. എച്ച് 5

പച്ചപ്പനന്തത്ത

പച്ചപ്പനന്തത്തേ.... പച്ചപ്പനന്തത്തേ....
എന്നാഗ്രഹമൊന്നു സഫലമാക്കൂ!
എന്നാർദ്രനാദമൊന്നു കേൾക്കൂ!
ഒന്നു വരുമോയെന്നരികിൽ?
കരഞ്ഞു വീർത്തയെൻ മുഖവുരയിൽ
തിരഞ്ഞു നോക്കി നിൻ സൗന്ദര്യരൂപങ്ങൾ
അലകളായി തിരഞ്ഞൊഴിയിലും
ചികഞ്ഞു നോക്കി നിൻ മൃദുലവർണവും.
നിരാശമാത്രമെൻ ഹൃദയരക്തവും
മിഴിനീരുമാത്രമെൻ ആശ്വാസപേടകം
വിരിഞ്ഞു വീഴാത്ത പുഷ്പദളങ്ങൾ തൻ
കാർന്നു തിന്നുന്ന പൂമ്പാററയെപ്പോലെ.
കടന്നു വന്നു ആർദ്രമെൻ മനസ്സിൽ
നിസ്സഹായയെപ്പോലെയേ വേണ്ടു ഞാൻ
ഏകയായ് ജീവിതം തള്ളി നീക്കി;
ഇനിയെത്ര കാലമേയിതു വേണ്ടൂ
കരഞ്ഞു തീരുന്ന ദിനങ്ങളില്ല,
കൊഴിഞ്ഞു വീഴുന്ന ദുഃഖങ്ങളില്ല,
പച്ചപ്പനന്തത്തേയെൻ വിരഹ—
വേദനയൊന്നു മാററൂ, ഒന്നു വരണമേയെന്നരികിൽ!

കഥ

ബിജു മാധവൻ B2

വിസ്മരിക്കാത്ത സ്മരണ

പരസഹസ്രം ഓർമകളുടെ കുററൻ തിരമാലകൾ ഒന്നിനു പുറകെ ഒന്നായി കുതിച്ചുയരുന്ന ഒരു മഹാസാഗരമാണ് എന്റെ സ്മൃതിമണ്ഡലം. ഇന്ന് അവയെല്ലാം നിശേഷം നിലച്ചു നിശ്ശബ്ദമായി. പക്ഷേ, ഒന്നുമാത്രം എന്റെ ജീവനാളങ്ങളെയും പ്രാണധമനികളെയും തച്ചുടച്ചു കൊണ്ട് ഇരമ്പിക്കയറുന്നു. എന്റെ അരുമ സഹോദരിയുടെ അകാല വേർപാട്.

ജീവിതം ഒരു വമ്പിച്ച ആഘോഷമായി ഞാൻ കൊണ്ടാടി. എന്റെ കോവിലിൽ എന്നും ഉത്സവമായിരുന്നു. നാട്യസംഗീത നൃത്ത നൃത്യങ്ങൾ എന്റെ നാലമ്പലത്തിൽ എന്നും മുടങ്ങാതെ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. നാലുഭാഗത്തുനിന്നും ശംഖുവിളിയും നാദസ്വരവും ചെണ്ടമേളവും കുരവയും മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ആയിരക്കണക്കിനു വിളക്കുകൾ അവിടെ അണയാതെ കത്തിജ്വലിച്ചു.

എത്രയോ കാലം അക്ഷരലക്ഷങ്ങളായി മന്ത്രങ്ങളുരുവിട്ടു ഭദ്രവും വിശുദ്ധവുമാക്കിയ എന്റെ തപോവനത്തിൽ ഞാൻ 'ഗീതു' എന്ന് പേരിട്ട് ഒരു സ്വർണമയിൽപ്പേടയെ വളർത്തി. എന്റെ നിത്യോത്സവ ജീവിതക്ഷേത്രത്തിൽ അമ്പാരി കെട്ടിയ കൊമ്പനാനപ്പുറത്ത് ഒരു തമ്പുരാട്ടിയെപ്പോലെ അവളെഴുന്നള്ളി വന്നു. അന്ന് എന്റെ കണ്ണിനു സായൂജ്യം കിട്ടി. ജന്മസാഫല്യം കൈവന്നു.

അമ്പിളി അമ്മാവനെ പിടിച്ച് എന്റെ സഹോദരിയുടെ കൈക്കുമ്പിളിൽ കൊടുക്കുവാൻ ഞാൻ കൊതിച്ചിരുന്നു. പുലരിയുടെ പൊൻകിരണങ്ങൾ ചാലിച്ചെടുത്ത് അവളുടെ നെററിത്തടത്തിൽ കുറിയിടുവാൻ ഞാൻ ആശിച്ചിരുന്നു. കറുത്തവാവു കടഞ്ഞെടുത്ത മഷികൊണ്ട് അവളുടെ കണ്ണുകളെഴുതിക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. നക്ഷത്രങ്ങളെയെല്ലാം തൂത്തു പെറുക്കി അവൾക്ക് കാതിൽപൂവായും കണ്ഠാഭരണമായും കയ്യിൽ കാപ്പായും കാൽച്ചിലങ്കയായും നൽകുവാൻ ഞാൻ മോഹിച്ചിരുന്നു. നീലാകാശത്തിന്റെ നീലിമയ്ക്ക് നിറഭേദമില്ലാതെ അവൾക്കൊരു ജാക്കററ് തുന്നിക്കുവാൻ ഞാൻ വിചാരിച്ചിരുന്നു. ചക്രവാളത്തെ തുരന്നെടുത്ത് അവൾക്കൊരു കച്ചപ്ര അരഞ്ഞാണമൊരുക്കുവാൻ ഞാൻ കൊതിച്ചിരുന്നു. വാർമഴവില്ല് കീറിത്തുന്നിച്ച് അവളെ പാവാടയുടുപ്പിക്കുവാൻ ഞാനാർത്തി പൂണ്ടിരുന്നു.

ആറാം മാസം ആറാം തീയതി ആറാട്ടു ദിവസം എന്റെ ക്ഷേത്രം ഇടിഞ്ഞുപൊളിഞ്ഞു. വിളക്കുകൾ

നക്ഷത്രങ്ങളെയെല്ലാം
തൂത്തു പെറുക്കി
അവൾക്ക്
കാതിൽപൂവായും
കണ്ഠാഭരണമായും കയ്യിൽ
കാപ്പായും കാൽച്ചിലങ്ക
യായും നൽകുവാൻ ഞാൻ
മോഹിച്ചിരുന്നു.
നീലാകാശത്തിന്റെ
നീലിമയ്ക്ക്
നിറഭേദമില്ലാതെ
അവൾക്കൊരു ജാക്കററ്
തുന്നിക്കുവാൻ ഞാൻ
വിചാരിച്ചിരുന്നു.

പൊലിഞ്ഞു. സർവവും കുററാക്കുററിരുട്ടായി. എന്റെ ക്ഷേത്രം ഒരു ചുടുകാടായി മാറി. അതിൽ എന്റെ പ്രേതം വെന്തെരിയുന്ന കാഴ്ച ഞാൻ കണ്ടു. മംഗളഗാനം പാടി. എന്റെ സംഗീതസദിര് ഇന്നിങ്ങിനിത്തുടരാനാവാത്ത വണ്ണം നിർത്താനായി തംബുരു മീട്ടുമ്പോഴാണു ദൈവം എന്റെ ജീവചൈതന്യത്തിന്റെ തന്ത്രികൾ പൊട്ടിച്ചത്.

ഇന്നവൾ സ്വർഗത്തിലെ റാണിയാണ്. ഞാൻ കാണുന്നു. അവൾ അവിടത്തെ സിംഹാസനത്തിലിരിക്കുന്നതു ഞാൻ കാണുന്നു. പാലാഴി കടഞ്ഞപ്പോൾ കിട്ടിയതെല്ലാം അവളുടെ മുമ്പിൽ വിണ്ണവർ കാഴ്ചവയ്ക്കുന്നു. ഞാൻ കാണുന്നു.

ഉർവശി, അവളുടെ വാർമുടി ചീകി മിനുക്കിക്കെട്ടി കല്പകപ്പൂക്കൾ ചൂടിക്കുന്നു. അവളുടെ നെററിത്തടത്തിൽ സന്ധ്യാസിന്ദൂരം തൊട്ട് രംഭ തൊട്ടരുകിൽ ചന്തം നോക്കി നില്ക്കുന്നു. നാണം കുണുങ്ങുന്ന അവളെ സ്വർഗീയ വിഭൂഷകളണിയിച്ചു തിലോത്തമ ഇക്കിളിക്കൊള്ളിക്കുന്നു. മേനക നെയ്തെടുത്ത പുത്തൻ ചേല അവളെ ഉടുപ്പിച്ചൊരുക്കുന്നു. ഗന്ധർവകന്യകകൾ സ്വർണച്ചാമരം വീശുന്നു. യക്ഷസുന്ദരികൾ വീണ മീട്ടുന്നു. കിന്നരസ്ത്രീകൾ ഗാനമാലപിക്കുന്നു. ദേവസ്ത്രീകൾ നൃത്തമാടുന്നു. എല്ലാം ഞാൻ കാണുന്നു.

എന്റെ സർവസ്നേഹസമ്പത്തും ഒന്നിച്ചൊരേകബാങ്കിൽ ഞാൻ നിക്ഷേപിച്ചു. ഈശ്വരനായിരുന്നു. അതിന്റെ സാരഥി. ആ ബാങ്ക് പൊളിഞ്ഞ് പൂട്ടിപ്പോയി. ഞാൻ പൊട്ടിത്തകർന്നു പൂജ്യമായി. ഇന്ന് എനിക്ക് കണ്ണീരിലെഴുതിയ പാസുബുക്കും അവളെ സംബന്ധിക്കുന്ന പുരശ്ശതം ഓർമകളാകുന്ന ചെക്കു പുസ്തകങ്ങളും മാത്രമേ ബാക്കിയുള്ളു. ഈശ്വരശിക്ഷയ്ക്കുള്ള സാക്ഷ്യമെന്നോണം ഞാനവ എന്നും സൂക്ഷിക്കും.

ഈ ഓർമ ഒന്നു മാത്രമേ എന്നോടൊന്നിച്ചു മരിക്കുകയുള്ളു. അത് എന്റെ മസ്തിഷ്കത്തിലും മനസ്സിലും നിമിഷം പ്രതി വളർന്നു വളർന്ന്, പടർന്നു പടർന്ന് ശാഖോപശാഖളായി പന്തലിച്ചു നിൽക്കുന്നു. ■

കവിത

സജീവ് ഇ. എസ്. L 3

എന്റെ മരണം

സ്വപ്നം മരിച്ചുയിന്നെന്റെ ഹൃത്തിലായ്
സ്വർഗകവാടത്തിൽ സ്വസ്ഥത നഷ്ടമായ്
നീണ്ടു മെലിഞ്ഞു വിളർത്തൊരാ ദേഹത്തിൽ
വീണുകിടന്നുകരയുന്നു കാലവും.
അന്ത്യശേഷക്രിയ ചെയ്യുവാനെത്തി–
യിട്ടുണ്ടിവിടെ ദുഃഖവും കൂട്ടരും പെട്ടെന്ന്
ചൊല്ലുന്നുയെല്ലാം തയ്യാറാക്കിവച്ചിടൂ
അല്ലെങ്കിലിന്നിതനാഥമായി പോയിടും.
ആരോ പറഞ്ഞു തയ്യാറാക്കി വയ്ക്കണം
പെട്ടിയും പട്ടിന്റെ കുമ്പാരവും
നന്നായൊരുക്കണം കാണുന്ന കൂട്ടർക്ക്
നന്നെന്ന് തോന്നണം ഈയടക്ക്.
നിർത്തു വച്ചീടുന്നു ഫോട്ടോയെടുക്കുന്നു
ആർത്തു കരയുന്നു കൊച്ചുമക്കൾ
ചീർക്കും ശരീരത്തെ കാണാത്ത രീതിയിൽ
പാത്തു പതുങ്ങി നടക്കുന്നു മൂകവും.
കണ്ണുനീരില്ലാത്ത പെണ്ണുങ്ങളൊക്കെയും
കണ്ണും തിരുമ്മി ചുവപ്പിച്ചു വയ്ക്കുന്നു
"അയ്യോ!" കരയണമല്ലെങ്കിൽ നാട്ടുകാർ
അയ്യേ,യെന്നിങ്ങനെ ചൊല്ലിടില്ലേ!

കൂട്ടമായ് നിൽക്കും ജനത്തിന്റെ ചുണ്ടുകൾ
കൂട്ടമായ് ചൊല്ലി പരേതന്റെ പുണ്യത
പാട്ടുകളൊക്കെ മുഴങ്ങുന്നു ചുററിലും
ഘോഷമായി തന്നെ നടന്നു ചടങ്ങുകൾ.
സന്ധ്യ വന്നു പിന്നെ വർണങ്ങൾ വന്നിട്ട്
ഭംഗിയായ് കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തു തന്നു
അന്ത്യമായി ദർശനം കിട്ടിയാ പെട്ടിയേ
അന്ത്യമായി മണ്ണിലേക്കാഴ്ത്തി വിട്ടു.
പിന്നെ ചിരിയായി ഉത്സാഹമേളമായ്
ശല്യമകന്നതിൻ ഘോഷമായി
ആരോ പറഞ്ഞു വരില്ലിനി സ്വപ്നവും
ഇന്നിനി പങ്കിടാം ഈ ധനങ്ങൾ!
സ്വപ്നം കരയുന്നു ഈ ശവഭൂമിയിൽ
ഇന്നത്തെ ഘോഷത്തിൻ നാട്യം കണ്ട്
ആളുകൾ തന്നുടെ സ്നേഹങ്ങളൊക്കെയും
നാണയത്തുട്ടിനു വേണ്ടി മാത്രം
ഞാനും തളരുന്നു കുഴയുന്നു കാരണം
ഞാനാണ് സ്വപ്നം; മരിച്ചതും ഞാൻ തന്നേ!

കഥ

സിൽവി ജോർജ് ബി 2

മനുമോൾ

ഇന്ന് ബുധനാഴ്ചയാണ്. കുറെ നാളുകളായി ബുധനാഴ്ചകളെ ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു. ഒരു വർഷംമുമ്പ് ഒരു ബുധനാഴ്ച ആയിരുന്നു അത് സംഭവിച്ചത്. എന്റെ എല്ലാമെല്ലാം ആയിരുന്നു മനുമോൾ. അവളെ വിധി തട്ടിയെടുത്തത് ബുധനാഴ്ചയായിരുന്നു.

കഴിഞ്ഞതെല്ലാം ഓർമയിൽ ഓടിയെത്തുന്നു. ഓർമകളിലൂടെ പരതുമ്പോൾ മനസ്സ് വേദനിക്കുന്നു. മനുമോളെ പരിചയപ്പെട്ട അന്ന്, അതെ വ്യക്തമായി ഓർമയുണ്ട്. ബസ് പണിമുടക്ക് മൂലം ഞാൻ തനിച്ച് നടന്നുപോന്നു. എന്റെ കുറച്ച് പുറകിലായി ഒരു പെൺകുട്ടി നടന്നുവരുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവളും തനിയെ ആയിരുന്നു. മെലിഞ്ഞ് പൊക്കമുള്ള അവൾക്ക് റോസാപ്പൂവിന്റെ നിറം ആയിരുന്നു. ഞാൻ അവളെ പരിചയപ്പെട്ടു.

'കുട്ടീടെ പേരെന്താ?' ഞാൻ ചോദിച്ചു.

'മനുമോൾ മാത്യു.' തോളററം വരെ മുറിച്ചിട്ടിരിക്കുന്ന മുടി പുറകിലോട്ട് ഒതുക്കിവയ്ക്കുന്നതിനിടയിൽ അവൾ പറഞ്ഞു.

'എന്തേ തനിയെ?'

'ഫ്രണ്ട്സൊക്കെ നേരത്തെ പോയി.'

'എന്തിനാ പഠിക്കുന്നേ?'

'ഫസ്ററ് ഇയർ പി.ഡി.സി.യാണ്.'

'ചേച്ചീടെ പേര് ?' അവൾ ചോദിച്ചു.

'എന്റെ പേര് അനു ജോസ്. രണ്ടാം വർഷ ഡിഗ്രിക്ക് പഠിക്കുന്നു.'

'മനുമോൾടെ വീടെവിടാ?'

'കുറച്ച് അകലെയാണ്.'

'ഡാഡിക്കെന്താ ജോലി?' ഞാൻ ചോദിച്ചു.

'പട്ടാളത്തിലാണ്.'

'മമ്മിയോ?'

'സ്വർഗത്തിൽ....' അതു പറഞ്ഞതും അവൾ പൊട്ടിക്കരഞ്ഞതും ഒരുമിച്ചായിരുന്നു.

ഞാൻ ഞെട്ടിപ്പോയി. അവളെ ദുഃഖിപ്പിക്കുന്ന എന്തെങ്കിലും ഞാൻ പറഞ്ഞോ?

പിന്നീട് ഞാൻ ഒന്നും ചോദിച്ചില്ല. പക്ഷേ അവൾ വാതോരാതെ സംസാരിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. അവളുടെ അമ്മ മരിച്ചുപോയെന്നും ചിററമ്മ ആണ് അവളെ വളർത്തുന്നതെന്നും ഒരു അനുജത്തി ഉണ്ട് എന്നും അവൾ പറഞ്ഞു. അവൾ എന്നോട് ചോദിച്ചു.

'അനുചേച്ചീ, എനിക്ക് ഒരു ചേച്ചി ഇല്ല. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ ചേച്ചിയെ 'കുഞ്ഞേച്ചി' എന്ന് വിളിച്ചോട്ടെ. ചേച്ചി സമ്മതിക്കില്ലേ'

ഞാൻ അത്ഭുതപ്പെട്ടുപോയി. എനിക്ക് സന്തോഷമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ, അവൾ എന്റെ കുഞ്ഞനുജത്തി ആവുന്നതിൽ. അങ്ങനെ അവൾ എന്റെ കുഞ്ഞനുജത്തിയും ഞാൻ അവളുടെ കുഞ്ഞേച്ചിയും ആയി.

ഞങ്ങൾ വേർപിരിയാത്തവിധം അടുത്തു. ഒരു ദിവസം എന്നെ കണ്ടില്ലെങ്കിൽ അവൾ എന്റെ ക്ലാസിൽ മുഖം നിറയെ പരിഭവവും കൈനിറയെ മിഠായിയുമായി ഓടി എത്തും.

'കുഞ്ഞേച്ചി എന്തേ ഞാൻകയറിയ ബസ്സിൽ വരാഞ്ഞത് ?' അവൾ ചോദിക്കും.

'മനുമോളെ, ഞാൻ ഇത്തിരി താമസിച്ചു. അതുകൊണ്ട് ബസ്സ് കടന്നുപോയി.'

'വേണ്ട, വേണ്ട, കുഞ്ഞേച്ചി. ആള് കൊള്ളാം. ഞാൻ വഴക്കാ.' അവൾ പറയും.

പക്ഷേ എനിക്കറിയാം അവൾക്ക് പിണങ്ങാൻ കഴിയില്ല എന്ന്.

മൂന്നുനാലു ദിവസം അവളെ ബസിൽ കണ്ടില്ല. എന്നെ അന്വേഷിച്ച് ക്ലാസിലും വന്നില്ല. അവളുടെ ക്ലാസിൽ അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ ക്ലാസിലും ചെന്നിട്ടില്ല എന്നറിഞ്ഞു. എന്തോ എനിക്കാകെ ദുഃഖം തോന്നി. മനുമോൾ ഇല്ലാത്ത ആ നാലു ദിവസങ്ങൾ എനിക്ക് നാലുയുഗങ്ങളായി അനുഭവപ്പെട്ടു.

പിന്നീട് അവളെ ബസിൽ വച്ച് ഞാൻ കണ്ടു. അവളുടെ മുഖം വാടിയിരുന്നു. മുഖത്ത് പൊള്ളിയ പാടും ഉണ്ടായിരുന്നു. എനിക്കതു കണ്ടപ്പോൾ സഹിച്ചില്ല. ഞാൻ അവളുടെ കൈകളിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ട് ചോദിച്ചു.

'എന്തുപററി മനുമോളേ? എന്താ ഇത് ? എന്താണ് സംഭവിച്ചത് ?'

'കുഞ്ഞേച്ചി പേടിക്കേണ്ട. ചൂടുവെള്ളത്തിൽ കുളിച്ചതാണ്. വെള്ളത്തിന്റെ ചൂടു നോക്കിയില്ല. ആദ്യം മുഖം കഴുകി. ചൂടു കൂടുതലായിരുന്നു. കുറച്ചേ പൊള്ളിയുള്ളൂ.' അവൾ തന്റെ സ്വതേ ഉള്ള പുഞ്ചിരിയോടെ പറഞ്ഞു.

പക്ഷേ ഞാൻ വിശ്വസിച്ചില്ല. വെള്ളത്തിന് ചൂടുണ്ടോ എന്നു നോക്കാതെയാണോ കുളിക്കുന്നത്. ഒരായിരം സംശയങ്ങൾ എന്റെ മനസ്സിൽ ഉയർന്നു തുടങ്ങി.

കോളേജിൽ ചെന്ന ഉടനെ ഞാൻ അവളെ എന്റെ ക്ലാസിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. ക്ലാസിൽ ആരും ഇല്ലായിരുന്നു. ഞാൻ ചോദിച്ചു:

കഴിഞ്ഞതെല്ലാം ഓർമയിൽ ഓടിയെത്തുന്നു. ഓർമകളിലൂടെ പരതുമ്പോൾ മനസ്സ് വേദനിക്കുന്നു. മനുമോളെ പരിചയപ്പെട്ട അന്ന്, അതെ വ്യക്തമായി ഓർമയുണ്ട്.

NEW MAN Voice '91

'മനുമോളെ, സത്യം പറയണം. എന്താ സംഭവിച്ചത് ? ചിററമ്മയും ആയിട്ട് വഴക്കിട്ടോ?'

ഒരു പൊട്ടിക്കരച്ചിൽ ആയിരുന്നു മറുപടി. അവൾ പറഞ്ഞു: 'കുഞ്ഞേച്ചീ... ഞാൻ എല്ലാം പറയാം. അങ്ങനെയെങ്കിലും എന്റെ മനസ്സിന്റെ ഭാരം ഒഴിയട്ടെ.'

അവൾ പറയാൻതുടങ്ങി.

'ഞാൻ ജനിച്ച് ഏഴ് ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ എന്റെ അമ്മ മരിച്ചു. എന്റെ അമ്മയെ ആൽബത്തിലൂടെ കണ്ട പരിചയമേ എനിക്കുള്ളൂ. അമ്മയുടെ മരണം അച്ഛന് വലിയ ആഘാതമാണ് ഏൽപിച്ചത്. അമ്മ മരിച്ചതോടെ അനാഥയായ എന്നെ വളർത്തിയത് അച്ഛന്റെ ഒരു സുഹൃത്തിന്റെ സഹോദരിയാണ്.'

മനുമോൾടെ അച്ഛന്റെയും അമ്മയുടെയും വീട്ടുകാർ ....?' ഞാൻ ചോദിച്ചു.

'എല്ലാവരും ഉണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ എല്ലാവരുമായി പിണക്കം ആയിരുന്നു.'

'കാരണം?'

'അച്ഛനും അമ്മയും സ്നേഹിച്ച് കല്യാണം കഴിച്ചതാണ്. അച്ഛൻ ക്രിസ്ത്യൻ ആയിരുന്നു. അമ്മ ഹിന്ദുവും. രണ്ടു വീട്ടുകാരും അമ്മയുടെ മരണശേഷം പോലും എന്നെ കാണാൻ വന്നില്ല.'

പട്ടാളക്കാരനായ അച്ഛന് എന്നെ നോക്കാൻ സമയം ഇല്ലായിരുന്നു. ആ അവസരം അച്ഛന്റെ സുഹൃത്തുക്കൾ മുതലെടുത്തു.'

'അതെന്താ' ഞാൻ ചോദിച്ചു.

അച്ഛന് ഒരു സുഹൃത്തുണ്ടായിരുന്നു—ഗോപിനാഥ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരി ഗീത വിവാഹം കഴിക്കാതെ കഴിയുകയായിരുന്നു. ആരും അവളെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. ഈ സമയത്ത് അവൾ എന്നെ നോക്കിക്കൊള്ളാം എന്ന് സമ്മതിച്ചു.'

'എനിക്ക് അഞ്ച് വയസ്സ് ഉള്ളപ്പോൾ അച്ഛൻ രണ്ടുമാസത്തെ ലീവിനുവന്നു. അച്ഛന് എന്നോട് വലിയ സ്നേഹം ആയിരുന്നു. അച്ഛൻ പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. എന്റെ മോളെ ഞാൻ ദുഃഖമെന്തെന്ന് അറിയിക്കാതെ വളർത്തും. അച്ഛൻ വീണ്ടും വിവാഹം കഴിക്കില്ല. രണ്ടാനമ്മ ദുഷ്ടയാണെങ്കിൽ എന്റെ മോൾക്ക് ദുഃഖമാവില്ലേ...'

പക്ഷേ ഈ അവസരം മുതലെടുത്തുകൊള്ളാൻ ഗോപിനാഥ് സഹോദരിയോട് പറഞ്ഞു. നിർഭാഗ്യവശാൽ അവൾ അച്ഛനിൽ നിന്ന് ഗർഭിണിയായി. ഗോപിനാഥ് ഇത് അറിഞ്ഞു. അച്ഛന് മററു മാർഗം ഇല്ലായിരുന്നു.

'അവസാനം അച്ഛൻ ചിററമ്മയെ വിവാഹം കഴിച്ചു. അമ്മ മരിച്ചതിൽ പി... എന്നെ കാണുമ്പോൾ...ഞാൻ ചിരി... മ്പോൾ...മാത്രം ചിരിച്ചിരുന്ന എ... അച്ഛൻ...വിവാഹം കഴിഞ്ഞതിൽ പി... ചിരിച്ചിട്ടില്ല.'

'ചിററമ്മയെ ഇഷ്ടമല്ലായിരുന്നോ...' ഞാൻ ചോദിച്ചു.

'അല്ല. അവരുടേത് ... വികൃതരൂപമാണ്.'

'അച്ഛൻ തിരിച്ചുപോയ... ചിററമ്മയ്ക്ക് ഒരു പെൺകുട്ടി പി... വിവരം അറിഞ്ഞിട്ടും അച്ഛ... മഞ്ജുമോളെ കാണാൻ വന്നില്ല.'

'അതിൽ പിന്നെ എനിക്ക്... മനസ്സമാധാനം ഇല്ല. ഞാൻ സുന്ദരിയാണ്... എന്റെ നേരെ എല്ലാവരും നോക്കു... എന്നതെല്ലാം ആണ് കാരണം. മഞ്ജു... മോൾക്ക് നേരെ ആരും നോക്കുന്നില്ല...'

'ഇതൊന്നും മനുമോൾ അച്ഛനെ... അറിയിച്ചില്ലേ?'

'ഇല്ല,' അവൾ തുടർന്നു:

'അച്ഛൻ വരുന്ന ദിവസങ്ങളിൽ... മാത്രമേ എനിക്ക് സന്തോഷിക്കാൻ ഒത്തി... ഉള്ളൂ. അച്ഛൻ പോയാൽ പിന്നെ... കരയാത്ത ദിവസങ്ങളില്ല.'

'എങ്കിൽ പിന്നെ അച്ഛനെ അറി... ച്ചുകൂടേ?' ഞാൻ ചോദിച്ചു.

'ഇല്ല. അതുകൂടി അറിഞ്ഞാ... അച്ഛന്റെ മാനസിക നില തെററു... ചിററമ്മയെയും മഞ്ജുമോളെയും അടി... പുറത്താക്കും.'

ഒന്നു നിർത്തിയശേഷം അവ... തുടർന്നു.

'രണ്ടു ദിവസം മുമ്പ് അച്ഛന്റെ... ഒരു ഫ്രണ്ട് വന്നു. അച്ഛൻ പറഞ്ഞുവി... താണ്. അയാൾ ഒരു പൊതി എന്റെ... കൈയ്യിൽ തന്നു. അത് അഴിച്ചുനോക്കി... പ്പോൾ അതിൽ നിറയെ ഉടുപ്പുകളായിരുന്നു... എല്ലാം എനിക്കുള്ളതായിരുന്നു. ചിററ... യ്ക്കത് സഹിച്ചില്ല. അവർ ഭ്രാന്തി... യെപ്പോലെ തുള്ളി.'

'അതെന്താ?'

'അവർക്കും അവരുടെ മോൾക്കും... ഒന്നും കൊണ്ടുവന്നില്ല.' അവൾ പറഞ്ഞു...

'അച്ഛന് അവരെ ഇഷ്ടമല്ലേ...' ഞാൻചോദിച്ചു.

'അല്ല. അച്ഛൻ വന്നാൽ ചിററ... യോട് സംസാരിക്കാറില്ല. ചിററമ്മ പറയു... ന്നത് ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടാണ് അച്ഛന്... അവരോട് സ്നേഹം ഇല്ലാത്തത്... എന്നാണ്.

ഊർന്നു വീഴുന്ന കണ്ണുനീർത്തു... ള്ളികൾ തുടച്ചുകൊണ്ട് അവൾ തുടർന്നു...

'രാവിലെ കോളജിൽ പോകാൻ... യാത്രയായി ഇറങ്ങുമ്പോഴാണ് അത് സംഭവിച്ചത്. അച്ഛൻ കൊടുത്തുവിട്ട പുതിയ ഡ്രസ് ആയിരുന്നു ഞാൻ ഇട്ടിരുന്നത്. ചിററമ്മ അലറിക്കൊണ്ട് ഓടിവന്നു.'

'എടീ...നീ അങ്ങനെ ഞെളിയണ്ട—നിന്നെ ഞാൻകാണിച്ചുതരാമെടീ...'

ചിററമ്മ അലറിക്കൊണ്ട് അവരുടെ കൈയിലിരുന്ന ആസിഡ് എന്റെ മുഖത്തൊഴിച്ചു. ഞാൻ പുസ്തകം കൊണ്ടും മുഖം മറച്ചു. എന്നിട്ടും കുറച്ചു വീണു. ഞാൻ ഓടിയത് കൊണ്ട് രക്ഷപ്പെട്ടു. എന്നിട്ടും അവർ അടങ്ങിയില്ല. എന്റെ പുതിയ ഡ്രസ് എല്ലാം അവർ കത്തിച്ചുകളഞ്ഞു.

'അച്ഛൻ അറിഞ്ഞാൽ?....' ഞാൻ ചോദിച്ചു.

'എനിക്കറിയില്ല കുഞ്ഞേച്ചീ...' അവൾ പൊട്ടിക്കരഞ്ഞുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു. എനിക്കവളെ എങ്ങനെയാണ് സമാധാനിപ്പിക്കേണ്ടത് എന്ന് അറിഞ്ഞുകൂടായിരുന്നു.

എല്ലാ ദിവസങ്ങളിലും അവൾ ചിററമ്മയുടെ ദുഷ്ടകഥകൾ എന്നോട് പറയും. ഞാൻ അവളെ സമാധാനിപ്പിക്കും. അതിനല്ലാതെ എനിക്ക് മററൊന്നിനും കഴിവില്ലായിരുന്നു.

അന്നൊരു തിങ്കളാഴ്ച ആയിരുന്നു. അവളെ ബസ്സിൽ കാണാഞ്ഞപ്പോൾ ഞാൻ പരിഭവിച്ചു. ക്ലാസിൽ ചെന്നപ്പോൾ അവിടെയും ഇല്ല.

'മനുമോൾക്കെന്തുപററി...?' ഞാൻ വിചാരിച്ചു.

ചൊവ്വാഴ്ചയും അവളെ കണ്ടില്ല. എനിക്കത് സഹിക്കാൻ പററിയില്ല. ആ ചിരിയും പിണക്കവും എനിക്ക് അപരിചിതമാവുന്നതുപോലെ മനസ്സു മന്ത്രിച്ചു. പക്ഷേ ഞാൻ തന്നെ നിയന്ത്രിച്ചു.

ബുധനാഴ്ച, ബസ്സിൽ കയറിയപ്പോൾ മനുമോൾടെ വീടിന്റെ അടുത്തുള്ള കുട്ടിയോട് ഞാൻ ചോദിച്ചു.

'മനുമോൾക്കെന്തു പററി എന്നറിയാമോ?'

ആ കുട്ടി പറഞ്ഞു:

'ചേച്ചി അറിഞ്ഞില്ലേ സ്ററൗ പൊട്ടിത്തെറിച്ച് ആ കൊച്ച് മരിച്ചുപോയി"

എനിക്ക് ശബ്ദിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഞാൻ ബസ് നിർത്തിയപ്പോൾ ഇറങ്ങിയോടി.

മനുമോളുടെ വീട്ടിലേക്ക് ...

അവിടെ കണ്ട കാഴ്ച..

വെള്ളത്തുണിയിൽ പൊതിഞ്ഞ് ... അവൾ... എന്റെ മനുമോൾ കിടക്കുന്നു. തൊട്ടടുത്ത് ചിററമ്മയും മോളും. ചുററും കൂടി നിന്നവർ എന്തൊക്കെയോ പറയുന്നുണ്ട്.

പൊട്ടിക്കരയാതിരിക്കാൻ എനിക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. തകർന്ന ഹൃദയത്തോടെ മനുമോളെ നോക്കി നിൽക്കുമ്പോൾ ചിലർ പറയുന്നത് കേട്ടു.

'സ്ററൗ പൊട്ടിത്തെറിച്ചതാണത്രേ!"

'അതെ, അതേ! ചിററമ്മ കൊന്നതാ. മുഖം കണ്ടാൽ അറിയാൻപാടില്ലേ?'

'പാവം നല്ല ഐശ്വര്യമുള്ള കുട്ടിയായിരുന്നു. അതിന്റെ അച്ഛൻ എങ്ങനെ സഹിക്കും? ആദ്യം ഭാര്യ, പിന്നെ മോൾ...'

അവളുടെ റോസാപ്പൂവിന്റെ നിറമുള്ള മുഖത്തേക്ക് നോക്കിനിൽക്കുമ്പോൾ, 'കുഞ്ഞേച്ചീ, ചിററമ്മ എന്നെ കൊന്നതാ...' എന്ന് ആ ചുണ്ടുകൾ പറയുംപോലെ തോന്നി.

ദുഃഖം നിയന്ത്രിക്കാനാവാതെ അവിടെ നിന്നും പോരുമ്പോൾ മനസ്സു മന്ത്രിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. കുഞ്ഞേച്ചീ... എന്നു വിളിച്ചുകൊണ്ട് ... നീ വരുന്നതും കാത്ത് ... ഞാൻ ഇരിക്കും.

ചിററമ്മ നിന്നെ കൊന്നതാണ് എന്ന് എനിക്കറിയാം.

മോളുടെ അച്ഛൻ, കുഞ്ഞേച്ചി എല്ലാവരേയും ഇട്ടിട്ട് എങ്ങോട്ടാ പോയത് ? ഒരിക്കലും കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത അമ്മയുടെ അടുത്തേക്ക് ആണോ?

കുഞ്ഞനുജത്തീ നിനക്കുവേണ്ടി ഞാൻ പ്രാർഥിക്കും.

ഇന്നവൾ ഒരിക്കലും കാണാത്ത അവളുടെ അമ്മയുടെ അടുത്ത് ഇരിക്കുകയായിരിക്കും.

വെറും ഒരു വർഷത്തെ ഇണക്കവും പിണക്കവും കരച്ചിലും പുഞ്ചിരിയും സമ്മാനിച്ച് കിലുക്കാംപെട്ടിയെപ്പോലെ നടന്ന എന്റെ മനുമോൾ പോയി. ഒരിക്കലും വരാതെ.

മോളെ, മോൾ പറയാറില്ലേ, മോൾടെ അച്ഛന്റെ സ്വത്തു കണ്ടിട്ടാ ചിററമ്മയുടെ വീട്ടുകാർ അച്ഛനെ ചതിച്ചത് എന്ന്. പക്ഷെ അവർക്കു തെററിപ്പോയി. മോളുടെ മരണവാർത്ത അറിഞ്ഞ് ഭ്രാന്തനെപ്പോലെ ആണ് അച്ഛൻ വന്നത്. ശരിയായ വിവരങ്ങൾ മുഴുവൻ അറിഞ്ഞ അദ്ദേഹം അവരെ അവിടെനിന്നും അടിച്ചിറക്കി. ആ സ്ഥലത്ത് അനാഥമന്ദിരം പണിതു. മനുമോളുടെ പേരിലാണ്.

അനുജത്തി, 'കുഞ്ഞേച്ചീ' എന്നു വിളിച്ചുകൊണ്ട് നീ എന്നാണ് വരിക. ഞാൻ ഒരായുസ്സു മുഴുവൻ കാത്തിരിക്കാം.

നിന്റെ കണ്ണീരിന്റെ നനവുററുന്ന ഓർമകൾക്കു മുമ്പിൽ ഒരു പിടി അശ്രുപുഷ്പങ്ങൾ അർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ കാത്തിരിക്കും. ■

ഒരു പൊട്ടിക്കരച്ചിൽ ആയിരുന്നു മറുപടി. അവൾ പറഞ്ഞു: 'കുഞ്ഞേച്ചീ... ഞാൻ എല്ലാം പറയാം. അങ്ങനെയെങ്കിലും എന്റെ മനസ്സിന്റെ ഭാരം ഒഴിയട്ടെ."

എല്ലാ ദിവസങ്ങളിലും അവൾ ചിററമ്മയുടെ ദുഷ്ടകഥകൾ എന്നോട് പറയും. ഞാൻ അവളെ സമാധാനിപ്പിക്കും. അതിനല്ലാതെ എനിക്ക് മററൊന്നിനും കഴിവില്ലായിരുന്നു.

NEW MAN Voice '91

മൻസൂർ സി.ആർ എഫ് 2

ടൂറിസം കേരളത്തിൽ

തെക്ക് പാറശ്ശാല മുതൽ വടക്ക് മഞ്ചേശ്വരം വരെ നീണ്ടുനിവർന്നു കിടക്കുന്ന കേരള സംസ്ഥാനം വളരെയധികം വിനോദസഞ്ചാര പ്രാമുഖ്യമുള്ള ഒരു സംസ്ഥാനമാണ്. കാറും കോളും നിറഞ്ഞ പഞ്ഞകർക്കിടക മാസത്തിനു പൊന്നിൻ ചിങ്ങം വഴിമാറിക്കൊടുക്കുന്നതോടെ ഈ സുന്ദരഭൂമിയിൽ അലകടൽ മുതൽ മലമുടിവരെ പ്രകൃതിഭംഗി തുളുമ്പുന്നു. പ്രകൃതിദത്തമായ വനഭംഗിക്കിടയിലൂടെ തലതല്ലിച്ചിരിച്ചൊഴുകുന്ന കാട്ടരുവികളും ജലപാതങ്ങളും മുതൽ ആഞ്ഞടിക്കുന്ന തിരമാലകൾ വരെ അതിനു മിഴിവേകുന്നു. മനോഹരങ്ങളായ കോട്ടകൊത്തളങ്ങളുടെ പേരിൽ അഭിമാനിക്കുന്ന സംസ്ഥാനങ്ങളുണ്ട്, വന്യമൃഗ സംരക്ഷണ കേന്ദ്രത്തിന്റെയും സുന്ദര പ്രകൃതി ദൃശ്യങ്ങളുടെയും പേരിൽ അഭിമാനിക്കുന്ന സംസ്ഥാനങ്ങളുണ്ട്. ചരിത്ര സ്മാരകങ്ങളുണ്ടെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്നവരുണ്ട്. എങ്കിലും ഇതെല്ലാം സംഗമിക്കുന്ന ഒരു സംസ്ഥാനമേ ഇന്ത്യയിലുള്ളൂ. നിശ്ചയമായും അതു കേരളം തന്നെ.

കേരളത്തിൽ ഇന്നറിയപ്പെടുന്ന ടൂറിസ്ററു കേന്ദ്രങ്ങൾക്കു പുറമെ വികസനസാദ്ധ്യതയുള്ള അനേകം സ്ഥലങ്ങളുണ്ട്; ഒരു പക്ഷേ, ഇന്നുള്ളതിലും മനോഹരങ്ങളായ സ്ഥലങ്ങൾ. കണ്ടെത്തിയിട്ടും കാണാതെ പോയവ, കണ്ടെത്താത്തവ, നെറികേടു പററി അനാഥമായിക്കിടക്കുന്നവ. അവയിൽ നിന്നും പുത്തൻ ഊട്ടികളും പുത്തൻ ബാണാസുരസാഗറുകളും പുത്തൻ കോവളങ്ങളും നമുക്ക് കണ്ടെത്താൻ കഴിയും. അവയുടെ സമൃദ്ധിയിലൂടെ ഒരോട്ട പ്രദക്ഷിണം, അതെ, ഒരോട്ട പ്രദക്ഷിണം മാത്രം.

കേരളത്തിലെ പ്രകൃതിരമണീയമായ പല ടൂറിസ്ററ് കേന്ദ്രങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ് ഇടുക്കി ജില്ല. കോടമഞ്ഞിന്റെ ആവരണമണിഞ്ഞ് ആകാശനീലിമയിലേക്ക് തലയുയർത്തിനിൽക്കുന്ന കുറവൻ മലയും കുറത്തിമലയും. അവയെ തമ്മിൽ യോജിപ്പിച്ചു നിർമ്മിച്ച ഇടുക്കി അണക്കെട്ട്. അണക്കെട്ടിനു തെക്കുഭാഗത്തായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഇടുക്കി ജലാശയം അതിന്റെ ചുററുഭാഗത്തായി ഇടതൂർന്നു വളർന്നു നിൽക്കുന്ന വനഭംഗി. ആരെയും മോഹിപ്പിക്കുന്ന സൗന്ദര്യം. ഈ സൗന്ദര്യം ആസ്വദിക്കുന്നതിനായി വളരെയധികം വിനോദ സഞ്ചാരികൾ എത്താറുണ്ട്.

അവഗണനയുടെ ഭാരം പേറി ഇതാ ഒരു സ്വപ്നഭൂമി. ദക്ഷിണേന്ത്യയിലെ ഏററവും വലിയ കൊടുമുടിയായ ആനമുടിയുടെ താഴ്‌വാരത്തിൽ, ഇന്ത്യയിൽ അപൂർവ്വമായി വരയാടുകൾ മേയുന്ന ഇരവികുളം നാഷണൽ പാർക്കും ഇന്തോ സ്വിസ് പ്രൊജക്ററും മാററുകൂട്ടുന്ന മൂന്നാർ എന്ന കേരളത്തിലെ കാശ്മീർ. കടുത്ത വേനലിൽ പോലും 30°C–യിൽ കൂടാത്ത ചൂട് മൂന്നാറിനെ ഒരു സർവ്വകാല പൂന്തോട്ടമാക്കി മാററുന്നു. പന്ത്രണ്ടു വർഷത്തിലൊരിക്കൽ നീലക്കുറിഞ്ഞികൾ പൂക്കുന്നതും ഇവിടെത്തന്നെയാണ്.

കേരളത്തിലെ പ്രകൃതിരമണീയമായ പല ടൂറിസ്ററ് കേന്ദ്രങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ് ഇടുക്കി ജില്ല.

മൂന്നാറിൽ നിന്നും ഏകദേശം 4[illegible] കി.മീ. അകലെയാണ് പുരാതനമായ മുനിയറകളുള്ള മറയൂർ. വീടുണ്ടാക്കാൻ പഠിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് മനുഷ്യൻ താമസിച്ചിരുന്നതെന്നു കരുതുന്ന ഈ മുനിയറകൾ ഒരത്ഭുതം തന്നെയാണ്. ഇവിടേക്കുള്ള യാത്രപോലും മനം കുളിർപ്പിക്കുന്നതാണ്. വിശാലമായ തേയിലത്തോട്ടങ്ങൾ അവസാനിക്കുമ്പോൾ അതാ ചന്ദനക്കാടുകൾ വരികയായി. അതിനുമപ്പുറം ഇല്ലിക്കാടുകൾ. ഇവിടുത്തെ കോവിൽക്കടവിലാണ് മുനിയറകളുള്ളത്. ഇങ്ങനെ ഒരു ടൂറിസ്ററു കേന്ദ്രത്തെപ്പററി അറിയുന്ന കേരള ജനതതന്നെ വളരെ കുറച്ചുമാത്രമാണ്.

ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായി കോട്ടയം ജില്ലയിലാണെങ്കിലും ഇടുക്കിയിൽനിന്നും എളുപ്പം ചെന്നെത്താവുന്ന മറെറാരു പ്രസിദ്ധിയാർജിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ടൂറിസ്ററു കേന്ദ്രമാണ് ഇലവീഴാപ്പൂഞ്ചിറ. പാറക്കെട്ടുകളും പുൽമേടുകളും താണ്ടി ഒരു സാഹസികയാത്ര നടത്തി പൂഞ്ചിറയുടെ മുകളിൽ എത്തിയാൽ ചക്രവാളത്തിന്നപ്പുറം അറബിക്കടൽ വെട്ടിത്തിളങ്ങുന്നതു കാണാം. വേമ്പനാട്ടു കായലും പടിഞ്ഞാറൻ ജലാശയങ്ങളുമെല്ലാം അന്തിച്ചുവപ്പിൽ തിളങ്ങുന്ന ദൃശ്യം പൂഞ്ചിറക്കു മാത്രം സമ്മാനിക്കുവാൻ കഴിയുന്ന ഒന്നാണ്.

മഹാഭാരതകഥയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു കിടക്കുന്ന ഐതിഹ്യങ്ങൾ ഇവിടുത്തെ കുളത്തിനും പാറക്കെട്ടുകൾക്കും പറയാനുണ്ട്. പാണ്ഡവരുടെ വനവാസക്കാലത്ത് പാഞ്ചാലിക്ക് കുളിക്കാൻ ഒരുക്കിയതാണത്രെ ഈ കുളം. ഇതിൽ ഇല വീഴില്ലത്രെ. വീശിയടിക്കുന്ന കാററാണ് ഇതിനു കാരണം. ഊട്ടിയിലേതിനു സമമായ കാലാവസ്ഥയാണ് ഇവിടെയുള്ളത്. എന്നതുകൊണ്ട് ധാരാളം ടൂറിസ്ററുകൾ ഇവിടെ വന്നെത്തുന്നു.

ആഗോളഖ്യാതി നേടിയ ആറന്മുള കണ്ണാടിയും പമ്പാനദിക്കു പുളകം ചാർത്തുന്ന ഉത്തൃട്ടാതി ജലോത്സവവും കോന്നിയിലെ അപൂർവ്വമായ ആനവളർത്തൽ കേന്ദ്രവും പാറക്കെട്ടുകൾക്കിടയിലൂടെ മോഹിപ്പിക്കുന്ന സൗന്ദര്യമായൊഴുകുന്ന പെരുന്തേനരുവിയുമൊക്കെ പത്തനംതിട്ടയുടെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ.

പ്രകൃതിയുടെ മനോഹാരിതയിൽ സാന്ത്വനം തേടി നൂറുകണക്കിന് സഞ്ചാരികൾ ദിവസവും എത്തുന്ന പമ്പാനദിയിലെ പെരുന്തേനരുവിയിൽ ആതിരപ്പള്ളിയെയും വാഴച്ചാലിനെയും അതിശയിപ്പിക്കുന്ന ഈ വെള്ളച്ചാട്ടം പലപ്പോഴും അപകടങ്ങളും വരുത്തിവയ്ക്കാറുണ്ട്.

കോട്ടയം ജില്ലയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന കുമരകം ടൂറിസ്ററ് കോംപ്ലക്സ് കേരളത്തിന് ഒരനുഗ്രഹമാണ്. ആയിരത്തോളം ഏക്കർ വരുന്ന ഭൂവിഭാഗവും കണ്ടൽക്കാടുകളും മറുകര കാണാതെ കണ്ണെത്താ ദൂരത്തോളം പരന്നുകിടക്കുന്ന വേമ്പനാട്ടു കായലും അതിന്റെ ഭംഗി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു.

സായാഹ്നത്തിൽ കായലോളങ്ങളുടെ ലാസ്യതാളത്തിൽ മുഴുകി നമുക്കിവിടെ കഴിയാം. മനസ്സിനെ സാന്ത്വനപ്പെടുത്താം. പ്രഭാതത്തിൽ പക്ഷികളുടെ കളകൂജനം കേട്ടുണരാം.

അഷ്ടമുടിക്കായലിന്റെ കുഞ്ഞോളങ്ങളെ ഓമനിച്ചുകൊണ്ട് കൊല്ലം ടൂറിസ്ററുകളുടെ ഹരമായി നിലകൊള്ളുന്നു. കായൽത്തീരത്തെ പള്ളികളിലെയും അമ്പലങ്ങളിലെയും ഉത്സവങ്ങൾ ഏവരെയും ആകർഷിക്കുന്നതാണ്. ഓച്ചിറ, ധീരനായ കായംകുളം രാജാവിന്റെ മരണത്തെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. അമ്പലമില്ലാത്ത ആൽത്തറകളിൽ ബ്രഹ്മത്തെക്കണ്ടെത്തുന്ന ഓച്ചിറ പരബ്രഹ്മക്ഷേത്രം ദക്ഷിണകാശിയാണ്. വേലുത്തമ്പി ദളവയുടെ ജന്മനാടായ കുണ്ടറയും കൊല്ലത്താണ്.

സഹ്യസാനുവിലെ തെൻമല തേക്കടിയെ വെല്ലുന്ന ടൂറിസ്ററു കേന്ദ്രമായി വളരുന്ന കാലം വിദൂരമല്ല. 20 കി.മി. ചുററളവിൽ തെൻമല ഡാമിൽ ഉല്ലാസയാത്ര നടത്താം. പച്ചപിടിച്ച വനങ്ങളിലെ വന്യമൃഗങ്ങളെ കാണാം. മുന്നൂറടി പൊക്കത്തിൽ നിന്നും തലകുത്തിച്ചാടുന്ന പാലരുവി ഏവരെയും ആകർഷിക്കുന്നതാണ്.

കാശ്മീരിന്റെ ഭംഗി കുട്ടനാടിനുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞാൽ അത് അതിശയോക്തിയാവില്ല. വേമ്പനാട്ടുകായലിന്റെ പ്രകൃതിഭംഗി വളരെ ആകർഷണമാണ്. ആലപ്പുഴ ജില്ലയുടെ പല ഭാഗങ്ങളിലായി നടത്തപ്പെടുന്ന വള്ളംകളി വിദേശ ടൂറിസ്ററുകളെ വൻതോതിൽ ഇങ്ങോട്ട് ആകർഷിക്കുന്നു.

ടൂറിസ്ററു കേന്ദ്രങ്ങളുടെ ഒരു പട്ടികതന്നെ ഉത്തര കേരളത്തിലുണ്ട്. കാസർകോട് ജില്ലയിലെ ബേക്കൽ കോട്ട വളരെയധികം ചരിത്രപ്രാധാന്യമുള്ളതാണ്. തെക്കുപടിഞ്ഞാറും വടക്കുപടിഞ്ഞാറും അനന്തനീലിമയാർന്ന കടൽ; കിഴക്ക് നോക്കെത്താദൂരത്തോളം പരന്നു കിടക്കുന്ന പച്ചപ്പ്. ഇവയ്ക്കു നടുവിൽ ചരിത്ര സ്മരണകൾ അയവിറക്കി മൗനിയായി നിലകൊള്ളുന്ന കോട്ട. ചരിത്രവും സൗന്ദര്യവും അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ സമന്വയിക്കുന്നിടം. കേരളത്തിലെ ഊട്ടിയായ റാണിപുരം കാസർകോട് ജില്ലയിലാണ്. പ്രകൃതി സൗന്ദര്യത്തിന്റെ മൂർത്തിമദ്ഭാവമായ ഇവിടെ സുഖകരമായ കാലാവസ്ഥ അനുഭവപ്പെടുന്നു. കേരളത്തിലെ വിനോദസഞ്ചാര ഭൂപടത്തിൽ മലപ്പുറം ജില്ലയ്ക്ക് വലിയ പ്രാധാന്യമില്ലെങ്കിലും മനോഹരമായ സ്ഥലങ്ങൾ ഈ ജില്ലയും ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. നെടുങ്കയത്ത് ആന വളർത്തൽ കേന്ദ്രം പ്രവർത്തിക്കുന്നു. സഹ്യന്റെ വിരിമാറിലൂടെ ഒഴുകി വരുന്ന ചാലിയാറിന്റെ ഒരു പോഷക നദിയിൽ ആനകളെ കുളിപ്പിക്കുന്ന കാഴ്ച നയനമനോഹരമാണ്.

ടൂറിസ്ററു കേന്ദ്രങ്ങളുടെ ഒരു പട്ടികതന്നെ ഉത്തര കേരളത്തിലുണ്ട്. കാസർകോട് ജില്ലയിലെ ബേക്കൽ കോട്ട വളരെയധികം ചരിത്രപ്രാധാന്യമുള്ള താണ്.

നോക്കെത്താദൂരത്തോളം പരന്നു കിടക്കുന്ന വയലേലകളും, കരിമ്പനകളും ജലാശയങ്ങളുമായി പാലക്കാട് നമ്മെ വരവേൽക്കുന്നു. പശ്ചിമഘട്ട മലനിരകൾക്ക് വിടവുണ്ടാക്കിക്കൊണ്ട് 41 കിലോമീററർ നീളത്തിൽ നീണ്ടുകിടക്കുന്ന പാലക്കാടൻ ചുരം. നെല്ലിയാമ്പതിയിൽ നിന്നുമുള്ള ഇതിന്റെ വീക്ഷണം സന്തോഷമുളവാക്കുന്നു. കോടമഞ്ഞിൽ പൊതിഞ്ഞ നീലഗിരിമല. അതിൽനിന്നും നൂലിഴപോലെ നുരഞ്ഞ് പതഞ്ഞൊഴുകുന്ന കൊച്ചരുവികൾ.

അനവധി പടയോട്ടങ്ങൾക്കും ചോരചിന്തലിനും സാക്ഷിയായി നിലകൊള്ളുന്ന ടിപ്പുവിന്റെ പാലക്കാട് കോട്ട. ഇത് ചരിത്ര സ്മൃതികളുണർത്തുന്നു. പ്രകൃതിസ്നേഹികളുടെ സ്വപ്നഭൂമിയായ സൈലൻറുവാലിയും പറമ്പിക്കുളം വന്യമൃഗ സംരക്ഷണ കേന്ദ്രവും ഈ ജില്ലയിലാണ്. ഇന്ത്യയാകെ അറിയപ്പെടുന്ന മലമ്പുഴയാണ് മറെറാരു പ്രധാന ടൂറിസ്ററുകേന്ദ്രം.

നാറാണത്തു ഭ്രാന്തൻ കല്ലുരുട്ടി നടന്നതെന്നു കരുതപ്പെടുന്ന പട്ടാമ്പിക്കടുത്ത നടുവട്ടത്തെ രായിനല്ലൂർമല, മയിലുകൾ നൃത്തം വയ്ക്കുന്ന ചുലന്നൂരിനടുത്തെ മയിലാടും പാറ എന്നിവ പ്രസിദ്ധങ്ങളാണ്.

നമ്മുടെ വനമോഹിനിയായി വയനാടു ജില്ല നിലകൊള്ളുന്നു. ഗിരിശൈലങ്ങൾക്കിടയിലെ നീർപ്പൊയ്കയാണ് പൂക്കോട് തടാകം. തടാകക്കരയിലെ സുഗന്ധഗിരി ഏലം പ്രൊജക്ററും ശ്രീനാരായണ ഗുരുകുല ആശ്രമവും മനോഹരമാണ്. ഒരേസമയം ടൂറിസ്ററു കേന്ദ്രവും തീർത്ഥാടനകേന്ദ്രവുമായ തിരുനെല്ലി. ഇതിനു സമീപമുള്ള വനത്തിലാണ് പ്രശസ്തമായ പക്ഷിപാതാളം. വിവിധതരം പക്ഷികളുടെ സങ്കേതം. വശ്യമനോഹരമായ മീൻമുട്ടി വിനോദസഞ്ചാര കേന്ദ്രമായി മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ചെങ്കുത്തായ പാറക്കെട്ടുകളിലൂടെ കുതിച്ചുപായുന്ന ആ സൗന്ദര്യധാമത്തിന്റെ സംഗീതത്തെയും ചാഞ്ചാട്ടത്തെ യും കുറിച്ച് അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളവർ എത്രപേരുണ്ട്?

കേരളത്തിൽ അവഗണിക്കപ്പെട്ടു കിടക്കുന്ന മനോഹരകേന്ദ്രങ്ങളിൽ ചിലതു മാത്രമാണിവിടെ പ്രതിപാദിച്ചത്. കാശ്മീരിനെക്കാളും, ഊട്ടിയെക്കാളും മനോഹരിയായ ഈ കൊച്ചുമലയാളത്തിന് ഇനി എന്നാണ് ഒരു ഉയർത്തെഴുന്നേൽപ്പ്? വിനോദ യാത്രയെന്നു പറയുമ്പോഴേ 'മൈസൂർ, ബാംഗ്ലൂർ, ഊട്ടി' എന്നു പറഞ്ഞു ചാടുന്ന നമ്മുടെ നാട്ടിലെ ജനങ്ങൾക്ക് എന്നാണ് നമ്മുടെ ഈ മനോഹര ഭൂമിയെക്കുറിച്ച് അറിവുണ്ടാവുക? ■

ജോഷി മാനുവൽ

ഇനിയും ഒരു ആണവ യുദ്ധമുണ്ടായാൽ...!

മഹാശക്തികളുടെ കൈവശമുള്ള അണുവായുധങ്ങളുടെ 25 ശ.മാ. ഉപയോഗിച്ച് യുദ്ധം നടന്നാൽ 75 ശ.മാ. ആളുകൾ ഉടനെ മരിക്കും. 34 കോടി ജനങ്ങൾക്ക് ഗുരുതരമായി പരിക്കേൽക്കും. മററൊരു വിഭാഗം ചത്തതിനൊക്കുമേ, ജീവിച്ചിരിക്കിലും എന്ന സ്ഥിതിയിലാവും. ഭൂമിയുടെ ഉത്തരധ്രുവത്തിൽ പൊടിയും ചാരവും മൂലം നിരവധി മാസം സൂര്യനെ കാണാൻ കഴിയില്ല. ലോകത്തിൻെറ ശീതോഷ്ണാവസ്ഥ 30°C ൽ എത്തും, റേഡിയേഷൻ മൂലം കൃഷികൾ നശിക്കും; കുടിവെള്ളം ഉപയോഗശൂന്യമാകും; വർഷങ്ങൾ നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന കൊടിയ ക്ഷാമം അനുഭവപ്പെടും. മഴയും വെള്ളപ്പൊക്കവും, ഉഷ്ണക്കാററും ഗുരുതരമായ നിലയിലാവും; സൂര്യരശ്മിയിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ള കോസ്മിക് റേഡിയേഷനിൽ നിന്നും ഭൂമിയിലെ ജീവജാലങ്ങളെ കവചം എന്ന നിലയിൽ സംരക്ഷിക്കുന്ന അന്തരീക്ഷത്തിലെ ഓസോൺ വാതകത്തിൻെറ അളവിൽ 90 ശ.മാ. കുറവുണ്ടാകും. അതിൻെറ ഫലമായി കോസ്മിക് റേഡിയേഷൻ ജീവജാലങ്ങൾക്കു താങ്ങാൻ കഴിയാതാവുകയും മനുഷ്യൻ അടക്കമുള്ള ജീവജാലങ്ങൾ നശിക്കുകയും ചെയ്യും.

ലോക പ്രശസ്ത ശാസ്ത്രജ്ഞനായ ഐൻസ്ററിനോട് ഒരു സുഹൃത്ത് ചോദിച്ചു, "ഒരു മൂന്നാം ലോക മഹായുദ്ധമുണ്ടായാൽ ഏതു തരം ആയുധങ്ങളായിരിക്കും ഉപയോഗിക്കുന്നതെന്ന് പറയാമോ?". "ഇനിയും ഒരു യുദ്ധത്തിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്ന ആയുധങ്ങളെക്കുറിച്ച് എനിക്ക് പറയാനാവില്ല; എന്നാൽ ഒരു നാലാം ലോകമഹായുദ്ധമുണ്ടായാൽ അതിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന ആയുധം കല്ല് ആയിരിക്കും" ഇതായിരുന്നു ഐൻസ്ററിൻെറ മറുപടി. അതിൻെറ അർഥം ഇനിയും ഒരു ലോക മഹായുദ്ധമുണ്ടായാൽ ഇതുവരെയുള്ള മനുഷ്യൻെറ നേട്ടങ്ങളെല്ലാം ചാമ്പലാകുമെന്നും അതിനെ അതിജീവിക്കുന്ന മനുഷ്യർ ഉണ്ടാവുമെങ്കിൽ അവർക്ക് പ്രാകൃത ശിലായുഗത്തിലേക്ക് മടങ്ങിപ്പോകേണ്ടി വരുമെന്നുമാണ്.

ഇനിയും ഒരു ആണവ യുദ്ധമുണ്ടായാൽ 220 കോടിക്കും 250 കോടിക്കും ഇടയിൽ ജനങ്ങൾ മരിച്ചുവീഴുമെന്നാണ് കണക്കാക്കുന്നത്. പൊട്ടിത്തെറിക്കുന്ന അണുവായുധത്തിൻെറ യുദ്ധത്തിൽ 40 ശ.മാ. ചൂടായി മാറും. 50 ശ.മാ. കാററായി ത്തീരും. ഈ കാററിന് ഭൂമുഖത്തുള്ള ഏതൊരു വസ്തുവിനെയും കടപുഴക്കി എറിയാൻ തക്ക കഴിവുണ്ടാകും. ബാക്കിയുള്ള 10 ശ.മാ. ഊർജമാകട്ടെ, വൈദ്യുതകാന്തവലയങ്ങളായി എല്ലാ ഇലക്ട്രോണിക് സംവിധാനങ്ങളെയും നശിപ്പിക്കും.

മഹാശക്തികളുടെ കൈവശമുള്ള അണുവായുധങ്ങളുടെ 25 ശ.മാ. ഉപയോഗിച്ച് യുദ്ധം നടന്നാൽ 75 ശ.മാ. ആളുകൾ ഉടൻ മരിക്കും. 34 കോടി ജനങ്ങൾക്ക് ഗുരുതരമായി പരിക്കേൽക്കും. മററൊരു വിഭാഗം 'ചത്തതിനൊക്കുമേ ജീവിച്ചിരിക്കിലും' എന്ന സ്ഥിതിയിലാവും. ഭൂമിയുടെ ഉത്തരധ്രുവത്തിൽ പൊടിയും ചാരവും മൂലം നിരവധി മാസം സൂര്യനെ കാണാൻ കഴിയില്ല. ലോകത്തിൻെറ ശീതോഷ്ണാവസ്ഥ 30°C ൽ എത്തും. റേഡിയേഷൻ മൂലം കൃഷികൾ നശിക്കും; കുടിവെള്ളം ഉപയോഗ ശൂന്യമാകും, വർഷങ്ങൾ നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന കൊടിയ ക്ഷാമം അനുഭവപ്പെടും. മഴയും, വെള്ളപ്പൊക്കവും ഉഷ്ണക്കാററും ഗുരുതരമായ നിലയിലാവും. അതിൻെറ ഫലമായി കോസ്മിക് റേഡിയേഷൻ ജീവജാലങ്ങൾക്ക് താങ്ങാൻ കഴിയാതാവുകയും മനുഷ്യർ അടക്കമുള്ള ജീവജാലങ്ങൾ നശിക്കുകയും ചെയ്യും.

കഴിഞ്ഞ 32 കൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ അമേരിക്കയിൽ അണുപ്രസരണം ബാധിച്ചവരുടെ സംഖ്യ 5 ലക്ഷമാണെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. അവിടെ നടന്ന അണുവായുധ പരീക്ഷണങ്ങളുടെ ഫലമാണിത്.

ആദ്യകാലങ്ങളിൽ യുദ്ധം ഒരു വിഭാഗം ആളുകളെ മാത്രമേ ബാധിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. എങ്കിൽ ഇന്നത് ലോക മാനവരാശിയുടെ നിലനിൽപ്പിനെ തന്നെ ചോദ്യം ചെയ്യത്തക്ക വിധത്തിൽ വികാസം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. യുദ്ധോപകരണങ്ങളുടെ നിർമ്മാണത്തിൽ ലോകവ്യാപകമായി 5 കോടി ആളുകൾ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നാണ് ഐക്യരാഷ്ട്രസഭയുടെ സ്ഥിതി വിവര കണക്കുകൾ പറയുന്നത്. 20 ശ.മാ. ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും എഞ്ചിനീയർമാരും ഇതിൽപ്പെടുന്നു. മൊത്തം സൈന്യച്ചെലവ് 60,000 കോടി അമേരിക്കൻ ഡോളർ വരും. ദക്ഷിണേന്ത്യയിലേയും പെസഫിക് തീരത്തിലേയും വികസ്വര രാജ്യങ്ങളുടെ മൊത്തം ദേശീയോത്പാദനത്തേക്കാളും അധികമാണിത്.

സോവിയററ് നേതാവ് ഗോർബച്ചോവിൻെറ മുൻകൈയുടെ ഫലമായി അണ്വായുധങ്ങൾ നശിപ്പിക്കുന്നതിന് അമേരിക്കയുമായി ഉടമ്പടി ഉണ്ടാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു. ഇത് ലോകസമാധാന പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ വമ്പിച്ച വിജയമാണ്. ശാശ്വതമായ സമാധാനം ലോകത്തുണ്ടാകുമെങ്കിൽ യുദ്ധോപകരണങ്ങൾക്കുവേണ്ടി നശിപ്പിക്കുന്ന വൻപിച്ച സമ്പത്തുപയോഗിച്ച് ലോകത്തിലെ പട്ടിണി നിർമ്മാർജനം ചെയ്യുവാനും നിരക്ഷരത ഇല്ലാതാക്കുവാനും നമുക്ക് കഴിയും. എല്ലാവർക്കും ആരോഗ്യം എന്ന ലോകാരോഗ്യ സംഘടനയുടെ ലക്ഷ്യം നമുക്ക് കൈവരിക്കാൻ കഴിയും. പാർപ്പിട പ്രശ്നം പരിഹരിക്കുവാൻ ഈ സമ്പത്ത് ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യാം. അങ്ങനെ ലോകത്തിൽ ഉള്ള പുരോഗതി കൈവരിക്കുന്നതിന് ശാശ്വത സമാധാനം ഉണ്ടാകട്ടെ എന്ന് നമുക്ക് പ്രത്യാശിക്കാം.

ലേഖനം

ജയകൃഷ്ണൻ. കെ, എം. 4

ഇററാലിയ '90 ഒരു തിരിഞ്ഞു നോട്ടം

ലോക ജനതയെ ഏററവും കൂടുതൽ ആകർഷിക്കുന്ന ലോകകപ്പ് ഫുട്ബോൾ അതിൻെറ 14–ാം വയസ് ഇററാലിയ '90 എന്ന പേരിൽ ആഘോഷിച്ച് ഒരു വർഷം കഴിഞ്ഞു. രണ്ടു വർഷവും നാലു മാസവും എട്ടു ദിവസവും നീണ്ട പോരാട്ടത്തിനു ശേഷം 1990 ജൂലൈ എട്ടിന് റോമിലെ ഒളിമ്പിക് സ്റേറഡിയത്തിൽ ഏകപക്ഷീയമായ ഒരു ഗോളിന് അർജൻറീനയെ തകർത്ത് പശ്ചിമജർമനി കിരീടം ചൂടി.

ഓരോ കളിക്കാരൻെറയും ടീമിൻെറയും പേരിൽ വാതു വയ്ക്കുന്ന ഫുട്ബോൾ പ്രേമികളുടെ ഉള്ളിൽ ആ മത്സരത്തിൻെറ ചൂട് ഇനിയും ആറിയിട്ടില്ല. അവരുടെ ആവേശം, ആർപ്പുവിളി, ആരവം, ആശ്വാസനിശ്വാസങ്ങൾ എല്ലാം ഇപ്പോഴും അവിടെ നിറഞ്ഞു നില്ക്കുന്നു.

പ്രവചനങ്ങൾക്കോ കണക്കുകൂട്ടലുകൾക്കോ ലോക കപ്പിൽ യാതൊരു പ്രസക്തിയുമില്ല. 1988 മാർച്ചിൽ തുടങ്ങിയ യോഗ്യതാ മത്സരങ്ങൾക്കു ശേഷം പയററിത്തെളിഞ്ഞ 24 ടീമുകൾ ഫൈനലിൽ എത്തി. ആകെ നടക്കുന്ന 385 മത്സരങ്ങളിൽ 33 എണ്ണം പ്രാഥമിക റൗണ്ടുകൾ മാത്രം. ശേഷിച്ച 52 മത്സരങ്ങൾ ഫൈനൽ റൗണ്ടിൽ. ലോക കപ്പിൻെറ മാററു കൂട്ടുവാൻ മറെറന്തു വേണം?

ആറു പതിററാണ്ടു മുമ്പ് 1930 ജൂലൈ 13–ന് ഉറുഗ്വേയിൽ അരങ്ങേറിയ ആദ്യത്തെ ലോക കപ്പിൻെറ ഫൈനലിൽ അർജൻറീനയെ രണ്ടിനെതിരെ നാലുഗോളുകൾക്ക് തോല്പിച്ച് ആതിഥേയരായ ഉറുഗ്വേ 2000 ഡോളർ വിലയുള്ള യുൾറിമേ കപ്പ് സ്വന്തമാക്കി. അവിടെ നടന്ന ഉദ്ഘാടന മത്സരത്തിൽ ഫ്രാൻസിൻെറ സ്ട്രൈക്കർ ലൂസിയൻ ലോറൻേറായുടെ ബൂട്ടുകളിൽ നിന്നും മെക്സിക്കോയുടെ വലയിൽ പതിച്ച പന്താണ് ലോകകപ്പിലെ ആദ്യത്തെ ഗോൾ.

ആറു പതിററാണ്ടു മുമ്പ് 1930 ജൂലൈ 13–ന് ഉറുഗ്വേയിൽ അരങ്ങേറിയ ആദ്യത്തെ ലോക കപ്പിൻെറ ഫൈനലിൽ അർജൻറീനയെ രണ്ടിനെതിരെ നാലുഗോളുകൾക്ക് തോല്പിച്ച് ആതിഥേയരായ ഉറുഗ്വേ 2000 ഡോളർ വിലയുള്ള യുശ്റിമേ കപ്പ് സ്വന്തമാക്കി.

അവിടുന്നു തുടങ്ങിയ ഗോൾവർഷം ഇററാലിയ '90 –ന് ശേഷം 1443 –ൽ എത്തി നിൽക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ 60 വർഷത്തെ ലോകകപ്പ് ഫുട്ബോളിൻെറ ചരിത്രത്തിൽ ഏററവും കുറഞ്ഞ ഗോൾ ശരാശരിയായിരുന്നു ഇററാലിയ '90 ലേത്. 2.21 മൊത്തം 52 മത്സരങ്ങളിൽ നിന്ന് 115 ഗോളുകൾ. 86–ലെ മെക്സിക്കോ ലോകകപ്പിൽ 132 ഗോളുകൾ പിറന്നിരുന്നു.

ഇററാലിയ '90–യുടെ തുടക്കം തന്നെ അട്ടിമറിയിൽ നിന്നായിരുന്നു. മറഡോണയെന്ന സൂപ്പർ താരത്തിൻെറ മികവിൽ മെക്സിക്കോയിൽ നേടിയ ലോകകപ്പ് നിലനിർത്താൻ ഇററലിയിൽ അതേ മറഡോണയുടെ നേതൃത്വത്തിലിറങ്ങിയ അർജൻറീനയ്ക്ക് ആദ്യമത്സരത്തിൽ കാമറൂണിൻെറ കരിമ്പടയോട് ഏകഗോളിൻെറ പരാജയം ഏററുവാങ്ങേണ്ടിവന്നു. കുരുത്തുററ ഫുട്ബോളിൻെറ പ്രതീകമായ സോവിയററ് യൂണിയൻ ഒന്നാം റൗണ്ടിൽ തന്നെ പുറത്തായി. കിരീടത്തിനുവേണ്ടി കരേക്ക, ഡംഗ, വാൾഡോ, ബെബറേറ, റെമേരിയേ എന്നിവരുമായി പോരിനിറങ്ങിയ ബ്രസീലിന് രണ്ടാം റൗണ്ടിൽ അർജൻറീനയിൽ നിന്നേററ പരാജയം കനത്ത തിരിച്ചടിയായി. അർജൻൈറൻ "ദൈവ"ത്തിൻെറ സിംഹാസനം തട്ടിത്തെറിപ്പിക്കാൻ കോപ്പുകൂട്ടിയെത്തിയ റൂഡ് ഗള്ളിററും മാർക്കോവാൻബാസ്ററനുമടങ്ങിയ ഹോളണ്ടിനെ ജർമനി തിരിച്ചയച്ചു. ഒരിക്കൽ പോലും ശോഭിക്കാനാവാതെ, ഒരു ഗോൾ പോലും നേടാനാവാതെ ലോകകപ്പിൽ നിന്നും പുറത്തായ സൂപ്പർതാരമാണ് 88–ലും 89–ലും യൂറോപ്യൻ ഫുട്ബോളർ ഓഫ് ദി ഇയർ ആയ മാർക്കോവാൻ ബാസ്ററൻ. തിണ്ണമിടുക്കുമായി കളിക്കാനിറങ്ങിയ ഇററലി ഒടുവിൽ പടിക്കൽ കൊണ്ടു കലം ഉടച്ചു. സെമി ഫൈനലിൽ അർജൻറീനയോടേററ പരാജയത്തിന് സാൽവറേറാർ ഷില്ലാച്ചിയുടെ ടോപ് സ്കോറർ പദമോ കിക്കർ സെംഗയുടെ ലോക റിക്കാർഡോ പരിഹാരമായില്ല. ഒടുവിൽ അവർക്ക് മൂന്നാം സ്ഥാനം കൊണ്ട് തൃപ്തിപ്പെടേണ്ടി വന്നു. ലോകകപ്പിൻെറ ഫൈനൽ റൗണ്ടിൽ പങ്കെടുത്ത 24 ടീമുകളിൽ ഏററം അന്തസുററ കളി കാഴ്ചവച്ച ടീമിനുള്ള ഫെയർ പ്ലേ അവാർഡ് നാലാം സ്ഥാനക്കാരായ ഇംഗ്ലണ്ടിന് ലഭിച്ചു.

1990 ജൂലൈ 8–ന് 86–ലെ ചാമ്പ്യന്മാരായ അർജൻറീനയും റണ്ണേഴ്സ് അപ്പായ ജർമനിയും തമ്മിൽ ഏററുമുട്ടി. ഒരു നല്ല മത്സരം കാണാമെന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നവരെ നിരാശപ്പെടുത്തുന്ന പ്രകടനമാണ് റോമിലെ ഒളിമ്പിക്സ്

സ്റേറഡിയത്തിൽ കണ്ടത്. തികച്ചും ഏകപക്ഷീയമായ ഒരു മത്സരം. പന്ത് മിക്കപ്പോഴും ജർമനിയുടെ പക്കൽത്തന്നെയായിരുന്നു. ഒടുവിൽ തനതായ ശൈലിയും ഫോമും ടൂർണമെൻറിലുടനീളം നിലനിർത്തിയ ടീം ചാമ്പ്യന്മാരായി. പശ്ചിമ ജർമനിക്ക് അർഹിച്ച വിജയം എന്നു തന്നെ ഈ ഫൈനലിൻെറ ഫലത്തെ വിശേഷിപ്പിക്കാം. ഫൈനലിൽ ആദ്യന്തം ജർമനിക്കായിരുന്നു ആധിപത്യം. പക്ഷേ സ്ട്രൈക്കർമാരുടെ ഫിനിഷിംഗിലെ അപര്യാപ്തത അവരുടെ ഗോൾ പട്ടിക ഒന്നിൽ ഒതുക്കി നിർത്തി. അതും 85—ാം മിനിററിൽ ഡിഫൻഡർ ആന്ദ്രേ ബ്രെയ്മ നേടിയ പെനാൽററിയിലൂടെ. പരുക്കൻകളിയിലൂടെ അർജൻറീന തന്നെയാണ് പെനാൽററി ക്ഷണിച്ചു വരുത്തിയതെന്നു വേണമെങ്കിൽ പറയാം. രണ്ടാം പകുതിയിൽ പെനാൽററി ഏരിയയിൽ തന്നെ മറികടന്നു പോസ്ററിലേക്കു കുതിച്ച വൊള്ളറെ റോബർട്ടോ സെൻസിനി വെട്ടിവീഴ്ത്തിയതിനാണ് റഫറി പെനാൽട്ടി വിധിച്ചത്. ഒരു ലോകകപ്പ് ഫൈനലിൻെറ ചരിത്രത്തിലാദ്യമായി രണ്ടു കളിക്കാരെ ചുവപ്പു കാർഡ് കാണിക്കാൻ റഫറിയെ നിർബന്ധിതനാക്കിയതും അർജൻറീനയുടെ ഈ കൈയാങ്കളി തന്നെ. ജർമൻ പുനരേകീകരണത്തിനു മുമ്പുള്ള തങ്ങളുടെ അവസാന കപ്പിനിറങ്ങിയ പശ്ചിമ ജർമനിക്ക് ഏതായാലും കഴിഞ്ഞ രണ്ടു ലോക കപ്പുകളിലെ റണ്ണർ അപ്പ് സ്ഥാനത്തേക്കു പിന്തള്ളപ്പെടേണ്ടി വന്നില്ല.

ടിക്കററ് വില്പനയിലും കാണികളുടെയും ടി. വി. പ്രേക്ഷകരുടെയും എണ്ണത്തിലും പുത്തൻറെക്കോർഡ് സൃഷ്ടിച്ച ഇററാലിയ '90 ഒരു വൻ വിജയമായിരുന്നു. അടുത്ത നാലു വർഷത്തേക്കുള്ള ലോക ചാമ്പ്യൻ പട്ടം ജർമനിക്കു നല്കി ഇററാലിയ 90 സമാപിച്ചു. പരുക്കൻ കളിക്ക് കർശന നിയന്ത്രണം ഏർപ്പെടുത്തുന്നതിന് റഫറിമാർക്ക് കൂടുതൽ അധികാരം നൽകിയതിൻെറ ഫലം കളിയിലുടനീളം കാണാൻ കഴിഞ്ഞു. 5 മത്സരങ്ങളിൽ 14 ചുവപ്പുകാർഡും 166 മഞ്ഞകാർഡും പുറത്തെടുക്കേണ്ടി വന്നു. ഇററാലിയൻ കീപ്പർ സെംഗ 517 മിനിററു നേരം ഒരു ഗോൾ വലയം കാത്ത് പുതിയ ഒരു ലോക റിക്കാർഡ് സൃഷ്ടിച്ചു. ഇംഗ്ലണ്ടിൻെറ പീററർ ഷിൽററണായിരുന്നു നിലവിലുള്ള റിക്കാർഡ്. കാമറൂണിൻെറ റോജർ മില്ല, ഇററലിയുടെ ഷില്ലാച്ചി, അർജൻറീനയുടെ ഗോളി സർജിയോ ഗോയ്ക്കോച്ചിയ എന്നിവർ പകരക്കാരായി വന്ന് ആരാധനാപാത്രങ്ങളായപ്പോൾ വമ്പൻ താരങ്ങളായ ഡച്ച് ജോഡി മാർക്കോവാൻബാസ്ററൻ, റൂഡ് ഗള്ളിററ് എന്നിവരും ബ്രസീലിൻെറ കരേക്കയും വേണ്ടത്ര ശോഭിക്കാതെ പോയി. എങ്കിലും എല്ലാവരും ഒരുങ്ങുന്നു അടുത്ത ലോകകപ്പിനായി. ഇററലിയിലേററ പരാജയത്തിന് മധുരമായ മറുപടി കൊടുക്കാൻ നമുക്കും കാത്തിരിക്കാം അടുത്ത ലോകകപ്പിനായ്.

ടിക്കററ് വില്പനയിലും കാണികളുടെയും ടി. വി. പ്രേക്ഷകരുടെയും എണ്ണത്തിലും പുത്തൻ റെക്കോർഡ് സൃഷ്ടിച്ച ഇററാലിയ '90 ഒരു വൻ വിജയമായിരുന്നു.

A PART OF YOUR EVERYDAY LIFE

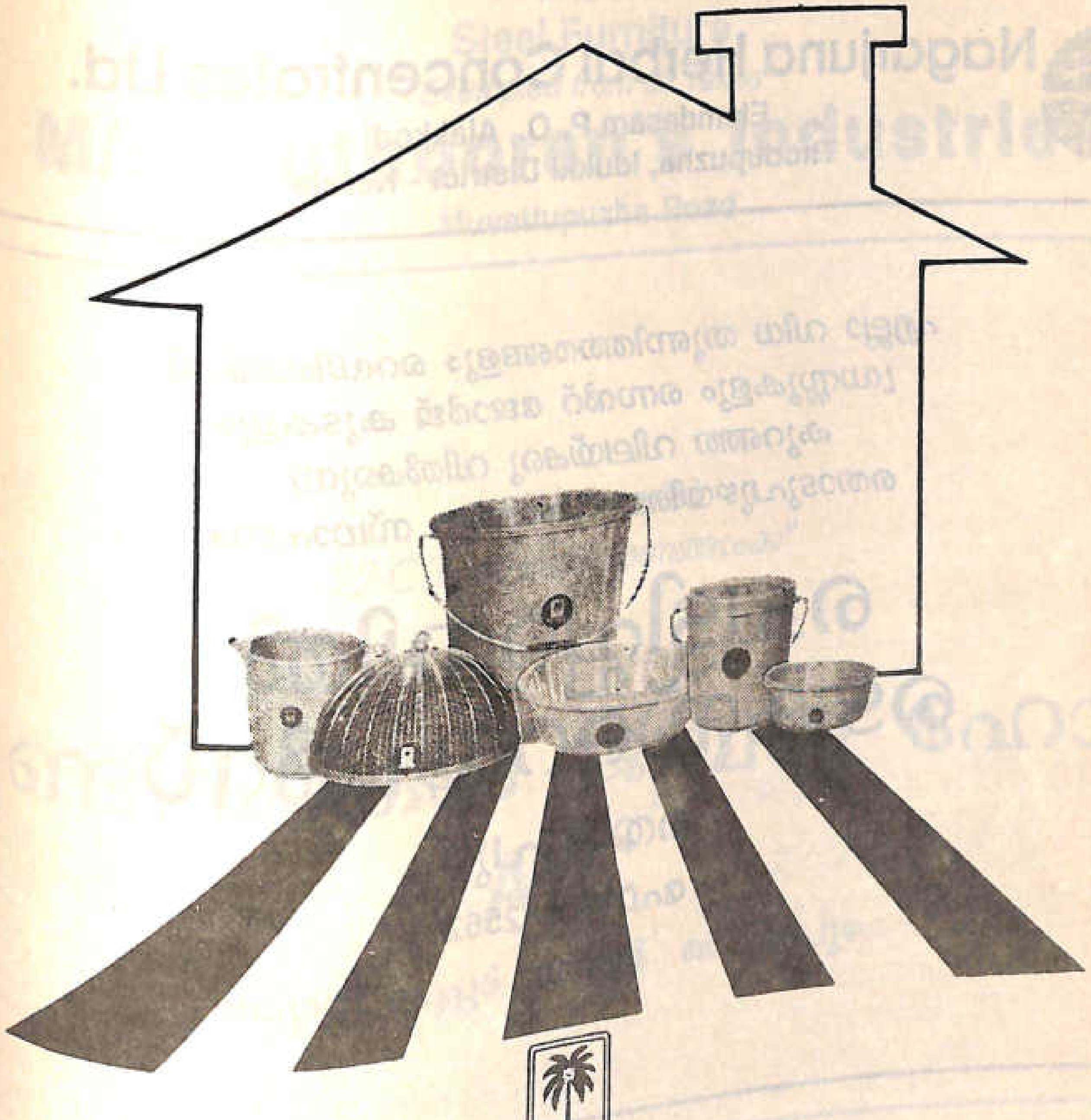

SOUTHERN PLASTICS

ROOTS

OUR DISTRIBUTORS

1. M/S. VELAYUDHAM STORES, Marakkada Road, Trivandrum. 2. M/S. FATHIMA STORES, Chalai, Trivandrum. 3. M/S. UNITED STATIONERY, Main Road, Attingal. 4. M/S. GENERAL TRADERS, Main Road, Quilon. 5. M/S. A.C.STATIONERY, Bank Road, Kayamkulam. 6 M/S. CLUB AGENCIES, Mullakkal, Alleppey. 7. M/S. A.C.STORES, Iron bridge, Alleppey. 8. M/S. VIJAYA MARKETING ASSOCIATES, New Market Road, Kottayam. 9 M/S. VIJAYA EXPORTERS & DISTRIBUTORS, M.G.Road Ernakulam. 10. M/S. ANIL TRADES, Mather Bazar, Ernakulam 11. M/S. MODERN PLASTICS, Canal Road, Ernakulam 12. M/S. JOBY AGENCIES, Edukood, North Chalakudy. 13. M/S. VIJAY JYOTHI TRADERS, P.O.Road, Trichur. 14. M/S. BABY & COMPANY, Wadakkanchery Road, Kunnamkulam. 15. M/S. SHABNA AGENCIES, Main Road, Kottakkal. 16. M/S. UNITED TRADING AGENCIES, Kamath Lane, Calicut 17. M/S. PANAKKAL AGENCIES, Palayam Road, Calicut. 18. M/S. PUTHOOR ENTERPRISES, Fly over Buildings, 3rd gate, Calicut 19. M/S. CENTURY PLASTICS, Saidarpally, Tellicherry 20. M/S. CANNANNORE PLASTIC HOUSE, M.A.Road, Cannannore. 21. M/S. PLASTA, Ballard Road, Cannannore 22. M/S. BROTHERS AGENCIES M.A. Road, Cannanore.

കുറഞ്ഞ ലാഭത്തിൽ വസ്ത്ര വില്പന
നടത്തുന്ന കേരളത്തിലെ ഏക സ്ഥാപനം

വിമലാ സിൽക്ക് ഹൗസ് തൊടുപുഴ
വിമലാ ഡ്രസ്‌വേൾഡ് A/C തൊടുപുഴ
വിമലാ സിൽക്ക് ഹൗസ് കട്ടപ്പന

(One of the biggest textile show rooms in India)

Phone Tdpza Shop : 2229 Res. 2176
Ktpna Shop 429

SEE FOAM RUBBER INDUSTRIES

Mylakombu
Thodupuzha,
Kerala - 685584
Phone : 2050

Manufacturers of :-
Mattresses, Pillows, Cushions Furnishing Cloth, Luxury Furniture Etc.

Show Room
Lara See Foam
Perumbavoor
Phone 3568

22 ct സ്വർണാഭരണങ്ങൾക്ക്

മററത്തിൽ പ്രിയ ജൂവലറി

Jewel Junction
Palai

കഥ

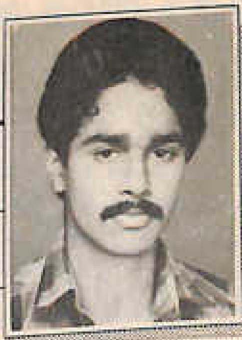

അഗസ്ററിൻ വി. ജെ. *II Eco*

ആ സന്ദർശനം വേണ്ടിയിരുന്നില്ല

എങ്ങോട്ടോ പോയി മറയുവാൻ വെമ്പുന്ന മന്ദമാരുതന്റെ തഴുകലും രാത്രി അടുത്തെത്തുവാനെന്ന തോന്നലും അമരുവാൻ വെമ്പുന്ന ചെമ്മാനത്തിന്റെ അവസാനത്തെ തിളക്കവും തന്നെപ്പോലെ എങ്ങുനിന്നോ പറന്നുവന്ന കല്ലിൽകാണിപ്പക്ഷിയുടെ കരച്ചിലും എങ്ങോ പോയി മറഞ്ഞ മഴയുടെ ഓർമയും ചിങ്ങമാസത്തിലെ തോർച്ചയെ ഓർമിപ്പിക്കുന്നു. തന്റെ ഗ്രാമത്തിന്റെ ഗതി മാറിയോ? അതോ തന്റെ തോന്നലോ? എന്തായാലും താൻ ജനിച്ചു വളർന്ന ഈ ഗ്രാമം ഇപ്പോൾ കാണുവാൻ സാധിച്ചതിൽ ആത്മനിർവൃതി തോന്നുന്നു. തനിക്ക് ജന്മമേകിയ ഈ നാടിന്റെ സൗന്ദര്യം ആസ്വദിക്കുവാൻ; ഇവിടുത്തെ ശുദ്ധവായു ആവോളം ഉൾക്കൊണ്ട് നിർവൃതിയടയുവാൻ താൻ എത്ര നാളായി ആഗ്രഹിക്കുന്നു! ഇന്നാണ് അതിനൊരസുലഭ സന്ദർഭം കിട്ടിയത്. തന്റെ മാനസികാവസ്ഥ അനുകൂലമാണെങ്കിലും ശാരീരികമായി ഇന്ന് തികച്ചും പിന്നോട്ടാണ്. ഈ നീണ്ട യാത്ര എപ്പോൾ തുടങ്ങിയതാണ്? പിന്നെ എങ്ങനെ ശാരീരികമായി പുരോഗമിക്കും. ഇന്നത്തെ വെയിൽ കണ്ടപ്പോൾ ഇനി ഈ അടുത്ത കാലത്ത് മഴയുണ്ടാവില്ല എന്ന തോന്നലാണ് ഉണ്ടായത്. കഴിഞ്ഞാഴ്ച പെയ്ത മഴ ഈ പ്രദേശത്തെയെല്ലാം വെള്ളത്തിലാഴ്ത്തിയെന്ന് ബസ്സിറങ്ങി നടക്കുന്നതിനിടയിൽ ഏതോ ഒരു മധ്യവയസ്കൻ പറയുന്നതു കേട്ടു. അത് അപ്പടി താൻ ഇപ്പോഴും ഓർമിക്കുന്നു. തോന്നുണ്ടോ ഈ വക കാര്യങ്ങളൊക്കെ അറിയുന്നു. എന്തായാലും ഈ ഗ്രാമീണ സൗന്ദര്യം അത്ഭുതാവഹം തന്നെ!

ഉം, ഇനി യാത്ര തുടരാം. ഈ ...പട്ടിൽ ഇരിപ്പാരംഭിച്ചിട്ട് പത്ത്, മുപ്പത് ...കൾ പിന്നിട്ടിരിക്കുന്നു. തനിക്ക് ...തുപോലെ ഒരു സ്വസ്ഥത ...ലഭിച്ചിട്ടില്ല. ബാങ്കിൽ ജോലി ...യതിൽ പിന്നെ എന്നും തിരക്കേറിയ ...ങ്ങൾ തന്നെ. മാനേജരുടെയൊരു ...ഷ്ടം, ഹൊ എന്നാലും ഇങ്ങനെ ...ണ്ടോ ഒരു സ്വസ്ഥതയും തരാതെയുള്ള ...ങ്ങളും ചട്ടങ്ങളും! എന്തായാലും ...ക്കാതിരിക്കുവാൻ തന്നെക്കൊണ്ടാവി... എന്ത് പണിപ്പെട്ടാണ് ഒരു ജോലി ...ത്തിയതെന്ന് ഭഗവാനുപോലും ...റിയില്ല. അതുകൊണ്ടദ്ദേഹം എന്തു പറഞ്ഞാലും തല കുനിച്ച് ...ക്കുവാനല്ലാതെ മറുത്തൊന്നും ...യുവാൻ തനിക്കാവില്ല. അതുകൊണ്ടു ...ന്നെ ഇത്രയും കാലം സത്യസന്ധത ...യോടെ ജോലി തുടരുവാനും സഹ...ത്തകരുടെ വെറുപ്പിന് പാത്രമാ...തെ മുന്നോട്ടു പോകുവാനും തനിക്ക് ...ഞ്ഞു. നടന്നു നടന്ന് താനമ്മാവന്റെ

അന്ന് തേന്മാവിലെ കൊമ്പിൽ നിന്ന് വേണുവിനെ മറിച്ചിട്ടതും അമ്മാവനെ അഭിമുഖീകരിക്കുവാനുള്ള മനോവിഷമം കൊണ്ട് നാടുവിട്ടതും പട്ടിണിയകററുവാൻ ഒരു നേരത്തെ ആഹാരത്തിന് വേണ്ടി ഏതെല്ലാം നിരത്തുകളിലൂടെ അലഞ്ഞുവെന്നും തനിക്കു തന്നെ അറിയില്ല.

വീടെത്തിയതറിഞ്ഞില്ല.

ഈ തവണ അപ്രതീക്ഷിതമായി, ദീർഘനാളത്തെ കാത്തിരിപ്പിന് ശേഷം താനെന്തൊക്കെ ചിന്തിച്ചു ഇത്രയും ദൂരം പിന്നിട്ടതറിഞ്ഞില്ല. മൂകമായി നിൽക്കുന്ന ഇല്ലം. വടക്കുപുറത്തു നിന്നിരുന്ന രണ്ടു വൃക്ഷങ്ങളും വെട്ടിമാററപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പടിപ്പുര കഴിഞ്ഞ് മുററത്ത് കാലെടുത്തു വച്ചപ്പോൾ മനസ്സിൽ സംഭ്രമത്തിന്റെ വേലിയേററം, ഒരു നിമിഷം ചാവടിയിലേക്ക് നോക്കി നിശ്ചലമായി നിന്നു. കഴിഞ്ഞുപോയ ബാല്യകാലത്തിന്റെ ഒരു പിടി ഓർമകളും ഒരു നുള്ളു ദുഃഖവും മനസ്സിനെ നൊമ്പരങ്ങളിലേക്ക് വലിച്ചിഴച്ചു.

അന്ന് തേന്മാവിലെ കൊമ്പിൽ നിന്ന് വേണുവിനെ മറിച്ചിട്ടതും അമ്മാവനെ അഭിമുഖീകരിക്കുവാനുള്ള മനോവിഷമം കൊണ്ട് നാടുവിട്ടതും പട്ടിണിയകററുവാൻ ഒരു നേരത്തെ ആഹാരത്തിന് വേണ്ടി ഏതെല്ലാം നിരത്തുകളിലൂടെ അലഞ്ഞുവെന്നും തനിക്കു തന്നെ അറിയില്ല. ഇന്ന് ദുഃഖങ്ങളിൽ നിന്നെല്ലാം മോചിതനായിരിക്കുന്നു. തന്നെ കാണുമ്പോൾ അമ്മാവനുണ്ടാകുന്ന ഭാവവ്യത്യാസം മനസ്സിൽ കണ്ടുകൊണ്ട് ഇളം തിണ്ണയിലേക്ക് കാലെടുത്തു വച്ചു. എങ്ങും നിശ്ചലം, ആ മൂകത കൂടുതൽ ഭയപ്പെടുത്തുകയാണ് ഉണ്ടായത്. പെരുമ്പറ കൊട്ടുന്ന ഹൃദയത്തോടെ കോലായിലേക്ക് കാലെടുത്തു വെച്ചപ്പോൾ പിന്നിൽ നിന്നും: 'ആരാ? എന്താ ഇവിടെ?' തിരിഞ്ഞുനോക്കിയപ്പോൾ എഴുപതു തോന്നിക്കുന്ന ഒരു വൃദ്ധൻ കൈലിമുണ്ടും രണ്ടാംമുണ്ടും ധരിച്ചും പിന്നാലെ വരുന്നു. ചുക്കിച്ചുളുങ്ങിയ തന്റെ മുഖത്ത് പുഞ്ചിരി വരുത്തുവാൻ വേണ്ടി അയാൾ ഒരു വിഫല ശ്രമം നടത്തി. വേലക്കാരനായ ആ വൃദ്ധനെ ഗൗനിക്കാതെ മന്ദം മന്ദം നടന്ന് നിലവറയുടെ തെക്കുഭാഗത്തുള്ള മുറിയുടെ വാതിൽക്കൽ എത്തി. ഒരു നിമിഷം ശങ്കിച്ചുനിന്നു.

'ഉം..മടിക്കേണ്ട...കയറിവന്നോളൂ...' തീക്ഷ്ണത കുറഞ്ഞ ആ ശബ്ദത്തിന്റെ ഉടമയെ പെട്ടെന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞു. പിന്നെ ലേശവും സംശയം തോന്നിയതായി ഭാവിക്കാതെ മടിക്കുന്ന ഹൃദയത്തോടെ അകത്തളത്തിലേക്ക് കാലെടുത്തുവച്ചു. മങ്ങിയ വെളിച്ചത്തിൽ കണ്ട ആ കാഴ്ച ഹൃദയഭേദകം ആയിരുന്നു. ■

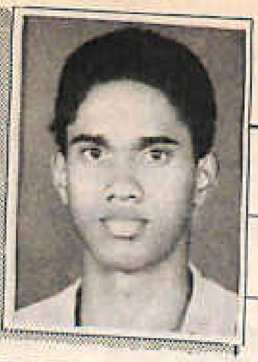

ലേഖനം

റിയാസ് കെ. എ.

അതിർ വരമ്പുകൾ

മനുഷ്യനും മനുഷ്യനുമിടയിൽ ഭീമാകാരമായ അതിർവരമ്പുകൾ ഉയരുകയാണ്. ജാതിയുടെ പേരിൽ, മതത്തിന്റെ പേരിൽ, നിറത്തിന്റെ പേരിൽ, ദേശത്തിന്റെ പേരിൽ—അങ്ങനെയെന്തിന്റെയെല്ലാം പേരിൽ. ആനുകാലിക ലോകത്തെക്കുറിച്ചൊന്നു ചിന്തിക്കാം. വർഗീയ വിഷപ്പാമ്പുകൾ എത്രയെത്ര മനുഷ്യജീവനപഹരിച്ചു. വിഷമേററു പിടഞ്ഞുവീണു മരിച്ച എത്രയോ മനുഷ്യജീവിതങ്ങളും മനുഷ്യസമൂഹങ്ങളും!

അങ്ങ് പാലസ്തീനിൽ രാജ്യവും അസ്തിത്വവും നഷ്ടപ്പെട്ട പാലസ്തീനിയൻ മക്കളുടെ ദീനരോദനം നാം കേൾക്കുന്നു. അവർക്കെതിരെ സാമ്രാജ്യത്വത്തിന്റെ ആയുധമേന്തി താണ്ഡവനൃത്തമാടുന്ന സിയോണിസ്ററുകൾ. ജീവൻ പണയം വെച്ചും അവർക്കെതിരെ പോരാടുന്ന പാലസ്തീനിയൻ മക്കൾ. സോവിയററു റിപ്പബ്ലിക്കിലെ അർമീനിയയിലും അസർബൈജാനിലും വംശീയ കലാപത്തിൽ ആയിരങ്ങൾ കൊല്ലപ്പെടുന്നു. ചൈനയിലെ ടിയാൻമെൻ സ്ക്വയറിൽ ചീററിത്തെറിച്ച വിദ്യാർഥി രക്തം വിശ്വസാഗരത്തെ ശോണവർണമാക്കി. ബെയ്റൂട്ടിലും ലബനനിലും ആയുധങ്ങൾ പരസ്പരം കൂട്ടിമുട്ടുന്ന ശബ്ദം നാം കേൾക്കുന്നു.

വടക്കെ ഇന്ത്യയിൽ തന്നെ വർഗീയതയുടെ പേരിൽ ദിനംപ്രതി നൂറുകണക്കിനാളുകൾ കശാപ്പു ചെയ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. സ്വാതന്ത്ര്യാനന്തര ഭാരതത്തിൽ ആഞ്ഞുവീശിയ വർഗീയക്കൊടുങ്കാററിൽ എത്രയോ ജീവിതങ്ങൾ കടപുഴകി വീണു. സാമുദായികസ്പർദ്ധയകററാനും പരസ്പരമൈത്രിയ്ക്കുവേണ്ടിയും ജീവിച്ച രാഷ്ട്രപിതാവിനെപ്പോലും വിഷപ്പുക തുപ്പിയ വർഗീയത്തോക്കുകൾ വെറുതെ വിട്ടില്ല. ത്യാഗം സഹിച്ചു നേടിയെടുത്ത സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന് അല്പമെങ്കിലും വിലകൽപിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഭാരതവും പാകിസ്ഥാനും ഉദയം ചെയ്യുമായിരുന്നോ? ഒരേ അമ്മയുടെ മക്കൾ ഇവിടെ കലഹിച്ചു മരിച്ചു വീണു. മനുഷ്യർക്കിടയിൽ മതത്തിന്റെ പേരിൽ അതിർവരമ്പുകൾ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു. ആ വരമ്പുകൾക്കപ്പുറവും ഇപ്പുറവും നിന്നവൻ പോരാടി— അവനെതിരെ തന്നെ.

ആയിരക്കണക്കിനാളുകളുടെ അകാലമൃത്യുവിൽ നിന്നും പാഠം പഠിയ്ക്കാൻ ഭാരതീയൻ തയ്യാറല്ല. അമ്പലത്തിനും പള്ളിയ്ക്കും വേണ്ടി അവനിന്നു പോരടിയ്ക്കുന്നു. എണ്ണിയാലൊടുങ്ങാത്ത പ്രശ്നങ്ങളുടെ നടുവിലാണ് ഭാരതം. പട്ടിണിയും പരിവട്ടവുമായി ആയിരങ്ങളിവിടെ ഉഴലുമ്പോഴും ചിലർക്കിവിടെ അമ്പലവും പള്ളിയും മതി. മനുഷ്യമനസ്സിൽ നിന്നും ഈശ്വരനെ ഇളക്കിയെടുത്ത് ആരാധനാലയങ്ങളുടെ നാലതിരുകൾക്കുള്ളിൽ നാം പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരിക്കുന്നു. പരസ്പരസ്നേഹത്തിന്റെ മന്ത്രമുദ്ഘോഷിച്ച മതങ്ങൾ പരസ്പര വിദ്വേഷത്തിന്റെ പ്രതീകങ്ങളായി മാറുന്നു! നമ്മുടെ മഹത്തായ സാംസ്കാരികപാരമ്പര്യത്തെ നാം മറക്കുകയോ മറയ്ക്കുകയോ ചെയ്യുന്നു.

ജാതിയുടെ പേരിൽ മനുഷ്യൻ ഇവിടെയെന്തെല്ലാം കാട്ടിക്കൂട്ടി. "തൊട്ടുകൂടാത്തവൻ തീണ്ടിക്കൂടാത്തവൻ. . .."— അങ്ങനെയെന്തെല്ലാം. അവർണനെ കണ്ടാൽ മാന്തിക്കീറാനൊരുമ്പെട്ടിരുന്ന സവർണൻ. താഴ്ന്ന ജാതിക്കാരനെതിരെ ഏർപ്പെടുത്തിയിരുന്ന എണ്ണമററ ഉപരോധങ്ങൾ. അധഃകൃതനെ കന്നുകാലിയെക്കാൾ കഷ്ടമായി കണക്കാക്കുകയും പണിയെടുപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന സമൂഹം. താഴ്ന്ന ജാതിക്കാരനെ കൊലപ്പെടുത്തിയാൽപ്പോലും ആരും ചോദിക്കാനില്ലെന്ന സ്ഥിതി. സവർണന്റെ കുട്ടിയെ പുഴയിൽ നിന്നും രക്ഷിച്ച അവർണന് മുക്കാലിയിൽ കെട്ടി നൂററിയൊന്നടി പ്രതിഫലം കൊടുത്ത പാരമ്പര്യമല്ലെ നമ്മുടേത്? ഉന്നത ജാതിയെന്നും നിമ്നജാതിയെന്നുമുള്ള മനോഭാവം നമ്മിൽ പലരുടെയും ഹൃദയാന്തരങ്ങളിൽ ഇന്നും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നില്ലേ? ജാതിയുടെ അതിർവരമ്പുകൾ ഇവിടെയും മനുഷ്യരെ തമ്മിലല്ലേ അകററുന്നത്.

ദക്ഷിണാഫ്രിക്കയിൽ വെള്ളക്കാരുടെ പ്രിട്ടോറിയ ഭരണകൂടം കറുത്തവർഗക്കാർക്കെതിരെ നടത്തിയ അറും കൈകൾ മാനവരാശിക്കു മുന്നിലെ ചോദ്യചിഹ്നമാണ്. നിറത്തിന്റെ പേരിൽ വെള്ളക്കാരൻ കെട്ടിപ്പൊക്കിയ മതിൽക്കെട്ടിനു മുകളിലേയ്ക്കു നോക്കിക്കൊണ്ട് കറുത്തവൻ നെടുവീർപ്പിടുന്നു! ന്യായമായ അവകാശങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള മർദിതന്റെ സമരത്തെ വെള്ളക്കാർ ചോരയിൽ മുക്കിക്കൊന്നു. തൊലിയുടെ നിറം നോക്കി മനുഷ്യനെ തരംതിരിയ്ക്കുന്ന ഈ നയം എത്രയോ സംസ്കാരശൂന്യമാണ്. കറുത്തവന്റെയും വെളുത്തവന്റെയും സിരകളിലൂടെ പ്രവഹിക്കുന്ന രക്തത്തിന്റെ നിറം ചുമപ്പുതന്നെയല്ലേ?

ദേശീയമായ അതിരുകൾക്കുവേണ്ടി രാജ്യാതിർത്തികളിൽ എത്രയോ പേർ മരിച്ചു വീണു. മനുഷ്യന്റെ യുദ്ധക്കൊതി ഭീകരമായ രണ്ടു ലോകയുദ്ധങ്ങൾ തന്നെ സൃഷ്ടിച്ചു. എന്നിട്ടും കൊതിതീരാത്ത മനുഷ്യൻ വീണ്ടുമൊരു ലോകയുദ്ധത്തിനായി ശ്രമിയ്ക്കുകയല്ലേ? ഇനിയും പല ഹിരോഷിമകളും നാഗസാക്കികളും സൃഷ്ടിക്കപ്പെടണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നതു പോലെയാണ് അവന്റെ പ്രവർത്തനം. ഭൂമിയിലെ യുദ്ധവും പോരാതെ നക്ഷത്രങ്ങളിലേയ്ക്കും യുദ്ധം വ്യാപിപ്പിക്കാൻ അവൻ ശ്രമിയ്ക്കുന്നു. വൻശക്തികളുടെ ആയുധപ്പുരകളിൽ കുന്നുകൂട്ടിയിരിയ്ക്കുന്ന മാരകായുധങ്ങൾ മനുഷ്യകുലത്തിന്റെയും ഈ ധരിത്രിയുടെയും മൊത്തത്തിലുള്ള നാശത്തിലേ കലാശിയ്ക്കുകയുള്ളു. ഗതകാല യുദ്ധങ്ങൾ ആർക്കെന്തു നേട്ടമാണുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളത്? കേവലം ദേശീയതയുടെ പേരിൽ മററു രാജ്യക്കാരെ മനുഷ്യരായിക്കാണാൻ നാം തയ്യാറാകുന്നില്ല. യുദ്ധത്തിൽ ആരു ജയിച്ചാലും ആരു തോററാലും ആത്യന്തികമായി പരാജയപ്പെടുന്നത് മനുഷ്യനാണ്; മനുഷ്യത്വമാണ്. ഇവിടെയെല്ലാം അപ്പുറവും ഇപ്പുറവും നിന്ന് മനുഷ്യർ തമ്മിൽ പോരാടുമ്പോൾ അവർക്കിടയിൽ ഉയർന്നു നില്ക്കുന്ന വെറുപ്പിന്റെ കന്മതിലുകൾ അവരെ നോക്കി പല്ലിളിച്ചുകാട്ടി ചിരിയ്ക്കുന്നു—മനുഷ്യനെ തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയാത്ത ആധുനിക മനുഷ്യൻ!

എന്തിനാണ് മനുഷ്യർ തമ്മിൽ പരസ്പര വിരോധത്തിന്റെ അതിർവരമ്പുകൾ? മാനുഷികമായ അടിസ്ഥാനഘടകങ്ങൾ എല്ലാവരിലും സമാനമാണ്. ഒരു വ്യക്തി ഒരു പ്രത്യേക മതവിഭാഗത്തിൽ പിറന്നു വീണത് അയാൾ ആഗ്രഹിച്ചിട്ടല്ലല്ലോ? ഒരു പക്ഷേ അയാൾ മറെറാരു മതവിഭാഗക്കാരന്റെ പുത്രനായി ജനിക്കാമായിരുന്നു. അങ്ങനെയെങ്കിൽ മറെറാരു വിശ്വാസം അയാൾക്കുൾക്കൊള്ളേണ്ടിവരുമായിരുന്നു. ജനനം കൊണ്ട് ഒരു പ്രത്യേക മതത്തിന്റെ അനുയായികളായിത്തീരുന്നവരാണ് ഇവിടെ ബഹുഭൂരിപക്ഷവും. ഒട്ടും ആഗ്രഹിക്കാതെ തികച്ചും അപ്രതീക്ഷിതവും അവിചാരിതവുമായിത്തന്നെയാണ് നാമോരോരുത്തരും ഓരോ മതവിശ്വാസികളായിത്തീർന്നത്. നാം ഏതു സമുദായത്തിൽ ജനിയ്ക്കണമെന്നതിനെക്കുറിച്ച് നമുക്ക് യാതൊരു സ്വാധീനവുമില്ലല്ലോ? ആ നിലയ്ക്ക് മതത്തിന്റെ പേരിലുള്ള പരസ്പരകലഹം അഥവാ വർഗീയത കേവല ചിന്തയുടെ അഭാവം കൊണ്ടു മാത്രമുണ്ടാകുന്നതാണ്. എന്തിന്റെ പേരിലായാലും മനുഷ്യർ തമ്മിൽ വേലിക്കെട്ടുകൾ നിർമിക്കുന്നതിന്റെ അർഥശൂന്യതയെ ഈ മാനദണ്ഡം കൊണ്ടുതന്നെ അളക്കാവുന്നതാണ്. ഈ അതിർവരമ്പുകളുടെ സ്രഷ്ടാക്കൾ, മനുഷ്യനെന്ന സാമൂഹിക ജീവിയെ പരസ്പരം കോർത്തിണക്കുന്ന സ്നേഹമെന്ന പൊൻചരടിനെ മുറിയ്ക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു.

മനുഷ്യനെ മനുഷ്യനായിക്കാണാനും അവനിടയിൽ ഉയർന്നു നില്ക്കുന്ന വിദ്വേഷത്തിന്റെ വൻമതിലിനെ തച്ചുടച്ച് പരസ്പര സ്നേഹത്തിന്റെ മലർവാടി പടുത്തുയർത്തുവാനുമുള്ള വിവേകം അവനിനിയെങ്കിലും പ്രകടമാക്കുമോ? പിതാവിനെ പുത്രനും ജ്യേഷ്ഠനെ അനുജനും ഭാര്യയെ ഭർത്താവും നിഷ്ക്കരുണം വധിയ്ക്കുന്ന കളങ്കനിർഭരമായ ഈ ആധുനികയുഗത്തിന്റെ ഈ ശുഭപ്രതീക്ഷ അസ്ഥാനത്തല്ലേ? ഭൂഗോളമാകെ പരസ്പര വിദ്വേഷത്തിന്റെയും സ്പർധയുടെയും അഹന്തയുടെയും അതിർവരമ്പുകൾ ഉയരുമ്പോൾ മനുഷ്യസ്നേഹികളുടെ മനസ്സിൽ അശുഭാപ്തിവിശ്വാസത്തിന്റെ വൻമതിലുകൾ ഉയരുന്നു. ■

സാമുദായിക സ്പർദ്ധയകററാനും പരസ്പരമൈത്രിയ്ക്കു വേണ്ടിയും ജീവിച്ച രാഷ്ട്രപിതാവിനെപ്പോലും വിഷപ്പുക തുപ്പിയ വർഗീയത്തോക്കുകൾ വെറുതെ വിട്ടില്ല. ത്യാഗം സഹിച്ചു നേടിയെടുത്ത സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന് അല്പമെങ്കിലും വിലകൽപിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഭാരതവും പാകിസ്ഥാനും ഉദയം ചെയ്യുമായിരുന്നോ

മനുഷ്യനെ മനുഷ്യനായിക്കാണാനും അവനിടയിൽ ഉയർന്നു നില്ക്കുന്ന വിദ്വേഷത്തിന്റെ വൻമതിലിനെ തച്ചുടച്ച് പരസ്പര സ്നേഹത്തിന്റെ മലർവാടി പടുത്തുയർത്തുവാനുമുള്ള വിവേകം അവനിനിയെങ്കിലും പ്രകടമാക്കുമോ?

Rani G. Mathaikal *IM. Sc.*

കൂട്ടുകാരേ, ഒരു നിമിഷം

'ഗുരുശിഷ്യബന്ധം'—ഈ വാക്കു കാണുമ്പോൾതന്നെ നമ്മിൽ പലർക്കും ചിരി വരും. 'ഓ, ഇപ്പഴുണ്ടോ അതൊക്കെയുള്ളു" എന്ന മട്ടിലുള്ള ഒരു ചിരി. പണ്ടെന്നോ എവിടെയോ നില നിന്നിരുന്നു എന്ന് പുരാണ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ആ പ്രയോഗത്തിന് ഇവിടെയെന്തു പ്രസക്തി എന്നാകും നമ്മിൽ നിറഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന സംശയം. എന്തായാലും നമുക്കൊന്ന് ചിന്തിച്ചു നോക്കാം.

ചരിത്രത്തിന്റെ ഏടുകൾ മറിച്ചു നോക്കിയാൽ, വിദ്യാലയത്തിന്റെ പടി ചവിട്ടാതെയും ഗുരുവിന്റെ ശിക്ഷണമേല്ക്കാതെയും, സ്വപ്രയത്നത്താൽ ഔന്നത്യത്തിലേക്കുള്ള പടവുകൾ ഒന്നൊന്നായി ചവിട്ടിക്കയറിയ ചുരുക്കം ചിലരെയൊക്കെ കണ്ടെന്നു വരാം. എന്നാൽ ഇന്ന് ഭൂമിയിൽ ഉടലെടുക്കുന്ന ഓരോ മാനവ മക്കളെയും ഒരു ഉത്തമ മനുഷ്യനാക്കി വാർത്തെടുക്കുവാൻ വിദ്യാലയവും ഗുരുവും കൂടിയേ തീരൂ. മനുഷ്യനെ മനുഷ്യനാക്കുന്ന പ്രക്രിയയിൽ ഒരു അവശ്യഘടകമാണ് അധ്യാപകൻ. പക്ഷേ ഈ വസ്തുത നാം മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടോ? നാം അജ്ഞതയുടെ ആഴക്കടലിൽ നീന്തിക്കുഴയുകയാണെന്നും അവിടെ നിന്ന് കൈപിടിച്ച് കരയ്ക്കു കയററി അറിവിന്റെ ദാഹജലം പകർന്നു തരുന്നവരാണ് അധ്യാപകരെന്നും നാം മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. ഏതോ മാസ് മര ശക്തിയാൽ പ്രചോദിതമായിട്ടെന്നവണ്ണം നാം പായുകയാണ്, എവിടേയ്ക്കെന്നറിയാതെ. സ്വാർഥത നമുക്ക് കൂട്ടിനുണ്ട്; ദുരഭിമാനത്തെ മുറുകെപ്പിടിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. വളരെ അനായാസമായി, അജ്ഞതയുടെതന്നെ ലോകത്തിലേക്ക് അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ പലായനം ചെയ്യുന്ന നമ്മുടെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ ഒരു അധ്യാപകൻ ആരാണ്? മാസാമാസം കിട്ടുന്ന നോട്ടുകളുടെ സഹായത്താൽ ചലിക്കുന്ന ഒരു യന്ത്രം മാത്രം!

> **വളരെ അനായാസമായി, അജ്ഞതയുടെതന്നെ ലോകത്തിലേക്ക് അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ പലായനം ചെയ്യുന്ന നമ്മുടെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ ഒരു അധ്യാപകൻ ആരാണ്? മാസാമാസം കിട്ടുന്ന നോട്ടുകളുടെ സഹായത്താൽ ചലിക്കുന്ന ഒരു യന്ത്രം മാത്രം!**

ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ, പ്രത്യേകിച്ച് കോളജുകളിൽ ഒരു അധ്യാപകനും വിദ്യാർഥിയും തമ്മിൽ എന്തു ബന്ധമാണുള്ളത്. ഒന്നും തന്നെയില്ല എന്നതാണ് വാസ്തവം. പക്ഷേ ഇത് തുറന്നു പറയുവാൻ എല്ലാവർക്കും മടിയാണ്. കാരണം, അധ്യാപകനോ വിദ്യാർഥിയോ കരുതിക്കൂട്ടി ചെയ്യുന്ന എന്തെങ്കിലും കാരണങ്ങളാൽ വന്നുഭവിക്കുന്നതല്ല ഈ അകല്ച്ച. തിരക്കുപിടിച്ച ജീവിതം തന്നെയാണിതിനു കാരണം. ഇന്നോ നാളെയോ അവസാനിക്കുന്ന ഈ ജീവിതത്തിൽ മനുഷ്യന് എന്തെല്ലാം ചെയ്തു കൂട്ടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ കോളജിലെ ഒരു ദിവസം തന്നെയെടുത്തു നോക്കൂ. രാവിലെ ബെല്ലടിക്കുമ്പോഴേക്ക് മാത്രം ഓടിപ്പാഞ്ഞ് ക്ലാസിലെത്താൻ സാധിക്കുന്ന വിദ്യാർഥികൾ. തങ്ങൾക്കായ് വീതിച്ചു കിട്ടിയിരിക്കുന്ന ഇത്തിരിസമയം കൊണ്ട് ഒത്തിരിയെല്ലാം പഠിപ്പിച്ചു തീർക്കാൻ വിധിക്കപ്പെട്ട അധ്യാപകർ. ആറേഴ് മണിക്കൂർ നീളുന്ന ഈ 'അഭ്യാസ'ത്തിന് വിരാമം കുറിക്കുന്ന ബെല്ലടി ശബ്ദം നിലയ്ക്കുന്നതിനു മുമ്പു തന്നെ വിദ്യാർഥികൾ കോളജ് കവാടം കടന്നിരിക്കും. അധ്യാപകരിൽ ചിലരെങ്കിലും അതിനും മുമ്പേ വീട്ടിലെത്തിയിട്ടുണ്ടാകും. ഇതിനിടയിൽ തമ്മിൽതമ്മിൽ ഒരു സൗഹൃദം സ്ഥാപിക്കാൻ അധ്യാപകനോ വിദ്യാർഥിക്കോ എവിടെ സമയം?

പക്ഷേ സൂക്ഷ്മമായി വീക്ഷിച്ചാൽ നമുക്ക് കാണാം, ഈ ഇരു കക്ഷികളുടേയും കൈയിൽ ഓരോ കഷണങ്ങൾ. പണ്ടെന്നോ നിലനിന്നിരുന്ന പാവനമായ ഗുരുശിഷ്യ ബന്ധത്തിന്റെ ശക്തമായ പ്രതീകം. സ്വാർഥതയും പിടിവാശിയും വെറുപ്പും ആരങ്ങളായുള്ള കാലചക്രത്തിന്റെ ചംക്രമണത്തിനിടയിൽ ആരുമറിയാതെ, എന്നാൽ എല്ലാവരുമറിഞ്ഞും, പൊ[illegible]യകന്ന ആ ബന്ധത്തിന്റെ കഷണങ്ങൾ. ഒന്നാലോചിച്ചാൽ, അവയെ പൂർവസ്ഥിതിയിലെത്തിക്കുക വളരെ എളുപ്പമാണ്. ഓരോ വിദ്യാർഥിയും ആ കഷണങ്ങളെ വിധേയത്വംകൊണ്ട് കൂട്ടിയിണക്കി സ്നേഹം കൊണ്ട് ചെത്തിമിനുക്കിയാൽ മാത്രം! സ്വാഭാവികമായും ഗുരുവിന്റെ അനുഗ്രഹം കൊണ്ട് ആ ബന്ധം ശക്തമാകാതിരിക്കില്ല.

എന്നാൽ നിർഭാഗ്യകരമെന്നു പറയട്ടെ, മേല് പറഞ്ഞത് പ്രായോഗികതലത്തിൽ കൊണ്ടുവരിക അത്ര എളുപ്പമല്ല. കാരണം, മനുഷ്യൻ സാമൂഹ്യജീവിയാണെങ്കിലും സമൂഹത്തിലിടപെടാൻ അവന് സമയമില്ല. ഭാരമേറിയ ജീവിതചക്രം ഉരുട്ടിക്കയററുന്നതിനുള്ള തത്രപ്പാടിനിടയിൽ എങ്ങനെയോ സ്വാർഥത അവനെ പിടികൂടി. അതിന്റെ കടുത്ത പുറന്തോടിനുള്ളിൽ അന്തർമുഖനായിരിക്കുന്ന മനുഷ്യന് സഹജീവികളുടെ വികാരങ്ങളെ മാനിക്കാനാകുന്നില്ല. ഇത് നാം നിത്യവും കാണുന്നതല്ലേ? നമ്മുടെ ക്ലാസ് റൂമിനു വെളിയിൽ, കോളജ് കാമ്പസിനകത്തോ പുറമേതാ ആകട്ടെ, ദൂരെ നിന്നെങ്ങാൻ ഒരു അധ്യാപകൻ വരുന്നതു കണ്ടാൽ, വല്ല നിവൃത്തിയുമുണ്ടെങ്കിൽ, അദ്ദേഹവുമായുള്ള ഒരു കൂടിക്കാഴ്ച ഒഴിവാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നവരല്ലേ നമ്മിൽ പലരും? ഒന്നുകിൽ തല കീഴോട്ട്; അല്ലെങ്കിൽ നാം ആ അധ്യാപകനെ കണ്ടതേയില്ല എന്ന് അദ്ദേഹത്തെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്ന മററേതെങ്കിലും ദിക്കിലേക്ക് നോക്കി ഒരൊററ നടത്തം. തന്റെ ഊർജത്തിന്റെ ഭൂരിഭാഗവും നമുക്കായ് ചെലവഴിക്കുന്ന വ്യക്തിയോട് കാണിക്കുന്ന നന്ദിപ്രകടനം! ഒന്നു ചിന്തിച്ചു നോക്കൂ, ഒരു വിദ്യാർഥിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മാന്യതയുടെ അടയാളമെന്ന് നമ്മൾ ധരിച്ചു വച്ചിരിക്കുന്ന, കണ്ടാൽ കൊള്ളാവുന്ന കവറുള്ള എന്തെങ്കിലുമൊരു പുസ്തകവും കൈയിൽ പിടിച്ച് വിരൽത്തുമ്പിലൊരു പേനയും കറക്കി നടക്കുന്ന നമ്മളും, വിദ്യാലയത്തിന്റെ പടികാണാതെ, പാട്ടയും പ്ലാസ്റ്റിക്കും പെറുക്കി തെരുവിൽത്തിരിയുന്ന അനാഥക്കുഞ്ഞുങ്ങളും തമ്മിൽ സാമാന്യമര്യാദയുടെ കാര്യത്തിൽ എന്തെങ്കിലും വ്യത്യാസമുണ്ടോയെന്ന്. എന്തുകൊണ്ടാണ് നാമിത്ര കൃതഘ്നരായിത്തീരുന്നത്? ഇവിടെ നിരത്താൻ ഒരുപിടി മുടന്തൻ ന്യായങ്ങൾ കാണും. അവയിലൊന്നാണ് നാം കൂട്ടിനു വിളിച്ചിരിക്കുന്ന 'ഭയം'. ആ അധ്യാപകന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നുള്ള ശിക്ഷയെയോ ശകാരത്തെയോ കുറിച്ചുള്ള ഭയമല്ലിത്. മനസ്സിലുണ്ടാകുന്ന ഒരുതരം അസ്വസ്ഥത. എന്നു പറഞ്ഞാൽ, 'ഞാൻ ആ അധ്യാപകനെ ഒന്നു വണങ്ങിയാൽ അദ്ദേഹം 'മൈൻഡ്' ചെയ്യാതെപോകുമോ? എന്തെങ്കിലുമൊന്ന് സംസാരിക്കാമെന്നു വെച്ചാൽ എവിടെ തുടങ്ങും? അത് അദ്ദേഹത്തിന് ഇഷ്ടപ്പെടുമോ?' എന്നൊക്കെയുള്ള ആശങ്കകൾ. ഇത്തരം ആശങ്കകൾക്കു കാരണം, നമുക്ക് ആ അധ്യാപകനെ അടുത്തറിയില്ലാത്തതാണ്. അടുത്തറിയില്ലാത്തത്, അദ്ദേഹവുമായി സ്വയം പരിചയപ്പെടുത്തി, ക്രമേണ ഒരു നല്ല സ്നേഹബന്ധം സ്ഥാപിക്കാൻ ശ്രമിക്കാത്തിട്ടാണ്.

സ്നേഹത്തിന്റെ അഭാവത്തിലാണ് കൃത്രിമ ബഹുമാനത്തിന്റെ വികൃതമായ പൊയ്മുഖം നാമണിയുന്നത്. എന്തുകൊണ്ടാണ് ഒരു സുഹൃത്തിനെ കാണുമ്പോൾ, ഇത്തരം ചാഞ്ചല്യങ്ങളൊന്നും നമുക്കില്ലാത്തത്? മറെറാന്നുമല്ല കാരണം; അവിടെ സ്നേഹമാണ് നിഴലിച്ചു നില്ക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ കലാലയങ്ങളിൽ ഒരു നല്ല ഗുരുശിഷ്യ ബന്ധം ഉണ്ടാകണമെങ്കിൽ, ആദ്യം നാം നമ്മുടെ അധ്യാപകരെ ബഹുമാനിക്കണം. അതിൽ കൂടുതലായി നാം അവരെ സ്നേഹിക്കണം. ഒരു പക്ഷേ, ചിലരുടെയടുത്തൊക്കെ നാം അവഗണിക്കപ്പെട്ടെന്നു വരാം. കാരണം, എല്ലാ മനുഷ്യരും സ്നേഹബന്ധങ്ങൾക്ക് വില കല്പിക്കുന്നവരല്ലല്ലോ. എല്ലാവരും ഒരേ ജീവിതശൈലിയുള്ളവരുമല്ല. നമ്മളും നമ്മുടെ അധ്യാപകരുമടങ്ങുന്നത് വളരെ ചെറിയൊരു സമൂഹമാണെങ്കിൽപോലും അതിൽ സ്നേഹിക്കാനാഗ്രഹമുണ്ടായിട്ടും അത് പ്രകടിപ്പിക്കാനുള്ള ശക്തിയില്ലാത്തവരുണ്ടാകാം; മററുള്ളവരുമായുള്ള താദാത്മ്യപ്പെടുത്തലിനിടയിൽ തനിക്കുള്ള പോരായ്മകളിൽ വിഷണ്ണരായി, സമൂഹത്തോടും സ്വജീവിതത്തോടുതന്നെയും വിരക്തി പൂണ്ട് നടക്കുന്നവരുണ്ടാകാം. സമൂഹത്തിന് തന്നെപ്പോലൊരു ജീവിയെ ആവശ്യമില്ലെന്ന മിഥ്യാ ധാരണയിൽ മനഃപൂർവം അതിൽ നിന്നകന്നു നില്ക്കുന്നവരുണ്ടാകാം; എല്ലാററിനെയും തികഞ്ഞ നിസംഗതയോടെ നോക്കിക്കാണുന്നവരുമുണ്ടാകാം. ഇതിൽ ഏത് തരക്കാരെ നാം കണ്ടുമുട്ടിയാലും, അവരുമായി രമ്യതയിലാകാൻ നമുക്ക് കഴിയണം. നമ്മുടെ അധ്യാപകൻ, തന്റെ കൈയിലിരിക്കുന്ന അറിവിന്റെ പാനപാത്രം അതിന്റെ അവസാനതുള്ളി വരെയും നമുക്കായി പകർന്നുതരുവാൻ ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നവനാണ്. അങ്ങനെയുള്ള ഒരാൾ, ഒരിക്കലെങ്കിലും നമ്മെ അവഗണിച്ചെങ്കിൽ സംശയിക്കേണ്ട, നാമറിയാതെയാണെങ്കിൽപ്പോലും അദ്ദേഹത്തെ വിഷമിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടാകാം. അല്ലെങ്കിൽ, അദ്ദേഹം നമ്മെക്കുറിച്ച് കണക്കു കൂട്ടിയത്ര നിലവാരത്തിലേക്ക് നാം ഉയർന്നിട്ടുണ്ടാവില്ല. നമ്മുടെ കഴിവുകളെക്കുറിച്ച് വ്യക്തമായ ബോധമില്ലാതെ എന്തിനാണ് അദ്ദേഹം പ്രതീക്ഷകൾ വച്ചു പുലർത്തിയത് എന്ന ചോദ്യത്തിന് അർഥമില്ല. കാരണം, മനുഷ്യൻ മററുള്ളവരെക്കുറിച്ച് മിഥ്യാപർവതങ്ങൾ പടുത്തുയർത്തുക സ്വാഭാവികമാണ്. അതിന്റെ ഉച്ചിയിൽ നമുക്കെത്താനാകുമോ എന്ന് തീരുമാനിക്കേണ്ടത് നാം തന്നെയാണ്. നമ്മുടെ പരിശ്രമത്തിന്റെ ഉച്ചിയിൽ എത്തേണ്ടത് നമ്മുടെ കടമയും.

ചുരുക്കത്തിൽ, നമ്മുടെ അധ്യാപകരോടുള്ള സമീപനരീതിയിൽ, നാം ഇപ്പോഴായിരിക്കുന്ന ശൈശവാവസ്ഥയെ വിട്ടുണരേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അവരെ വിജ്ഞാനദാതാക്കളായിത്തന്നെ കാണുക. അല്ലാതെ ഉപജീവനത്തിന് മററ് മാർഗങ്ങൾ കാണാതെ അധ്യാപനം എന്ന തൊഴിൽ സ്വീകരിച്ചവനാണ് അധ്യാപകൻ എന്ന ധാരണ നമുക്ക് ഭൂഷണമല്ല. നാം വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായെത്തുന്ന സ്ഥാപനത്തിലെ ഗുരുക്കന്മാർ കർമബോധമില്ലാതെ തോന്ന്യവാസം നടന്ന് വെറുതെ പണം പിടുങ്ങുന്നവർ മാത്രമായാലത്തെ സ്ഥിതി ഒന്നാലോചിച്ചു നോക്കൂ; അപ്പോൾ നമ്മുടെ മനസ്സിലാകും, അവരാണ് നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ചുക്കാൻ പിടിക്കുന്നതെന്ന്. അവരെ തള്ളി താഴെയിട്ടിട്ട്, തുഴയാനറിയാതെ തീരം പുല്കാൻ വെമ്പുന്ന നാം 'അരിപ്പയിൽ തേൻ നിറയ്ക്കുന്ന' ഭോഷനു സമമാണ്. ഇത്തരം ഭോഷത്വങ്ങൾ വെടിഞ്ഞ് നമ്മുടെ അധ്യാപകരോട് നമുക്ക് നന്ദിയുള്ളവരാകാം. സ്വാർഥതയുടെ നിഴൽ പോലുമേശാതെ തനിക്കറിയാവുന്നതെല്ലാം നമ്മുടെ മുന്നിൽ തുറന്നു വയ്ക്കുന്ന ഗുരുവിന്റെ മഹാമനസ്കതയ്ക്കു മുന്നിൽ നമുക്ക് നമ്രശിരസ്കരാകാം; അനുഗ്രഹവർഷത്തിനായ്, നാം എന്നും ഓർക്കുക. ഗുരുവിന്റെ ശാപമല്ല, അനുഗ്രഹമാണ് നമുക്ക് വേണ്ടത്. ■

> **നമ്മുടെ അധ്യാപകരോടുള്ള സമീപനരീതിയിൽ, നാം ഇപ്പോഴായിരിക്കുന്ന ശൈശവാവസ്ഥയെ വിട്ടുണരേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അവരെ വിജ്ഞാനദാതാക്കളായിത്തന്നെ കാണുക. അല്ലാതെ ഉപജീവനത്തിന് മററ് മാർഗങ്ങൾ കാണാതെ അധ്യാപനം എന്ന തൊഴിൽ സ്വീകരിച്ചവനാണ് അധ്യാപകൻ എന്ന ധാരണ നമുക്ക് ഭൂഷണമല്ല.**

കംപ്യൂട്ടർ വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്ത്
നാലിൽപരം വർഷത്തെ സേവന പാരമ്പര്യം

കാർമൽ

കംപ്യൂട്ടർ സെൻറർ, ജ്യോതി സൂപ്പർ ബസ്സാർ
തൊടുപുഴ
Pin- 685 584 Ph. 2044

N.B. ഞങ്ങളുടെ മററ് സേവനങ്ങാം

- ★ Computer Literacy Services
- ★ Computer Consultancy Services
- ★ Above all plastic lamination works undertaken

സിന്ധു എം.ആർ. സെക്കൻഡ് ബി.എ.

ഏഴിലംപാല പൂക്കുമ്പോൾ

തികച്ചും അപരിചിതത്വത്തിന്റെ മൂടുപടമണിഞ്ഞ ആ ഗ്രാമത്തിൽ ആദ്യമായെത്തിയ രഘുവിന് ശാലീനതയാർന്ന ആ ഗ്രാമം നന്നേ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. പട്ടണത്തിന്റെ പരിഷ്ക്കാരങ്ങളോ പാശ്ചാത്യ സംസ്കാരത്തിന്റെ ഉഷ്ണക്കാറ്റോ ഏശാത്ത ഗ്രാമം. വഞ്ചനയും കാപട്യവുമറിയാത്ത നിഷ്കളങ്കരായ ഗ്രാമീണർ. യന്ത്രങ്ങളും കൂറ്റൻ ഫാക്ടറികളും തുപ്പുന്ന വിഷപ്പുകകൊണ്ടു മലിനമായ നഗരത്തിൽ നിന്നും ഒരു മാറ്റത്തിനു വേണ്ടിയാണ് തന്റെ സങ്കല്പത്തിൽ മാത്രം ജീവിച്ചിരുന്ന അച്ഛന്റെ ഏക സഹോദരിയുടെ വീട്ടിലെത്തിയത്.

ഗ്രാമത്തിന്റെ ഊഷ്മളമായ അന്തരീക്ഷം ഒരനുഭൂതിയായി മാറിയപ്പോൾ ഗംഗയിൽ മുങ്ങിയ പാപിയുടെ പ്രതീതി. സായാഹ്നത്തിലെ കുളിർമയുള്ള വായു ശ്വസിച്ചു കൊണ്ടു നടന്നപ്പോൾ മുമ്പെങ്ങും ലഭിക്കാത്ത സംതൃപ്തി. വാഹനങ്ങൾ ഒഴുകുന്ന ഹൈവേയും മദ്യചഷകങ്ങളെ തരിക്കിണ്ണമാക്കുന്ന കാബറെ നർത്തകിയും ബാറും അയാൾ മറന്നു. തെളിഞ്ഞ അന്തരീക്ഷം. പടിഞ്ഞാറൻ മാനം ചുവന്നു തുടുത്തു. ഒരു ദിവസത്തിന്റെ അന്ത്യം.

യാദൃച്ഛികമായാണ് അകലെയായി ഒരു വലിയ പാലമരം അയാൾ കണ്ടത്. ആ ഭാഗത്ത് കാടുകൾ വളർന്ന് തഴച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു ദുരന്തത്തിന്റെ കഥ വിളിച്ചോതുന്നതു പോലെ. പാലപ്പൂവിന്റെ മാദക ഗന്ധം വഹിച്ചെത്തുന്ന കുളിർ തെന്നലിനു പോലും ഒരു വിഷാദഛായ. അവിടുത്തെ ഓരോ തരുനിരകൾക്കും ഓരോ കഥ പറയുവാനുള്ളതുപോലെ തോന്നും.

"രഘുവേട്ടാ, ആ പാല നിൽക്കുന്നിടത്തേക്കൊന്നും പോയേക്കരുതേ."

ഞെട്ടിത്തിരിഞ്ഞു നോക്കി. ലതിക. അമ്മായിയുടെ മകൾ. ആചാരമനുസരിച്ച് തന്റെ മുറപ്പെണ്ണ്. വെളുത്തു തുടുത്ത ഒരു സുന്ദരി. അസ്തമയ സൂര്യന്റെ ചെങ്കതിരുകളേറ്റ് അവളുടെ പൂത്തുലഞ്ഞ യൗവനം അതുല്യശോഭയോടെ തിളങ്ങി. തന്നെ കണ്ടപ്പോൾ മുതലുള്ള അവളുടെ കണ്ണിലെ തിളക്കം അയാൾ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചു. ആ നീൾനയനങ്ങൾ തന്നോടു മൂകമായി എന്തൊക്കെയോ അപേക്ഷിക്കുന്നില്ലേ? പാലപ്പൂവിന്റെ ഉന്മാദഗന്ധത്തിന് തീക്ഷ്ണതയേറിക്കൊണ്ടിരുന്നു. തെക്കുമാറിയൊഴുകുന്ന അരുവിയുടെ സംഗീതം നിശബ്ദതയെ ഭഞ്ജിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു.

എന്താ കുട്ടീ അവിടേക്ക് പോയാൽ. ഇന്നത്തെ ദിവസമെന്താണെന്ന് ഏട്ടനറിയോ? ഇന്നു വെള്ളിയാഴ്ചയല്ലേ. അതിനെന്താ ഇത്ര പ്രത്യേകത. അതു മാത്രമല്ല, ഇപ്പോൾ ഏഴിലം പാലകൾ പൂത്തു തുടങ്ങുന്ന സമയമാണ്. ആ ദിവസങ്ങളിൽ ആരും അവിടേക്ക് പോകാറില്ല.

അതെന്താ അങ്ങിനെ? അയാളുടെ ചോദ്യത്തിൽ ആകാംക്ഷ മുററി നിന്നിരുന്നു. അതൊരു വല്യ കഥയാണു ചേട്ടാ. വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപ് നടന്ന ഒരു ദുരന്ത കഥ. വരൂ നമുക്കാ അരുവിയുടെ തീരത്തു പോയിരിക്കാം. എന്നിട്ടു ഞാനതു പറയാം.

ഒരു കൊച്ചുകുട്ടിയുടെ കൗതുകത്തോടെ അവളെ പിൻതുടർന്നു. ആ ദുരന്ത കഥ കേൾക്കുവാൻ അയാളുടെ ഹൃദയം തുടികൊട്ടി. അരുവിയുടെ തീരത്തൊരു പാറമേൽ അയാളിരുന്നു. അടുത്തായി ലതികയും.

ഓ...ഇനി പറയൂ.

അവൾ സാവധാനം കരളലിയിക്കുന്ന ആ കഥയുടെ അല്ല, സംഭവത്തിന്റെ ചുരുൾ അഴിച്ചു തുടങ്ങി.

വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ്, അതായത് അച്ഛന്റെ ചെറുപ്പകാലത്ത്, ആ പാലമരത്തിന്റെ പിറകിൽ പടിഞ്ഞാറുമാറി ഇടിഞ്ഞു പൊളിഞ്ഞൊരു ഇല്ലം ഉണ്ടായിരുന്നു. അയാൾ ആ ഭാഗത്തേക്ക് നോക്കി. പാലയും ഇല്ലവും അവരിൽ നിന്നും വളരെയകലെയായതിനാൽ അയാൾക്കു കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

ആ ഇല്ലത്തെ കാരണവരായിരുന്ന വല്യ തമ്പ്രാനാണ് ഈ ഗ്രാമം ഭരിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നത്. കൊള്ളും കൊലയും യഥേഷ്ടം നടത്തിയിരുന്ന അയാളെ എതിർക്കാൻ ജനങ്ങൾക്ക് പേടിയായിരുന്നു. അയാൾ പറയുന്നതായിരുന്നു ആ നാട്ടിലെ നിയമം. സ്ത്രീകളെ ബലമായി പിടിച്ചു കൊണ്ടുപോയിരുന്നു. വഴങ്ങാത്തവർ പിന്നെ ലോകം കണ്ടിട്ടില്ല.

അവൾ സാവധാനം കരളലിയിക്കുന്ന ആ കഥയുടെ അല്ല, സംഭവത്തിന്റെ ചുരുൾ അഴിച്ചു തുടങ്ങി.

NEW MAN

Voice '91

ജന്മിയുടെ ഏക മകളായിരുന്നു ലക്ഷ്മിത്തമ്പുരാട്ടി. മഴവില്ലിന്റെ മനോഹാരിതയും തുമ്പപ്പൂവിന്റെ വിശുദ്ധിയുമുള്ള കൊച്ചു തമ്പുരാട്ടി. അച്ഛന്റെ സ്വഭാവത്തിനു നേരെ വിപരീതമായിരുന്നു മകളുടെ സ്വഭാവം. അതുമൂലം കൊച്ചുതമ്പുരാട്ടിയെ എല്ലാവരും അളവററു സ്നേഹിച്ചു. പാവങ്ങളെ സഹായിക്കുന്നതിൽ തമ്പുരാട്ടിക്ക് വളരെ ഉത്സാഹമായിരുന്നു. എങ്കിലും ഒരമ്മയില്ലാത്ത ദുഃഖം അവളെ നിരന്തരം കാർന്നു തിന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ജന്മിയുടെ പുരയിടത്തിലെ കുടികിടപ്പുകാരിലൊന്നാണ് തേവനും കുടുംബവും. തേവന്റെ മകനാണ് ചന്തു.

ചന്തു കടഞ്ഞെടുത്തതു പോലെയുള്ള ശരീരം. ഒത്ത വണ്ണം. ഒത്ത ഉയരം, തിളക്കമാർന്ന കണ്ണുകൾ. ചുരുണ്ട കറുത്ത മുടി. ആ ഗ്രാമത്തിൽ അവനോളം അഴകും ആരോഗ്യവുമുള്ള ചെറുപ്പക്കാരില്ലായിരുന്നുവത്രേ. രോമരാജികൾ നിറഞ്ഞ വിരിഞ്ഞ മാറിടവും ഉരുക്കു പോലുള്ള കൈകളും തടിച്ച മേൽമീശയും അയാളുടെ മാത്രം പ്രത്യേകതയായിരുന്നു. യുവത്വത്തിന്റെ ചോരത്തിളപ്പിൽ സ്വാഭാവികമായും കൊച്ചുതമ്പുരാട്ടി അയാളിൽ അനുരക്തയായി. തമ്പുരാട്ടിയുടെ ഇംഗിതമറിഞ്ഞ ചന്തു നടുങ്ങി. അയാളുടെ മുൻപിൽ ഉഗ്രപ്രതാപിയായ തമ്പുരാൻ!!

"കൊച്ചുതമ്പുരാട്ടീ, ഇതപകടമാണ്. വല്യമ്പ്രാൻ അറിഞ്ഞാൽ

അടിയന്റെ തല കൊയ്യും. അടിയനെ ഉപദ്രവിക്കാതെ വിടണം ഞാൻ പാവമാണ്." സ്നേഹത്തിന് കണ്ണും കാതുമില്ലല്ലോ. തമ്പുരാട്ടി തീർത്തു പറഞ്ഞു. 'ചന്തു' ആരെല്ലാം എതിർത്താലും ഈ ലക്ഷ്മിത്തമ്പുരാട്ടി ഒരു തീരുമാനമെടുത്താൽ അതു നടപ്പിലാക്കും. എനിക്കൊരു ജീവിതമുണ്ടെങ്കിൽ അതു ചന്തുവുമായിട്ടായിരിക്കും. ഒരാണായ ചന്തുവിന് ഇത്ര ഭീരുത്വമോ?"

എന്നാലും അടിയൻ.

വേണ്ട ഒന്നും പറയണ്ട. ഇന്നു രാത്രി ഞാൻ പാലമരത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ കാത്തിരിക്കും. വരാതിരിക്കരുത്.

മരണത്തെ മുന്നിൽ കണ്ടുകൊണ്ടാണ് ചന്തു അന്ന് അവളുടെ സമീപം ചെന്നത്. അയാളുടെ വിലക്കുകളെ അവൾ വകവെച്ചില്ല. ചന്തുവും ഒരു മനുഷ്യനാണ്. സുന്ദരിയായൊരു കന്യക തന്നോടു പ്രേമാഭ്യർഥന നടത്തുമ്പോൾ എത്ര നാളാണ് നിസംഗത നടിക്കുന്നത്. അയാളിലെ മജ്ജയും മാംസവും വികാരവും വിചാരവും ഉള്ള മനുഷ്യൻ ഉണർന്നു. പിന്നെ അവർക്ക് മറെറാന്നും ഒരു പ്രതിബന്ധമായിരുന്നില്ല.

അങ്ങിനെ അവർ അടുത്തു. പാലമരച്ചുവട് രാത്രികളിൽ അവരുടെ സമ്മേളനസ്ഥലമായി. പരസ്പരം ഹൃദയങ്ങൾ കൈമാറി. ഒരിക്കലും വേർപിരിയില്ലെന്ന് പലതവണ സത്യംചെയ്തു. പ്രതിബന്ധങ്ങളില്ലാതെ നിർമ്മലം ഒഴുകുന്ന കാട്ടുകല്ലോലിനി പോലെ അവരുടെ അനുരാഗനദിയൊഴുകി. പക്ഷേ അധികനാളതു തുടരുവാനവർക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല.

ഒരു നാൾ. തമ്പ്രാ...അടിയന് ഒരു കാര്യം ഉണർത്തിക്കാനുണ്ട്. ഉച്ചയൂണു കഴിഞ്ഞ് വിശ്രമിക്കുമ്പോൾ സേവകൻ പരമു വന്ന് ഓച്ഛാനിച്ചു നിന്നു.

എന്താടാ ഇത്ര വലിയ കാര്യം.

അവിടുന്ന് കോപിക്കരുത്.

നീട്ടിക്കുറുക്കാതെ കാര്യം പറഞ്ഞു തുലയ് കെഴടോ.

അത് ...ഇവിടുത്തെ കൊച്ചുതമ്പുരാട്ടിയും ആ ചന്തുവുമായി...

ഛീ നിർത്തെടാ...തമ്പ്രാൻ ഉറഞ്ഞു തുള്ളി. പരമു നിന്നു വിറച്ചു. നീ എന്തു പറഞ്ഞു. അയാൾ കൈകൾ കൂട്ടിത്തിരുമ്മി പല്ലുകൾ ഞെരിച്ചു.

> **ഒരു നാൾ.**
> **തമ്പ്രാ...അടിയന് ഒരു കാര്യം ഉണർത്തിക്കാനുണ്ട്.**
> **ഉച്ചയൂണു കഴിഞ്ഞ് വിശ്രമിക്കുമ്പോൾ**
> **സേവകൻ പരമു വന്ന്**
> **ഓച്ഛാനിച്ചു നിന്നു.**

പൊന്നു തമ്പ്രാ, ഇതു സത്യമാണ്. അടിയൻ ഈ കണ്ണുകൊണ്ടു കണ്ടതാണേ. സംശയമുണ്ടെങ്കിൽ ഇന്നു വാ, ഞാൻ കാണിച്ചു തരാം. അവർ എന്നും ആ പാലമരത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ ഇരിക്കാറുണ്ട്.

അന്നു വൈകിട്ട് തമ്പ്രാൻ എല്ലാം കണ്ടു. ചന്തുവിന്റെ മാറിൽ ഒരു മുല്ലവള്ളിപോലെ ചേർന്നു നില്ക്കുന്ന ലക്ഷ്മിത്തമ്പുരാട്ടി. തന്റെ ഏക മകൾ. വിശ്വസിക്കാതെ വീണ്ടും വീണ്ടും നോക്കി.

അതെ, യഥാർഥം. കണ്ണുകളിൽ ഇരുട്ടു കയറി. പാദത്തിൽ നിന്നും തറ ഇളകി മാറി. തന്റെ ഉപ്പും ചോറും തിന്നു വളർന്നവന് ഇത്രയ്ക്ക് ധിക്കാരമോ.? വരട്ടെ. ഈ അഹങ്കാരം ഞാൻ.. . മുഖം രൗദ്രമായി. ചന്തുവിനെ ഞെരിച്ചു കൊല്ലുവാനുള്ള ആവേശം അയാൾക്കുണ്ടായി. പെട്ടെന്നയാളുടെ ബുദ്ധി പ്രവർത്തിച്ചു. അതെ, അതു തന്നെ ഏക മാർഗം. അനങ്ങാതെ തിരിച്ചു പോന്നു.

ഇതൊന്നുമറിയാതെ തങ്ങളുടെ ലോകത്തിൽ വിഹരിക്കുകയായിരുന്നു ലക്ഷ്മിയും ചന്തുവും. മനസ്സു മനസ്സിനോടും ശരീരം ശരീരത്തിനോടും ചേർന്നു. മകരമാസത്തിലെ മരം കോച്ചുന്ന തണുപ്പിലും അവർ വിയർത്തു. പ്രപഞ്ചത്തിലെ ചരാചരങ്ങൾ ഒരു ബിന്ദുവിൽ ലയിച്ചു ചേർന്നു.

എവിടെ നിന്നോ കൃത്യനിഷ്ഠയുള്ളൊരു കോഴി നീട്ടിക്കൂവി. പാതിരാത്രിയായെന്നു വിളിച്ചറിയിച്ചു. ഒരു ദീർഘാലിംഗനത്തിൽ നിന്നും മുക്തരായി അവർ അന്യോന്യം പിരിഞ്ഞു. മൂങ്ങകൾ ഏതോ ആപത് സൂചനയെന്നോണം കരഞ്ഞു. ചെന്നായ്ക്കൾ നീട്ടിയോരിയിട്ടു.

പിറേറന്നു പ്രഭാതം പൊട്ടി വിടർന്നു...ഉദയകിരണങ്ങൾ മഞ്ഞിനെ താലോലിച്ചുകൊണ്ടു കടന്നു വന്നു. ഉല്ലാസപൂർവം ഉണർന്ന ഗ്രാമം ആ കാഴ്ച കണ്ട് നടുങ്ങി. കേട്ടവർ കേട്ടവർ പാലമരച്ചുവട്ടിലേക്ക് കുതിച്ചു. അവിടെ ആ പാലമരക്കൊമ്പിൽ തൂങ്ങിനിൽക്കുന്ന ചന്തുവിന്റെ ജീവനില്ലാത്ത ശരീരം. മരവിച്ച ആ ദേഹത്ത് കരുവാളിച്ച പാടുകൾ തിണർത്തു കിടന്നിരുന്നു.

വാർത്ത കേട്ടതേ തമ്പുരാട്ടി ബോധരഹിതയായി നിലംപതിച്ചു. അപ്പോൾ തമ്പ്രാൻ തന്റെ സേവകർക്ക് മദ്യവും പണവും വീതിച്ചു നൽകുകയായിരുന്നു. ഒരു വിലാപയാത്രയോടുകൂടി ചന്തുവിന്റെ ശരീരം അടക്കം ചെയ്തു. എങ്ങും ഇരുട്ട് പരന്നു. തമ്പുരാട്ടി സാവധാനം കണ്ണു തുറന്നു. എന്താണു സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് അവൾ ഏറെക്കുറേ ഊഹിച്ചു. അവൾ ശബ്ദം കേൾപ്പിക്കാതെ മുററത്തിറങ്ങി. വേഗം പാലമരച്ചോട്ടിലെത്തി. തങ്ങളുടെ പ്രേമകേളികൾക്ക് സാക്ഷ്യം വഹിച്ച കൂററൻ പാല പൂത്തുലഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു. തന്റെ എല്ലാമെല്ലാമായ ചന്തുവിനെ ഏററുവാങ്ങിയ പാല..തന്റെ ജീവനും അവൾ ആ കൈകളിലേൽപ്പിച്ചു.

അന്നുമുതൽ പാല പൂത്തു തുടങ്ങുമ്പോൾ ചന്തുവിന്റെയും ലക്ഷ്മിത്തമ്പുരാട്ടിയുടെയും പ്രേതം ഇറങ്ങിനടക്കാറുണ്ടത്രേ. പലരും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. അതിനുശേഷം അങ്ങോട്ടാരും പോകാറില്ല. ലതിക കഥ പറഞ്ഞു നിർത്തി.

അപ്പോൾ രഘുവിന്റെ മനസ്സിൽ രണ്ട് അവ്യക്ത രൂപങ്ങൾ തെളിഞ്ഞു വരുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ചന്തുവും ലക്ഷ്മിത്തമ്പുരാട്ടിയും.

C O L L E G E   U N I O N

MINI JOSE
VICE-CHAIRMAN

ALBERT JOSE
GEN. SECRETARY

ALIYAR. T.E.
University Union Councillor

MARTIN JACOB
University Union Councillor

ELDHO. T.D.
Arts Club Secretary

SHEMEENA A.A.
Lady Representative

GREETY JACOB
Lady Representative

യൂണിയൻ ഉദ്ഘാടനം

പ്രശസ്ത നോവലിസ്റ്റ് കെ.എൽ. മോഹനവർമ്മ ഉത്ഘാടനം നിർവ്വഹിക്കുന്നു

സത്യപ്രതിജ്ഞാ ചടങ്ങ് - 1991 ജനുവരി 7

യൂണിയൻ ഉദ്ഘാടനം

ശ്രീ കെ.എൽ. മോഹനവർമ്മ

ശ്രീ തേക്കിൻകാട്ജോസഫ്
മുഖ്യാതിഥി

ആശംസകൾ

പ്രൊഫ. ടി.എസ്. ചാക്കോ
പ്രിൻസിപ്പൽ

പ്രൊഫ. കെ.ജെ. കുര്യൻ
സ്റ്റാഫ് അഡ്വൈസർ

മിനി ജോസ്
വൈസ് ചെയർപേഴ്സൻ

ആൽബർട്ട് ജോസ്
ജന. സെക്രട്ടറി

DONATION

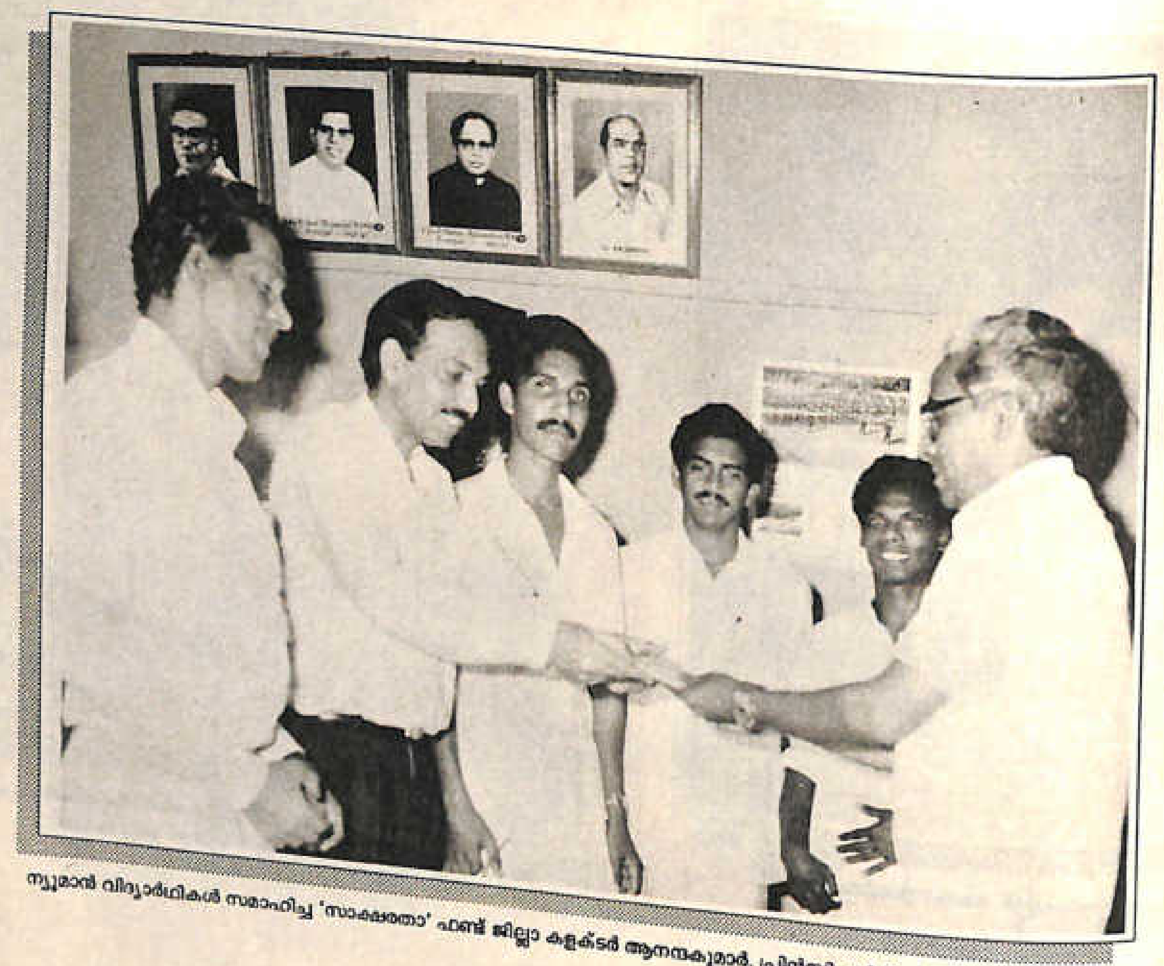

ന്യൂമാൻ വിദ്യാർഥികൾ സമാഹരിച്ച 'സാക്ഷരതാ' ഫണ്ട് ജില്ലാ കളക്ടർ ആനന്ദകുമാർ, പ്രിൻസിപ്പലിൽ നിന്ന് ഏററു വാങ്ങുന്നു

യൂണിയൻ ഉത്ഘാടനത്തോടനുബന്ധിച്ച് 'ദൃശ്യകല' അവതരിപ്പിച്ച മിമിക്സ് പരേഡ്

ഉത്സവ് '91

Inauguration

ഉത്സവ് '91 അമ്പിളിക്കുട്ടൻ ഉത്ഘാടനം ചെയ്യുന്നു.
എൽദോ ടി.ഡി (ആർട്സ് ക്ലബ്സെക്രട്ടറി), മിനി ജോസ്, ആൽബർട്ട് ജോസ്, അലിയാർ ടി.ഇ, ഷാജി സ്ററീഫൻ, പ്രൊഫ. ടി. എസ്. ചാക്കോ എന്നിവർ സമീപം

സർവകലാശാലാ പ്രതിഭകൾ

ബിന്ദു സി.
മഹാത്മാഗാന്ധി യൂണിവേഴ്സിററി എൻ. എസ് . എസ് . സ്പെഷ്യൽ ക്യാമ്പിൽ ബെസ്ററ് ക്യാമ്പറായി തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും, മേജർ നാഷണൽ ഇൻറഗ്രേഷൻ ക്യാമ്പിൽ മഹാത്മാഗാന്ധി യൂണിവേഴ്സിററിയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.

സുമ
പദ്യപാരായണം
രണ്ടാം സ്ഥാനം

അഞ്ജു ആനി ജോൺ
നാടോടി നൃത്തം
രണ്ടാം സ്ഥാനം

അബ്സി പി.ബി
ഷൂട്ടിംഗ്
സംസ്ഥാന ജൂനിയർ ചാമ്പ്യൻ
ദേശീയ സ്വർണ്ണമെഡൽ ജേതാവ്

പ്രദീപ് പച്ചിക്കര
ഫോട്ടോഗ്രാഫി
രണ്ടാം സ്ഥാനം

WINNERS OF ARTS

BINU BABY K5
കലാപ്രതിഭ

SMITHA S. KUMAR
കലാതിലകം

BABITHA. S. A2
Light Music I Prize

PRIYA. S. A1
Group Song I, Light Music II
Recitation II (Malayalam)
Mappilappattu II

SHILUMOL JOSEPH I2
Group song I

SINDHU C. THOMAS K5
Elocution, Monoact

LISSY JOSEPH K5
Hindi Recitation I

GIRIJAKUMARI. P.B H4
തിരുവാതിര, കഥാപ്രസംഗം

SEBASTIAN E. A. J2
Instrumental Music
Thabala I

WINNERS OF ARTS

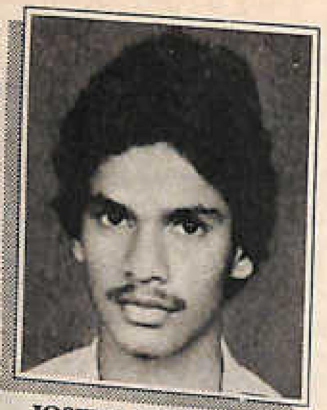
JOSEPH KURIAN K4
SKIT

SATHYAN. M.S. L3
Light Music Ist

BINDU MENON I2
Ist in Group Song

SANTHOSH M. G.
Kathaprasangam Ist

SINDHUMOL A. N. E4
Oppana

HARIKRISHNA. A.
Thabala Classical

SHAJI T. E3
Recitation Ist (Male)

BINDHUM. C. H1
Kathaprasangam Ist

SANDHYA. K.M. E1
Group Music
Mappilappattu

DEEPTHY GEOERGE P3
Classical Music I

THOMAS JOSEPH
Essay Writing

SUMATHI K. N. J1
Smiling

SUNOJ M. R.
Light Music Ist

SIJU K. KURIAKOSE H2
Fancy Dress

Saji John D_2

स्वतन्त्र भारत में नारी का स्थान

आज देश और विदेश में नारी की हाल खतरे में है। पुरुष का आक्रमण औरत के विरूद्द होता है। वह नारी को घर की चहार दीवारी के भीतर बोद रखना चाहता है। वह औरत को शारीरिक तथा मानसिक रूप से सताता है। दहेज के नास पर वह नारी की हत्या भी करता है। पति के बूरे व्यवहार के कारण पत्नी आत्महथ्या केलिए मज़बूर हो जाती है। नारी की शिकायत पर पुलिस दोपी व्यक्ति को गिरफ्तार न करती है। पुलिस थाने में भी पुलिस अफसरों से भी नारी विमुक्त नहीं।

समाज में नारी सम्मानित भी नहीं। हर दिन नारी अनेक समस्याओं का सामना करती है। पुरुष को विरासत के रूप में संपत्ति तथा ज़मीन मिलती है। लेकिन स्त्री को विरासत के रूप में संपत्ति तथा ज़मीन न मिलती हैं। अपनी मेहनत की कीमत भी उसको कम मज़दूरी मिलती है। इस प्रकार पुरुष स्त्री का शोषण करता है। परिवार में लडके अधिक सम्मानित हैं। लेकिन लडकियों को उचित स्थान न मिलता है। हमारे सामाजिक और धार्मिक रीति-रिवाज़ लडकियों के खिसाफ है।

हमारे देश में पुरुष के सामने स्त्री विलासिता की वस्तु है। दूरदर्शन तथा सिनेमा में वह विज्ञापन का माध्यम है। सिनेमा तथा दूरदर्शन में स्त्री के शरीर का प्रदर्शन हो रहा है। यह अनुचित है। आज नारि को उचित शिक्षा न मिलती है। किताब पढने का समय भी उसको न मिलता है। क्योंकि घर का ज्यादातर काम लडकी निभाती है। स्त्री अधिक कमज़ोर हो जाती है। उसका शारीरिक तथा मानसिक विकास संभव नहीं। घर की जिम्मेदारी स्त्रीयो की हैं। उन्हें अनेक तरह के बन्धनों में जकड दिया जाता है।

संक्षेप में सामाजिक बदलाव केलिए नारि की स्वतन्त्रता अनिवार्य है। स्त्री की संगठित शक्ति में ही सामाजिक बदलाव संभव है। नयी ताकत अपनाकर सटने से ही अबला सबला बन जाती है।

हे! औरत तुम अबला नहीं हो
तुम सबला हो।
जागो फिर एक बार
जागो.........

Roy Thomas J_2

हमारा देश

सूरज के नीचे
धरती पर जगाह-जगह
डर और घृणा फलाई जा रही है।
मन्दिर और मस्जिद जा नाम पर
पडोसियों को, देशवासियों को
बांटा जा रहा है।
शहरों और गावों में
जनता की हत्या जारी है।
इस देश के अनपढ
अनजान लोग
आपस में झगडा कर रहे है
रोटी और नौकरी केलिए।
मुखौटा धारि नेताओं को
न देश की
न गरीबों की
फिक्र है
उन्हें सिर्फ अपनी
कुसी की फिक्र है
है। साहसी युवजन
देश की तथा देशवासियो की
सुरक्षा केलिए
देश का चेहरा बदलने केलिए
तुम अपने सीमित दायरे से
बाहर आकर
एकत्रित, संगठित
हो जाओ।

Essay

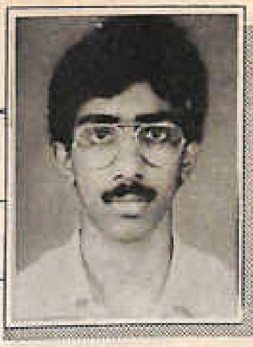

Binu K. Thottumkal *K3*

MAD MODES

There is a striking contrast between the world of youth and the world of our elders. Very often this considerable difference is put under the smokey screen of GENERATION GAP. As the light of civilization spread, everything from the old has changed for the worse and the world has become a mad house where everyone is rushing as if he is in a desperate hurry and has no time to show elementary courtesy and consideration form women and to his own parents and grand parents. Today modernity has become a craze and the pro-modern boys and girls regard them as superstitious folk having no glimpse of the progress of mankind. Every known vice has become acceptable and nothing of them requires a serious consideration.

Today modernity has become a craze and the pro-modern boys and girls regard them as superstitious folk

The world of youth today is highly alluring with all colourful and enchanting advertisements,. clearly displayed through mass medias, distorting all moral values, setting before us a world of false vision. Almost a dream land. the celluloid world on the silver screen is the dream that one wants make true in ones life and the heroes and heroines there are the imitative figures among the youth. When I say imitation, this does not mean an absolute and total imitation of a person but the imitation of his stylish gestures, dress and manner of walk.

Today the mad wrush among the young male folk is for baggy pants, shirts, multi coloured shoes, 100 cc motor bikes, a stylish helmet and a jacket only to make himself look like the hero in the film and to move around getting the attention of good and smart looking young girls. The peak of his sense of fulfilment will be in getting a smile or a beckoning look from a girl accepting his sardonic presentation.

The craze for fashionable dress materials, is worst among women folk. The latest is the brightest but I donot think it is the smallest. The mad rush for latest dress materials is tolerable but if it helps to make an unbecoming appearance, it is sheer absurdity. However it is a fact that the young girls of today are interested in wearing below the minimum that too made of transparent cloths causes unnecessay expositions. Today the olden generation is in a difficult situation as they have to take precautionary measures in order to avoid unwanted scenes, even at public places. Very often in cities we see girls walking with proud-gestures, wearing skirt hardly reaching the knee, top that is tight and exposive and a pair of high heeled shoe that make their hip waggle like a pendulam. It is indeed a pitiable scene in this civilized world but the consolidating factor is that all these un becoming exterior decorations pass under and term 'Latest Fashion.'

Ever since the beginning of civilization a craze from westernisation is found among younger generation. This craze is understandable, if decency can be kept but in reality fashion has brain washed them and has dominated over all their reasoning powers. This craze is a chase for the latest to make themselves look smart but in reality knowingly or unknowingly they become the laughing stock worldwide at their sardonic presentation revealing a truth, no amount of exterior decoration can conceal the personality of one's self.

Poem

Sunil Thomas *Ist B.Sc. M 3*

WAIT JUST A MINUTE

There was a young fellow of Ealing,
Endowed with such delicate feeling,
When he read on the door
"Don't spit on the floor"
He jumped up and spat on the ceiling

. . . .

There was a an old man from Peru
Who dreamed he was eating his shoe,
He awoke in the night
In a terrible fright
And found it was perfectly true!

. . . .

There was young man of Bombay
Making fire crackers on Diwali day
He dropped his cigar
in a gun powder Jar
There was a young man of Bombay

. . . .

There was a young fellow named Weir,
Who hadn't an atom of fear
He indulged a desire
To touch a live wire
Most any last line will do here

Teacher: What is a conductor of Electricity?
Dull boy: Why....er.....
Teacher: What is the unit of Electric power?
Dull boy: The what sir?
Teacher: What is the unit of resistance?
Dull boy: Oh....um.....
Teacher: Well done! You got all right.

. . . .

Ashok : My hen laid two eggs yesterday
Ram : "That is nothing. Two days ago my father laid a foundation stone"
Customer: "Do you serve frogs here?"
Waiter: "Yes, Sir, sit down, we serve anybody."

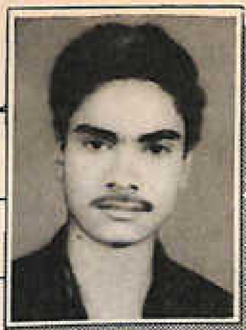

Poem

Nimmichen Jacob C3

Mr $\sqrt{X}$

As I was opening my book this morning
I saw in, a small man who mocked at me laughing

As I was walking fast to my dear college,
I met my good friend who talked of this young man

As I reached late to the door of my classroom,
Welcomed this youngman from the throat of my teacher.

Sin Θ, Cos Θ, Tan Θ taught she,
All with the help of this little young man

When I reached 'CHAMS' to be taught of this young man,
Shot he, our tutor, with this small young man.

Laughing and smiling and blinking I sat there,
Wondering and puzzling and giggling and chatting.

I laughed till I cried, 'cause came his big scolding
"You naughty crack pot, why have you come here?"

Weeping within me I went home thus gloomy,
Tried to do homework, but he was my headache.

Let me now ask you
A small little question
Ere I lay down now
To sleep and to dream him

Who is this young chap, can you just tell now?
'NO' is your answer and I shall now tell you.
He is but $\sqrt{X}$ and $\sqrt{X}$ and $\sqrt{X}$
$\sqrt{X}$ and $\sqrt{X}$ and $\sqrt{X}$ and $\sqrt{X}$

Essay

Jaison Varghese *II Maths*

IDEOLOGIES OF 20th CENTURY POLITICS

Until recently the study of politics was almost exclusively concerning with three things: the reason why people should choose to associate together in communities which accept common governments and rules; the nature and most appropriate form of such associations; and the precise meaning of terms such as freedom, democracy, and justice that were constantly employed in political dialogue. But nowadays the study of politics has widened to embrace such matters as the formal and informal processes of politics, with terminology, concepts and theories being borrowed from many other disciplines including sociology and economics.

Communism is the revolutionary socialist movement basing its theory and practice on the teaching of Marx. At its heart is a theory which combines with a belief in economic determinism to form the central communist concept of dialectical materialism. According to this human society has passed through successive stages-primitive society, slavery feudalism and capitalism. Each phase was at first progressive but later hindered progress and had to be superseded by a higher place through the taking of power by a new class. Marx believed that capitalism, progressive in its earlier stage, had become a barrier to progress and needed to be replaced by a dictatorship of the working class, which would build a socialist society. The movement was increasingly dominated after the Bolshevik revolution 1917 by Stalin's Russia, but, beginning in 1948 with the development of a distinctive approach to socialism in Yugoslavia, a number of divergent paths to socialism emerged in China, Romania and Hungary and among 'Euro-Communist' parties in France, Italy, Spain and elsewhere.

A movement aiming at the establishment of classless society through the substitution of private ownership with the means of production, distribution and exchange is what we call as socialism. The term is used both to cover all movements with its aim, such as communism and anarchism, and more narrowly for evolutionary socialism or democracy. In general the tendency since 1917 has been for a clear distinction, if no opposition, to exist between parties governed by Marx's revolutionary, 'scientific' socialism and the gradualist, reforming approach of the British Labour party and Western European Social Democratic party.

With the development of a distinctive approach to socialism in Yugoslavia, a number of divergent paths to socialism emerged

Liberalism developed during the 17th and 19th Centuries as the distinctive theory of the industrial and commercial classes in their struggle against the power of the monarchy, the church and the feudal landowners. In politics it stood for parliamentary government, freedom of the press, speech and worship, and the abolision of class previleges; economically it was associated with laissez-faire, a minimum of state interference in economic life and international free trade. These ideas were modified in the late 19th and 20th centuries by the acceptance of a certain amount of state intervention in order to ensure a minimum standard of living and removing extremes of poverty and wealth.

In conservatism there is an approach to government and economic management which is identified with a number of western political parties such as the British conservative, West German Christian Democratic and Australian Liberal parties. It tends to be explicitly non-doctrinaire and pragmatic but its central themes may be identified as an emphasis on the importance of national traditions, a belief in free enterprise capitalism, a minimalist approach to governmental intervention in the economy, and a stress on law and order.

The term anarchism means without ruler. But it does not mean without order, since most theories of anarchism imply an order of a very strict and symmetrical kind, but they maintain that such order can be achieved by cooperation, claiming that other methods of achieving order, which rely on authority are both morally reprehensible and politically unstable. The religious type of anarchism, claimed by many anarchists to be exemplified in the early organisation of the christian church, has found expression in modern times in the social philosophy of Tolstoy and Gandhi.

The atrocities committed by Nazi Germany and other fascist countries discredited fascism but small neofascist groups still exist in many Western European states.

Facism—the totalitarian nationlist movement founded in Italy by Mussolini—was essentially a product of the economics and political crisis of the years after I world war. It protected the existing social order by its forcible supression of the working class movement and by providing scape goats for popular anger, against the Jew, the foreigner or the black person; It also provided the machinery for the economical and psychological mobilization of the nation for war. Its ideology denied all rights to the individual in his relations with the state, personified in the infallible leader. The atrocities committed by Nazi Germany and other fascist countries discredited fascism but small neofascist groups still exist in many Western European states.

Islam is one of the great world religions (Arabic submission, that is, to the will of Allah). The oneness of God is emphasised as are his omnipotence, beneficence and insrutability. Beliefs are drawn from a succession of scriptures, including parts of the old and new testaments of Christan Bible. The ultimate and perfect revelation is the Koran of Muhammed. Islam is a major force in the Arab world and is also a focus for nationalism among the peoples of Soviet Central Asia. It is also a significant factor in Pakistan, Indonesia, Malasia and parts of Africa. Since II World War a resurgencer of fundamentalist Islam, often fanatically opposed to the ideas of the west, has become a potent factor in modern politics in Iran, Libya, Pakistan and elsewhere.

■

Poem

Faseela T.I. *Batch Z 3*

'HE'

Now.......
Along the college campus,
We now walk
Hand in hand,
Only he is in my heart and mind
Only I am his heart and mind
Sharing our words in silence
Smiling at the mysterious world
That world, unexpected and unpredictable
After three years......
Along the narrow path
I walked, years ago
Now I walk in vain
Straining to seek company
With sweet memories in my heart
Too lonely to share
My words and silence alike
Still, I feel he likes me even now,
The mysterious world smiling at me
The world-unexpected, and unpredictable

K. P. Chacko & Sons
Kakkanattu Jewellers

Thodupuzha Ph. 3267
Kothamangalam Ph. 2269
Muvattupuzha Ph. 32918
Perumbavoor Ph. 2647

Best Compliments from

കോ–ഓപ്പറേറ്റീവ് കോളജ്, തൊടുപുഴ

(An undertaking of the Thodupuzha Taluk Co-operative College Society Ltd. No. 1-159 Estd. 1983)

കോഴ്സുകൾ

P.D.C. (III and IVth Group)
B. A. (Economics)
B. Com.
M. A. (Economics)
M.A. (English)
M. A. (Malayalam)
M. Com.

Principal
Prof. U. V. John
(Retd. Principal, Newman College, Thodupuzha)

With best Compliments from

SAROPLAST

PVC Pipes

Nehru Open University

(NEHRU COLLEGE)
Thodupuzha & Kanjar—Phone 2098
Surest Guarantee For Success
S.S.L.C., P.D.C., B.A., B.Com., M.A. & M.Com.

Thomas Narimattam M.A.
Principal

സ്വർണാഭരണങ്ങൾക്ക്

മണ്ണൂർ ബ്രദേഴ്സ് ജ്വല്ലേഴ്സ്

തൊടുപുഴ
ഫോൺ 2609
Res. 2608

generally a "losing time and money" game. In efficiency they reach nowhere near the private sector. There by it can't often to paya higher competitive package. Low efficiency leads to under production which leads to mounting losses. This being the experience everywhere, countries are really taking up a sincere approach towards privatisation of this loss-making public sector industries. Recently Pakistan has listed a number of such loss-making public sector industries which they are going to auction in public to be handed over to the private sector. This includes one of its nationalised banks too. In Soviet union too private property is allowed and the government has taken all steps to redistribute lands to individuals. Even in Britain the public health system and the public utility systems are being handed over to the private sector.

Now in India we are limbing back to economic development due to our faulty economic system. Now it is high time that we moved towards a total private economy than to a defective public sector. The main disgrace of our labour force is that, though efficient, it is undisciplined and always cry for unjustified wages hike. they resort to all faul means which hamper the system totally. Though they have full freedom to leave their job and take up something else they still stick on to make further trouble to the system. So if we should have a better tomorrow, it is high time that we took policy decision towards privatisation as in such a system efficiency will be high which would lead to higher production. Which in turn will contribute to high national income, where the labour force will be better paid. Such a system offers a wide choice to the consumers who have better purchasing power. There is no other shortcuts to progress in the given circumstances self interest can modify the system accordingly and such a system can bring prosperity to the nation and take us close to developed countries. Which will be a promising tomorrow for the future generation. ■

NOW in India we are limbing back to economic development due to our faulty economic system.

Essay

Sudhy Varghese Vaniyakizhakel

THE KASHMIR I SAW

The monuments, temples, mosques, gardens, lakes, hills and valleys reflects the beauty and elegance of the state.

The air bus from Delhi arrived at 4.45 p.m. at Srinagar Airport. The climate was excellent. We stayed in a hotel nearby. After taking bath, we went to have a view of Srinagar city. We, went to the Dalal Lake where we hired a Shikara and journeyed through the lake viewing the charming house boats and the beautiful colourful parks on the bank of the river.

The next day, we went by bus to Gulmarg which was 51 kms from Srinagar. It is at an altitude fo 2,653 meters. All, round there are mountains. The meadows are carpetted with multi-coloured flowers. There are towering peaks. The gigantic fir and pine forests touch the sky. The heart of Gulmarg is an international golf club.

From Gulmarg we walked to Khilanmargh. Horse riding is very popular here and there are guides to help us. You can travel by a chair car between steep walls through dense pine forests and valleys.

The next day we went to Pahalgam which is 96 kms from Srinagar. There are gushing silvery streams of ice water and densely wooded mountains. There is a place those called Anandnag with numerous springs. The ruins of the famous sun temple at Marthand is another sight.

Sonamargh is a beautiful valley carved by the river sindh surrounded by lofty mountains full of fir and pine trees. There are beautiful water falls and forest rest house.

15 kms north of Sonamargh there is a charming valley called Baltal. From there after a day's journey, we could reach the secret cave of Amarnath. The path is very steep and narrow and the journey is very adventurous.

Besides natural scenery, the craftsmen of Kashmir excel everyone else in other parts of the country in the manufacture of varities of smooth faced carpets and pile carpets. There are verygood wood carvers. They make artistic and decorative tables, chairs etc....Cricket bats are manufactured and sold at cheap price at Phalgam.

Kashmir is a land of delicious fruits such as apples, plums, peaches and pears. The Kashmir sarees and shawls are excellent. They are available at reduced rates.

There is rich cultural heritage in Kashmir. The monuments, temples, mosques, gardens, lakes, hills and valleys reflects the beauty and elegance of the state. It is really the beautiful paradise of India.

Our journey to Kashmir will always be memorable and no where we can enjoy so such joy, pleasure and leisure. ■

Essay

Jolly V. C. *L4*

The Art of loving

Love is an art: the highest and most fruitful of arts. The power of loving is infused along with sanctifying grace.

Every human being looks for happiness and fulfillment in life. Nothing more legitimate. But too many people approach the problem of fulfillment from the wrong end. They complain: "I am not getting enough love, attention, recognition, acceptance from others". Such persons are basically selfcentered and immature. That is why they think in terms of receiving rather than giving. And that is why they miss fulfillment in life.

"Love one another as I have loved you", Jesus says. When you look deep into the problem of personal fulfillment it boils down to this: Have I loved enough in life? Do I love enough in my present situation? Am I generous enough in giving myself to the persons God has brought into my life? This is the only Christian and the only mature approach to life.

Your fulfillment and happiness depend on how well you learn lessons. Not all are willing to pay the price. So, instead of learning the lessons of self-giving, some learn the lessons of self-seeking... instead of taking the narrow path of involvement, some take the easyway of withdrawal. They build all sorts of defences around themselves and they find they are not getting enough love.

Some people blunder early in life by getting over involved or by approaching others from the wrong angle, at the wrong time or wrong speed. They get their fingers burnt, and they decide. "Never again!" From the moment onwards they start building protective walls and defensive attitudes. This is a much bigger blunder than the first. This is the beginning of hell. God need not create hell. It is man who does it by rendering himself incapable of communicating and loving. That is hell: the inability to love now and for ever. As long as God gives you life, he gives you grace to escape hell by learning the lessons of love. Love is a power that comes from God. (1 John 4:7) and with the gift of his spirit (Rom 5:5). It lives and grows within you, and in the process it shapes your life. Love leads to god, not in isolation, but in fellowship with many others. Vatican II explains: "God did not create man for life in isolation, but for the formation of social unity. So also it has pleased God to make men holy and to save them, not merely as individuals without any mutual bonds but by bringing them together. (G.S. spes, 32). You are called to live, to love and to grow in community in fellowship with others. By relating to others in love you come closer to God, the source of all love, and you find true fulfillment as planned by God.

Love is not a blind power beyond your control, but one you can guide and cultivate much as an artist cultivates his gift. In a very true sense love is an art: the highest and most fruitful of arts. The power of loving is infused along with sanctifying grace. But not so the art of loving. It is not infused in a moment of grace; it is developed in a life time of struggle and dedication to the cause of charity.

The art is the speciality of the saints. It is for bighearted persons, not for the chicken-hearted; it is for those who love heroically and even foolishly; it is for those who are determined to conquer themselves, and to serve others. "You are called to freedom, but through love be servants of one another" (Gal 5:13).

Four things are needed to master the art of loving: 1. Single mindedness 2. Asceticism and prayers 3. Knowledge and understanding 4. Practice.

Love points often in the direction of sacrifice and risk. You need this single-minded attitude so as not to give up in discouragement, after each failure or reverse, but to keep trying, convinced of the final victory. "Love never gives up; its faith, hope and patience never fail. Meanwhile these three remain: faith, hope and love; and the greatest of these is love. It is love, then, you should strive for" (1 Cor 13:7, 13, 14, 1). Love is the full time occupation and the real profession of the saints. St. John of the Cross sings, "My soul is spent, and all I have in his service. I have no other office only love is my work, love is my exercise."

"Run so as to win the prize. Every athlete in training submits to strict discipline; he does so in order to win a perishable crown; but we do it for one that will last for ever. That is why I run straight for the finishing line. I harden my body with blows and bring it under complete control, to keep from being rejected myself after having called others to the contest." (1 Cor 9: 24-27). This is the way to master the art of loving and to win the highest prize. To love means to accept others as they are; to love means to put others first and clear self last; You need the greatest asceticism and plenty of grace to love all sorts of people in all sorts of moods and in all possible circumstances. A most challenging risk!

The queen of the bees. So a Greek story goes ascended to heaven and presented God with the best honey. God was pleased and promised to grand any request she would make. The queen asked: "Lord, give me a sting, so that if anyone attempts to take my honey, I may hurt him!" God was displeased and said. "Your request is granted, but at the peril of your own life. If you use your sting, it will remain in the wound you make, and you will die from the loss of it." You can hurt others and keep them at a distance; but in so doing you will kill friendship and joy in your own life.

In order to master the art of loving you need first of all personal knowledge of God, of his ways and of his laws. "God is love"; all his works and interventions in history carry the seal of love. To know God personally is to discover the highest art, the art of loving. Infused contemplation is the highest and most direct knowledge of God this side of death. Nothing more useful than it to advance in the art of loving. the great mystics are the greatest lovers. To master the art of loving you need also deep knowledge of human beings, of their dignity, their basic needs, their potential for good, and of Gods plan for them. When your faith is weak, your knowledge of people remains superficial; You stop at the surface, and so what strikes you most are their obvious failing, not their hidden beauty. When your faith and love are great you discover so much beauty in every human person made in Gods image.

Nothing more useful than it to advance in the art of loving, the great mystics are the greatest lovers.

The mastering of an art calls for a great deal of practice, and there is no substitute for it. The art of loving is the most practical one. It is the art of living, of relating to others in all possible and impossible situations. In great artists there is a happy blending of knowledge and practice. This results in a sortof superior intuition, which is the highest essence of the art. As form the art of loving, this superior intuition is found only in persons, who are guided, controlled and used by the spirit. The Holy spirit penetrates natural qualities of mind, heart, spirit and body and uses them in practice of charity; he uses them often in supernatural ways with surprising results.

"In the evening of life you will be examined in love!" If you are not perfect in love when that final exam comes up. You will not be able to excuse yourself by blaming others. "Lord: you know all my life I was, surrounded by the most difficult people in the world." ■

Short Story

Rekha P. Nair *III Litt.*

"SILENT NIGHT... HOLY NIGHT..."

Robin went up to the attic and brought down the Christmas tree. Brushing the dust aside he thought; "how different this 'X'mas is going to be from the last one...If only Megha were with me."

For the last Christmas Megha was there and the atmosphere was brighter and merrier. It was Megha who had brought the 'X'mas tree. It was decorated by Megha and Laya, the seven ear old daughter of their neighbour. It was fun, having Laya around the house. Her gay and mischievous smile put Robin into a playful mood.

As he gazed at the 'X'mas tree, the past began to cloud bis mind. How wonderfu. the last christmas had been! It had been the first with Megha-really a delightful one. They together with Laya had attended the Midnight mass; spent the next day with 'X'mas cakes and delicious food, prepared by Megha.

Robins face broke into a smile, as these blissful thoughts floated in his mind. It came to reality only when the door-bell rang and Laya was let in.

"Yes Laya, what do you want?"

"Uncle, I have brought you something to eat. Nancy made them for tea." Nancy was the servant maid in her house.

Robin smiled and his mind again went back to the past. Laya had always spent the time with Megha. She was the only child of Mr. Thomas, whose wife had passed away when Laya was only two years old. Laya had found motherly love in Megha, which her father could never give. Even after Megha had gone, Laya used to visit the house now and then to have some sweets from her uncle and now it was she who brought something for him.

Robin as he munched the cake that Laya had brought, thought how happy she had been last Christmas.

"Uncle," exclaimed Laya, when she saw the tree "why don't you decorate the tree? It will be just like last 'X'mas...when Aunty was here."

"Yes, I will decorate it Laya, It will be just like last year. Now you better run and have your tea" he said.

Later Laya returned with Nancy to help with the house decoration. They found Robin fast asleep on the sofa, together with the pet-dog Nippi. Laya looked around the hall. She noticed that Robin had finished work in the hall and had started decorating the 'X'mas tree.

As for Robin, he was tired, his mind was restless. Memmories engulfed him. His thoughts were of Megha. His marriage with Megha was neither a romantic one, nor was it traditionally arranged. He met her in the college as his junior, while studying for his B.A. degree. Robin used to spend his leisure hours keeping her company. He began to develop a liking for her and one day Robin asked her if she liked him enough to marry him, She blushed and maintained a deep silence.....It was a quiet and serene wedding. Megha, dressed in a pink bridal sari, radiated with a glow of happiness as the priest blessed them as man and wife with vows they would remain for ever so unto death. After the coming of Megha into his home, Robin's life had prospered. He got a rise in his pay, followed closely by a promotion. Robin mused to himself that perhaps it was all due to the lady's luck, who had come to his life. Their married life was smooth and blissful.

It was the night two thousand years ago when Christ was born in a stable in Bethelehem.

Robin stirred in his sleep. A drop of tear stained the pink pillow. His thoughts now centred round last Christmas, his first with Megha.

It was the Christmas night; Robin and Megha together with Laya had gone for the midnight mass. Before the mass was over, Laya had fallen asleep. It was the night of the nights........; It was the night two thousand years ago when Christ was born in a stable in Bethelehem. The church bells announced the joyful event of birth. The chorus began to echo with the bells...." Silent night.....Holy Night....."

"Merry Chirstmas Megha," Robin whispered as they dove home. "Robin, I am going to be a mother." Megha said with a smile. "Well that's nice." Robin murmured. Megha was taken aback by surprise as Robin took the news lightly. Megha wanted to express her feeling, but failed miserably. A while later he moved beside Megha and whispered "Praise God for his gift."

Megha kept silence. Robin could see the tears that flowed down the tender cheeks of Megha. But he thought that it was out of happiness.

The months following brought a great change in the life of Megha. Nancy came and did all her house chores. When the time drew near for the deliver, heavywork was thurst upon Robin by the manager of the company where he worked. He was named to attend an important conference in Japan. He was away from home for two months.

Megha was admitted in the hospital. Robin of course, knew that Megha was to give birth at anytime. But to him it was nothing to be concerned about, for he thought it was an everyday event in the hospital with no danger involved.

While Robin was abroad, Megha was feeling restless in the hospital. Her thoughts began to run wild, "what would happen if she were to die during the confinement? Her urge to see her husband began to increase and fear crept in. Megha became hysterical and had to be drugged into sleep by the doctor. The delivery was painful and unfortunately it resulted in the death of her child. But she wasn't told about it. The doctors didn't intend telling this till she regained her health.

Megha was brought home. Her life, torn a part with the death of her first child, became miserable. She gradually began to develop a hatred for her husband. She reasoned that the death of her child was due to Robin. If he had cancelled his tour and had been beside her she would not have panicked and all would have been well, she thought.

When Robin returned home, he noticed that Megha was rather aloof and was vexed with his presence. Thinking that she would be still sad about the loss of the child, Robin tried to console her. "Megha, it is no use thinking of the past. Please take it easy."

Megha, who had been sitting beside Laya, moved away from Robin. And when he tried to put his arms around her, she burst into fits.

"You beast murderer! It is because of you that I lost my child. If you had been there with me this wouldn't have happened." She nearly screamed.

Robin, taken aback at this sudden out burst said that it wasn't his fault. "I had been working hard Megha! for your sake. I wanted a comfortable life for you and the child", he said.

"You can stop worrying about me and the child. The child is dead and I am leaving for my home. You don't have to work hard now."With that Megha had left. Robin was too stunned by her words and stood helpless. Later he tried to bring back Megha but in vain.Her hatred from him had left no place in her heart for love....

It was late in the morning, the following day, when Robin got up. He was surprised when he walked into the bed room. The room was set in the exact manner as Megha would have done. The beds were arranged and bed sheets and pillow covers were green, the favourite colour of Megha.

Robin paused a while. "Yes, I am going to decorate the place as in last Christmas. perhaps then I will have at least the feeling that Megha is with me" he thought.

When the decorations were over Robin gave a sign of relief. Laya's delight was beyond Robin's understanding, but all the same it pleased Robin to know that Laya was happy. He had long since begun to know and realise what it is to love children when one felt lonely.

It was the Christmas Eve. Robin was sitting with Laya in the dining room, having a light snack before taking Laya for mass. When he took the snack he realised that it was the favourite dish that Megha made for him. Robin wounded how Nancy could make this, for, only Megha knew the recipe. He looked for Nancy and Laya. Both of them were missing. Thinking that they would be in the kitchen, he moved to the kitchen with the dish in his hands.

There was no sign of Laya or Nancy. Instead, a familiar figure stood beside the store. She was dressed in the same green Benaras sari which Robin had brought to Megha last 'X'mas.

"Megha" he wispered.

She turned. Yes it was Megha; Robin flung aside the dish he was holding and rushing forward, seized her in his arms. As if refusing to believe his eyes, he held her tightly, for fear that she would disappear like a mirage.

"Dear will you forgive me for leaving you-" Megha said softly.

"It is my fault'. It is I who should beg your pardon for my behaviour," he said.

Laya who had been watching this scene jumped with joy. It was Laya and Nancy who had brought Megha back and it was those two who had cleaned the house and has tried put to Robin into his former 'X' mas spirit.

Robin's Joy knew no bounds. He couldn't control his tears. Megha too could not stop crying.

Once again, as during last Christmas, Robin, Megha and Laya went for the mass. Laya fell asleep before the mass was over. It was late in the morning that they reached home. Megha placed Laya on the bed and lay beside her.

The Christmas tree in the hall stood with its tiny lights on. The tree never looked so beautiful and enchanting. Out on the branch of the small mango tree, how little bul-bul birds began singing with joy. Perhaps they were announcing once more the birth of the Saviour, Christ. ■

Essay

Frixmon Michael

WHAT IS COURAGE?

There is amirinate spirit in every man to be called courageous than with any other virtue attribute to him. And this attitude is a placid one, because courage is not merely a virtue, it's the virtue. Without it there are no virtues. Faith, hope, charity and all the rest are not virtues until it takes courage to exercise them. Courage is not a criterion of all virtues: It's expression. True, you may be bad and brane but you can't be good without being brane.

Courage is a mental state-an affair of the spirit and so it gets its strength from spiritual and intellectual sources. The way in which there spiritual and intellectual elements are blended, I think, produces roughly the two types of courage. The first, an emotional state which urges a man to risk injury or death-physical courage. The second, a more reasoning attitude which enables him coolly to stake career, happiness, his whole future, on his judgement of what he thinks either right or worth while-moral courage.

Now these physical and moral courages are very distinct in its entity itself. There are men at our usual glance, found to be immersed in physical courage but lacking moral courage. Some of them were in high places but they failed to be great in themselves

Courage is an expendable quality. We can use it up. If there are heavy and what is more serious if there are continuous calls on our courage, we begin to overdraw.

because they lacked it. On the other hand, I have seen men who undoubtedly processed moral courage very cautious about taking physical risk, but, I have never met a man with moral courage who would not, when it was really necessary face bodily danger. Moral courage is a higher and a rarer virtue than physical courage.

To be really great, a man-or for that matter, a nation mustpossess both kinds of courage. In this the Japanese are an interesting study. No other army has ever possessed mass physical courage as the Japanese. They diid not have moral courage to admit when their plans had failed and ought to have been changed, to tell their superiors that their orders couldn't be carried out, and to retreat while there was still time.

All the men have some degree of physical courage. It's surprising how much. Courage you know, is like having money in the banks. We start with a certain capital of courage, some large, some small and we proceed to draw on our balance. But don't forget, courage is an expendable quality. We can use it up. If there are heavy and what is more serious if there are continuous calls on our courage, we begin to overdraw. If we go on overdrawing we go bankrupt, we break down.

Can courage be taught? I am sure in one sense physical courage can. What in effect you must do is train the man not to draw too heavily on his stock of courage. teach him what to expect, not to be frightened by bogeys—by the unknown. If you send an untrained British soldier on patrol in the jungle, every time a branch creaks, every time there's a rustlein the under growth. When an animal shinks actions the track, when a bush moves in the wind, he'll draw heavily and unnecessarily on his stock of courage, and he'll come back a shaken man with a report of no value. But if you train that men beforehand, let him live in the jungle, teach him its craft, then send him on patrol, he'll come back with his balance of courage unimpaired, and probably a couple of enemy belnets in to the bargain.

To teach moral courage is another matter and it has to be taught because so few, if any, have it naturally. The young un learn it form their parents, in their homes, from school and university, from religion, from other early influences. But to inculcate it in a grown-up who lacks it, requires not so much teaching as some striking emotional experience, something that suddenly bursts on him, something in the nature of a vision. That happens rarely and that's why you'll find that most men with moral courage learnt it by precept and examples in their youth.

Even Races do vary in courage. Some are braver than others, and you fully can find out which they are when you fight them. Its the land where nature is neither too easy not too cruel, where a man must work hard to live but where his efforts and his enterprise can bring him great remarks, those are the lands that breed courage and where it becomes a natural tradition.

And while nations vary in the amount of their courage, they vary too in its type. We the Indians have our own special mind of courage-the courage that goes on. And endurance is the very essence of courage. It is a long term virtue. Any one can be brave for a little while. ■

I. C. COLLEGE

Thodupuzha East

Phone 2407 2674

M. A. Eco., M.A. English, M. A. History, M. Com.,
B. A. Eco., B. A. History, B. Com., P. D. C. I, II, III, IV ഗ്രൂപ്പുകൾ

P. D. C. II Group

Private Registration-Bhopal H. S.C.

(ഒരു വർഷം കൊണ്ട് P. D. C.)

ലോവർ ചെയിൻ സർവെ

3 മാസം ഗവ. അംഗീകൃതം

സ്റ്റെനോഗ്രാഫി 1 വർഷം ITI ഗവ. അംഗീകൃതം

ഓട്ടോ മൊബൈൽ എഞ്ചിനീയറിംഗ്

2 വർഷം KGCEE ഗവ. അംഗീകൃതം

Lab & Library

I.C. Judo Club & Sakthi Gym

Karatte & Quiz Club

Principal

Poem

Shaji M. *P5*

YESTERDAY

Yesterday is done and gone
Why fret over it now?
All its joys and sorrows
Are gone with the wind,
Why brood over it now?
The glittering moments of happiness
And the crucial hours of danger
Are gone for ever.
Does it bother you?
Does it hurt you?
Inspite of everything
Yesterday has left
A precious gift for you-'Today'
Now blame not yesterday
For the injuries it wrought on you
Because Today is such a wonderful gift
So,
Live Today in fullness
Be cheerful and happy
Ignore the bitter sides
With a sweet gentle smile
Face the dangers courageously
And thus make fun Today
The Best of all days.

ഇടുക്കി ജില്ലാ സഹകരണ ബാങ്ക് (ക്ലിപ്തം)

ഹെഡ് ഓഫീസ് : ഇടുക്കി

ഫോൺ 52305 പി. ബി. എക്സ് 52291 52292

ശോഭനമായ ഭാവിയിലേക്ക് നിങ്ങളുടെ വഴികാട്ടി
ജില്ലയിലെ സഹകരണത്തിൻെറ സിരാകേന്ദ്രം
കർഷകർക്കൊരു മിത്രം
ആകർഷണീയമായ നിരക്കിൽ വിവിധയിനം
നിക്ഷേപ സൗകര്യങ്ങൾ
നിക്ഷേപങ്ങൾക്ക് ഇൻഷ്വറൻസ് സംരക്ഷണം
കാർഷിക, വ്യാവസായിക, ഭവന,
ഉപഭോക്തൃസാധന വായ്പകൾ
സഹായ ഹസ്തങ്ങളുമായി 23 ശാഖകൾ
തൊടുപുഴ, ഉടുമ്പന്നൂർ, കുമളി, കട്ടപ്പന, ഇടുക്കി, വഴിത്തല
ശാഖകളിൽ സേഫ് ഡെപ്പോസിററ് ലോക്കർ സൗകര്യം.

എം. ജിനദേവൻ എക്സ് എം.എൽ.എ.
പ്രസിഡൻറ്

എൻ. കൃഷ്ണയ്യർ
ജനറൽ മാനേജർ

JOHN PAUL BROTHERS
Book Stall

Opp. Newman College
Thodupuzha

Best Compliments from

വെള്ളിയേപ്പള്ളിയിൽ ജൂവലേഴ്സ്
&
വെള്ളിയേപ്പള്ളിയിൽ ഹാർഡ്വെയേഴ്സ്
പാലാ

With Best Compliments From:

Manakad Service Co-operative Bank Ltd.
No: 1796

നിങ്ങളുടെ സമ്പാദ്യങ്ങൾ
സുരക്ഷിതമായിരിയ്ക്കുവാൻ
മണക്കാട് സർവ്വീസ് സഹകരണ ബാങ്കിൽ
നിക്ഷേപിയ്ക്കുക

നിക്ഷേപങ്ങൾക്ക് ഉയർന്ന പലിശനിരക്കും
ഉറപ്പും നല്കുന്നു

വളം, കീടനാശിനികൾ, തുണിത്തരങ്ങൾ
എന്നിവ ഞങ്ങളുടെ സ്റ്റോറിൽ ലഭ്യമാണ്

With Best Compliments From:

THE UDUMPANNOOR SERVICE CO-OPERATIVE BANK LTD.
No. E 93
H.O. UDUMPANNOOR
Phone: 35

Branches:

UDUMPANNOOR	Phone	35
THATTAKUZHA	"	61
CHEENIKUZHY	"	10

ആധുനിക സാങ്കേതികതയുടെ ഒരു അദ്ഭുത സൃഷ്ടി

പഫ് കാരണം
പണം ലാഭം

Authorised Dealer:-
ONIDA, BPL, NELCO, WESTON, BINATONE,
TELTRONIX, CROMPTON, HENDEZ,
BUSH - TELEVISIONS

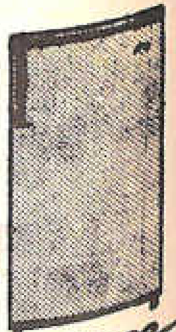

Godrej
WHOLESALE DEALER
PHONE : 2070

ആലപ്പാട്ട്
ഏജൻസീസ്
MATHA SHOPPING ARCADE, PALAI ROAD, THODUPUZHA-685584 PHONE :
ELECTRONIC AND MANUAL TYPEWRITERS, REFRIGERATORS, STEEL FURNITURE,
BANK SECURITY EQUIPMENTS, INDUSTRIAL SYSTEMS, LOCKS, ETC.

നത്ത്

തോമസ് പാല

അങ്ങനെ ഒടുവിൽ തെക്കേക്കുന്ന
ത്ത് അന്തോനി മകൻ മാത്തപ്പനെന്ന
മത്തായി തന്റെ മഹത്തായ നാല്പത്ത
ഞ്ചാമത്തെ വയസ്സിൽ ഒരു നത്തായി
ത്തീർന്നു.

എന്താണീ നത്ത് എന്നറിഞ്ഞുകൂടാ
ത്തവർ ഒരു പക്ഷേ കണ്ടേക്കും.
പ്രായപൂർത്തിയായവർക്കു മാത്രം എന്നു
പറയാറുള്ളപോലെ നത്തെന്നാൽ
എന്താണെന്ന് അറിഞ്ഞുകൂടാത്തവർക്കു
മാത്രമായി നത്തിനെ പരിചയപ്പെടുത്തുന്നു.
അങ്ങേരുമായി പരിചയപ്പെടുക...

നത്ത് ഒരു പക്ഷിയാണ്. പകൽ
സമയങ്ങളിൽ ഇതിനു കണ്ണു കാണാൻ
വയ്യെന്നാണ് ജനസംസാരം. പകൽ
നേരങ്ങളിൽ വല്ല മരക്കൊമ്പുകളിലും
പനിപിടിച്ച മാതിരി ഇരിക്കും. രാത്രിയി
ലാണ് സഞ്ചാരം. മൂങ്ങാ, പുള്ള് എന്നീ
പക്ഷികളുടെ വംശക്കാരൻ തന്നെയാണ്
നത്ത്. വട്ടക്കണ്ണുകളും ചെറിയ മൂക്കും
പൂച്ചയുടെ തല പോലുള്ള ഉണ്ടത്തലയും
കണ്ണുരുട്ടി തുറിച്ചുള്ള നോട്ടവും ഇതിനെ
ഭീകരമാക്കുന്നു. ഇത്തരത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു
നത്തായിട്ടാണ് മാത്തപ്പൻ രൂപാന്തരം
പ്രാപിച്ചത്.

നത്തായെങ്കിലും പറക്കാനുള്ള
കഴിവ് ഇതെഴുതും വരെ മാത്തപ്പനു
കിട്ടിയിട്ടില്ല. അധികം താമസിയാതെ
പറക്കാനുള്ള കഴിവും അതിനുള്ള
ചിറകുകളും ഉണ്ടാവുമെന്നാണ് മാത്തപ്പനെ
കണ്ടവരെല്ലാം അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്.

മാത്തപ്പന് ഭാര്യയുണ്ട്, മക്കളുണ്ട്.
അവരെല്ലാവരും മനുഷ്യരൂപത്തിൽ
മാത്തപ്പനോടൊത്തു കഴിയുന്നു. തന്റെ
പ്രിയഭർത്താവ് ഒരു നത്തായി മാറിയതിൽ
ഭാര്യ മറിയാമ്മയ്ക്കും തങ്ങളുടെ പ്രിയപ്പെട്ട
അച്ചായൻ നത്തായിത്തീർന്നതിൽ മക്കളായ
പാപ്പച്ചൻ, അപ്പച്ചൻ ഔസേപ്പച്ചൻ എന്നീ
അച്ചന്മാർക്കും വലിയ മനോവിഷമമുണ്ട്.

ഭാര്യയ്ക്കാണു കൂടുതൽ വിഷമം.
ഇപ്പോഴത്തെ അവസ്ഥയിൽ നത്തായിട്ടിരി
ക്കുന്നത് എങ്ങനെയെങ്കിലും സഹിക്കാൻ
മറിയാമ്മ ഒരുക്കമാണ്. നത്തിന്റെ
രൂപത്തിലാണേലും വേണ്ടുകേല, കെട്ട്യോൻ
വീട്ടിലുണ്ടല്ലോ...എന്നാൽ ചിറകുണ്ടാ
യാലത്തെ സ്ഥിതി വെറുതെയൊന്നു
സങ്കൽപ്പിക്കാൻ പോലും പാവം മറിയാമ്മ
യ്ക്കു കഴിയുന്നില്ല. ചിറകുകൾ ഉണ്ടായാൽ
നിശ്ചയമായും തന്റെ കണവൻ പറക്കും.
ഒരു മരക്കൊമ്പിൽ നിന്ന് വേറൊരു
മരക്കൊമ്പിലേക്ക്. പകൽസമയങ്ങളിൽ
കണ്ണു കാണത്തില്ലാത്തതുകൊണ്ട്
ഏതേലും മരക്കൊമ്പിൽ ഇരിക്കുമായി
രിക്കും...പക്ഷേ, രാത്രിയായാലോ...?
പറക്കും. കണ്ടമാനം പറക്കും. പറന്നു
പറന്നു പറന്ന് അന്യരാജ്യങ്ങളിൽ
പോയെന്നു വരും. അങ്ങനെയെങ്ങാനും
പോയാൽ താൻ എന്തു ചെയ്യും? അല്ലെങ്കിൽ
താനും ഒരു നത്താകണം. ഒരു ലേഡി
നത്ത്! തനിക്കും ചിറകുണ്ടാകണം. എങ്കിൽ
രസമാണ്. രാത്രികാലങ്ങളിൽ രണ്ടുപേർ
ക്കും കൂടി പറന്നു പറന്നു നടക്കാം. കാര്യം
നല്ലതുതന്നെ. അങ്ങനെ സംഭവിക്കേണ്ടേ?
താനൊരു പെൺനത്തായിത്തീരുന്ന
ലക്ഷണമൊന്നും ഇല്ല.

ഇപ്പറഞ്ഞ ദുഃഖവിചാരങ്ങൾ
ഹേതുവാൽ മറിയാമ്മ മെലിഞ്ഞു
തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. മറിയാമ്മ തന്റെ
ജന്മഗൃഹത്തിൽ ചെന്ന് കരഞ്ഞുകൊണ്ടു
തന്നെ തന്റെ മനോവിഷമം ആങ്ങളമാരെ
അറിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. മറിയാമ്മയുടെ സങ്കടവാ
ക്കുകൾ എല്ലാം കേട്ടശേഷം ആങ്ങളമാർ
പറഞ്ഞ മറുപടി ഇതാണ്.

"അളിയനു ചിറക് ഉണ്ടായിത്തുട
ങ്ങുമ്പോഴേ ഇവിടെ വന്നു പറ...ഞങ്ങളു
വന്ന് അതു മുറിച്ചുകളയാം."

കള്ളുകുടിയന്മാരും അൽപ്പസ്വൽപ്പം
വഴക്കാളികളുമായ ആങ്ങളമാരുടെ
ഉറപ്പിന്മേലാണ് ഇപ്പോൾ മറിയാമ്മ
കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നത്. ഭർത്താവിനു ചിറകു
മുളച്ചു തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടോയെന്ന് അദ്ദേഹം
അറിയാതെ എല്ലാ ദിവസവും പല
പ്രാവശ്യം ശ്രദ്ധയോടെ മറിയാമ്മ
നോക്കാറുണ്ട്...

നത്തായിത്തീർന്ന ഭർത്താവിനെ
വല്ലായ്മയോടെ നോക്കിയിരിക്കുമ്പോ
ഴൊക്കെ പണ്ടത്തെ കാര്യങ്ങൾ
മറിയാമ്മയുടെ ഓർമയിലെത്തുന്നു...

തങ്ങളുടെ കല്യാണം നടന്ന കാലം...!
അന്ന് മാത്തപ്പൻ എന്തൊരു മിടുക്കനാ
യിരുന്നു...!ആരും നോക്കിനിന്നു പോകും.
അത്രയ്ക്കു സുന്ദരൻ...! സുന്ദരക്കുട്ടൻ...
സുന്ദരക്കുട്ടപ്പൻ....! ഡബിൾ മുണ്ടും
വെള്ളഷർട്ടുമായിരുന്നു കല്യാണത്തിന്
മാത്തപ്പന്റെ വേഷം. സർവോപരി
തികച്ചുമൊരു മനുഷ്യനായിരുന്നു അന്ന്...

ഇപ്പറഞ്ഞ രൂപം മറിയാമ്മയുടെ
മനസ്സിൽ മാത്രമല്ല ഉള്ളത്. ഗ്രാമത്തിലെ
ബഹുഭൂരിപക്ഷം ജനഹൃദയങ്ങളിലും
മാത്തപ്പന്റെ പണ്ടത്തെ സുന്ദരരൂപം
പതിഞ്ഞു കിടപ്പുണ്ട്. ഇപ്രകാരമെല്ലാമുള്ള
മാത്തപ്പൻ ഒരു നത്തായിത്തീരുമെന്ന്
ഗ്രാമത്തിൽ ആരും കരുതിയില്ല...പ്രതീക്ഷി
ച്ചതുമല്ല...എന്തുചെയ്യാം...? നമ്മുടെ
പ്രതീക്ഷകൾപോലെയാണോ ഈ
ലോകത്തിൽ നടക്കുന്നത്...?

മാത്തപ്പൻ എങ്ങനെ നത്തായി?
മറിയാമ്മ ഉൾപ്പെടെ ഗ്രാമത്തിലുള്ള

മാത്തപ്പന് ഭാര്യയുണ്ട്, മക്കളുണ്ട്. അവരെല്ലാവരും മനുഷ്യരൂപത്തിൽ മാത്തപ്പനോടൊത്തു കഴിയുന്നു.

ജനത്തിനെല്ലാം അക്കഥ അറിയാം..

കല്യാണം കഴിഞ്ഞും പത്തുപതിനഞ്ചു കൊല്ലത്തേക്കു കൂടി മനുഷ്യനായിത്തന്നെ മാത്തപ്പൻ തുടർന്നു പോന്നു. അതുകഴിഞ്ഞാണ് മാററങ്ങൾ സാവധാനം കണ്ടുതുടങ്ങിയത്. മാററങ്ങൾ ആരംഭിക്കും മുമ്പേ തന്നെ മാത്തപ്പനു മൂന്നു മക്കളുമുണ്ടായി. അവരാണ് നേരത്തേ പരിചയപ്പെട്ട പാപ്പച്ചൻ, അപ്പച്ചൻ, ഔസേപ്പച്ചൻ എന്നീ ത്രിമൂർത്തികൾ...

മാത്തപ്പൻ നത്തായ കഥയാണല്ലോ പറഞ്ഞുവരുന്നത് ...കഥ തുടരുന്നു... തുടർന്നു വായിക്കുക...

പത്തുകൊല്ലം മുമ്പാണ് മാത്തപ്പൻ ഒരു നാടൻതോക്കു വാങ്ങുന്നത്. മാത്തപ്പൻ ഒരു നത്തായിത്തീരാനുള്ള പ്രധാന കാരണക്കാരൻ ആ തോക്കായിരിക്കണം...

തോക്കു വാങ്ങിയ കാലത്ത് എല്ലാ രാത്രികളിലും മാത്തപ്പൻ വേട്ടയ്ക്കിറങ്ങും. വനത്തിലെങ്ങും പോകില്ല. തന്റെ പറമ്പിലും അയൽപറമ്പുകളിലും നടക്കും. ടോർച്ചുമായി...മൂത്ത സന്തതി സഹായത്തിനുണ്ടാവും. രണ്ടു മാസം ഉറക്കമിളച്ചു നടന്നിട്ട് കിട്ടിയത് ഒരു മുയലിൻ കുഞ്ഞിനെ മാത്രമാണ്. അതുകൊണ്ട് വേട്ടയാടൽ പകലാക്കി മാററി.. പകൽ നേരങ്ങളിൽ മുയൽ, മരപ്പട്ടി, പാക്കാൻ തുടങ്ങിയ മൃഗങ്ങൾ പുറത്തിറങ്ങില്ല. മൃഗങ്ങൾ വേണ്ട, പക്ഷികൾ മതിയെന്നായിരുന്നു മാത്തപ്പന്റെ തീരുമാനം.

കാക്ക, ഉപ്പൻ, കൊക്ക് തുടങ്ങിയ പക്ഷികളായിരുന്നു മാത്തപ്പന്റെ മനസ്സിൽ. ഇവയ്ക്കൊക്കെ പകൽ കണ്ണു കാണാം എന്നതിനാൽ മനുഷ്യരെ അടുത്തു കാണുമ്പോഴെ പറന്നുകളയും. വല്ലപ്പോഴെങ്ങാനും ഒരു കാക്കയെ കിട്ടിയാലായി...ഇത്തരം പക്ഷികളെ അന്വേഷിച്ചു നടക്കുമ്പോഴാണ് മാത്തപ്പൻ ഒരു നത്തിനെ കാണുന്നത്. അതിനു പകൽ കാഴ്ച ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് അത്ര പെട്ടെന്നു പറന്നു പോകില്ലെന്ന് എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്നതുപോലെ മാത്തപ്പനും അറിയാമായിരുന്നു. ആ അറിവു വച്ചുകൊണ്ട് കൊടുത്തു ഒരു വെടി...നത്തു താഴെ...

അതിനെ വീട്ടിൽ കൊണ്ടുപോയി വറുത്തു തിന്നു. ഭീകരരൂപിയായതുകൊണ്ട് മറിയാമ്മയും മക്കളും തിന്നില്ല.

പിറേറന്നു മുതൽ മാത്തപ്പൻ കൂടുതൽ ഉഷാറായി. സാധാരണയായി നത്തിനെ ആരും വെടിവയ്ക്കാറില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഗ്രാമത്തിൽ നത്തുകൾ ഏറെയുണ്ടായിരുന്നു...പോരെങ്കിൽ വെടിവയ്ക്കാൻ എളുപ്പവും...എന്നും നാലും അഞ്ചും നത്തുക്കളെ വെടിവയ്ക്കും... വീട്ടിൽ കൊണ്ടുചെന്ന് വറുത്തു തിന്നും.

ഇതേ രീതിയിൽ ഏതാണ്ട് അഞ്ചു വർഷത്തോളം കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും മാത്തപ്പനിൽ മാററങ്ങൾ കണ്ടുതുടങ്ങി. കണ്ണുകൾ ചെറുതായി. പിന്നെ വട്ടത്തിലായി. ഈ മാററങ്ങളെക്കുറിച്ചു ചിന്തിക്കാതെയും പ്രാധാന്യം കൊടുക്കാതെയും അപ്പോഴും നത്തുവേട്ടയും നത്തുതീററയും തുടരുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. അതനുസരിച്ച് മാററങ്ങൾ വർധിക്കാനും തുടങ്ങി. മൂക്കു ചെറുതായി, ചെവികൾ കൂർത്തുവരാൻ തുടങ്ങി. മുഖത്തെ മാംസപേശികൾ കൂമ്പിവന്ന് ചെറുതാകാനും തുടങ്ങി.

നത്തിന്റെ മുഖത്തെ പേടിപ്പിക്കുന്ന ഭാവം കുറെശ്ശെ കണ്ടു തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഒരു ദിവസം മറിയാമ്മ പറഞ്ഞു.

"നത്തു തീററ നിർത്ത് ...നത്തിനെ തിന്നുന്നതുകൊണ്ടായിരിക്കും ഇങ്ങനെയാകുന്നത് ..."

മാത്തപ്പൻ ഭാര്യയുടെ വാക്കുകൾ ചെവിക്കൊണ്ടില്ല. എന്നു മാത്രമല്ല കൂടുതൽ നത്തുകളെ തിന്നുകയും ചെയ്തു.

വീണ്ടും രണ്ടു കൊല്ലം കൂടി കഴിഞ്ഞത് ഈയിടെയാണ്. അപ്പോഴേക്കും മാത്തപ്പൻ സാമാന്യം കൊള്ളാവുന്ന ഒരു നത്തായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. തല ചെറുതായി, നോക്കുന്നതു കണ്ണുരുട്ടി..

ബന്ധുക്കളും സ്നേഹിതരും നാട്ടുകാരുമായി അനേകം പേർ മാത്തപ്പനെ കാണാൻ വരുന്നുണ്ട്. ഇപ്പോൾ മാത്തപ്പനു പകൽസമയങ്ങളിൽ കണ്ണുകാണാൻ പററുന്നില്ല. തിണ്ണയിൽ കുത്തിയിരിക്കും..കാണാൻ വരുന്നവരെ തല തിരിച്ച് ഉണ്ടക്കണ്ണുകളുരുട്ടി നോക്കും.

ഗ്രാമമെങ്ങും മാത്തപ്പനാണു സംസാരവിഷയം. ഇതോടെ പതിവായി പന്നിയിറച്ചി തിന്നുപോരുന്ന വടക്കേലെ ഔസേപ്പ് അതു നിറുത്തിവച്ചിരിക്കുന്നു.. താനു പന്നിയായി തീരുമോയെന്ന പേടി. മററു പലരും മാംസഭോജനം നിർത്തിത്തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോഴും മാത്തപ്പൻ നത്തിനെ തിന്നുന്നുണ്ട്. രാത്രിയിലാണു വേട്ട.

അധികം താമസിയാതെ ചിറകുകൾ ഉണ്ടായി മാത്തപ്പൻ പറന്നു നടക്കുന്നതു കാണാൻ കാത്തിരിക്കയാണ് ഗ്രാമത്തിലെ ജനങ്ങൾ. മറിയാമ്മയുടെ ആങ്ങളമാർ സമ്മതിക്കുമോ എന്തോ?

അധികം താമസിയാതെ ചിറകുകൾ ഉണ്ടായി മാത്തപ്പൻ പറന്നു നടക്കുന്നതു കാണാൻ കാത്തിരിക്കയാണ് ഗ്രാമത്തിലെ ജനങ്ങൾ. മറിയാമ്മയുടെ ആങ്ങളമാർ സമ്മതിക്കുമോ എന്തോ?

NEW MAN Voice '91

കംപ്യൂട്ടർ കേന്ദ്രം

1990—91 വർഷത്തെ പ്രവർത്തനാവലോകനം

സർവകലാശാലകളുടെയും ഗവേഷണാലയങ്ങളുടെയും അന്തഃപുരങ്ങളിൽ നിന്ന് കംപ്യൂട്ടർഎന്ന 'അത്ഭുത യന്ത്രം' സാധാരണക്കാരുടെ മേശപ്പുറങ്ങളിലെ ഒരവശ്യവസ്തു എന്ന നിലയിൽ പുനരവതരിച്ചത് 1980 കളുടെ തുടക്കത്തിലാണ്. 'പി. സി.' എന്ന ഓമനപ്പേരിൽ, അറിയപ്പെടുന്ന പേഴ്സണൽ കംപ്യൂട്ടറുകൾ, ഇക്കഴിഞ്ഞ ഒരു പതിററാണ്ടുകൊണ്ട് വമ്പിച്ച ഒരു വിജ്ഞാന വിപ്ലവത്തിന് തുടക്കം കുറിച്ചു.

ഈ വിജ്ഞാന തരംഗത്തിന്റെ മുഖ്യധാരയിൽ നമ്മുടെ കലാശാലാ വിദ്യാർഥികളുടെ പങ്കുചേരേണ്ടതുണ്ട് എന്ന ചിന്തയിൽ നിന്നും ഉടലെടുത്തതാണ് 'ഒരു കോളജിൽ ഒരു കംപ്യൂട്ടർ കേന്ദ്രം' എന്ന നവീന പദ്ധതി. യൂണിവേഴ്സിററി ഗ്രാൻറ്സ് കമ്മീഷന്റെ പൂർണ ധനസഹായത്തോടെ 1990—91 കാലയളവിൽ കേരളത്തിലെ ഒട്ടേറെ കോളജുകളിൽ കംപ്യൂട്ടർ കേന്ദ്രങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി. ന്യൂമാൻ കോളജിലും 1990 ഫെബ്രുവരിയിൽ അത്തരമൊരു കേന്ദ്രം സജ്ജമാക്കപ്പെട്ടു.

20 MB ശേഷിയുള്ള ഹാർഡ് ഡിസ്ക്കുകളോടുകൂടിയ രണ്ട് PC-XT കംപ്യൂട്ടറുകളും ഒരു 132 Col. ഡോട്ട് മെട്രിക്സ് പ്രിൻററും ആണ് പൂർണമായും എയർ കണ്ടീഷൻ ചെയ്യപ്പെട്ട കംപ്യൂട്ടർ കേന്ദ്രത്തിലുള്ളത്. ഒരു സെക്കൻറിൽ 10 ലക്ഷം കണക്കു കൂട്ടലുകൾ നടത്താൻ ശേഷിയുള്ളവയാണ് ഈ കംപ്യൂട്ടറുകൾ ഓരോന്നും.

കഴിഞ്ഞ ഒരു വർഷം കൊണ്ട്, നൂറിലേറെ വിദ്യാർഥികൾക്ക് പ്രായോഗിക പരിശീലനം ഈ കേന്ദ്രത്തിൽ നൽകപ്പെടുകയുണ്ടായി. വൈവിധ്യമാർന്ന ഒട്ടേറെ സോഫ്ട് വെയറുകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു ലൈബ്രറിയും ഇക്കഴിഞ്ഞ ഒരു കൊല്ലംകൊണ്ട് സജ്ജീകരിക്കപ്പെട്ടു. നല്ലൊരു ഗ്രന്ഥശാലയും കംപ്യൂട്ടർ കേന്ദ്രത്തിനുണ്ട്.

മികച്ച സോഫ്ട് വെയറുകൾ വികസിപ്പിച്ചെടുക്കാനായി ഒരു ഗവേഷണ കേന്ദ്രവും ഇതോടനുബന്ധിച്ച് പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നു. പ്രീ ഡിഗ്രി പ്രവേശനത്തിനായി സമർപ്പിക്കപ്പെടുന്ന അപേക്ഷകൾ തരംതിരിച്ച്, ഓരോ ഗ്രൂപ്പിലെയും മെറിററ്, വെയിററിംഗ് ലിസ്ററുകൾ തയ്യാറാക്കാൻ കെല്പുള്ള മികച്ച ഒരു പ്രോഗ്രാം ഇവിടെ രൂപപ്പെടുത്തിയെടുത്തിട്ടുണ്ട്. കുട്ടികളുടെ ഹാജർ നില രേഖപ്പെടുത്തുവാനും നിരീക്ഷിക്കുവാനുമായുള്ള പ്രോഗ്രാം, പ്രോഗ്രസ് കാർഡുകൾ തയ്യാറാക്കാനായുള്ള പ്രോഗ്രാം, മാസം തോറുമുള്ള പരീക്ഷകൾക്ക് വേണ്ട ചോദ്യക്കടലാസുകൾ തയ്യാറാക്കാനുള്ള പ്രോഗ്രാം തുടങ്ങിയവ രൂപപ്പെടുത്തി വരുന്ന പുതിയ സോഫ്ററ് വെയറുകളിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

ഈ കംപ്യൂട്ടർ കേന്ദ്രത്തിന്റെ പരിപാലനത്തിലും വികസനത്തിലും അങ്ങേയററം താല്പര്യം പ്രകടിപ്പിച്ചുവരുന്ന ന്യൂമാൻ കോളജ് മാനേജ്മെൻറിനോടും പ്രിൻസിപ്പൽ പ്രൊഫ. ററി.എസ്. ചാക്കോസാറിനോടും ഞങ്ങൾക്കുള്ള കൃതജ്ഞത വാക്കുകൾക്കതീതമാണ്. കൂടാതെ സോഫ്ട് വെയർ വിഭാഗം മേധാവി ശ്രീ ബേബി മാത്യൂ, കേന്ദ്ര പ്ലാനിങ് കമ്മീഷനിലെ ശ്രീ കുര്യൻ ജോൺ I.S.S., HAL ലെ ശ്രീ ഫ്രാൻസിസ് ടി. എം., അഹമ്മദ് ബാദ് കംപ്യൂട്ടർ കേന്ദ്രത്തിലെ ശ്രീ ജയിംസ് എന്നിവരേയും ഞങ്ങൾ നന്ദിയോടെ സ്മരിക്കുന്നു.

ആർ. കെ. പിള്ള
കംപ്യൂട്ടർ കേന്ദ്രം

Convocation of the Computer Centre - Principal Prof. T. S. Chacko delivering the key-note address

നൃത്തഗാനം

കരിങ്കുന്നം ചന്ദ്രൻ

കൂത്തമ്പലം

ആമ്പൽകുളമറിയാതെ
അരയാൽത്തറ കാണാതെ
കരിന്തിരിക്കൈയ് നീട്ടിയിരിക്കു–
ന്നുടഞ്ഞ കൂത്തമ്പലം–ഈ
അടഞ്ഞ കൂത്തമ്പലം.
ഇവിടെയൊരിക്കൽ പല്ലക്കുകളുടെ
ഹയ്യം വിളികൾ കേട്ടു–
പള്ളിവാളും പരിചയുമേന്തി
പള്ളിത്തേരു പറന്നെത്തി
അവരുടെ നടുവിൽ ചായം മുക്കിയ
കഥകൾ നിരത്തി ചാക്യാന്മാർ
അതിന്റെയീണം ചെവിയോർത്തൊപ്പം
മിഴാവു കൊട്ടി നമ്പ്യാന്മാർ.
പുത്തൻ തുവലും ചുണ്ടുമായെത്തുന്ന
പുഷ്പോത്സവ കിളിക്കൊഞ്ചൽ കേൾക്കെ
നാടുവാഴിയും നാട്ടുക്കൂട്ടങ്ങളും
നാനാദേശികരും തരിച്ചിരുന്നു
കോരിത്തരിച്ചിരുന്നു.
വിരാടപുരിയിൽ സൈരന്ധ്രിയാടിയ
വിലാപകഥയുടെ ശീലുകളിൽ
മിഴാവുകൊട്ടിയതന്നൊരു കാണാ–
ക്കിളുന്നു പെണ്ണായിരുന്നു.
അവളുടെ കണ്ണിൽ കവിളിൽ പുത്തൊ–
രനംഗ വിരുതിൽ മനമുന്നി
ധർമ്മോന്നതനാം രൂപനിരുന്നു
ധനുസ്സെടുത്തു പൂവമ്പൻ
കൂത്തു കഴിഞ്ഞടിയാന്മാരെല്ലാം
കൂട്ടം തെറ്റിയകന്നിട്ടും
കാമക്കനലിൽ ദഹിച്ചിരുന്നു
'കാണായ ദൈവം' കൂത്തറയിൽ.
എണ്ണ വിളക്കിൻ തിരിയോരോന്നായ്
കണ്ണടച്ചു കൂരിരുളിൽ
മന്മഥഭേരി മുഴങ്ങി–അറയിൽ
കന്യക കണ്ണീർച്ചാലായി.
അഗ്നിച്ചിറകുവിടർത്തി അവളൊരു
രക്തപതംഗികയായ് മാറി
കല്ലുവിളക്കിൽ തൻതല തല്ലി–
ത്തല്ലിയലച്ചവൾവീണൊടുവിൽ
അന്നുമുതൽക്കീ അമ്പലമുററ–
ത്താൽത്തറമുക്കിൽകൂത്തറയിൽ
അവളുടെ പ്രേതം പാറി നടന്നു
മിഴാവു തല്ലുന്നലറുന്നു.
മോഹദളങ്ങൾ വിടർത്തിയെറിഞ്ഞവൾ
മാടിമാടി വിളിച്ചിടും
അടുത്തു പോയാലാളിപ്പടരും
അഗ്നികുംഭമായ് മാറീടും
പൊട്ടിപ്പൊട്ടിക്കരയും വീണ്ടും
അട്ടഹസിക്കും തീ തുപ്പും
അടഞ്ഞ വാതിലിലരണ്ടിരിപ്പൂ
കൂത്തമ്പലവും ദൈവങ്ങളും

COLLEGE DAY

College Day Stage View

ശ്രീ മാടവന ബാലകൃഷ്ണപിള്ള കോളജ് ഡേ ഉത്ഘാടനം ചെയ്യുന്നു

Hasiamela Joseph Wilson
Kerala University Winner Law
Academy Thiruvananthapuram

College Day Audience A view

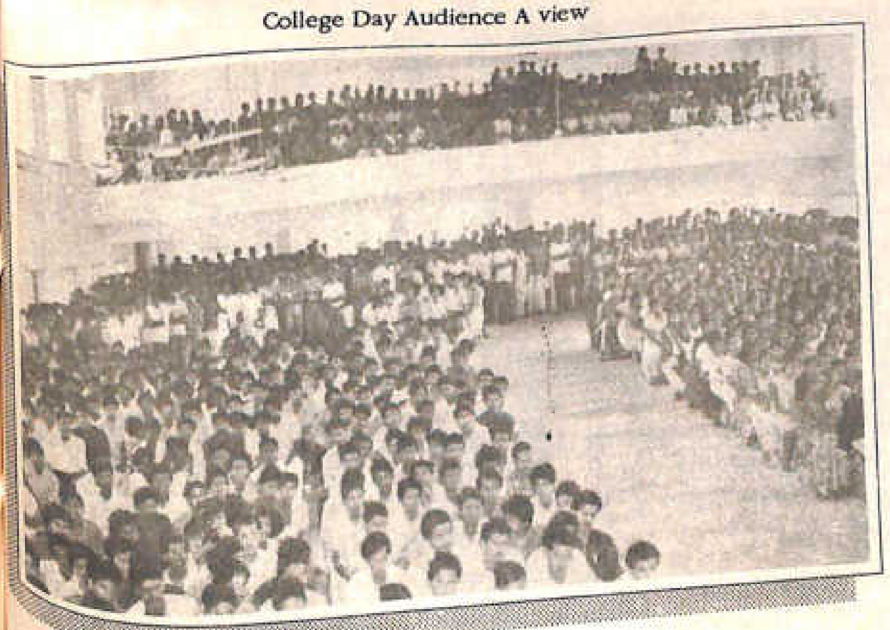

സ്പോർട്സ് മേളക്ക് തുടക്കം കുറിച്ചുകൊണ്ടുള്ള മാർച്ച്പാസ്റ്റിന് തൊടുപുഴ ഡി.വൈ.എസ്.പി. എബ്രഹാം ചെറിയാൻ സല്യൂട്ട് സ്വീകരിക്കുന്നു; സ്പോർട്സ് സെക്രട്ടറി വിൽസൺ പി.എ സമീപം.

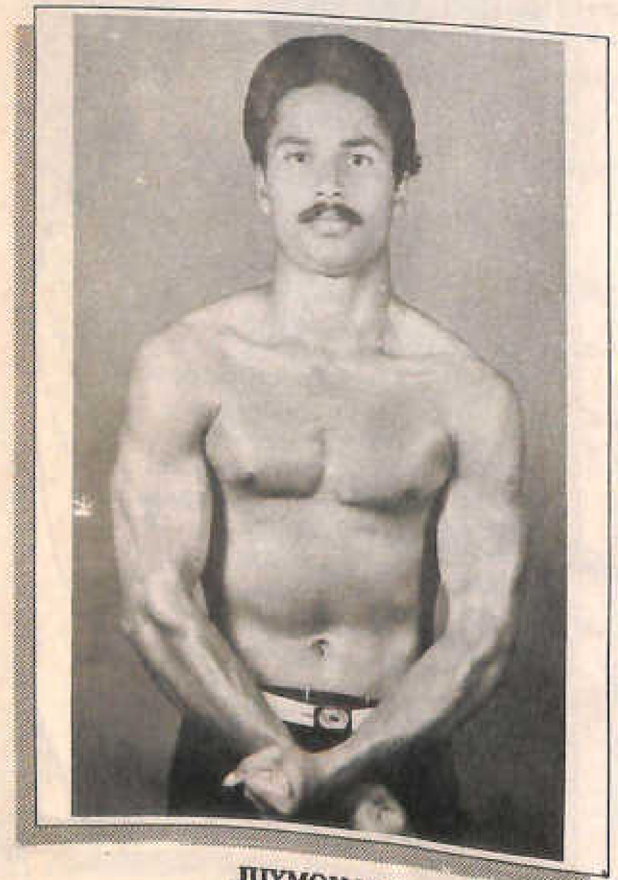

JIJYMON K.T
Mr. Newman

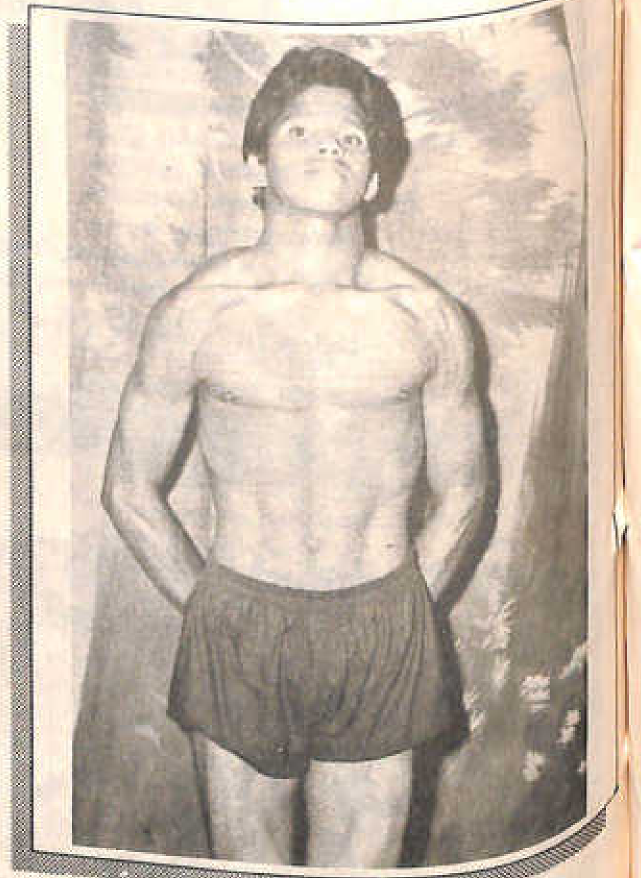

SHAIJU JAMES
Junior Newman

SPORTS PHOTOS

Sports Man
PRINCE

Fashion Parade
SINDHU THOMAS

Mr. Skeleton
GEORGE

Fashion Parade
GEORGE MATHEW

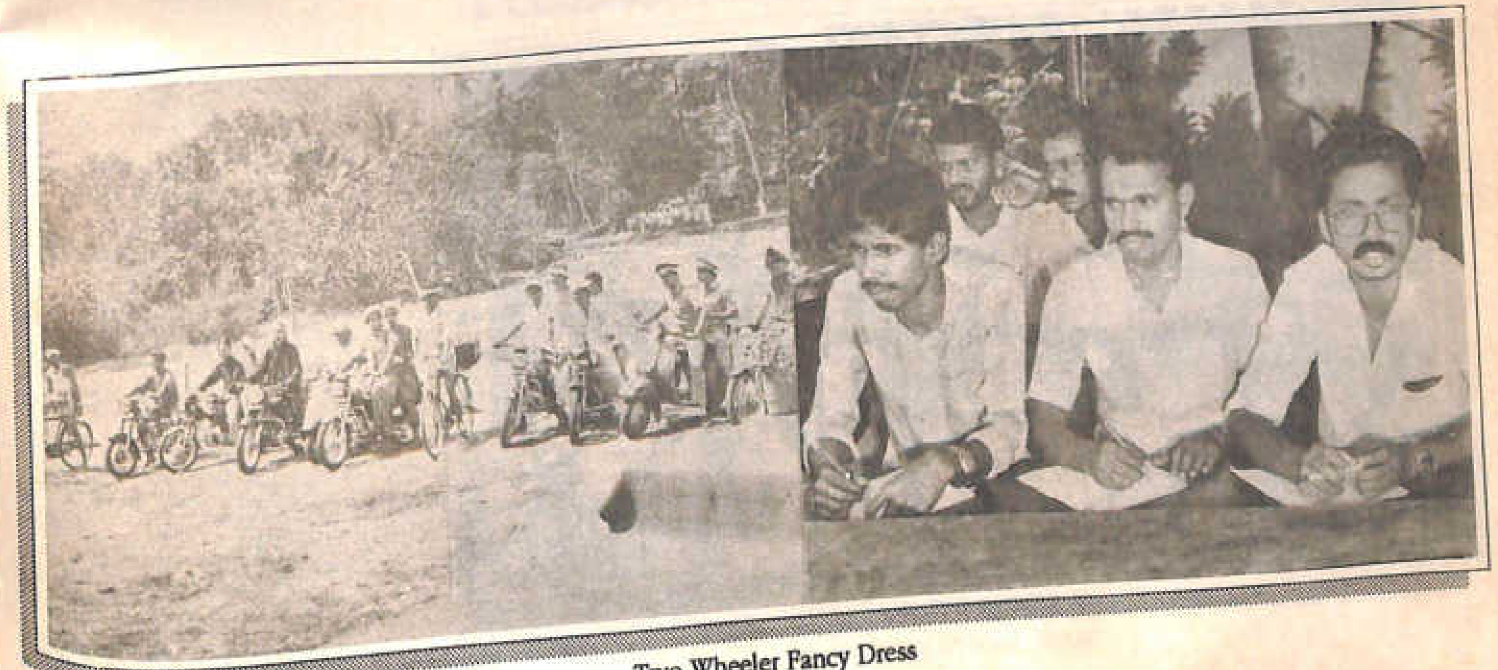

Two Wheeler Fancy Dress

COLLEGE TEAMS

BASKETBALL TEAM

CRICKET TEAM

HOCKEY TEAM

COLLEGE TEAMS

ATHLETIC TEAM

ATHLETIC TEAM

VOLLEYBALL TEAM

WINNER'S OF SPORTS

SONY PAUL

NISANTH J. M3

SUDHY VARGHESE I1

JOHN ABRAHAM A1

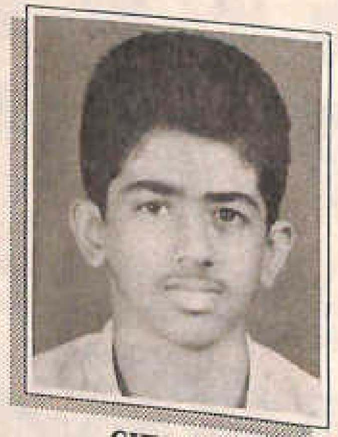
GIJU JOSE

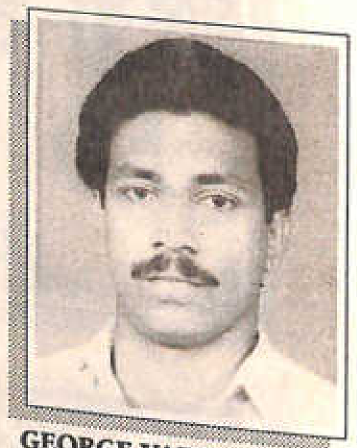
GEORGE VARGHESE E4

RAJESH RAJ

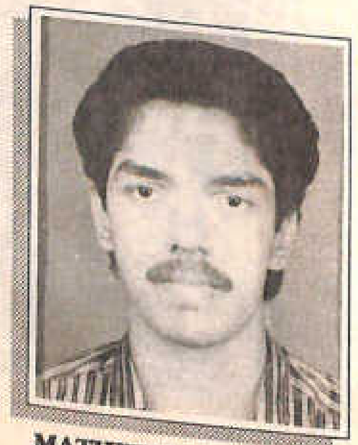
MATHEW MANCHERI

SIBY. C. MATHEW

WINNER'S OF SPORTS

SILVI

MANJU THOMAS

NISHA JOSEPH

ELSY T. L.

SALY MATHEW

POULOSE M.Y

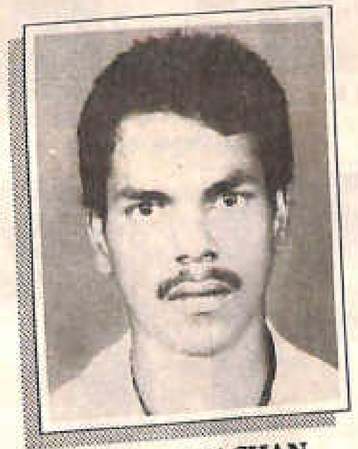
C.J. THANKACHAN

DIAS KURIAKOSE

TECHNICAL ASSISTANTS

MICHAEL D.

JAIMON JOSEPH

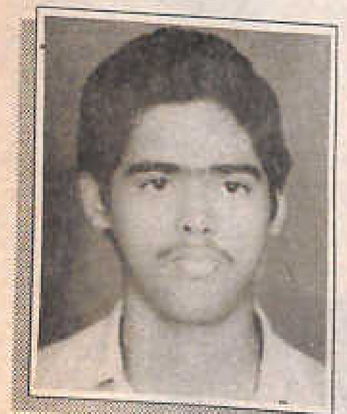

JOSE N. M.

MATHEW P. C.

TENSON MATHEW

JOHN AUGUSTINE

ALI K. S.

RIGU

SHANTY MATHEWS

ANICE P. J.

BIN RAJ

JOMY SEBASTIAN

വൈക്കം മുഹമ്മദ് ബഷീറുമായി ഒരു കൂടിക്കാഴ്ച

മൗലികപ്രതിഭയുടെ തിളക്കം

രാവിലെ കോഴിക്കോട്ടുനിന്നും ബേപ്പൂരിന് വണ്ടി കയറുമ്പോൾ മനസ്സിൽ പരിഭ്രാന്തിയായിരുന്നു. വന്ദ്യവയോധി കനായ, മലയാളത്തിന്റെ പ്രിയംകരനായ എഴുത്തുകാരന്റെ വീട്ടിലേക്കാണ് യാത്ര. ദീർഘദൂരം യാത്രചെയ്ത് കോഴിക്കോട് എത്തിയതുതന്നെ വൈക്കം മുഹമ്മദ് ബഷീർ എന്ന ബേപ്പൂർ സുൽത്താനെ കാണുന്നതിനു വേണ്ടിയാണ് . 'ബാല്യകാലസഖി' യെന്ന സുന്ദരമായ നോവൽ മലയാളികൾക്ക് നൽകിയ ആ മനുഷ്യനെ അനുഭവിച്ചറിയുന്നതിനു വേണ്ടിയാണ് .

വീടിനടുത്തുള്ള ബസ്സ്സ് റോപ്പിൽ ഇറങ്ങി.

വഴിയറിയാമായിരുന്നതുകൊണ്ട് ആരോടും ചോദിക്കേണ്ടി വന്നില്ല. ചുററും ചെടികളും മരങ്ങളും നിറഞ്ഞ വീടിന്റെ മുററത്ത് എത്തി. സുൽത്താന്റെ രാജകുമാരി ഞങ്ങളെ സ്വീകരിച്ചു.

ധന്യമാക്കിയ സുൽത്താന്റെ സാന്നിധ്യത്തിനുവേണ്ടി ഞങ്ങൾ കാത്തിരുന്നു.

അകത്തുനിന്നും ചുമയ്ക്കുന്നതിന്റെ ശബ്ദം കേട്ടപ്പോൾ ഞങ്ങൾ ആശ്വസിച്ചു — ഇപ്പോൾ വരും.

കൈയ്യിൽ ഇറുക്കി പിടിച്ച കണ്ണടയും രണ്ടുമൂന്ന് ചെറിയ പൊതികളുമായി അദ്ദേഹം നടന്നുവന്നു.

ഞങ്ങൾ എഴുന്നേററ് വന്ദിച്ചു.

"ഇരിക്കൂ."

ഞങ്ങളിരുന്നു.

നീണ്ടു നിന്ന ചുമ, ശ്വാസം വലിക്കു വാൻ നന്നേ പ്രയാസം അനുഭവപ്പെടുന്നു...

ജീവിത സായാഹ്നത്തിൽ എത്തിയിരിക്കുന്ന ബഷീറിന്റെ ശാരീരിക സ്ഥിതി വളരെ മോശമാണെന്ന് ഞങ്ങൾക്കറിയാം. എങ്കിലും, ആ മനസ്സിന് ഇന്നും ആവശ്യമായ കരുത്ത് ബാക്കിയുണ്ട് , കൈകൾക്ക് വേണ്ട ശക്തിയുണ്ട് .

മനുഷ്യൻ എന്നു തോന്നുന്നു. മററു ചിന്തിക്കുക. ചിന്തിക്കാൻ കഴിവുള്ള ഏകമൃഗമാണു ജീവികളും ചിന്തിക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കും. അവരെയൊക്കെ അറിയാൻ ശ്രമിക്കുക.
പുൽക്കൊടികളും വൃക്ഷലതാദികളുമൊക്കെയുണ്ടല്ലോ.
കാമക്രോധാദികൾ ഇല്ലാത്തതായി എന്താണുള്ളത്?
ചിന്തിക്കുക. മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കുക. ഈ ഭൂഗോളത്തെപ്പററി നമുക്കെന്തറിയാം? ഇതിലുള്ള ജീവജാലങ്ങൾ, സമുദ്രങ്ങൾ, പർവതങ്ങൾ, മരുഭൂമികൾ, വനങ്ങൾ —എല്ലാമായി ഭൂഗോളം കറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇതുപോലെ സൂര്യചന്ദ്രന്മാരും നക്ഷത്രകോടികളും കറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇരിക്കുകയല്ല—എല്ലാംകൂടി കറങ്ങിക്കൊണ്ട് ഭയാനകമായ വേഗത്തിൽ എങ്ങോട്ടേക്കോ പാഞ്ഞുപോയിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. എങ്ങോട്ട്?
ചിന്തിക്കുക.

20.6.91 ബേപ്പൂർ വൈക്കം മുഹമ്മദ്ബഷീർ

"അദ്ദേഹം ഉണർന്നില്ല. ഇത്തിരി നേരം കാക്കൂ...ഇത്തിരി കഴിയുമ്പോ എഴുന്നേൽ ക്കും."

ഇപ്പോൾ വിളിക്കണ്ട, ഞങ്ങൾ കാത്തിരിക്കാം എന്നു പറഞ്ഞ് പൂമുഖപ്പടി യിൽ ഞങ്ങളിരുന്നു.

മൗലികപ്രതിഭ കൊണ്ട് മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു സ്ഥാന ത്തിരിക്കുന്ന ബഷീറിന്റെ വീട്ടിലാണ് ഞങ്ങളിരിക്കുന്നത് . സുഹ്റായും മജീദും ഞങ്ങൾക്കു ചുററും ഓടിക്കളിക്കുന്നു. മണ്ടൻ മുത്തപ്പനും ശിങ്കിടി മുങ്കനും നോക്കി ചിരിക്കുന്നു. കുഞ്ഞുപാത്തുമ്മയുടെ കിന്നാരങ്ങൾ ഞങ്ങൾ കേൾക്കുന്നതു പോലെ...അതേ ബഷീറിന്റെ കഥാപാ ത്രങ്ങൾ നാമൊക്കെത്തന്നെയാണ് ; നമ്മുടെ കൊച്ചു ദുഃഖങ്ങളും സന്തോഷങ്ങളും സ്വപ്നങ്ങളുമാണ് . ഭാഷാപരമായ വിപ്ലവം മലയാളത്തിൽ ഉണ്ടാക്കിയ ബഷീറിന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ ഭാഗങ്ങളാണ് ഓരോ കൃതിയും എന്നു നാമറിയുന്നു.

അഞ്ചാം ഫോറത്തിൽ പഠിക്കുമ്പോൾ, സ്കൂളുവിട്ടോടി, സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിന്റെ ഭാഗമായ ഉപ്പു സത്യാഗ്രഹത്തിൽ പങ്കെടുത്തതുമുതൽ ബഷീർ സമൂഹത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

ചെയ്യാത്ത ജോലികളില്ല; കണക്കെഴുത്തുകാരൻ മുതൽ കൈനോട്ടക്കാരൻ വരെ, പാചകക്കാരൻ മുതൽ പത്രാധിപർ വരെ, അദ്ദേഹം നോക്കാത്ത ജോലികൾ കുറവാണ്.

"ജീവിതം ഇതുവരെ എന്നെ എന്തു പഠിപ്പിച്ചു, അതാണെന്റെ കഥകളെ"ന്ന് ഉറക്കെ പ്രസ്താവിച്ച, ലളിതശൈലിയിൽ മലയാളത്തെ

"...എവിടെനിന്നാണ് ?"

ചോദ്യം അവസാനിക്കുന്നതിനു മുമ്പേ ചുമ ആരംഭിച്ചു. തെല്ലു ശാന്തമായപ്പോൾ ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞു.

"തൊടുപുഴയിൽ നിന്നാണ് ... അങ്ങയെ കാണുവാനും പരിചയപ്പെടുവാനും വന്നതാണ് . പിന്നെ ഞങ്ങളുടെ കോളേജ് മാഗസിനുവേണ്ടി അങ്ങയുടെ അഭിപ്രായം ശേഖരിക്കുവാനും ഉദ്ദേശിക്കുന്നു.."

മറുപടിക്കു കാത്തുനിന്ന ഞങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചത് നീണ്ടുനിന്ന ചുമയാണ് . പിന്നെ മറുപടിയും കിട്ടി

"എനിക്കു തീരെ സുഖമില്ല. പഴയതുപോലെയൊന്നും സംസാരിക്കാനാ വില്ല. ശ്വാസം മുട്ടലാണ് .."

പുതിയ തലമുറയോടുള്ള

പ്രതിഷേ ധം എന്നതുപോലെ അദ്ദേഹം കഫം തുപ്പി.

അകലങ്ങളിൽ ദൃഷ്ടി പായിച്ച് ചുമച്ചും തുപ്പിയും അദ്ദേഹം ഞങ്ങളോട് സംസാരിച്ചു.

"അങ്ങയുടെ കൃതികൾ ജീവിതത്തിൻെറ അംശങ്ങൾ തന്നെയാണോ?" ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം ലഭിച്ചത് പെട്ടെന്നാണ് .

"എന്താ സംശയം..എല്ലാ കഥകളും എൻെറ ജീവിതത്തിൻെറ ഭാഗങ്ങളാണ് . 'ബാല്യകാലസഖി' എൻെറ അനുഭവ കഥയാണെന്ന് അറിയാമല്ലോ.."

"ജന്മദിനം എന്ന കഥ...? "ചോദ്യം നിർത്തുന്നതിനു മുമ്പേ അദ്ദേഹം ഉത്തരത്തിലേക്ക് കടന്നു.

"അതേ; അതെൻെറ ജീവിതത്തിൽ നടന്നതു തന്നെയാ. പിന്നെ അല്പസ്വല്പം മാററങ്ങൾ എല്ലാ കഥകളിലും വരുത്തി യിട്ടുമുണ്ട് ."

"സാഹിത്യത്തിലേക്ക് കടന്നു വരുന്ന പുതിയ തലമുറയോട് അങ്ങേയ്ക്ക് എന്താണു പറയുവാനുള്ളത് ."

ചോദ്യം കേട്ട് അകലങ്ങളിലേക്കു ദൃഷ്ടിയയച്ച് , അദ്ദേഹം ഇരുന്നു.തൻെറ ജീവിതത്തിലേക്ക് , ആ മനസ്സ് ആഴ്ന്നിറങ്ങിയതാവാം...പുതിയ തലമുറയുടെ വഴി പിഴച്ച പ്രയാണത്തിൽ മനം നൊന്ത് ഇരുന്നതാവാം.

എന്തായാലും മറുപടി വളരെ വ്യക്തമായിരുന്നു.

"എഴുത്തുകാരൊക്കെയുണ്ട് .. പക്ഷേ എല്ലാവർക്കും അനുഭവങ്ങൾ കുറവാണ് , അല്ലേ? അനിയൻ യുവാവാണ് , ജീവിതത്തിൽ ഇതുവരെ എന്തനുഭവം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട് ? വല്ലതും ഉണ്ടോ? ഒരു നേരത്തെ ആഹാരം കഴിക്കാതെ അലഞ്ഞു തിരിഞ്ഞു നടന്നിട്ടുണ്ടോ? ജയിലറകളിൽ കിടന്ന് , രാജ്യത്തിനുവേണ്ടി മർദനങ്ങൾ ഏററിട്ടുണ്ടോ? ഒന്നും ഇല്ല. പക്ഷേ ഞങ്ങളുടെയൊക്കെ കഥ അതായിരുന്നില്ല. നിങ്ങൾക്ക് എഴുതാവുന്ന ആകെയുള്ള വിഷയം പ്രേമമാണ് . അതും എഴുതിയെഴുതി പഴകിയിരിക്കുന്നു. അല്ലാതെന്തുണ്ട് ?"

ഇത്രയും പറഞ്ഞു നിർത്തിയപ്പോൾ ചുമയും കിതപ്പും കൂടിവന്നു. ഇനിയും അധികം ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ച് വിഷമി പ്പിക്കണ്ട എന്നു ഞങ്ങൾ തീരുമാനിച്ചു.

അടുത്തകാലത്ത് ബഷീറിനെ വാദിയാക്കിയും പ്രതിയാക്കിയും നടന്ന വാഗ്വാദങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ ഉയർന്നുവന്നു. മലയാളത്തനിമയുടെ എഴുത്തുകാരനായ അദ്ദേഹത്തെ അസൂയ ഒന്നുകൊണ്ടുമാത്രം ചെളി വാരി എറിയുവാൻ കച്ചകെട്ടിയിറങ്ങിയവരും,

ഇത്രയും പറഞ്ഞു നിർത്തിയപ്പോൾ ചുമയും കിതപ്പും കൂടിവന്നു. ഇനിയും അധികം ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ച് വിഷമിപ്പിക്കണ്ട എന്നു ഞങ്ങൾ തീരുമാനിച്ചു.

അതിന് പിൻതാങ്ങായി പ്രവർത്തിച്ചവരും വളരെ ചുരുക്കമാണെന്ന് നമുക്കറിയാം. എങ്കിലും ഒട്ടും ആശാസ്യമല്ലാത്ത രീതിയിൽ, ബഷീറിനെ കശാപ്പു ചെയ്യുവാൻ അക്കൂട്ടർ നിരത്തിലിറങ്ങി. പക്ഷേ ബഷീറിൻെറ പ്രശസ്തി ഒന്നുകൂടി വർധിക്കുകയല്ലാതെ കുറഞ്ഞില്ല.

ഇക്കാര്യത്തെപ്പററി ചോദിക്കാതെ പോയാൽ യാത്ര സഫലമാകില്ലായെന്ന് ഞങ്ങൾക്കറിയാം.

"നിരൂപകൻമാർക്ക് സാഹിത്യാസ്വാദകരെ സ്വാധീനിക്കുവാൻ എത്ര കണ്ട് കഴിയും.."

"നിരൂപകന്മാർ കാണും. എഴുത്തുകാരില്ലെങ്കിൽ അവർക്കു നിലനിൽപ്പില്ല. ഉണ്ടോ? വായനക്കാർ പുസ്തകം വായിക്കുക; ചിന്തിക്കുക. നിരൂപകൻമാർ പലതും എഴുതും. അതവരുടെ അഭിപ്രായ ങ്ങൾ മാത്രമാണ് ."

"അങ്ങയുടെ കൃതികൾക്കു നേരെയുണ്ടായ വിമർശനങ്ങളെപ്പററി"

"ഞാൻ എഴുത്തു തുടങ്ങിയിട്ട് അര നൂററാണ്ട് കഴിഞ്ഞു.വായനക്കാർ എന്നും എൻെറ കൂടെയുണ്ട് . പിന്നെ, ആർക്കും ആരെയും കരി തേച്ചു കാണിക്കുവാൻ വിഷമമൊന്നുമില്ല....എട്ട് പുസ്തകങ്ങൾ എൻെറ കൃതികളെപ്പററി ഇറങ്ങിയിട്ടുണ്ട് . അതിൽ ഒരു പുസ്തകം മാത്രമേ എന്നെ ചീത്ത വിളിച്ചുകൊണ്ടിറക്കിയിട്ടുള്ളു..."

പറയുന്നതിനുമപ്പുറം അർഥം നൽകുന്ന വാക്കുകൾ. ബഷീറിൻെറ കൃതികളിലൂടെ അദ്ദേഹം മനുഷ്യമനസ്സിൽ ജീവിക്കും.

നീട്ടിയും കുറുക്കിയും പലതും ഞങ്ങളോടു സംസാരിച്ചു.

ഞങ്ങൾ യാത്ര പറഞ്ഞിറങ്ങി.

ഞങ്ങളെ അനുഗ്രഹിച്ച് കോഴിക്കോടൻ ബീഡിയും വലിച്ചിരിക്കുന്ന ബേപ്പൂർ സുൽത്താനെ ഒന്നുകൂടി നോക്കി...

...ഞങ്ങൾക്ക് ഇനിയും ബഹുദൂരം മുന്നോട്ടു പോകുവാനുണ്ട് ...

ദുരിതങ്ങളുടെയും കഷ്ടപ്പാടുകളുടെയും കടമ്പകൾ നിറഞ്ഞതാണ് യാത്രയെങ്കിലും,

അവയെല്ലാം സന്തോഷത്തോടെ അനുഭവിച്ചേ പററൂ. അപ്പോഴും, ബേപ്പൂരിലെ വൈലാലിൽ വീട്ടിൽ അനുഭവങ്ങളുടെ ഭണ്ഡാരവുമായി കഴിയുന്ന ആ വലിയ മനുഷ്യനെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ നിറഞ്ഞു നിൽക്കും...

ശുഭയാത്ര. ■

NEW MAN Voice '91

നിസംഗതയുടെ കൂടാരത്തിൽ

എൻ.പി. മുഹമ്മദ്

യാത്രയിൽ പലതും അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്നു;

കഷ്ടപ്പാടുകളും ദുരിതങ്ങളും,

സന്തോഷങ്ങളും,

സംതൃപ്തികളും...

അനുഭവസ്ഥരുടെ മുൻപിൽ, സ്വയം ഇല്ലാതായിത്തീരുന്ന അവസ്ഥയിൽ ഞങ്ങളിരുന്നു...

കാലത്തിൻെറ ക്രൂരതകളോ, മർദ്ദനങ്ങളോ ഒന്നും,

ഏററുവാങ്ങിയിട്ടില്ലാത്ത ഞങ്ങൾ; അല്ല നമ്മൾ...

അനുഭവസ്ഥരെ തേടിയുള്ള യാത്രയിൽ ഒടുവിൽ എത്തിച്ചേർന്നത് എൻ.പി.യുടെ ഓഫീസിലാണ് . കേരളകൗമുദിയുടെ ഓഫീസിൽ.

എൻ.പി. മുഹമ്മദ് എന്ന എഴുത്തുകാരൻെറ മുന്നിൽ, അറിവിൻെറ മുത്തുകൾക്കു വേണ്ടി ഞങ്ങളിരുന്നു...

ആത്മാംശം കലർന്ന വാക്കുകളെ തൻെറ തൂലികയ്ക്കനുയോജ്യമായ രീതിയിൽ, അവതരിപ്പിച്ച് സംതൃപ്തി കണ്ടെത്തുന്ന പച്ചയായ ഒരു മനുഷ്യൻ...

നിറഞ്ഞ പുഞ്ചിരിയിൽ ജീവിതത്തിൻെറ ലാളിത്യം മുഴുവൻ ആവാഹിച്ച എൻ.പി.

കോളേജ് മാഗസിൻെറ കാര്യം പറയുവാനാണ് ഞങ്ങൾ എത്തിച്ചേർന്നത് എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം ചിരിച്ചു...

"ആരും ആരേയും ഉപദേശിച്ചിട്ടോ, ആദർശം പറഞ്ഞുകൊടുത്തിട്ടോ യാതൊരു കാര്യവുമില്ല. ഉപദേശം കൊണ്ട് ഒരു മനുഷ്യനും നന്നാവുന്നുമില്ല." ലളിതമായ ശൈലിയിൽ എൻ.പി. പറഞ്ഞുനിർത്തി.

കോളേജ് മാഗസിനുവേണ്ടി അദ്ദേഹം ഞങ്ങളുടെ ഡയറിയിൽ ഇങ്ങനെയെഴുതി.

"ഒഴിവു കിട്ടുമ്പോൾ കോളേജ് മാസികകൾ വായിക്കുന്ന സ്വഭാവം എനിക്കുണ്ട് . അവയിൽ പലതും എന്നെ ആകർഷിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ കലാലയ പ്രതിഭകളുടെ സൃഷ്ടികൾ ഗൗരവപൂർവമായ പരിഗണനയ്ക്ക് വിധേയമാക്കാറുണ്ടോ എന്ന് സംശയിക്കാറുണ്ട് . മറുനാടുകളിലെ സ്ഥിതി എങ്ങനെയാണെന്നെനിക്ക് നിശ്ചയമില്ല. എന്നാൽ അമേരിക്കൻ സാഹിത്യത്തിന് ഒരാമുഖം തന്ന ഒരു കൃതിയിൽ ആദ്യമായി കൊടുത്തത് ഒരു വിദ്യാർഥിയെഴുതിയ ചെറുകഥയായിരുന്നു. അതിനു പ്രഥമസ്ഥാനം നൽകിയതിൽ ഒട്ടും അത്ഭുതമുണ്ടായിരുന്നില്ല. പ്രശസ്ത നോവലിസ്ററായ സോയർസെററ് മോമാണ് ഈ സമാഹാരത്തിൻെറ എഡിററർ. നമ്മുടെ നാട്ടിലുണ്ടാക്കുന്ന സമാഹാരങ്ങളിലൊന്നും തന്നെ ഇങ്ങനെ ചെയ്യാറില്ല. മുകളിൽ പറഞ്ഞ കഥ തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ 2000 കോളേജ് മാഗസിനുകൾ സോയർ വായിച്ചിരുന്നുവത്രെ..."

മാഗസിന് ഒരു പുതിയ മാനം നൽകുവാൻ, മനസ്സിലുള്ള ആഗ്രഹത്തിന് ആക്കം കൂടി. പ്രതീക്ഷകൾക്ക് നിറം ചാർത്തുന്ന പ്രോത്സാഹനം തന്ന എൻ.പി.യോട് നന്ദി പറഞ്ഞ് ഞങ്ങളിറങ്ങി...ചുട്ടുപൊള്ളുന്ന നിരത്തിലൂടെ, പുതിയ ലക്ഷ്യത്തിലൂന്നം വച്ചുകൊണ്ട് നടന്നു...

ഇനിയും പടികൾ പലതും കയറേണ്ടതുണ്ട് .

മുന്നോട്ട് ...

നിറഞ്ഞ പുഞ്ചിരിയിൽ ജീവിതത്തിൻെറ ലാളിത്യം മുഴുവൻ ആവാഹിച്ച എൻ.പി.

■

അരങ്ങുകാണാത്ത നടനെത്തേടി...

കോഴിക്കോടൻ യാത്രയിലെ അവിസ്മരണീയങ്ങളായ നിമിഷങ്ങളെ ഓർത്തുകൊണ്ട് , ചുട്ടുപൊള്ളുന്ന വെയിലിലൂടെ ഞങ്ങൾ നടന്നു.

ഇനിയാത്ര, അരങ്ങുകാണാത്ത നടനെത്തേടിയാണ് .

ഒരു കാലത്ത് മലയാള നാടകവേദിയിൽ നിറഞ്ഞുനിന്ന് കാണികൾക്ക് ഹരം പകർന്ന എഴുത്തുകാരനും കലാകാരനും ഒക്കെയായ തിക്കോടിയനെത്തേടിയാണ് യാത്ര.

അജിത പറഞ്ഞുതന്ന വഴിയിലൂടെ വീടിനടുത്തെത്തി.

ഗേററുകടന്ന് വീടിനടുത്തെത്തുമ്പോഴും, എന്തു ചോദിക്കണം എന്ന രൂപമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

ഒക്കെ ശരിയാവും എന്നു സമാധാനിച്ച് തുടിക്കുന്ന ഹൃദയവുമായി സ്വീകരണമുറിയിലിരുന്നു.

അദ്ദേഹം എത്തി.

ചിരിക്കുന്ന മുഖം കണ്ടപ്പോൾ തന്നെ പകുതി ആശ്വാസമായി.

"അങ്ങ് നാടകരംഗവുമായി വളരെ അടുത്ത് പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ, ഈ രംഗത്ത് അന്നും ഇന്നും ഉള്ള മാററങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാണ് ?"

"നാടകരംഗത്ത് അന്നും ഇന്നും മാററങ്ങൾ ഇല്ല. ഇതൊരു തുടർപ്രക്രിയയാണ് . കലയെന്നത് അനുസ്യൂതമായ പ്രവാഹമാണ് . പിന്നെ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ സ്വാധീനം ചെലുത്താൻ മററ് ഏത് കലകളേക്കാൾ നാടകത്തിന് കഴിയുന്നു."

തിക്കോടിയൻ

"നാടകത്തിന്റെ ഇന്നത്തെ പ്രസക്തി?"

"പച്ചയായ മനുഷ്യൻ കലയുമായി ബന്ധപ്പെടുന്നതാണ് നാടകത്തിൽ കാണുന്നത് . എന്നാൽ വെള്ളിത്തിരയിൽ ഇത് മിഥ്യാധാരണയായി മാറുന്നു. ഏത് കാലത്തും എത്രവലിയ സിനിമ വന്നാലും നാടകത്തിന്റെ പ്രസക്തി കുറയുന്നില്ല. പിന്നെ നാടകം ഒരു അദ്ധ്വാനമുള്ള ജോലിയാണ് . ഇത് സ്വാഭാവികത ജനിപ്പിക്കുന്നു."

"ഇന്നത്തെ നാടകത്തിന്റെ അവസ്ഥ?"

"അന്നും, ഇന്നും ഉള്ള വ്യത്യാസങ്ങൾ ഇല്ലായെന്ന് ഞാൻ ആദ്യമേ പറഞ്ഞു. പിന്നെ നാടകം എന്നത് ഒരു ചടങ്ങായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. നാടകാവതരണത്തിന് രണ്ടാഴ്ച മുമ്പാണ് 'സാധനം' ഉടനെയിങ്ങ് തരണം എന്നു പറഞ്ഞ് നാടകകൃത്തുക്കളുടെ പുറകെ സംഘാടകർ കൂട്ടുന്നത് . ഇതൊക്കെ പരിഹാസ്യമാണ് . ഇന്ന് കച്ചവട നാടകങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ പ്രതിഫലം കൂട്ടുന്നു."

"നാടകത്തിന് പുതിയ ഒരു ഉണർവ്വ് , പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുണ്ടോ?"

"നാടകം പ്രേക്ഷകനു വേണ്ടിയുള്ളതാണ് . അത്തരത്തിൽ വേണം അത് സംവിധാനം ചെയ്യേണ്ടത് . ഇന്ന് ശരിയായ സംവിധായകരില്ല എല്ലാവരും സംവിധായകരാവുകയാണ് . നാടകത്തിന് ഇന്നുള്ളതിലധികം പ്രാധാന്യം ലഭിക്കണമെങ്കിൽ അത് പഠിക്കുവാനുള്ള — അഭ്യസിക്കുവാനുള്ള— സാഹചര്യം സ്കൂൾ, കോളജ് തലങ്ങളിൽ ലഭിക്കണം ഈ ആശയം തന്നെയാണ് പരേതനായ ജി. ശങ്കരപ്പിള്ള ആവിഷ്കരിച്ചു നടപ്പിലാക്കിയത് . അതുപോലെയുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെ മുന്നേറിയാൽ നാടകം പ്രേക്ഷകന്റെ കലയാണ് ..."

"നാടകരംഗത്ത് അന്നും ഇന്നും മാററങ്ങൾ ഇല്ല. ഇതൊരു തുടർപ്രക്രിയയാണ്. കലയെന്നത് അനുസ്യൂതമായ പ്രവാഹമാണ്. പിന്നെ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ സ്വാധീനം ചെലുത്താൻ മററ് ഏത് കലകളേക്കാൾ നാടകത്തിന് കഴിയുന്നു."

കോളജ് മാഗസിനുവേണ്ടി അദ്ദേഹം കുറിച്ചുതന്ന സന്ദേശവുമായി ഞങ്ങൾ നന്ദി പറഞ്ഞ് പടികളിറങ്ങി. തന്റെ അരങ്ങിനുവേണ്ടി കാത്തിരിക്കുന്ന ആ കലാകാരന്റെ . ആത്മാർഥതയായിരുന്നു മനസ്സിൽ. ഇനിയും നമ്മുക്ക് എത്രയോ ജീവിതനാടകങ്ങളിൽ പയററിത്തെളിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ■

മലയാളത്തിന്റെ മുത്ത്

"..... മഹാത്ഭുതങ്ങളെ ഗർഭത്തിൽ വഹിക്കുന്ന മഹാസമുദ്രങ്ങളേക്കാൾ, എനിക്കിഷ്ടം എന്റെ കൊച്ചു നിളാ നദിയാണ് " എന്നു പ്രസ്താവിച്ച മലയാളത്തിന്റെ അഭിമാനമായ എം.ടി. വാസുദേവൻനായർ എന്ന കഥാകാരനെ കാണുന്നതിനുവേണ്ടി ഞങ്ങൾ 'മാതൃഭൂമി'യിൽ എത്തി.

"സാഹിത്യം എനിക്കൊരു വേദനയായിരുന്നു, ആത്മാവിന്റെ ദാഹമായിരുന്നു, സ്വപ്നമായിരുന്നു." എന്നു പറഞ്ഞ കഥാകാരനെ കാണുവാൻ മനസ്സ് തുടിച്ചു. സാഹിത്യത്തിൽ എഴുത്തുകാരൻ പ്രശ്നമല്ല എഴുത്ത പ്രശ്നമാവുന്നുള്ളൂവെന്ന ചിന്താഗതിക്കാരനായ മലയാളികളുടെ പ്രിയപ്പെട്ട കലാകാരൻ...

"എനിക്കു വേണ്ടിയാണ് ഞാനെഴുതുന്നത് . എഴുതുമ്പോൾ എന്റെ മുമ്പിൽ പത്രക്കാരില്ല, പ്രസാധകന്മാരില്ല, വായനക്കാരുമില്ല. ഇതൊക്കെ ഞാനെഴുതുന്ന കഥയുടെ ഭൗതിക ജീവിതത്തിന്റെ വശങ്ങളാണ് . എഴുതിത്തീർന്ന ശേഷമേ ഇതെല്ലാം വരുന്നുള്ളൂ. കഥയുടെ ആത്മീയ ജീവിതം എന്നിൽത്തന്നെയാണ് . എന്റെ ഹൃദയത്തിലാണതു മുളയ്ക്കുന്നത് . കിളിർക്കുന്നതും പടരുന്നതും പൂത്തുകയറുന്നതും എന്റെ ഹൃദയത്തിൽത്തന്നെ."

ഇത് എം.ടിയുടെ വാക്കുകളാണ് ; അല്ല എം.ടിയെപ്പോലെ പ്രതിഭാധനനായ ഒരാൾക്കെ ഇതു പറയാനാവൂ. ആ എം.ടിയെ കാണുന്നതിനാണ് ഞങ്ങൾ എത്തിയിരിക്കുന്നത് . പ്രശസ്ത കഥാകാരനായ മാതൃഭൂമിയിലെ ശത്രുഘ്നന്റെ സഹായത്തോടെ, മാതൃഭൂമി പത്രാധിപർ കൂടിയായ എം.ടിയുടെയടുക്കൽ ഞങ്ങളെത്തി.

ഇരിയ്ക്കുവാനുള്ള അനുമതി ആംഗ്യം കൊണ്ട് നൽകി.

ഞങ്ങളിരുന്നു.

പരിചയപ്പെടുത്തി.

"ഞങ്ങൾ തൊടുപുഴയിൽ നിന്നാണ് . സാറിനെ കാണുവാനും കോളജ് മാഗസിനുവേണ്ടി എന്തെങ്കിലും ചോദിക്കുവാനും വന്നതാണ് ."

എം.ടി. വാസുദേവൻനായർ

അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറുപടി കിട്ടി.

"ഇന്റർവ്യൂ ഒന്നും ഞാനനുവദിക്കാറില്ല. വെറുതെ സമയം കളയുന്നതെന്തിന് ; വയസ്സെത്ര? എന്ന് എഴുത്തു തുടങ്ങി? എന്തൊക്കെ എഴുതി? തുടങ്ങിയുള്ള ചോദ്യങ്ങൾക്ക് മറുപടി കൊടുക്കേണ്ടിവരും. അതു കൊണ്ടാണ് . പിന്നെ, എന്റെ സാഹിത്യ രചനകളെപ്പററി അറിയണമെങ്കിൽ, അതേപ്പററി ഞാൻ രണ്ടു പുസ്തകങ്ങൾ എഴുതിയിട്ടുണ്ട് ; അവ വായിച്ചാൽ മതി. നിങ്ങളുടെ മാഗസിന്റെ പേരെന്താണ് ?"

"ന്യൂമാൻസ് വോയിസ് ."

ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞു.

"ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ."

അല്പം ഇടവേളയ്ക്കു ശേഷം അദ്ദേഹം തുടർന്നു.

"സാഹിത്യത്തെപ്പററി, എന്തെങ്കിലും എന്നിൽ നിന്നും അറിയണമെങ്കിൽ, ചോദ്യങ്ങൾ അയച്ചുതന്നാൽ മതി. ഞാൻ തീർച്ചയായും മറുപടി അയയ്ക്കാം."

ഞങ്ങൾക്കു സന്തോഷമായി. മാഗസിനുവേണ്ടി ഞങ്ങളുടെ ഡയറിയിൽ രണ്ടു വാക്ക് അദ്ദേഹം സന്തോഷപൂർവ്വം കുറിച്ചുതന്നു.

അല്പനേരം കൂടി ഓരോന്നു സംസാരിച്ചിരുന്ന് , പിന്നെ നന്ദി പറഞ്ഞ് പുറത്തിറങ്ങി.

"അസംതൃപ്തമായ ആത്മാവിനു വല്ലപ്പോഴും വീണുകിട്ടുന്ന ആഹ്ലാദത്തിന്റെ അസുലഭനിമിഷങ്ങൾക്കു വേണ്ടി, സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു വേണ്ടി, ഞാനെഴുതുന്നു..." എന്നു പറഞ്ഞ കഥാകാരനെ കണ്ടതിലുള്ള സംതൃപ്തി മനസ്സിൽ നിറഞ്ഞു നിന്നു.

"ഒരു കലാലയത്തിലെ പ്രതിഭകളുടെ ശബ്ദമാണല്ലോ ഈ മാസിക. ആൾക്കൂട്ടത്തിന്റെ വിരസത്തിനിടയ്ക്ക് വേറിട്ട് കേൾക്കാവുന്ന ശബ്ദമായി ഇത് ഉയരട്ടെ എന്നാശംസിക്കുന്നു. നന്മകൾ നേർന്നുകൊണ്ട്."

എം.ടി.

കോഴിക്കോട് നഗരത്തിലെ ജനസഞ്ചയത്തിൽ ഞങ്ങൾ അലിഞ്ഞു ചേരുമ്പോഴും മനസ്സിൽ മലയാളത്തിന്റെ മുത്തായ, 'കാല'ത്തിന്റെ കഥാകാരനായ, 'നാലുകെട്ടി'ന്റെ കഥാകാരനായ എം.ടി. ആയിരുന്നു. ■

NEW MAN Voice '91

ചുവന്ന മണ്ണ്

ഒരു കാലത്ത് കേരളത്തിലെ വിപ്ലവ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് ചുക്കാൻ പിടിച്ച കുന്നിയ്ക്കൽ നാരായണന്റെ മകൾ അജിതയുടെ വീടു ലക്ഷ്യമാക്കി നടക്കുമ്പോൾ മനസ്സിൽ നിരവധി സംഭവങ്ങൾ നിറയുകയായിരുന്നു.

അക്രമത്തിന്റെ വഴിയിലൂടെ നക്സലൈററ് പ്രസ്ഥാനത്തിലൂടെ ലക്ഷ്യത്തിലേയ്ക്ക് കുതിക്കാൻ ശ്രമിച്ച ധൈര്യശാലിയായ സ്ത്രീരത്നം — അജിത.

പാവപ്പെട്ട ജനങ്ങളുടെ ഉന്നമനത്തിന് തടസം നിൽക്കുന്ന എന്തിനേയും, എതിരിട്ട് പരാജയപ്പെടുത്തുവാൻ, ജീവിതം തന്നെ ഉഴിഞ്ഞുവച്ച വിപ്ലവപെൺകൊടി — അജിത.

പ്രത്യയശാസ്ത്രങ്ങൾ കടലാസിലൊതുങ്ങുകയല്ല വേണ്ടത്, പ്രവൃത്തിയിൽ കൊണ്ടുവരുകയാണ് ചെയ്യേണ്ടതെന്ന് കാണിച്ചുതന്ന അജിതയുടെ വീട്ടിൽ ഞങ്ങളെത്തി.....

സ്ത്രീവിമോചനപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ നായകത്വം ഏറെറടുത്ത് പ്രവർത്തിക്കുന്ന അവർ ഞങ്ങളെ സ്നേഹത്തോടെ സ്വീകരിച്ചു.

"സ്ത്രീവിമോചന പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം എന്താണ് "

ഒട്ടും ആലോചിക്കാതെ തന്നെ അവർ മറുപടി നൽകി.

"ഇൻഡ്യൻ സ്ത്രീകളുടെ ഇന്നത്തെ പീഡനാവസ്ഥയിൽ നിന്നുള്ള മോചനത്തിനുവേണ്ടി, സ്ത്രീകളെ ചിന്തിക്കുന്നവരാക്കിയത് സ്ത്രീവിമോചന പ്രസ്ഥാനമാണ്. മാത്രമല്ല, പുരുഷ മേധാവിത്വം അഥവാ പ്രെട്രിയർക്കിയുടെ കീഴിൽ സ്ത്രീകൾ അനുഭവിക്കുന്ന യാതനകൾ ഇടതുപക്ഷ പുരോഗമന പ്രസ്ഥാനങ്ങൾ വരെ മനസ്സിലാക്കാതിരുന്ന സാഹചര്യത്തിലാണ് ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിന് തുടക്കം കുറിച്ചത്.

"ഈ പ്രസ്ഥാനം എത്രകണ്ട് വിജയിക്കുമെന്ന് പ്രതീക്ഷയുണ്ട് ?"

"... പടിപടിയായിട്ടുള്ള പ്രവർത്തനത്തിലൂടെ മാത്രമെ സ്ത്രീകളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ നേടിയെടുക്കാനാവൂ.. മാർക്സിസ്ററ് കമ്മ്യൂണിസത്തെയാണ് ഞാൻ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്നത് ..."

"സ്ത്രീവിമോചന പ്രസ്ഥാനത്തിന് ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായം തടസം നിൽക്കുന്നുണ്ടോ?"

"പുരുഷ മേധാവിത്വത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന ചിന്താഗതികളാണ് നമ്മുടെ പാഠപുസ്തകങ്ങളിൽ കാണുന്നത്. രണ്ടാം ക്ലാസ്സിലെ കവിതതന്നെ ഇതിന്റെ മുന്നോടിയായി മാറേറണ്ടിവരും.

"അമ്മതന്നെ എന്നെ കുളിപ്പിക്കണം" എന്ന കവിത ശ്രദ്ധിക്കുക. ഈ കവിതയിലൂടെ അമ്മയെക്കുറിച്ചുള്ള വ്യത്യസ്ത സങ്കല്പങ്ങളാണ് കുട്ടിയുടെ മനസ്സിൽ ജനിപ്പിക്കുന്നത്. അമ്മയെന്നാൽ ഇതൊന്നുമല്ല; ഒരു സ്ത്രീയാണ്. അവൾക്ക് തനതായ വ്യക്തിത്വമുണ്ട്. ഈ വിഷയം സ്ത്രീകളുടെ ഇടയിൽ ചർച്ചയ്ക്ക് വിട്ടുകൊടുക്കുക എന്നുള്ളതാണ് വിമോചന പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ മുഖ്യ ഉദ്ദേശ്യവും."

"ഈ പ്രസ്ഥാനംകൊണ്ട് സമൂഹത്തിൽ മാററങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ?"

"സ്ത്രീകൾക്കൊരു പീഡിതാവസ്ഥയുണ്ടെന്നും, അവൾ അടുക്കള ജോലിമാത്രം വിധിക്കപ്പെട്ടവളല്ലെന്നും, സ്ത്രീകളുടെ ഇടയിൽതന്നെ ഒരു പ്രാഥമികബോധം ശക്തിപ്പെട്ടുവരുന്നുണ്ട് ......"

"കോളജുകളിൽ ഇത്തരം പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടക്കുകയില്ലെ?"

"കോളജ് വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ, മിക്സഡ് —കോളജുകൾ ആണ് ആവശ്യം.

വിമൻസ് കോളജുകളിലെ പെൺകുട്ടികളേക്കാൾ എല്ലാക്കാര്യങ്ങളിലും അറിവുള്ളത് മിക്സഡ് —കോളജിലെ കുട്ടികൾക്കാണ്. സംഘടനകൾക്ക് കാമ്പസ്സിൽ സജീവമായി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ വേദിയുണ്ടെങ്കിലും രാഷ്ട്രീയ സാഹചര്യങ്ങൾ അതിനനുവദിക്കുന്നില്ല."

"മതപരമായ ആചാരങ്ങൾ ഏതുതരത്തിൽ ബാധിക്കുന്നു.."

"മതപരമായ ആചാരങ്ങൾ സ്ത്രീകളെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുന്നവയാണ്. അതിനാൽ വിമോചന പ്രസ്ഥാനത്തിൽ മതത്തിന് പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്നില്ല."

അനുഭവങ്ങളുടെ തുരുത്തിലൂടെ ഞങ്ങൾ നടന്നു. സംഭവബഹുലമായ ജീവിതത്തിന്റെ ഭിന്നമുഖങ്ങളിലൂടെ ഞങ്ങൾ നടന്നു..... ലക്ഷ്യത്തിലൂടെ, മാർഗങ്ങളെ അവഗണിച്ച് നടന്നു നീങ്ങിയ അജിതയോട് യാത്രപറഞ്ഞിറങ്ങി.

അജിത

"നാടിന്റെ ഭാവിക്കു വേണ്ടി എല്ലാ അനീതികൾക്കും അസമത്വങ്ങൾക്കും എതിരെ പോരാടുക.'
സ്നേഹപൂർവ്വം,
അജിത

ഏതൊരു മംഗള മുഹൂർത്തത്തിനും മാററു കൂട്ടുന്ന ഫാഷൻ സ്വർണാഭരണങ്ങൾക്ക്

മണ്ണൂർ ജ്വല്ലറി

മണ്ണൂർ ബിൽഡിങ്, മെയിൻ റോഡ്
തൊടുപുഴ
Phone 2009 Res. 2698, 2076

വിദ്യാർഥികൾക്കാവശ്യമുള്ള എല്ലാവിധ സ്റേറഷനറി സാധനങ്ങൾക്കും നോട്ടുബുക്ക്, ഗൈഡ് മുതലായവയ്ക്കും

NEWMAN COLLEGE CO-OPERATIVE STORE LTD. NO. 1-160
Thodupuzha East P.O.

ഗൈഡുകൾ 10 ശതമാനവും നോട്ടുബുക്ക്, സ്റേറഷനറി മുതലായവയ്ക്ക് 5 ശതമാനവും ഡിസ്കൗണ്ട് അനുവദിക്കുന്നു.

Best Compliments from

Evershine Studio
Kanjiramattom Junction
Thodupuzha
Phone 3242

മാതാ ടയേഴ്സ്

മങ്ങാട്ടു കവല തൊടുപുഴ
Ph. 3283

എല്ലാത്തരം വാഹനങ്ങളുടെ ടയറുകളും ഉത്തരവാദിത്വത്തോടുകൂടി റീ ട്രേഡ് ചെയ്തു കൊടുക്കുന്നു

Tectone

Here your Dreams comes true
It is a real feast for your eyes
at affordable prices

Manufacturers of all kinds of wooden
Doors, Window Frames, Panels, C.K.D. &
S.K.D. Furniture and wooden components

Please Visit:

Tectone Furnishings (P) Ltd.

Office:
Chelur Chambers Ravipuram Road,
Ernakulam Kerala - 682 016
Ph. 366066

Factory
Puthupariyaram P.O. Thodupuzha
Ph. Resi. 2304 2228

Best Compliments from

അക്വിനാസ് കോളജ്

മുതലക്കോടം

Phone 2834

അച്ചടക്കത്തിലും വിജയ ശതമാനത്തിലും ഉയർന്ന നിലവാരം
അനേക വർഷങ്ങളായി ഈ സ്ഥാപനം പുലർത്തി വരുന്നുണ്ട്
PDC, Degree—III, IV ഗ്രൂപ്പുകളാണ് ഇവിടെ ഉള്ളത് (എല്ലാ സമ്മർ വെക്കേഷനും ഇവിടെ ഇംഗ്ലീഷ് സ്പെഷ്യൽ ക്ലാസുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്)

Principal

നിങ്ങളുടെ കണ്ണുകളെ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കരുത് പക്ഷേ. . . . . . .

സ്വർണാഭരണ വ്യാപാരരംഗത്ത്
46 വർഷത്തെ പാരമ്പര്യമുള്ള
ഞങ്ങളെ നിങ്ങൾക്ക് കണ്ണുമടച്ചു വിശ്വസിക്കാം

എടക്കര ജ്വല്ലറി

രാമപുരം

Phone Office 321 521 Res. 244 439

രാജീവ് സ്വതന്ത്ര ഭാരതത്തിന്റെ തുറന്നിട്ട ജാലകം

രാജീവ് ഇന്ത്യയുടെ ഒരു വിപ്ലവസ്വപ്നമായിരുന്നുവെന്നു പറയുന്നത് ഒരല്പം അധികപ്പററായ പ്രസ്താവനയായിരിക്കാം. പക്ഷേ ഓർക്കുക, അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും ഒരു പഴഞ്ചൻ നേതാവായിരുന്നില്ല. എല്ലാ ഇന്ത്യാക്കാരോടുമൊപ്പം എന്നും എപ്പോഴും ഒരടി മുന്നിൽ സഞ്ചരിക്കുവാൻ ഇഷ്ടപ്പെട്ട മര്യാദക്കാരനായ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരൻ.

ഒരു രാജ്യം പുലരുന്നത് ആ രാജ്യത്തിന്റെ നേതാവിന്റെ സ്വപ്നങ്ങളിൽകൂടിയാണെന്നു രാജീവ് ഉറച്ചു വിശ്വസിച്ചു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ താൻ പഠിച്ച ചരിത്രത്തിന്റെ മഹത്തായ പാഠങ്ങളിൽ നിന്നു ബഹുദൂരം മുന്നിട്ടു സഞ്ചരിക്കുവാൻ രാജീവിനു കഴിഞ്ഞു. മററാർക്കുമില്ലാത്തവിധം ഇന്ത്യയുടെ ഉൾത്തലങ്ങളെ തൊടാൻ പോന്ന ആ കർമ്മവ്യഗ്രത രാജീവിന്റെ മാത്രം പ്രത്യേകതയായിരുന്നു. അടങ്ങാത്ത ഇച്ഛാശക്തികൊണ്ട് ഇന്ത്യാക്കാരന്റെ ഒട്ടനവധി മോഹനസങ്കല്പങ്ങൾക്ക് രാജീവ് ജീവൻ കൊടുത്തു.

സങ്കടകരങ്ങളായ നിരവധി വൈതരണികൾക്കു നടുവിൽ നിന്ന് അധികാര സോപാനങ്ങളിലേക്കെടുത്തുയർത്തപ്പെട്ട ഒരു നേതാവായിരുന്നു രാജീവ്. അമ്മയുടെ മരണം കൊണ്ടുവന്ന മഹാദുഃഖം, രാജ്യം നേരിടുന്ന അനിശ്ചിതാവസ്ഥ —അങ്ങനെ പലതും. പക്ഷേ, രാജീവെല്ലായിടത്തും ധീരതയുടെയും സമചിത്തതയുടെയും ഉത്തമനിദർശനമായി പ്രശോഭിച്ചു. തഴക്കത്തിലും പഴക്കത്തിലും വളർച്ച മുററിനിന്ന, തലമുതിർന്ന, പരിചയസമ്പന്നരായ, കൊലകൊമ്പൻ രാഷ്ട്രീയക്കാർക്കിടയിൽ രാജീവ് എന്ന രാഷ്ട്രീയ പുതുമുഖം സൃഷ്ടിച്ച കർമ്മധീരതയുടെയും സന്മനോഭാവത്തിന്റെയും അസുലഭ മുഹൂർത്തങ്ങൾ ശത്രുക്കളെയും മിത്രങ്ങളെയും ഒരുപോലെ അമ്പരപ്പിച്ച ഒന്നായിരുന്നു. ഇന്ത്യൻ ജനാധിപത്യത്തിന് ഒരു പുതിയ അർത്ഥഗാംഭീര്യം തന്നെ നല്കി രാജീവ്. എളിയ തുടക്കം, അതിശയകരമായ മുന്നേററം—അതായിരുന്നു രാജീവ്.

ധീരതയുടെ ഒരു പുതിയ പര്യായമായിരുന്നു രാജീവ്. ധീരനെക്കുറിച്ചുള്ള പല നെടുങ്കൻ സങ്കല്പങ്ങളെയും തച്ചുടച്ച സുന്ദരൻ. തനിക്കു നേരെ നടന്ന എല്ലാ വധശ്രമങ്ങളിലും എത്രയോ അചഞ്ചലനായിരുന്നു അദ്ദേഹം! നമ്മൾ ഇന്നോളം കാണാത്ത ഒരു മുഖ പ്രസാദം. ഇന്ത്യയിലെ ദരിദ്രജനത കണ്ട പ്രതീക്ഷാനിർഭരമായ ഒരു മുഖമായിരുന്നു രാജീവിന്റേതെന്നു പറഞ്ഞാൽ അത് അതിശയോക്തിയാകുമോ? കലാപ ബാധിത പ്രദേശങ്ങളിലും അസ്വസ്ഥമേഖലകളിലും ഒരു രക്ഷകനെപ്പോലെ നിലകൊള്ളുവാൻ രാജീവിനു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഒന്നു പറഞ്ഞേ തീരൂ —ഒരു ജൻറിൽമാൻ എങ്ങനെയായിരിക്കണമെന്നതിന്റെ

—ജോണി തോമസ്

ധീരതയുടെ ഒരു പുതിയ പര്യായമായിരുന്നു രാജീവ്. ധീരനെക്കുറിച്ചുള്ള പല നെടുങ്കൻ സങ്കല്പങ്ങളെയും തച്ചുടച്ച സുന്ദരൻ. തനിക്കു നേരേ നടന്ന എല്ലാ വധശ്രമങ്ങളിലും എത്രയോ അചഞ്ചലനായിരുന്നു അദ്ദേഹം!

മികച്ച ഉദാഹരണമായി വാക്കിലും നോക്കിലും രൂപത്തിലും ഭാവത്തിലും രാജീവ് വർത്തിച്ചു. രാജീവ് വഹിച്ച ഇന്ത്യൻ നാഷണൽ കോൺഗ്രസിന്റെ പ്രസിഡണ്ടു സ്ഥാനമല്ല, മറിച്ച് പരിവേഷമാർന്ന ആ വ്യക്തിത്വം ഒന്നുമാത്രമായിരുന്നു ജനസഞ്ചയത്തെ എന്നും അദ്ദേഹത്തോടടുപ്പിച്ചു നിറുത്തിയിരുന്നത്.

തിളങ്ങുന്ന ഭരണനേട്ടങ്ങളുടെ ഒരു നീണ്ട പട്ടിക തന്നെ രാജീവിനുണ്ട്. അധികാരത്തിനു വെളിയിലായിരുന്നിട്ടും, നിർണ്ണായക പ്രതിസന്ധികളിലെല്ലാം ലോകം രാജീവ് ഗാന്ധിയുടെ സ്വരത്തിനു കാതോർത്തു. ഇന്നലെവരെ, ലോകത്തിലെ ഏത് അത്യുന്നതനായ നേതാവിനുമരികിൽ ആത്മവിശ്വാസത്തോടെ കടന്നു ചെല്ലാൻ കഴിയുന്ന ഇന്ത്യയിലെ ഏക നേതാവ് രാജീവായിരുന്നു. രാഷ്ട്രതന്ത്രജ്ഞതയിൽ അദ്ദേഹം പുതിയ മാനങ്ങൾ തന്നെ കൈവരിച്ചു. ഇന്ത്യയുടെ അതിർത്തികൾ കടന്ന ഒരു ദർശനവും വീക്ഷണവും രാജീവിനുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്ത്യയുടെ ചുററുപാടുകളെ സംബന്ധിച്ചു വ്യക്തമായ ഒരു കാഴ്ചപ്പാടും.

എല്ലാവരെയും രാജീവ് ഒരു പോലെ കണ്ടു. ഡോ. പി.സി. അലക്സാണ്ഡർ പറഞ്ഞതുപോലെ ആലപ്പുഴയിലും അമേഠിയിലും ആൻഡമാനിലും അരുണാചൽപ്രദേശിലും അദ്ദേഹം ചിരപരിചിതനെപ്പോലെ പെരുമാറി. മതേതരത്വത്തിന്റെ പുത്തൻ പ്രതീക്ഷയായിരുന്നു രാജീവ്. അധികാരത്തിൽ നിന്നു പുറത്തായപ്പോഴും ജനങ്ങളിൽ നിന്നൊററപ്പെടാതെ നില്ക്കുവാൻ രാജീവിനു കഴിഞ്ഞെങ്കിൽ അതിന്റെ കാരണം മറെറാന്നായിരുന്നില്ല. എല്ലാവരോടും അദ്ദേഹം ജീവകാരുണ്യപരമായ ഒരു സമീപനം സ്വീകരിച്ചു.

രാജീവിനെ സ്മരിക്കുമ്പോൾ, എന്തെല്ലാം മറന്നാലും ഒരു കാര്യം മാത്രം ജനതയോർക്കണം. സുസ്മേരവദനനായി നടന്നപ്പോഴും ഉള്ളിൽ കൊടിയ വേദനകളുടെ മഹാഭാരവുമായി നടന്ന ആളായിരുന്നു രാജീവ്. അച്ഛൻ, മുത്തച്ഛൻ, അമ്മ, അനുജൻ —രാജീവ് കരുതിവച്ചിരുന്ന നിധികളെല്ലാം വിധി നേരത്തേ തട്ടിയെടുത്തു. എന്നിട്ടും രാജീവ് തന്റെ ചുണ്ടിൽ എന്നും ഒരു ചന്ദ്രപ്രകാശം നമുക്കുവേണ്ടി കരുതിവച്ചു. ഓർക്കുക വല്ലപ്പോഴും.

അരവിന്ദന്റെ ലോകം

—ജെ.പി. ചാലി

ശ്രീ ജി. അരവിന്ദന്റെ നിര്യാണത്തോടെ ഇൻഡ്യയിലെ 'സീരിയസ് സിനിമ'യുടെ ഏററവും ശക്തനായ വക്താവാണു നമുക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ബാലിശതയുടെയും കൃത്രിമത്വത്തിന്റെയും തലത്തിൽനിന്നു വേറിട്ട സിനിമയ്ക്ക് ചിന്താമധുരമായ ഒരു തലമുണ്ടെന്ന് തെളിയിച്ചു കൊടുത്തത് ഇൻഡ്യയിൽ ഒരു പക്ഷേ, അരവിന്ദൻ മാത്രമാണ്. സത്യജിത് റേ, ശ്യാം ബനഗൽ, ഗോവിന്ദ് നിഹലാനി തുടങ്ങിയവരെ മറന്നുകൊണ്ടല്ല ഈ വാക്കുകൾ കുറിക്കുന്നത്. അവരൊക്കെ തീപാറുന്ന വാക്കുകൾ ആയുധമാക്കിയപ്പോൾ അരവിന്ദൻ മൗനത്തെയാണ് കൂട്ടുപിടിച്ചത്. ഏററവും കുറച്ച് വാക്കുകൾ ഉപയോഗിക്കുകയും ഏററവും കൂടുതൽ ധ്വനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത ഇൻഡ്യൻ സിനിമാ സംവിധായകൻ അരവിന്ദനാണ്.

തനിക്കേററവും ഇഷ്ടപ്പെട്ട ചിത്രം 'എസ്തപ്പാൻ' ആണെന്ന് അരവിന്ദൻ ഒരിക്കൽ സൂചിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. എസ്തപ്പാനിൽ തന്റെ ആത്മാംശമുള്ളതായിരിക്കാം ഇതിനു കാരണം. കുന്തിരിക്കം പുകച്ചുകൊണ്ട് ഗ്രാമത്തിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുന്ന എസ്തപ്പാൻ ദാർശനികനാണ്, ചിത്രകാരനാണ്, കവിയാണ്, പ്രവാചകനാണ്, ശുദ്ധീകരിക്കുന്നവനാണ്, സത്യത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവനാണ്. അരവിന്ദനും എല്ലാററിനുമുപരിയായി ഒരു ചിത്രകാരനാണ്, സംഗീതജ്ഞനാണ്, കവിയാണ്, ചിന്തകനാണ്, മനുഷ്യസ്നേഹിയാണ്. ഈ കലാകാരൻ തന്റെ ചിത്രങ്ങളിലൂടെ ചെയ്യാൻ ശ്രമിച്ചതും തന്റെ വ്യക്തിപരമായ കാഴ്ചപ്പാടിൽ നിന്നുകൊണ്ട് മനുഷ്യാവസ്ഥയെ വിശകലനം ചെയ്യാനാണ്. ഉത്തരായണം മുതൽ വാസ്തുഹാരാ വരെയുള്ള ഒമ്പതു ചിത്രവും ഇതിനു തെളിവാണ്.

തൊഴിൽ തേടി അലയാൻ വിധിക്കപ്പെട്ട ഇൻഡ്യൻ യുവത്വത്തിന്റെ പ്രശ്നങ്ങളാണ് ഉത്തരായണത്തിൽ. ഒരു സർക്കസ് കൂടാരത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ മനുഷ്യജീവിതം അപഗ്രഥിക്കുകയാണ് 'തമ്പി'ൽ. സർവ്വംസഹയായ അമ്മയിലേക്ക്, പ്രകൃതിയിലേക്ക് മടങ്ങാനുള്ള ആഹ്വാനമാണ് 'കാഞ്ചനസീത'യിൽ. 'കുമ്മാട്ടി'യിൽ ബാലമനസ്സുകളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുവേണ്ടി അരവിന്ദൻ വാദിക്കുന്നു. പണത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള അതിമോഹം വെടിഞ്ഞ് മനസ്സും ജീവിതവും ശുദ്ധമാക്കാനാണ് 'എസ്തപ്പാന്റെ' ആഹ്വാനം. എല്ലാ പ്രതീക്ഷകളും വിഫലമാകുന്ന ഇൻഡ്യൻ യുവത്വത്തിന്റെ ദയനീയാവസ്ഥ 'പോക്കുവെയി'ലിലുണ്ട്. കുററബോധത്തേക്കാൾ നഷ്ടബോധമാണ് മനുഷ്യനെ അസ്വസ്ഥനാക്കുന്നതെന്നതിന്റെ ചിത്രീകരണം 'ചിദംബരം' നൽകുന്നു. ശാസ്ത്രം നൽകിയ വെളിച്ചം മനുഷ്യനെ രക്ഷിക്കുന്നതിനേക്കാൾ, നശിപ്പിക്കാനാണ് ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നത് എന്ന സത്യം 'ഒരിടത്തി'ലുണ്ട്. മനുഷ്യരെല്ലാം വാസ്തുഹാരകൾ, സ്വന്തം സ്വത്തു നഷ്ടപ്പെട്ടവരാണെന്ന വ്യാഖ്യാനം 'വാസ്തുഹാര'യിലുമുണ്ട്.

ഇവിടെയെല്ലാം, മനുഷ്യ ജീവിതം അപഗ്രഥിച്ച് മാനുഷിക പ്രശ്നങ്ങൾ പഠിച്ച് അവയ്ക്കു പരിഹാരം നിർദ്ദേശിക്കുന്ന ഒരു ദാർശനികനെ നമുക്കു കാണാം. ജെ. കൃഷ്ണമൂർത്തി എന്ന വിശ്വപ്രസിദ്ധ സത്യാന്വേഷകനെപ്പററി ഒരു ഡോക്യുമെൻററി നിർമ്മിക്കാൻ തയ്യാറായ അരവിന്ദന്റെ ചേതോവികാരം നമുക്കിവിടെ മനസ്സിലാക്കാം. സാധാരണ പ്രേക്ഷകരുടെയിടയിലേക്ക് ഇറങ്ങിച്ചെല്ലാൻ അരവിന്ദനു കഴിയാതെ പോയെങ്കിൽ അതിനു കാരണം തന്റെ ചിന്തയുടെയും പ്രതിപാദനത്തിന്റെയും ഔന്നത്യം തന്നെയാണ്. ഏററവും കുറച്ചു ദൃശ്യങ്ങളും വാക്കുകളും

കൊണ്ട് പരമാവധി ധ്വനിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ഉന്നത കലാകാരനാണ് ശ്രീ അരവിന്ദൻ.

സിനിമ അടിസ്ഥാനപരമായി ഒരു ദൃശ്യമാധ്യമമാണെന്ന് അരവിന്ദൻ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് വാക്കുകളേക്കാൾ ദൃശ്യങ്ങൾക്ക് അദ്ദേഹം പ്രാധാന്യം നൽകിയത്. ശബ്ദങ്ങളേക്കാളും വാക്കുകളേക്കാളും ശക്തിയും വാചാലതയും നിശ്ശബ്ദതയ്ക്കുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം തെളിയിച്ചു. ചിത്രീകരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ചിത്രത്തിൽനിന്നു കണ്ടെത്താൻ പ്രേക്ഷകനു സാധിക്കുമ്പോഴാണ് കല വിജയിക്കുന്നത്. ദൃശ്യങ്ങളിൽനിന്ന് ധ്വനികളിലേക്കു കടക്കുമ്പോഴേ പ്രേക്ഷകന്റെ കലാസ്വാദനം പൂർത്തിയാകുന്നുള്ളൂ എന്ന ബോധ്യം അരവിന്ദനുണ്ടായിരുന്നു.

ദൃശ്യങ്ങളിൽനിന്ന് ധ്വനികളിലേക്കു കടക്കുമ്പോഴേ പ്രേക്ഷകന്റെ കലാസ്വാദനം പൂർത്തിയാകുന്നുള്ളൂ എന്ന ബോധ്യം അരവിന്ദനുണ്ടായിരുന്നു.

ചിത്രീകരണത്തിനുള്ള കഥയും മററും തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിൽ അരവിന്ദൻ കാണിച്ചിട്ടുള്ള ശ്രദ്ധ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. ഏതെങ്കിലും കഥ ചിത്രീകരിക്കുകയായിരുന്നില്ല; തനിക്കു പ്രേക്ഷകരോടു പറയാനുള്ള കാര്യങ്ങൾ ധ്വനിപ്പിക്കുന്ന പ്രമേയം തന്നെ തിരഞ്ഞുപിടിച്ച് ആവിഷ്ക്കരിക്കുകയായിരുന്നു അരവിന്ദൻ. കഥകളും പ്രമേയവും തിരഞ്ഞെടുത്തതിലെ വൈവിധ്യവും അവയ്ക്കു സ്വന്തം ഭാവനയിലൂടെ നൽകിയ ദൃശ്യരൂപവും നാം ശ്രദ്ധിച്ചു പഠിക്കേണ്ടതുതന്നെ. സിനിമയുടെ പ്രിയപ്പെട്ട വിഷയമായ മുക്കോണപ്രേമം ഒരിക്കലും വിഷയമാക്കാത്ത സംവിധായകനാണ് അരവിന്ദൻ. വെറും പൈങ്കിളിയുടെ ലോകത്തേക്കു വലിച്ചിഴച്ച് ജനങ്ങളെ കൂടുതൽ അലസരാക്കാൻ അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നില്ല.

കാഞ്ചനസീതയും കുമ്മാട്ടിയും എസ്തപ്പാനുംപോലുള്ള ചിത്രങ്ങൾ ആസ്വദിക്കാൻ പ്രേക്ഷകർ കഷ്ടപ്പെട്ടു എന്നതു ശരിതന്നെ. വിശദീകരണം ആവശ്യപ്പെട്ടവരോട് അരവിന്ദൻ പറഞ്ഞു: "എനിക്കു പറയാനുള്ളതെല്ലാം എന്റെ ചിത്രത്തിലുണ്ട് " എന്ന്. ചിത്രത്തിലെ അർഥതലങ്ങളും ധ്വനികളുമെല്ലാം കണ്ടെത്തേണ്ടത് പ്രേക്ഷകരാണെന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതിനർഥം. കലാകാരൻതന്നെ കല വീണ്ടും വിശദീകരിച്ചു കൊടുക്കേണ്ടിവരുന്നത് വിരോധാഭാസമാണ്. ഏതായാലും ഭൂരിപക്ഷത്തെപ്രതി വിട്ടുവീഴ്ചയ്ക്ക് അരവിന്ദൻ ഒരിക്കലും തയ്യാറായില്ല. അതുകൊണ്ട് അസാധാരണമായ ഉൾക്കാഴ്ചയുള്ള ഏതാനും നല്ല കലാസൃഷ്ടികൾ നമുക്കു ലഭിച്ചു. ഉന്നതനായ ആ കലാകാരനോടുള്ള നമ്മുടെ കടപ്പാട് മറക്കാതിരിക്കാം.

NEW MAN Voice '91

ഡാങ്കേ

പ്രസന്നൻ

റഷ്യയിലെ ഒക്ടോബർ സോഷ്യലിസ്ററ് വിപ്ലവത്തിന്റെ നടുനായകനായിരുന്ന ലിയോൺ ട്രോട്സ്കി, താൻ ചരിത്രവുമായി കൈകോർത്തുപിടിച്ചു നടന്ന നാളുകളെന്ന്, വിപ്ലവത്തിന്റെ ദിനങ്ങളെ വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇന്ത്യൻ കമ്യൂണിസ്ററ് പ്രസ്ഥാനത്തിൽ ഇങ്ങനെയൊരു വിശേഷണത്തിന് തികച്ചും അർഹനാണ് ശ്രീപദ് അമൃത ഡാങ്കേ. ഇന്ത്യൻ തൊഴിലാളിവർഗ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ചരിത്രവുമായി കൈകോർത്തു നടന്ന ഇതിഹാസ തുല്യമായ ഒരു ജീവിതമായിരുന്നു എസ്.എ. ഡാങ്കേയുടേത്.

മഹാരാഷ്ട്രയിൽ കലാപങ്ങളുടെ നാടെന്ന് പ്രശസ്തമായിരുന്ന നാഗർ ജില്ലയിൽ, ഒരു ബ്രാഹ്മണ കുടുംബത്തിലാണ് 1899 ഒക്ടോബർ 10ന് ഡാങ്കേ ജനിച്ചത്. നാസിക്കിലായിരുന്നു സ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസം. വീർ സവർക്കറെപ്പോലുള്ള തീവ്രവാദികളുടെ പ്രവർത്തനരംഗവും വിപ്ലവഗൂഢാലോചനകളുടെ വേദിയുമായിരുന്നു അന്ന് നാസിക്. നാസിക്കിലായിരുന്നില്ല വളർന്നതെങ്കിൽ താൻ വെറുമൊരു ബ്രാഹ്മണ പുരോഹിതനായിപ്പോയേനെ എന്ന് ഡാങ്കേ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

സ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് ശേഷം ഡാങ്കേ ബോംബെയിലെ വിൽസൺ കോളജിൽ ചേർന്നു. അന്നവിടെ ബൈബിൾ ക്ലാസുകളിൽ എല്ലാവരും പങ്കെടുക്കണമെന്നു നിർബന്ധമായിരുന്നു. ഈ ബൈബിൾ ക്ലാസ്സുകൾ ബഹിഷ്കരിക്കാൻ ഡാങ്കേ വിദ്യാർഥികളെ സംഘടിപ്പിച്ചു. പക്ഷേ, ബഹിഷ്കരണം അത്ര എളുപ്പമായിരുന്നില്ല. കാരണം, ആ ക്ലാസിൽ വച്ചായിരുന്നു ഹാജർ വിളിച്ചിരുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ബഹിഷ്കരിച്ചാൽ ഹാജർ കിട്ടില്ല. അതിനാൽ ബൈബിളുകളെല്ലാം കൂടി അധ്യാപകന്റെ മേശപ്പുറത്തു കൊണ്ടുവന്നു കൂട്ടിവച്ചു പ്രതിഷേധിക്കുകയാണ് ഡാങ്കേയും കൂട്ടരും ചെയ്തത്.

ഈ സംഭവം കഴിഞ്ഞ്, അധികം താമസിയാതെ, ഡാങ്കേ കോളജ് വിദ്യാഭ്യാസം ഉപേക്ഷിച്ചു. അപ്പോഴേക്കും ബാല ഗംഗാധര തിലകിന്റെ അനുയായിയായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു അദ്ദേഹം. നാടുകടത്തപ്പെട്ടിരുന്ന ലാലാ ലജ്പത്റായ് 1918—ൽ ബോംബെയിൽ തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ സ്വീകരണം നൽകിയത് ഡാങ്കേയുടെ നേതൃത്വത്തിലായിരുന്നു.

(മാതൃഭൂമി)

സ്വപ്നങ്ങളുടെ ദ്വീപിൽ ഒരു സംവിധായകൻ

സണ്ണി കീക്കരിക്കാട്

ഉണർന്നിരുന്നുകൊണ്ടു നാം കാണുന്ന സ്വപ്നമാണു സിനിമ. സിനിമയുടെ സ്വപ്നതുല്യമായ ഈ ആകർഷകത്വം പണ്ടേ കണ്ടറിഞ്ഞ സംവിധായകനായിരുന്നു പത്മരാജൻ. മൗലിക പ്രതിഭയുള്ള ഒരെഴുത്തുകാരൻ താൻ കണ്ടുമുട്ടുന്ന ഓരോ വസ്തുവിനെയും മനോഹരമായി മാററുന്നതുപോലെ മൗലികസിദ്ധിയുള്ള ഒരു സംവിധായകൻ തന്റെ ഓരോ സിനിമയ്ക്കും സ്വപ്നത്തിന്റെ മായികമായ പരിവേഷം പകരുന്നു. എഴുത്തുകാരനായതുകൊണ്ട് പത്മരാജന് ഈ വിദ്യ പ്രായേണ എളുപ്പമായി മാറുന്നു.

ആദ്യ ചിത്രമായ പെരുവഴിയമ്പലം മുതൽ പത്മരാജന്റെ സിനിമ സ്വപ്നങ്ങളുടെ വർക്കുപ്പായമണിഞ്ഞു നില്ക്കുന്നു. പെരുവഴിയമ്പലത്തിലെ മെലിഞ്ഞ പയ്യൻ തികച്ചും അവിചാരിതമായാണ് ഒരു കൊലപാതകം ചെയ്തു പോകുന്നത്. ഒരിടത്തൊരു ഫയൽവാനിലെ, ഫയൽവാന്റെ വരവിലും പോക്കിലുമുണ്ട് മായികമായ ഒരു പരിവേഷം. തൂവാനത്തുമ്പികളിലെയും ദേശാടനക്കിളിയിലെയും നായകാനായകന്മാരുടെ സഞ്ചാരം സ്വപ്നങ്ങളുടെ നേർത്ത നൂൽപ്പാലത്തിൻ മീതെകൂടിയാണ്. നൊമ്പരത്തിപ്പൂവിലും, മുന്തിരിത്തോപ്പുകളിലും സ്വപ്നങ്ങളുടെ മുന്തിരി പഴുത്തു പാകമായി നിൽക്കുന്നു. അവസാന ചിത്രമായ ഞാൻ ഗന്ധർവനിലാകട്ടെ അടിമുടി സ്വപ്നത്തിൽ മുങ്ങിക്കുളിച്ചു നില്പാണ്. പത്മരാജന്റെ സിനിമകളിലെ യാഥാർഥ്യം കടന്നു വരുന്നതു സ്വപ്നത്തിന്റെ രൂപം ധരിച്ചാണ്. ഏററവും കടുത്ത യാഥാർഥ്യത്തെപ്പോലും ഈ വിധം മായികവൽക്കരിച്ചതു വഴി താൻ അടിസ്ഥാനപരമായി ഒരെഴുത്തുകാരനാണെന്നു പ്രഖ്യാപിക്കുകയായിരുന്നു പത്മരാജൻ.

എഴുത്തുകാരനു തന്റെ കഥാപാത്രങ്ങളോടുള്ള അഗാധമായ കാരുണ്യം തന്നെയാണ് പത്മരാജന്റെ സിനിമയിലെ തന്റെ കഥാപാത്രങ്ങളോടുമുള്ളത്. പെരുവഴിയമ്പലത്തിലെ ദേവയാനിയും തൂവാനത്തുമ്പികളിലെ ക്ലാരയും വേശ്യകളാണെങ്കിലും പത്മരാജൻ ഈ വേശ്യകളെ ബൈബിളിലെ മഗ്ദലനമറിയത്തെപ്പോലെ ശുദ്ധീകരിച്ചെടുക്കുന്നു. പരമദുഷ്ടനായ ഒരു കഥാപാത്രത്തെ പത്മരാജൻ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടില്ല. 'നമുക്കു പാർക്കാൻ മുന്തിരിത്തോപ്പുകൾ' എന്ന

ചിത്രത്തിലെ ദുഷ്കനായ വില്ലനെപ്പോലും ഒടുവിൽ സംവിധായകൻ വെറുതെ വിടുകയാണ്. കഥാപാത്രങ്ങളോടു കാരുണ്യം വർധിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ ഹൃദയം തുളച്ചു കടക്കാൻ എഴുത്തുകാരനെപ്പോലെ സംവിധായകനും കഴിയുന്നു. 'കൂടെവിടെ' എന്ന ചിത്രത്തിലെ തോമസിന്റെ ദുരന്തത്തിനു പിന്നിലുള്ള വില്ലൻ തന്നെയാണ്. ഈ ചിത്രത്തിലുടനീളം നായകന്റെ സ്വഭാവഘടനകളിൽ തന്നെ ഒളിഞ്ഞിരിക്കുന്ന 'വില്ലനെ' എടുത്തു പുറത്തിടുകയാണ് പത്മരാജൻ. അതുകൊണ്ടുതന്നെ 'കൂടെവിടെ'യിലെ തോമസ് പ്രേക്ഷക മനസ്സിൽ ഏറെക്കാലമുണ്ടാവും. 'അപരനി'ൽ വില്ലനായി വരുന്നതു വിധിയാണ്. മുഖസാദൃശ്യം എന്ന യാദൃശ്ചികത ചിത്രത്തിന്റെ അവസാനം നായകന്റെ വൻ ദുരന്തത്തിനു വഴിയൊരുക്കുകയാണ്. അപരനിലെ 'ആക് ഷൻ' സാധാരണ തട്ടുപൊളിപ്പൻ ആക് ഷൻ സിനിമകളിലേതുപോലെ കൃത്രിമമോ അസ്വാഭാവികമോ അല്ല. അതുകൊണ്ടുതന്നെ പത്മരാജന്റെ ഏററവും മികച്ച ആക് ഷൻ സിനിമയാണ് 'അപരൻ' എന്നു പറയേണ്ടിവരും.

യാഥാർഥ്യത്തിലധിഷ്ഠിതമായ ഒരു ജീവിത വീക്ഷണമുള്ളതുകൊണ്ട്, പത്മരാജൻ ഒരു കഥാപാത്രത്തേയും ആദർശവൽക്കരിക്കുന്നില്ല. എല്ലാവരേയും അവരവരായിത്തന്നെ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ആ കഥാപാത്രങ്ങൾ നമ്മുടെ ഹൃദയത്തോടു ചേർന്നു നില്ക്കുന്നു. ഭാവനയുടെ അപൂർവസുന്ദരമായ ശില്പങ്ങൾ മെനഞ്ഞെടുക്കുമ്പോഴും യാഥാർഥ്യത്തെ അവഗണിക്കാതെയിരുന്നതുകൊണ്ടാവണം 'നമുക്കു പാർക്കാൻ മുന്തിരിത്തോപ്പുകൾ' മലയാളത്തിലെ മികച്ച പ്രണയ ചിത്രങ്ങളിൽ ഒന്നായി മാറുന്നത്. ഇതിലെ നായികാനായകന്മാരെ ബൈബിളിലെ പശ്ചാത്തലവും ബിംബങ്ങളുമുപയോഗിച്ച് മനോഹര മനുഷ്യരാക്കി മാററുമ്പോഴും വില്ലന്റെ അവഗണിക്കാനാവാത്ത സാന്നിധ്യവും അയാൾ വഴി വരുന്ന ദുരന്തവും ഒഴിവാക്കാൻ സംവിധായകൻ ശ്രമിക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് പുഴുക്കുത്തേററാലും വാടാതെ നില്ക്കുന്ന ഒരു പൂവുപോലെ ഇതിലെ നായിക സുന്ദരിയും ശാലീനയുമായിത്തന്നെ നില്ക്കുന്നു. സ്വപ്നത്തിന്റെ മാർദവമുള്ള 'ഞാൻ ഗന്ധർവനി'ൽപ്പോലും സംവിധായകന്റെ [illegible] ഗൗരവപൂർവമായ എത്തിനോട്ടം കാണാം. അതുകൊണ്ട് ആ ചിത്രം ഒരേ സമയം സ്വപ്നമായും യാഥാർഥ്യമായും നമുക്കനുഭവപ്പെടുന്നു.

നവംബറിന്റെ നഷ്ടം, നൊമ്പരത്തിപ്പൂവ്, ദേശാടനക്കിളി കരയാറില്ല തുടങ്ങിയ ചിത്രങ്ങളിൽ സ്ത്രീ കഥാപാത്രങ്ങൾക്ക് അസാധാരണമായ വശ്യത തോന്നുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഈ വശ്യത അതിന്റെ പാരമ്യത്തിലെത്തുന്നതു തൂവാനത്തുമ്പികളിലാണ്. ഇതിലെ ക്ലാരയുടെ ഒരു 'ആൺപതിപ്പാ'യിരുന്നു ഞാൻ ഗന്ധർവനിലെ ഗന്ധർവനെന്ന കഥാപാത്രം. ഒരേ വിഷയം തന്നെ രണ്ടു വശങ്ങളിൽ നിന്ന് അപഗ്രഥിക്കുകയായിരുന്നു പത്മരാജൻ. ഓരോ വിഷയത്തേയും ഓരോ കഥാപാത്രത്തേയും ഇപ്രകാരം ചുററി നടന്നു നോക്കിക്കാണുന്ന ഈ കൗതുകവും ശീലവും പത്മരാജന്റെ സിനിമാ ലോകത്തിനു വൈവിധ്യത്തിന്റെ ശോഭ പകരുന്നു.

പെരുവഴിയമ്പലത്തിലൂടെയും ഒരിടത്തൊരു ഫയൽവാനിലൂടെയും തന്റെ ചലച്ചിത്രപരമായ അടിത്തറ കെട്ടിയുയർത്തിയ പത്മരാജൻ, ഒത്തുതീർപ്പുകൾക്ക് തയ്യാറായപ്പോഴും മൗലികത ചോർന്നു പോകാതെ സിനിമകൾ നിർമിച്ചു.

> **പെരുവഴിയമ്പലത്തിലൂടെയും ഒരിടത്തൊരു ഫയൽവാനിലൂടെയും തന്റെ ചലച്ചിത്രപരമായ അടിത്തറ കെട്ടിയുയർത്തിയ പത്മരാജൻ, ഒത്തുതീർപ്പുകൾക്ക് തയ്യാറായപ്പോഴും മൗലികത ചോർന്നു പോകാതെ സിനിമകൾ നിർമിച്ചു.**

പത്മരാജന്റെ വിയോഗം, മലയാളത്തിൽ നല്ല സിനിമകളുടെ വിയോഗത്തിനു കാരണമായിരിക്കുന്നു. ആർട് സിനിമകളുടെ ദുശ്ശീലങ്ങൾക്കോ, കൊമേഴ്സ്യൽ സിനിമയുടെ പ്രലോഭനങ്ങൾക്കോ അടിമപ്പെടാതെ രണ്ടിനും മധ്യേ സ്വപ്നങ്ങളുടെ ദ്വീപിൽ നിന്നും സിനിമകൾ നിർമിച്ച പത്മരാജൻ, സ്വപ്നങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്ന പ്രേക്ഷകനു പ്രിയങ്കരനായിരുന്നു. എഴുത്തുകാരനായ ഈ സംവിധായകന്റെ തിരോധാനം ഏററവും പ്രിയപ്പെട്ട രണ്ടുപേർ ഒരേസമയം നമ്മെ വേർപിരിഞ്ഞുപോയതുപോലെയുള്ള വേദനാജനകമായ ഒരനുഭവം പ്രേക്ഷക ഹൃദയങ്ങളിൽ നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു. ■

NEW MAN Voice '91

NEW MAN Voice '91

വിടരും മുമ്പേ കൊഴിഞ്ഞ കണ്ണീർപ്പൂവ്

പ്രസംഗ കലയുടെ മർമം കണ്ട ജോസഫ് ചാഴികാടനുശേഷം മറ്റൊരു ചാഴികാടൻ നിയമസഭാ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ അങ്കം കുറിച്ചിരുന്നു. ഏറ്റുമാനൂരിൽ കേരള കോൺ. (എം) ടിക്കറ്റിലാണ് ബാബു ചാഴികാടനെന്ന യുവ നേതാവ് പോരാടിയത്.

കേരള കോൺ. വിദ്യാർഥി വിഭാഗമായ KSC.യിലൂടെയാണ് ബാബു രാഷ്ട്രീയ രംഗത്തേക്ക് കടന്നത്. കുറവിലങ്ങാട് ദേവമാതാ കോളജിൽ

യൂണിറ്റ് പ്രസിഡന്റായിട്ടാണ് തുടക്കം. പിന്നീട് KSC സംസ്ഥാന പ്രസിഡന്റുവരെയുള്ള സ്ഥാനങ്ങൾ വഹിച്ച ഇദ്ദേഹം രണ്ട് വർഷമായി യൂത്ത് ഫ്രണ്ട് (എം) സംസ്ഥാന പ്രസിഡന്റായിരുന്നു. പ്രധാനമന്ത്രി അധ്യക്ഷനായുള്ള ദേശീയ യുവജന കൗൺസിലിലും, ക്നാനായി യൂത്ത് ലീഗ് പ്രസിഡന്റായും, ക്നാനായ കത്തോലിക്ക കോൺ.ജന: സെ. ആയും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മദ്യനിരോധന സമിതിയുടെ സജീവ പ്രവർത്തകനായ ചാഴികാടൻ മൂന്ന് വർഷം മുമ്പ് കോട്ടയത്ത് ഗാന്ധി പ്രതിമയ്ക്കു മുന്നിൽ ഏഴ് ദിവസം നിരാഹാരം അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്നു. ഇടുക്കി ജില്ലയുടെ വികസനം ആവശ്യപ്പെട്ട് യൂത്ത് ഫ്രണ്ട് (എം) നടത്തിയ കളക്ട്രേറ്റ് മാർച്ചിന് നേരെ നടന്ന പോലീസ് ലാത്തിച്ചാർജിൽ ബാബുവിന് സാരമായ പരിക്കേറ്റിരുന്നു.

ഏറ്റുമാനൂർ നി. മണ്ഡലത്തിലെ ഐക്യജനാധിപത്യമുന്നണി സ്ഥാനാർഥി ആയിരിക്കെ തിരഞ്ഞെടുപ്പു പ്രചരണത്തിനിടയിൽ ആർപ്പൂക്കരയ്ക്കടുത്ത് വാരിമുട്ടം എന്ന സ്ഥലത്തുവച്ച് ഇടിമിന്നലേറ്റാണ് ബാബു മരിച്ചത്.

ചാഴികാട്ട് പരേതനായ തൊമ്മൻ സിറിയക്കിന്റെയും ഏലിയാമ്മയുടെയും ഏഴ് മക്കളിൽ മൂന്നാമനായിരുന്നു മുപ്പതുകാരനായ ബാബു. പാർട്ടി ബന്ധങ്ങൾക്കതീതമായി നല്ല ഒരു സുഹൃത്ബന്ധമുള്ള ആളായിരുന്നു ബാബു.

PRINCIPALS DIARY

NEW MAN Voice '91

Hon'ble Chief guest of the day Sri Madavana Balakrishna Pillai Ladies and Gentlemen,

Permit me to present a brief report of the activities of Newman College during the year 1990-91.

The College reopened after the summer vacation on the 4th of June. The first Pre-degree classes were inaugurated by H.E. Mar George Punnakkottil, the Patron of the College. Fr. Pius Malekandam presented an orientation programme for the Newcomers.

Literacy day was celebrated on the 23rd of July. An amount of Rs. 2675/- was collected from the students and handed over to the District Collector for the promotion of Litaracy.

Newman death centinary was celebrated on July 28th. H.E. our Bishop presided over the meeting Justice Varghese Kaliyath was the Chief guest Msgr. Mathew Palamattam and Dr. John Vallamattam spoke on the occasion. The first degree classes of the year started on the 10th of August. By then the strength of the college reached 3056. One of the major events which deserves special mention is the abolition of the shift system on the 6th of November. Two floors of the Science Block were ready by then. I take this opportunity to thank all those who have contributed to the building fund.

One of our students Sri. Raveendran of the 1st Predegree departed to his heavenly abode during this year. May his soul rest in peace.

Mid term examinations were conducted for all the classes. The prayer groups under the guidance of Prof. K.C. Joseph meet on every Thursday and spent some time for recollection and discussion on spirituality. Tutorial work continues with a class teachers for every class supervising the progress of the students both spiritual and temporal.

RESULTS:

The following are the result, of the various University Examinations held on April, May 1990.

II Pre-degree	
Total appeared	839
I Class	54
II Class	91
III Class	268
Total	413
Percentage	49.22%
Part I English	
Appeared	839
Passed	422
Percentage	50.29 %
Part II Hindi	
Total appeared	504
Passed	348
Percentage	69 %
Part II Malayalam	
Total appeared	333
Passed	237
Percentage	71.17 %
Final Year B.Sc.	
Maths Main	30
I Class	5
II Class	2
III Class	90%
Percentage	
Physics Main	20
I Class	3
II Class	nil
III Class	96%
Percentage	
Chemistry Main	14
I Class	5
II Class	2
III Class	72%
Percentage	
Zoology Main	18
I Class	11
II Class	3
III Class	84%
Percentage	
Final Year B.Com. Degree	
No. of candidates	50
No. of pass	19
No. of I Class	1
No. of II Class	7
No. of III Class	11
Percentage	38%

History	
No. of appeared	
No. of pass	48
I Class	43
II Class	2
III Class	17
Percentage	24
	89.58%
Economics	
No. of appeared	
Pass	44
I Class	26
II Class	3
III Class	5
Percentage	18
	59.09%
English	
Appeared	
Pass	37
II Class	21
III Class	8
Percentage	13
	58.33%
Part I	
I Class	***131***
II Class	2
III Class	7
Percentage	52
	46.56%
Part II Hindi	
Appeared	
I Class	58
II Class	3
III Class	11
Percentage	37
	87.93%
Part II Malayalam	
Appeared	
I Class	108
II Class	10
III Class	72
Percentage	23
	97.22%

M.Sc. Mathematics

100% Pass with 100% first Classes and 60 % Distinction. Benny Thomas secured the 3rd rank in the University.

The following Non Teaching staff members retired.

1. Sr. K.V. Rosamma 31.8.90
2. Sri. A.T. Mathews 31.10.90

The following members of the staff who will retire on 31.3.91.

1. Prof. Sr. Lisuiex Botany Dept.
2. Prof. A.K. John Dept. of History
3. Fr. John Kallarackal Librarian
4. Smt. Rosa E.V.-LGS.

Change of Staff. I thank these colleagues for their meritorious service to the Institution.

Teaching: The following members have joined in the staff in temp. vacancies.

1. Alice K.V. Maths Dept.
2. Dilmol Varghese-Zool.
3. Alphonsa P. O. Eng.
4. Regeena Joseph-Phy.
5. Laly Paul-Zool.
6. Benny K.A.-History
7. Jose J. Mekkunnel,-Maths.
8. Shiny Mathew-Hindi
9. Mary Jacob-Maths.

Non-Teaching Staff

1. T.U. Joseph Transferred to Nirmala College
2. P.J. Francis " P.C.M.
3. V.M. Thresia-Retired
4. Mary V.C. transferred to P.C.M.
5. T.D. Joseph " "
6. Mary C.M. " "

The following staff members joined in the Non teaching staff.

1. V.T. Peter
2. C.I. George
3. Shally Joseph
4. Augusthy K.I.

The following have gone for higher studies

1. Elsy Augustine for Ph.D.
2. Fr. N.C. Paul, for M.Phil Course
3. Sri V.V. Chackochan "

ELECTION TO THE COLLEGE UNION WERE CONDUCTED ON THE 12th OF OCTOBER 1990.

COLLEGE UNION:-

Chairman	Sri. Joice George
Vice Chairman	Mini Jose L5
General Secretary	Albert Jose H5
University Union Councillor	AliyarT.E. H5
Arts Club Secretary	Martin Jacob L5
Student Editor	Eldho T.D. E5
	Shaji Stephen E4

Representatives

Lady Rep.	Shemeena A.A. C5
	Greeti Jacob E5
I. P.D.C. Rep.	Teles Joseph
II P.D.C. "	SonyPaul
I D.C. "	Pradeep Pachickara
II D.C. "	Anil kumar K.G.
III D.C. "	Rajeeth P.C.
I M.Sc. "	George V.A.
II M.Sc "	Biju Joseph

Association Secretaries

Mathematics	Nisanth J.
English	Jose K.G.
Economics	Shaju Thomas
History	JoshyJoseph
Zoology	Shibu K.K.
Physics	Anoo Jacob
Chemistry	Roy Abraham
Commerce	---

Nominated Members

	Wilson P.A. H5
Sports Club	Anil V.R. E4
SC/ST	Sakheer V.P. H3
Quizz Club	Shaji Mathew. K3
Debate Club	Mansoor. O.H. E3
Editorial Board	Johnson Thomas L4
Planning Forum	Mavincy E5

Prof. K.J. Kurian is nominated staff advisor to the College Union I thank Prof. K.J. Kurian & Dr. K.U. Joseph for conducting the Union Election.

Physical Education

Teams from our college have taken part in the inter collegiate meet in Foot ball, Vollyball, Basket-ball, Cricket, Hocky, Athletics, Chess and Table tennis and have won several prizes. Our Athletes Sajan Varghese, Benny K.M., Prince P.J., Paul Mancherry have distinguished them-selves in the University athleitc meet. Sreekumar of the II D.C. represented the M.G. University in Table Tennis. Jinu Jose of the Ist P.D.C. played in the State Junior Vollyball team. We have conducted coaching camps in Volleyball, Athletics and Hocky, in our campus.

N.C.C.

NCC is functioning effectively under the able guidance of major K.I. Antony. Results of the 'B' and 'C' certificate exams were very good. Our Cadet Sgt. Abse P.B. won 3rd place in the 34th National Shooting competition of 1990.

N.S.S.

With 300 members on its rolls NSS is functioning well. Our volunteers have attended university level training programme and inter collegiate major special camps. Our volunteer secretary Johnson J. Maliekkal has participated in the Republic Day parade at Delhi and Bindu C. has taken part in the inter university Major national integration camp.

Inter collegiate quiz competition for the Prof. U.V. John Trophy and cash awards, was held by this unit in November. Medical College Kottayam won the trophy and Law college Ernakulam won the cash award. I take this opportunity to thank the programme officer Prof. K.M. Luka Sri K.V. George and Sr. GracyJoseph for their sincere work.

Planning Forum

A plan week was Celebrated in Newman Collegeunder the auspices of the College Planning Forum. The objective was to create an awareness among the students about the Planning process in the country and to have some interaction between the Students and the planners.

Accordingly seminars and discussions were held about the various developmental Schemes and Self employment programme of the Govt. during the plan week celebration.

Mr. N. Balakrishnan Nair, General Manager District Industries Centre Idukki, M/s. Kurian M. Thomas T. Augustine Joseph, K.A. Ramakrishna Panicker Sub Divisional Officers of the Department of Agriculture and Mr. K.K. John, Director, Dist. Khadi and Industries Office, Idukki participated in the Seminars as resource persons on different dates.

I am happy to mention that our college is proposed to be selected as a study centre for the Indira Gandhi National Open University, by next June.

We have applied for P.G. Course in English, Physics, Economics, History and Commerce and for B.Sc. in Botany. The Inspection Commission has visited the college and we do hope that the University and Govt. will give due sanction for the above course.

I take this opportunity to thank R. Rev. Mar George Punnakotil Our patron and Rev. Magr. George Edathotty our Manager for their paternal affection and care to this institution.

I thank our Bursar Fr. Joseph Kadukummackal, our Vice Principal Prof. P.J. Mathew and all my collegues on the staff for their co-operation in running this institution.

I thank the college union and the student community of the college for their hearty co-operation in all the activities. Let me express my sincere thanks to Sri. Madavana Balakrishna Pillai our Chief guest and to Sri Joseph Welson who have made this function a success. With heart feet gratitude and devotion to good Almighty, Let me conclude this report.

Prof. T.S. CHACKO

PRINCIPAL

NEW MAN Voice '91

NEW MAN Voice '91

റിപ്പോർട്ട്.

ആൽബർട്ട് ജോസ് (ജന: സെക്രട്ടറി)

കോളേജ് യൂണിയൻ റിപ്പോർട്ട്

1990—'91 അദ്ധ്യയനവർഷത്തിലെ സംഭവബഹുലവും ശാന്തഗംഭീരവുമായ ഓർമ്മക്കുറിപ്പുകളാണ് ഈ കോളേജ് യൂണിയൻ റിപ്പോർട്ട്. തീക്ഷ്ണമായ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് പോരാട്ടത്തിലൂടെയാണ് യൂണിയൻ അധികാരമേറെറടുത്തത്. കോളേജ് യൂണിയൻ ചെയർമാൻെറ അഭാവത്തിൽ, വൈസ് ചെയർമാൻ മിനി ജോസിൻെറ നേതൃത്വത്തിൽ ചുരുങ്ങിയ കാലയളവിൽ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഉന്നമനത്തിനും, കലാ—സാംസ്കാരിക രംഗങ്ങളിലും, നിസ്തുലമായ സേവനം കാഴ്ച വെയ്ക്കുവാൻ ഈ കോളേജ് യൂണിയന് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. 1990 ഒക്ടോബർ മാസം 12—ാം തിയതി നടന്ന യൂണിയൻ തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ താഴെപ്പറയുന്നവരെ ഭാരവാഹികളായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു.

1. ചെയർമാൻ — ജോയ്സ് ജോർജ്ജ്
2. വൈ. ചെയർമാൻ —മിനി ജോസ്
3. ജന. സെക്രട്ടറി — ആൽബർട്ട് ജോസ്
4 യു.യു.സി. — അലിയാർ ടി.ഇ. മാർട്ടിൻ ജേക്കബ്
5. എഡിററർ — ഷാജി സ്ററീഫൻ
6. ആർട്ട്സ് സെക്രട്ടറി — എൽദോ ടി.ഡി.
7. വനിതാ പ്രതിനിധികൾ — ഷമീന എ.എ. ഗ്രീററി ജേക്കബ്

ക്ലാസ്സ് പ്രതിനിധികൾ:

1. ഒന്നാം വർഷ പ്രീഡിഗ്രി — സ്ററെലസ് ജോസഫ്
2. രണ്ടാം വർഷ പ്രീഡിഗ്രി — സോണി പോൾ
3. ഒന്നാം വർഷ ഡിഗ്രി — പ്രദീപ് പച്ചിക്കര
4. രണ്ടാം വർഷ ഡിഗ്രി — അനിൽകുമാർ
5. മൂന്നാം വർഷ ഡിഗ്രി — രാജീത്ത് പി.സി.
6. ഒന്നാം വർഷ പി.ജി. — ജോർജ്ജ് വി.എ.
7. രണ്ടാം വർഷ പി.ജി — ബിജു ജോസഫ്

അസ്സോസിയേഷൻ സെക്രട്ടറിമാർ

1. ഷാജു തോമസ് — ധനതത്ത്വശാസ്ത്രം
2. ജോഷി ജോസഫ് — ചരിത്രം
3. ജോസ് കെ.ജെ. — ഇംഗ്ലീഷ് സാഹിത്യം
4. നിശാന്ത് ജെ. — ഗണിതശാസ്ത്രം
5. അനു ജേക്കബ് — ഊർജ്ജതന്ത്രം
6. റോയി എബ്രഹാം — രസതന്ത്രം
7. ഷിബു കെ.കെ. — ജന്തുശാസ്ത്രം

1991 ജനുവരി 7—ന് വൈസ് ചെയർമാൻ മിനി ജോസിൻെറ നേതൃത്വത്തിൽ സത്യപ്രതിജ്ഞ ചെയ്ത് യൂണിയൻ ഭാരവാഹികൾ അധികാരമേറെറടുത്തു. കോളേജ് യൂണിയൻ സ്ററാഫ് അഡ്വൈസറായി പ്രൊഫ. കെ.ജെ. കുര്യൻ സാർ നിയമിതനാവുകയും ചെയ്തു.

കോളേജ് യൂണിയൻ ഉത്ഘാടനം

1991 ജനുവരി 18—ന്, പ്രശസ്ത മലയാള നോവലിസ്ററ് ശ്രീ കെ.എൽ. മോഹനവർമ്മ യൂണിയൻെറ ഉത്ഘാടനം നിർവഹിച്ചു. തദവസരത്തിൽ ദീപികയുടെ സീനിയർ എഡിററർ ശ്രീ തേക്കിൻകാട് ജോസഫ് ആശംസകളർപ്പിച്ചു. ഉത്ഘാടനത്തിനുശേഷം കൊല്ലം ദൃശ്യകലയുടെ മിമിക്സ് പരേഡും നടത്തുകയുണ്ടായി.

നോമിനേററഡ് മെംബേഴ്സ

ഫെബ്രുവരി 11—ന് കൂടിയ യൂണിയൻ മീററിംഗിൽ താഴെപ്പറയുന്നവരെ നോമിനേററ് ചെയ്തു.

1. സ്പോർട്ട്സ് ക്ലബ്ബ് — വിൽസൺ പി.എ.
2. SC/ST — അനിൽ വി.ആർ.
3. ക്വിസ്സ് ക്ലബ്ബ് — സക്കീർ വി.പി.
4. ഡിബേററിംഗ് ക്ലബ്ബ് — ഷാജി മാത്യു
5. പ്ലാനിംഗ് ഫോറം — മാവിൻസി
6. എഡിറേറാറിയൽ ബോർഡ് — ബിജു അഗസ്ററ്യൻ, മൺസൂർ ഒ.എച്ച്. ജോൺസൺ തോമസ്

ക്വിസ്സ്, ഡിബേററ്, പ്ലാനിങ് ഫോറം

ക്വിസ്സ്, ഡിബേററ് എന്നിവ നിരവധി വിദ്യാർത്ഥികളെ പങ്കെടുപ്പിച്ചുകൊണ്ട് കോളേജ് ഓഡിറേറാറിയത്തിൽ വച്ച് നടത്തുകയുണ്ടായി. ക്വിസ്സ് ക്ലബിൻെറ രക്ഷാധികാരിയായി സുവോളജി വിഭാഗത്തിലെ കെ.സി. ജോസഫ് സാറിനെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. വിജ്ഞാനപ്രദവും, പ്രയോജനകരവുമായ ക്വിസ്സ് മത്സരങ്ങൾ നടത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞത് ക്ലബിൻെറ നേട്ടമായി കരുതുന്നു. പ്ലാനിംഗ് ഫോറത്തിൻെറ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ നിരവധി സെമിനാറുകളും, ചർച്ചാ ക്ലാസ്സുകളും വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് വേണ്ടി നടത്തുകയുണ്ടായി.

കോളേജ് യൂണിയനും, ഫാമിലി വെൽഫയർ പ്രോജക്ടും സംയുക്തമായി പ്രീഡിഗ്രി വിദ്യാർത്ഥികൾക്കുവേണ്ടി ഒരു പ്രസംഗ മത്സരം സംഘടിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി.

കോളേജ് ദിനാഘോഷം

ഈ വർഷത്തെ കോളേജ് ദിനാഘോഷം മാർച്ച് 22—ന് ശാന്തവും സൗമ്യവുമായ അന്തരീക്ഷത്തിൽ ഭംഗിയായി ആഘോഷിച്ചു. വൈസ് ചെയർമാൻ മിനി ജോസിൻെറ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ചേർന്ന യോഗത്തിൽ, പ്രശസ്ത പത്രപ്രവർത്തകൻ ശ്രീ മാടവന ബാലകൃഷ്ണപിള്ള മുഖ്യാതിഥിയായിരുന്നു. പ്രിൻസിപ്പൽ കോളേജ് റിപ്പോർട്ടും, ജനറൽ സെക്രട്ടറി ആൽബർട്ട് ജോസ് യൂണിയൻ റിപ്പോർട്ടും അവതരിപ്പിച്ചു. യോഗത്തിൽ സ്ററാഫ് അഡ്വൈസർ പ്രൊഫ. കെ.ജെ. കുര്യൻ, യൂ.യു.സി.മാരായ അലിയാർ ടി.ഇ. മാർട്ടിൻ ജേക്കബ് എന്നിവർ സംസാരിക്കുകയുണ്ടായി. സ്വാഗതം എൽദോ ടി.ഡി.യും, കൃതജ്ഞത എഡിററർ ഷാജി സ്ററീഫനും രേഖപ്പെടുത്തി.

ദിനാഘോഷങ്ങൾക്ക് കൊഴുപ്പേകികൊണ്ട്, കേരള സർവ്വകലാശാല മിമിക്രി ജേതാവ് ശ്രീ ജോസഫ് വിൽസൺ അവതരിപ്പിച്ച 'ഹാസ്യമേള' വിദ്യാർത്ഥികളുടെ കണ്ണും കരളും കവർന്നു. ഇതിനുശേഷം ജൂ. മാൻഡ്രേക്കും സംഘവും അവതരിപ്പിച്ച '[illegible]' സദസ്യരെ മറെറാരു മാന്ത്രികലോകത്തെത്തിച്ചുകൊണ്ട് ദിനാഘോഷങ്ങൾക്ക് തിരശ്ശീല വീഴുകയും ചെയ്തു.

അസ്സോസിയേഷൻ ഉത്ഘാടനം

മററു വർഷങ്ങളിൽ നിന്നും വിഭിന്നമായി അസ്സോസിയേഷൻ ഉത്ഘാടനം സംയുക്തമായിട്ടാണ് നടത്തപ്പെട്ടത്. അസ്സോസിയേഷൻ ഉത്ഘാടനം ശ്രീ നിർവ്വഹിച്ചു. ഉത്ഘാടനത്തിനുശേഷം സരിഗ സംഗീതാലയുടെ ഗാനമേളയും ഉണ്ടായിരുന്നു.

ഉത്സവ് '91 (കലാമേള)

ഈ വർഷത്തെ കോളജ് ആർട്ട്സ് ഫെസ്ററിവൽ '91 ഫെബ്രുവരി 22, 23, തിയതികളിൽ സമുചിതമായി ആഘോഷിച്ചു. 22—ാം തിയതി രാവിലെ 10.30—ന്, പ്രശസ്ത മലയാള ചലച്ചിത്ര പിന്നണി ഗായകൻ ശ്രീ അമ്പിളിക്കുട്ടൻ മേളയ്ക്ക് തിരി കൊളുത്തി. നൂറുകണക്കിന് വിദ്യാർത്ഥികൾ അരങ്ങിലും, അണിയറയിലുമായി പ്രവർത്തിച്ച് മേളയ്ക്ക് മാററു കൂട്ടി.

അർഹതയ്ക്ക് അംഗീകാരം

1991 മാർച്ച് മാസാദ്യം ചങ്ങനാശ്ശേരിയിൽ വച്ച് നടന്ന മഹാത്മാ ഗാന്ധി യുവജനോത്സവത്തിൽ നമ്മുടെ കലാലയത്തിൽനിന്ന് നിരവധി വിദ്യാർത്ഥികളെ പങ്കെടുപ്പിക്കുകയും, അവരിൽ സുമ എസ്., അഞ്ജു അന്ന ജോൺ, പ്രദീപ് പച്ചിക്കര എന്നിവർ നമ്മുടെ കലാലയത്തിൻെറ യശസ്സുയർത്തത്തക്ക രീതിയിൽ വിജയികളാവുകയും ചെയ്തു.

കായിക മേള

ഈ വർഷത്തെ കായികമേള ഫെബ്രുവരി 26, 27 തിയതികളിലായി നടത്തപ്പെട്ടു. നിറപ്പകിട്ടാർന്ന മാർച്ചുപാസ്ററോടെ തുടക്കം കുറിച്ച കായികമേളയുടെ ഉത്ഘാടനം നിർവ്വഹിച്ചത് ബഹു. തൊടുപുഴ ഡിവൈ.എസ്.പി. എബ്രഹാം ചെറിയാനാണ്. മുൻ വർഷങ്ങളിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമായി കായികമേളയിലെ എല്ലാ ഇനങ്ങളിലും മത്സരം നടത്തുവാൻ സാധിച്ചുവെന്ന കാര്യം കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം സ്മരിക്കുന്നു.

കൃതജ്ഞതയോടെ....

ഈ അദ്ധ്യയനവർഷത്തിലെ ചുരുങ്ങിയ മൂന്നു മാസക്കാലങ്ങളായിരുന്നു യൂണിയൻ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് വേദിയൊരുങ്ങിയതെങ്കിലും, ഞങ്ങളിൽ അർപ്പിതമായ ചുമതലകൾ ഉത്തരവാദിത്വത്തോടെയും, ഭംഗിയോടെയും ചെയ്തു തീർക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞുവെന്ന പൂർണ്ണ വിശ്വാസത്തോടെയാണ് ഞാൻ ഈ റിപ്പോർട്ട് അവതരിപ്പിക്കുന്നത്.

കോളേജ് യൂണിയൻെറ എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളിലും നേതൃത്വം നൽകിയ ബഹു. പ്രിൻസിപ്പൽ പ്രൊഫ. ടി.എസ്. ചാക്കോ സാറിനും, സ്ററാഫ് അഡ്വൈസർ പ്രൊഫ. കെ.ജെ. കുര്യൻ സാറിനും മററ് അദ്ധ്യാപക ശ്രേഷ്ഠന്മാർക്കും, അനദ്ധ്യാപക സുഹൃത്തുക്കൾക്കും, സർവ്വോപരി ഞങ്ങളെ ഇതിനായി നിയോഗിച്ച പ്രിയ കൂട്ടുകാർക്കും ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയം നിറഞ്ഞ നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. നല്ലവരായ ഞങ്ങളുടെ എല്ലാ കൂട്ടുകാർക്കും നന്മകൾ നേർന്നുകൊണ്ടും, ഭാവുകങ്ങൾ ആശംസിച്ചുകൊണ്ടും, യൂണിയൻ പ്രവർത്തനങ്ങൾ മുമ്പോട്ടു കൊണ്ടുപോകുവാൻ ഞങ്ങളെ അനുഗ്രഹിച്ച ജഗദീശ്വരനെ ശിരസ്സാ നമിച്ചുകൊണ്ടും നിങ്ങളുടെ അംഗീകാരത്തിനായി ഈ റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിക്കുന്നു.

സ്നേഹപൂർവ്വം
ആൽബർട്ട് ജോസ്
ജന. സെക്രട്ടറി

തൊടുപുഴ
22—3—'91

NEWMAN Voice '91

NEWMAN COLLEGE NSS Report

It is with great pleasure that we are presenting the annual report of the NSS of our College for the academic year 1990-91.

This year we have a total strength of 300 volunteers under three units. It was led by our programme officers Prof. K. M. Luka M.Sc., Sri. K. V. George M. A. and Sr. gracy Joseph M.Sc., M.phil. Bindu. C., Satheesh M. G. and Johnson J. Maliekal were selected as volunteer secretaries and Jessy K. Jacob, Sabu N. Varghese, Lyju Jose, Joseph Kurian, Vijayakumar V. K. and Girija Kumary P. B. were selected as volunteer leaders.

This year, our principal Prof. T. S. Chacko, inaugurated the activities of the NSS on the 9th of August. Fr. Paul Nedumpurath spoke on the occasion.

Many of our volunteers attended the university level training programmes and camps.

Volunteer secretaries Satheesh M. G. and Johnson J. Maliekal attended secretaries training camp held at Devamatha College Kuravilangadu during July 13th to 15th.

Volunteer Secretary Johnson J. Maliekal attended the Nature study camp held at Eloor during August 17th to 19th.

Volunteer members Bindu C., Sabu N. Varghese and Johnson J. Maliekal represented our units in the inter collegiate Major special working camp at Athirampuzha University Campus during Onam holidays. With pleasure we can say that Bindu C. had selected as the best camper.

On the 13th of October, our Volunteer leaders Lyju Jose and Joseph Kurian participated the training for Editors of Manuscript Magazine camp at the University Campus.

An environmental Education camp was held at Kottayam Chaithanya Pastoral Central from 1st to 3rd of November. Volunteer Secretaries Satheesh M. G. and Bindu C. participated the camp.

Bindu C., Satheesh M. G. and Johnson J. Maliekal participated the Volunteer Secretaries Conference at Gram Vikas Kendra in the University Campus.

Volunteer Secretary Johnson J. Maliekal participated the Republic day parade at Delhi.

Volunteer Secretary Bindu C. participated in the inter-university Major National integration camp organised by the Mahatma Gandhi University.

Our first one day camp was held at college campus on the 15th of September. Orientation classes, self-introduction, cultural programmes and training of patriotic songs were conducted in connection with the camp. All the Volunteers gave up their lunch on that day.

The second one day camp was held at college campus on September 22. On that day we cleaned our campus. There was a mini camp at college campus from 28th to 29th of September. This was an important thing in the current year through which our members took part in the service of the nation. We conducted debates, seminars, practicing of patriotic songs, ice-breaking programme and cultural programmes on that days. A lot of Volunteers donated their blood.

On the leadership of our Environmental leader Sabu. N. Varghese and programme officers we arranged a Nature study tour on the 11th of October. The place we selected was 'Thommankuthu'.

Kerala Khadi Village industries, Thodupusha area, organised an essay competition for the NSS volunteers of our college on 30th of October. Vijayakumar V. K., Giju John and Bindu C. presented the essay on the stage.

Saturday the 3rd of November was set apart for the inter-collegiate Quiz competition for the Prof. U.V. John Trophy. Kottayam Medical College won the Trophy and Law College Eranakulam won the cash award.

With immence pleasure we can say that our unit started a manuscript magazine named 'Thapasya'.

On the 24th of November we organised a study tour to Thiruvananthapuram, Kovalam, Neyyar etc.

The ten days work camp of this year was at Panickankudy. The main issue of the camp was the leveling of the Panickankudy Govt. High School ground. With the help of the local people we finished the work in eight days. Debates, Seminars, Moak assembly and study classes were conducted in connection with the camp. We enjoyed a lot when the local people also took part in the programmes.

Before concluding this report, we express our sincere gratitude to our programme co-ordinator Sri. Thomas Abraham, for his guidance and help. In making the NSS activities a great success this year, we owe much to our dear Principal and we are really greatful to him for his help. May we take this opportunity to express our deep felt gratitude to our pogramme officers. On this occasion we extend our sincere thanks to all the students and teachers of this college who co-operate with us.

With love,

Volunteer Secretaries,
Bindu C.
Sri Satheesh M.G.
Sri Johnson J. Maliekal

NEWMAN Voice '91

ഫോറസ്ട്രി ക്ലബ് — വാർഷിക റിപ്പോർട്ട്

സ്നേഹമുള്ളവരെ,

വളരെയേറെ സന്തോഷത്തോടും അതിലേറെ ചാരിതാർഥ്യത്തോടും കൂടിയാണ് നമ്മുടെ ന്യൂമാനിലെ ഫോറസ്ട്രി ക്ലബിന്റെ കഴിഞ്ഞ വർഷത്തെ റിപ്പോർട്ട് നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ വയ്ക്കുന്നത് "ലക്ഷ്യബോധമില്ലാത്ത പുതിയ തലമുറ" എന്ന് ഇന്നത്തെ യുവാക്കളെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നതിന് ഒരു അപവാദമായി മാറുവാൻ നമ്മുടെ ഫോറസ്ട്രി ക്ലബിന് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട് എന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. നേച്ചർ ക്യാമ്പുകളും, വർക്ക് ക്യാമ്പുകളും വീഡിയോ പ്രദർശനവും ക്വിസ് മത്സരങ്ങളും നടത്തിയും തണൽ വൃക്ഷങ്ങൾ വച്ചുപിടിപ്പിച്ചും ന്യൂമാനിലെ പ്രകൃതി സ്നേഹികൾക്ക് എന്നും ഒരു വഴികാട്ടിയായി നിൽക്കുവാൻ നമ്മുടെ ഫോറസ്ട്രി ക്ലബിന് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

1990—91—ലെ നമ്മുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് വളരെയേറെ സാമ്പത്തിക സാങ്കേതിക തടസങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും വളരെ നന്നായി മുമ്പോട്ടു കൊണ്ടുപോകുവാൻ സാധിച്ചു എന്ന് എനിക്ക് വിശ്വാസം ഉണ്ട്. '91 ജനുവരി 18, 19, 20 തീയതികളിൽ ഇടുക്കി വന്യമൃഗ സങ്കേതത്തിലും, തട്ടേക്കാട്ട് പക്ഷി സങ്കേതത്തിലും രണ്ട് നേച്ചർ ക്യാമ്പുകൾ കേരളാ വനം വകുപ്പിന്റെ സഹായത്തോടെ നടത്തി. നമ്മുടെ കോളജിൽ നിന്നും 25 ക്യാമ്പ് അംഗങ്ങൾ വീതം രണ്ടു ക്യാമ്പുകളിലും പങ്കെടുത്തു. ഇടുക്കിയിൽ വൈൽഡ് ലൈഫ് വാർഡൻ ആർ. രമേശൻ ക്യാമ്പിന് നേതൃത്വം നൽകി വിജ്ഞാനമേകുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ സമ്മാനിക്കപ്പെട്ടു. തട്ടേക്കാട്ട്, പക്ഷി ശാസ്ത്രജ്ഞൻ വേണുഗോപാലൻ സാർ ക്യാമ്പിന് നേതൃത്വം നൽകി. ഈ ക്യാമ്പിലൂടെ കൂടുതൽ പക്ഷികളെക്കുറിച്ചും, പക്ഷി നിരീക്ഷണത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെക്കുറിച്ചും അദ്ദേഹം ക്ലാസ്സെടുത്തു. എല്ലാ ക്യാമ്പുകളിലും ഒരു ദിവസം മുഴുവൻ വനത്തിലൂടെ സഞ്ചരിച്ച്, കൂടുതൽ കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുവാനും പക്ഷിമൃഗാദികളെ കാണുവാനും കഴിഞ്ഞു.

ചിന്നാർ വന്യ മൃഗ സങ്കേതത്തിൽ ഫെബ്രുവരി 1, 2, 3 തീയതികളിൽ ആണ് ക്യാമ്പ് നടന്നത്. ആ ക്യാമ്പിൽ 20 ഫോറസ്ട്രി ക്ലബ് അംഗങ്ങൾ പങ്കെടുത്തു. കേരള—തമിഴ്നാട് അതിർത്തിയിലുള്ള ഈ ക്യാമ്പിൽ ആന, കാട്ടുപോത്ത്, മ്ലാവ്, മാൻ, വിവിധയിനം കുരങ്ങുകൾ, വരയാട്, മയിൽ തുടങ്ങിയ വന്യജീവികളെ കാണുവാൻ സാധിച്ചു.

നമ്മുടെ കോളജ് കാമ്പസിൽ വളരെയേറെ തണൽവൃക്ഷങ്ങൾ വച്ചുപിടിപ്പിക്കാനും, അവയ്ക്ക് രക്ഷാകവചം ഏർപ്പെടുത്തുവാനും നമുക്ക് സാധിച്ചു.

ഫോറസ്ട്രി ക്ലബിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളും അതിന് അനുഭവപ്പെടുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുകളും വരും വർഷങ്ങളിലെ നമ്മുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഒരു പ്ലാനും, എല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു നിവേദനം, കേന്ദ്ര പരിസ്ഥിതി വനം വകുപ്പുമന്ത്രി ശ്രീമതി മനേകാ ഗാന്ധിക്ക് അയച്ചിരുന്നു. മന്ത്രിയുടെ മറുപടിയിൽ ക്ലബിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ അഭിനന്ദിക്കുകയും കൂടുതൽ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുവാൻ വേണ്ടി എല്ലാ സഹായസഹകരണങ്ങളും വാഗ്ദാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു.

ഈ റിപ്പോർട്ട് അവസാനിപ്പിക്കുന്നതിന് മുമ്പ്, നമുക്ക്, നമ്മുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് എല്ലാവിധ സഹായ സഹകരണങ്ങളും നൽകിയ നമ്മുടെ രക്ഷാധികാരി പ്രിൻസിപ്പാൾ ചാക്കോ സാറിനും നമ്മുടെ മുഖ്യ ഉപദേശകൻ പ്രൊഫ. എം.എം.ജി.ക്കും മുൻ പരിസ്ഥിതി മന്ത്രി മനേകാ ഗാന്ധിക്കും എല്ലാത്തിനുമുപരി ക്ലബിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ സഹകരിച്ച് സഹായിച്ച ന്യൂമാനിലെ പ്രകൃതി സ്നേഹികൾക്കും ഞാൻ നന്ദി അറിയിക്കട്ടെ.

ഇനിയും വളരെ നല്ല പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുവാൻ ഫോറസ്ട്രി ക്ലബിന് ഉദ്ദേശമുണ്ട്. അതിനുവേണ്ടി ജാതിക്കും മതത്തിനും രാഷ്ട്രീയത്തിനുമതീതമായി എല്ലാവരുടെയും സഹകരണം പ്രതീക്ഷിച്ചു കൊണ്ട് ഇവിടെ ചുരുക്കട്ടെ.

നാളെയുടെ നന്മയ്ക്കായി നമുക്ക്
ഒരു തണലെങ്കിലും നടാം

സസ്നേഹം
നിങ്ങളുടെ സെക്രട്ടറി
ഷാമോൻ ജേക്കബ്

DECLARATION ABOUT OWNERSHIP OF NEWMAN COLLEGE ANNUAL

Publisher	:	Prof. T. S. Chacko, Principal Newman College, Thodupuzha - 685 585
Publisher's Residential Address	:	Prof. T. S. Chacko, Thudiamplackal Thodupuzha, Phone 2784
Chief Staff Editor	:	P. M. Ulahannan, Dept. of Malayalam, Neman College Thodupuzha.
Chief Student Editor	:	Shaji Stephen Newman College, Thodupuzha
Chief Student Editors Residential Address	:	Shaji Stephen, Thudiamplackal, Karimkunnam P.O., Thodupuzha, Phone : 2944
Place of Publication	:	Thodupuzha
Periodicity	:	Annual
Nationality	:	Indian
Address	:	Newman College, Thodupuzha
Owner of the Annual	:	Newman College Thodupuzha.

I Prof. T. S. Chacko hereby declare that the particulars given herein are true to the best of knowledge and belief.

Thodupuzha
31/7/91

Prof. T. S. Chacko
Principal

Pre-degree Ist Group
(Maths, Commerce, Economics)
കാലിക്കററ് യൂണിവേഴ്സിററിയുടെ ഈ പ്രത്യേക കോഴ്സ്
പഠിച്ചു പാസ്സാകുന്ന വിദ്യാർഥികൾക്ക് B.Sc. Maths, B.A., B.Com.
തുടങ്ങിയ ഡിഗ്രി ക്ലാസുകളിൽ ചേർന്നു പഠിക്കാവുന്നതാണ്

B.Sc. & M.Sc. Maths
Calicut University - Parallel

Tuition Classes for:
P.D.C., B.Sc., B.A., B.Com. and M.Sc. Maths.
(For all Subjects)

യുവർ കോളജ്

തൊടുപുഴ

Director

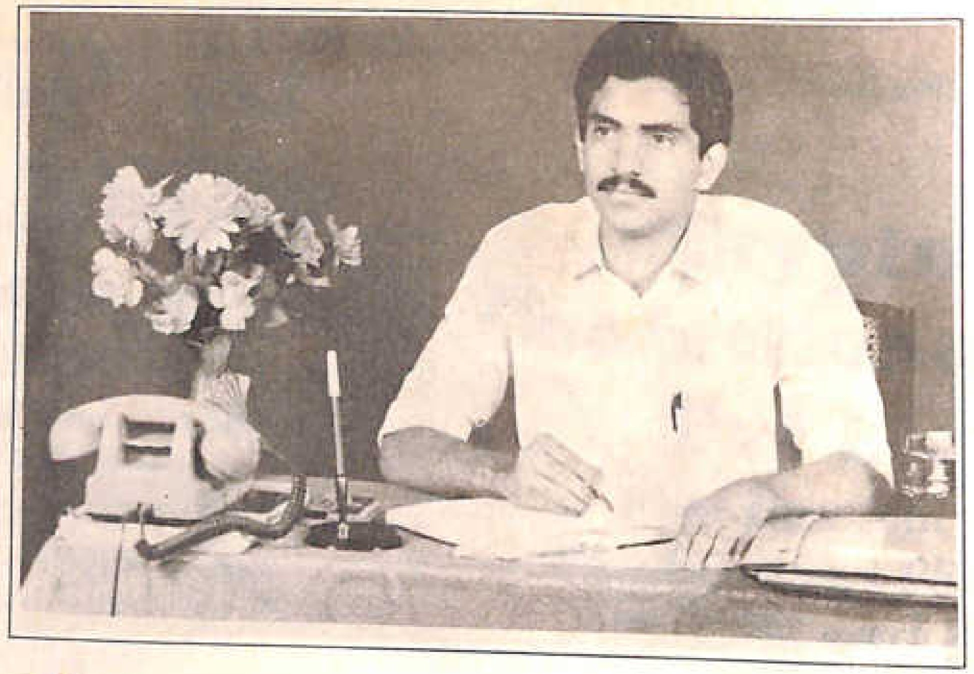

നന്ദിയോടെ—

ഇവിടെ ഈ തീരത്തിൽ
ഒരുമിച്ചുകൂടുവാനും ഓരോന്നു പറയാനും
ഉറക്കെ ചിരിക്കാനും
ഇണങ്ങാനും പിണങ്ങാനും യാത്ര പറയാനും
കണ്ടുകൂടുന്നവരല്ലേ നമ്മൾ.
ജീവിതം വലിച്ചേറ്റുന്ന ഭാരവുമായി
ഇറങ്ങികയറുമ്പോൾ
ഇടവഴികൾ പോലും പരിചയം കാട്ടിയെന്നു വരില്ല.
ഭാരം ഏറുകയും ചെയ്യും.
ഇടയ്ക്കു കിട്ടുന്ന വിശ്രമങ്ങളിൽ
ഓർമകൾ ചിക്കി ചികയുമ്പോൾ
പരിചയമുള്ള മുഖങ്ങൾ ശബ്ദങ്ങൾ
പ്രത്യക്ഷപ്പെടാതിരിക്കില്ല.
ഈ നാദകണികയും അവിടെ ഉയിർകൊള്ളും.
അതിന് അനുബന്ധമായി ഈ അടിക്കുറിപ്പ് സൂക്ഷിക്കുക—
നാം തനിച്ചല്ല—
ഈ വർണരാജിയിൽ ചായം എത്തിക്കാൻ പണിയെടുത്തവർ
അവയെല്ലാം പതിച്ചെടുക്കാൻ മഷി പുരട്ടിയവർ
മഹത്സന്നിധികൾ തേടിപ്പോകാനും
മുത്തുകൾ ശേഖരിക്കാനും വിയർപ്പൊഴുക്കിയവർ
സ്വരൂപിച്ചതെല്ലാം ഉറക്കം നിന്ന് അടുക്കിയെടുത്തവർ
എല്ലാം ഈ താളുകളിൽ
തുടിച്ചു നിൽപുണ്ടെന്നു മറക്കാതിരിക്കുക.
അവരുടെ പ്രാതിനിധ്യം ചൂടിക്കൊണ്ട് ഞാൻ
എന്റെ സതീർഥ്യർക്കും
ഗുരുജനങ്ങൾക്കും
സ്നേഹധനനായ പ്രിൻസിപ്പലിനും
നന്ദിപറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

വിനീതനായി

ഷാജി സ്റ്റീഫൻ
(എഡിറ്റർ)

With Best Compliments From:

PULIMOOTTIL

PULIMOOTTIL SILK HOUSE
THODUPUZHA Ph.2421 KOTTAYAM Ph.3295

PULIMOOTTIL TOURIST HOME

PULIMOOTTIL OIL MILLS
PULIMOOTTIL AUTOMOBILES } **Ph.2538**

PULIMOOTTIL FASHION JEWELLERY

PULIMOOTTIL JEWELLERY Ph.2543

PULIMOOTTIL JEWELLERS Ph.3231

PULIMOOTTIL MEDICALS Ph.2624

PULIMOOTTIL TOURIST BUNGALOW Ph.2312
(PAPPOOTTY HALL)

PULIMOOTTIL EYE HOSPITAL Ph.2451

PULIMOOTTIL ENTERPRISES

PULIMOOTTIL INDUSTRIES Ph.2243

PULIMOOTTIL DRESS MAKERS

PULIMOOTTIL OPTICALS Ph.2451

PULIMOOTTIL AUTOS Ph.2805

PULIMOOTTIL ELECTRICALS Ph.2621

PULIMOOTTIL INVESTMENTS Ph.2624